

Παρασκευάζει

Δημήτριος Ν. Γούδης 16-9-42

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΓΟΥΔΗ

ΠΡΩΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΑΙ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

Αρ. 45239

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

X.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

(Β'. ΕΚΛΟΓΗ Α-Ε-Ζ)

«Τὴν Ἑλλάδα παπαιδεύειν οὗτος ὁ ποιητής»
(ΠΛΑΤΩΝ).

ΕΚΔΟΣΙΣ Θ'.

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΔΥΣΣΕΙΑΝ

I. Βίος Ὀμήρου.

α'. *Γέννησις.* Ἀγνωστοί εἶναι καὶ οἱ γονεῖς τοῦ Ὀμήρου καὶ ἡ πατρίς, ἐν ἣ ἐγεννήθη· μακρὰ σειρὰ πόλεων (Σμύρνη, Ῥόδος, Κολοφών, Σαλαμίς τῆς Κύπρου, Χίος, Ἄργος, Ἀθῆναι, Ἴος, Ἰθάκη, Πύλος, Κύμη) ἐζήτησαν νὰ οἰκιοποιοιθῶσιν αὐτὸν ὡς ἴδιον πολίτην. Κατὰ τὰς ἀσφαλεστέρας παραδόσεις φαίνεται ὅτι ὁ ποιητὴς ἐγεννήθη ἐν Σμύρνη.

β'. *Χρόνος ἀκμῆς.* Ἀγνωστον καὶ πότε ἐζησεν ὁ Ὀμηρος· κατὰ τὸν ἱστορικὸν Ἡρόδοτον ἐζησε 400 ἔτη πρὸ αὐτοῦ, ἐπειδὴ δὲ ὁ ἱστορικὸς ἐγεννήθη τῷ 484 π. Χ., ὑπολογίζεται ὅτι ὁ Ὀμηρος θά ἤκμασε μεταξὺ τῆς 9ης καὶ 8ης ἐκ. π. Χ.

γ'. *Βίος καὶ θάνατος αὐτοῦ.* Καὶ περὶ τοῦ βίου αὐτοῦ καὶ τοῦ θανάτου οὐδὲν ἀσφαλὲς καὶ βέβαιον γινώσκομεν, εἰ μὴ μόνον ὅτι ἐποίησε τὰ δύο μεγάλα ποιήματα, τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσειαν, ἴσως ἐν Χίῳ, ὅπου μέγα μέρος τῆς ζωῆς του διέτριψεν.

Εἰκὼν τοῦ Ὀμήρου Πίν. Α'.

II. Εἰσαγωγή εἰς τὴν Ὀδύσειαν.

Τὰ πρὸ τῆς ὑποθέσεως. Ἐπειδὴ ὁ Πάρις, ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Τροίας Πριάμου, ἀπῆγαγεν ἐκ Σπάρτης τὴν ὤραιαν Ἑλένην, σύζυγον τοῦ βασιλέως Μενελάου, μετὰ πολλῶν θησαυρῶν, οἱ ἡγεμόνες τῆς Ἑλλάδος χαρακτηρίσαντες τοῦτο ὡς ὕβριν τῆς ὅλης πατρίδος ἀπεφάσισαν νὰ ἐκστρατεύσουν κοινῇ ἐπὶ τὴν Τροίαν πρὸς τιμωρίαν τοῦ ὕβριστοῦ. Ὑπὸ τὴν ἀρχιστρατηγίαν τοῦ Ἀγαμέμνονος, βασιλέως τῶν Μυκηνῶν, ἀποπλεύσαντες ἐξ Αὐλίδος τῆς Βοιωτίας, ὅπου εἶχον συγκεντρωθῆ, ἀπεβιβάσθησαν εἰς Τροίαν καὶ προέβησαν εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς πρωτεύουσας Ἰλίου. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως ἦσαν ὀχυρώτατα, ἡ πολιορκία παρετάθη ἐπὶ 10 ὄλα ἔτη, καθ' ἃ πλεῖστοι τῶν Ἑλλήνων ἐπεσον.—Τέλος ὅ,τι δὲν κατώρθωσεν ἡ ῥώμη ἐπέτυχεν ὁ δόλος. Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰθάκης

Ὀδυσσεὺς κατασκευάσας μέγαν δούρειον (ξύλινον) ἵππον, ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ ὁποίου ἐκλείσθησαν οἱ ἄριστοι τῶν ἡγεμόνων, ἐφρόντισεν ὥστε νὰ διαδοθῇ ἐπιτηδεῖως ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀπελπισθέντες πλέον περὶ τῆς ἀλώσεως τῆς πόλεως ἀπέπλευσαν οἴκαδε (ἐν ᾧ οὗτος ἐν τῷ μεταξὺ προσποιηθέντες ὅτι ἀπέπλευον οἴκαδε εἶχον κρυβῆ ὄπισθεν τῆς Τενέδου), καταλιπόντες τὸν ἵππον τοῦτον ὡς ἀνάθημα εἰς τοὺς θεοὺς. Οἱ Τρῶες βλέποντες τὸ στρατόπεδον τῶν Ἑλλήνων ἔρημον καὶ μωρῶς πιστεύσαντες τὴν διάδοσιν, ἐκρήμνισαν μέρος τοῦ τείχους, διότι ὁ ἵππος δὲν ἐχώρει διὰ τῶν πυλῶν, καὶ ἐκεῖθεν εἰσαγαγόντες τὸ ἱερὸν ἀνάθημα (!) εἰς τὴν ἀκρόπολιν παρεδόθησαν τὴν νύκτα εἰς δεινὴν κραιπάλην, νομίσαντες ὅτι ἀπὸ πλάγῃσαν πλέον τῶν δεινῶν τοῦ μακροῦ πολέμου. Ἄλλ' ὅτε πλέον βαθῦς ὕπνος εἶχε κλείσει τοὺς βεβαρημένους ἐκ τῆς μέθης ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, οἱ ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ ἵππου ἐξεληθόντες διὰ μυστικῆς πυλίδος εἰδοποίησαν διὰ πυρᾶς τοὺς ἐν Τενέδῳ καὶ ἀνοίξαντες τὰς πύλας τοῦ τείχους καὶ ἐνωθέντες μετ' αὐτῶν, προσδραμόντων ταχέως, ἐκυρίευσαν τὴν πόλιν, κατασφάξαντες τοὺς ἄνδρας καὶ ἀπαγαγόντες εἰς αἰχμαλωσίαν γυναῖκας καὶ παιδιά, ἐλαφυραγώγησαν αὐτὴν καὶ παρέδωκαν εἰς τὰς φλόγας. Μετὰ τὴν διανομὴν τῶν λαφύρων οἱ ἡγεμόνες ἐπιβάντες τῶν πλοίων μετὰ τῶν οἰκείων ἀπέπλευσαν διὰ τὰς πατρίδας καὶ αἱ ἐπάνοδοι αὐταὶ ἐκλήθησαν οἱ *Νόστοι*.

ὑπόθεσις. Ἐνα ἐκ τῶν νόστων τούτων, τὸν τοῦ Ὀδυσσεῶς, διαρκέσαντα ἄλλα 10 ἔτη, περιγράφει ἡ Ὀδύσσεια, ἣτις ὑπὸ τῶν λογίων τῆς Ἀλεξανδρείας (τῶν γραμματικῶν) διηρέθη εἰς 24 τμήματα, ὀνομασθέντα ἐκ τῶν 24 (μικρῶν) γραμμάτων τοῦ ἀλφαβήτου.

Μυκηναϊκὸς πολιτισμὸς. Ἄλλ' ἄρα ὑπῆρξάν ποτε βασιλεία Ἰθάκης καὶ Μυκηνῶν καὶ Τροίας, ἐγένετο ὄντως ὁ Τρωικὸς πόλεμος, ὑπῆρξεν ἀληθῶς ὁ βίος τῶν Ἀχαιῶν, ὃν θὰ ἴδωμεν περιγραφόμενον ἐν τῇ Ὀδυσσειᾷ καὶ μάλιστα ἐν τῇ Ἰλιάδι, ἢ μὴ πάντα ταῦτα εἶναι πλάσματα φαντασίας ποιητικῆς, ἀπλῶς σκοποῦντα διὰ τῶν μύθων νὰ θέλωσιν ἀκροατὰς καὶ ἀναγνώστας ἐν ταῖς ὥραις τῆς σχολαίας αὐτῶν ἀναπαύσεως; Μέχρι πρὸ ὀλίγων δεκαετηρίδων ἐπιστεύετο ὅτι τὸ περιεχόμενον τῶν δύο ποιημάτων ἦτο νεφέλωμα ποιητικόν, τὸ ὁποῖον οὐδέποτε ἐπὶ τῆς γῆς εἶχε λάβει σάρκα καὶ ὄσῳ, ὅτι ἀμυδραὶ ἱστορικοῦ φωτὸς ἀκτῖνες ἠδύναντο μέχρι τῆς 7ης ἢ τὸ πολὺ τῆς 8ης π. Χ. ἐκ. νὰ διεισδύσωσι διὰ μέσου τοῦ πυκνοῦ σκότους τοῦ καλύπτοντος τὸ στάδιον τῆς ἱστορικῆς δράσεως τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος, ὅτε αἴφνης τῇ 18. (ν. ἡ.) Νοεμβρίου 1876

ὁ τότε βασιλεὺς ἡμῶν Γεώργιος Α' ἐλάμβανε τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα προσερχόμενον ἐκ Μυκηνῶν παρὰ τοῦ ἐκεῖ ἰδία δαπάνῃ ἐνεργουῦντος ἀνασκαφῆς δαιμονίου Schliemann¹ :

J' annonce avec une extrême joie à Votre Majesté que j'ai découvert les tombeaux, que la tradition, dont Pausanias se fait l'écho, désignait comme les sépulcres d' Agamemnon, de Cassandre, d' Eurymédont et de leurs compagnons, tous tués pendant le repas par Clytemnestre et son amant Égiste. J'ai trouvé dans ces sépulcres des trésors immenses, qui suffisent à eux seules à remplir un grand musée, qui sera le plus merveilleux du monde et qui, pendant des siècles à venir, attirera en Grèce des milliers d'étrangers... Que Dieu veuille que ces trésors deviennent la pierre angulaire d' une immense richesse nationale.

Καὶ ὄντως διὰ τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Τροίας, τῶν Μυκηνῶν, τῆς Τίρυνθος, τοῦ Βοιωτικοῦ Ὀρχομενοῦ ἀπεκαλύφθη ἀπροσδόκητος διὰ τὴν ἐπιστήμην προϊστορικός κόσμος καὶ ὅ,τι παρίστατο ἤδη ὡς μῦθος, ὡς ποιητικῆς φαντασίας προϊόν, ἔστι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ὡς ἀπὴ πραγματικότης. Οἰκοδομήματα προϊστορικά μυθώδους μεγαλείου καὶ τελειότητος, τείχη θαυμαστά καὶ ἀνάκτορα μεγαλοπρεπῆ ἐν τοῖς ἐρειπίοις, τάφοι καταπλήθουστος μεγαλείου καὶ ἔργα ὑδραυλικά, χρῆσις πελωρίων λίθων, ὧν ἡ τοποθέτησις παρα-

¹ Ὁ Γερμανὸς Schliemann μικρὸς ἤδη παῖς ἠγάπησε καὶ ἐθαύμαζε τὸν Ὅμηρον καὶ ὄνειροπόλησε νὰ ἀνεύρῃ τὴν Τροίαν, ἐὰν πλουτήσῃ. Ἐνεκα οἰκογενειακῶν ἀτυχημάτων ἐγένετο ὑπηρέτης παντοπωλείου, ναυτόπαις, ἐμποροῦπάλληλος. Ἄνευ μέσων καὶ σχεδὸν ἀνευ διδασκαλίας, ἀλλὰ δι' ἀδαμάσιον ἐπιμονῆς καὶ δραστηριότητος, ἔτυχε πολὺ μικρᾶς παιδείου καὶ ἐμάνθανε ξένας γλώσσας, ἐκμαθῶν ἐντὸς ὀλίγου σχετικῶς χρόνου ὀκτὼ εὐρωπαϊκᾶς γλώσσας. Ἐν Ῥωσίᾳ ἐπιδουθεῖς εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν σιτηρῶν ἐκέρδισεν ἄφθονα χρήματα καὶ τέλος πλουτήσας ἀπεφάσισε νὰ ἀφιερῶσιν εἰς τὸν Ὅμηρον τὸ ἀποκτηθὲν χρῆμα καὶ τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας τῆς ζωῆς του, ἐγκατασταθεὶς ἀπὸ τοῦ 1863 ἐν Ἀθήναις. Ἡ Θεία Πρόνοια ἠλόγησε τὸ ἔργον του, ὅπως εὐλογεῖ τὸ ἔργον παντὸς ἔχοντος εὐγενῆ ὄνειρα καὶ ἀδάμαστον θέλησιν. Τῷ 1870-3 ἀνέσκαψε τὸ Ἴλιον ἐπὶ τοῦ λόφου Ἰσοαρίκι, τῷ 1874 κ. 1876 τὰς Μυκῆνας, τῷ 1878 ἐν Ἰθάκῃ, τῷ 1881 τὸν Βοιωτικὸν Ὀρχομενὸν καὶ τῷ 1884-5 τὴν Τίρυνθα. Κατόκει ἐν τῇ ὁδῷ Πανεπιστημίου τὸ **Ἰλιον Μελαθρον**, ἀγορασθὲν ἤδη ὑπὸ τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως. Ἡ Ἑλληνὶς σύζυγος αὐτοῦ Σοφία ἀπέθανε πρὸ ὀλίγων ἐτῶν.

μένει καὶ σήμερον αἶνιγμα¹, δεξιωτάτη χρῆσις τῆς ζωγραφικῆς, λεπτοτάτη ἐπεξεργασία τῶν ἐγγλύφων λίθων, ἀπαράμιλλος δεξιότης ἐν τῇ κατεργασίᾳ τῶν μετάλλων καὶ μάλιστα τοῦ χρυσοῦ, ἐξ οὗ ἐν ἀφθονίᾳ κατεσκευάζοντο κομψότατα ἀγγεῖα καὶ κοσμήματα μετὰ χαριστάτων μορφῶν καὶ ποικιλωτάτων σχημάτων, τέχνη καθ' ὅλου προηγμένη ἐν πᾶσι σχεδὸν τοῖς κύκλοις τῆς ἀνθρωπίνης δράσεως, πλοῦτος ἀήθης, κρατοῦσιν ἡμᾶς ἐνεοὺς καὶ ἐλέγχουσι ψευδόμενον καὶ τὸν Ἡρόδοτον, λέγοντα ὅτι ἡ πενία ἀείποτε ἦτο σύντροφος τῇ Ἑλλάδι.

Ὁ πολιτισμὸς οὗτος ἀποκαλυφθεὶς διὰ τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ Schliemann ὠνομάσθη τότε *Μυκηναϊκὸς* ἐκ τῶν πολυχρύσων Μυκηνῶν, τῆς καθέδρας τοῦ κραταιοῦ Ἀγαμέμνονος, διότι ἐκεῖ εὗρέθησαν σπουδαῖα τεῖχη, ἡ πύλη τῶν λεόντων, οἱ μεγαλοπρεπεῖς καὶ πλούσιοι τάφοι, οἱ ἀμύθητοι θησαυροί, οἵτινες ἀπόκεινται μετὰ πολυαριθμῶν ἄλλων εὐρημάτων ἐκ πασῶν τῶν προϊστορικῶν πόλεων τῆς ἡπειρωτικῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ *Μυκηναίᾳ* αἰθούσῃ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου, ὅπου καταπλήσσει ἡ πλήμυρα τοῦ χρυσοῦ καὶ τῆς τέχνης ἢ δαιμονία ἐξάνθησις, ὅπου καὶ οἱ τοῖχοι καὶ ἡ ὄροφῃ ἔχουσι διακοσμηθῆ δι' ἀντιγραφῆς πολυχρῶμων κοσμημάτων εἰλημμένων ἐκ τοιχογραφιῶν τῶν προϊστορικῶν ἀνακτόρων καὶ ἐξ ἄλλων ἔργων τῆς Μυκηναϊκῆς τέχνης, ἀποκειμένων ἐν αὐτῇ τῇ αἰθούσῃ, ὥστε τὸ Μουσεῖον τοῦτο νὰ εἶναι μοναδικὸν ἐν τῷ κόσμῳ ἴδρυμα διὰ μόνην τὴν αἰθουσαν ταύτην.

Μινωικὸς πολιτισμὸς. Ἄλλ' ὁ πολιτισμὸς ὁ ἐπικλήθεις Μυκηναϊκὸς δὲν περιωρίζετο ἐν περιοχῇ τινι τῆς ἡπειρωτ. Ἑλλάδος καὶ ἐν Τροίᾳ οὐδὲ περὶ τοὺς χρόνους τοῦ Τρωικοῦ πολέμου μόνον, ὡς ἐπιστεύετο, ἀλλ' ἐξετείνετο πολὺ περαιτέρω καὶ τοπικῶς καὶ χρονικῶς ὥστε ὁ ὄρος Μυκηναϊκὸς νὰ θεωρῆται σήμερον ἀπηρχαιωμένος. Ἐτῶν περαιτέρω ἀνασκαφῶν, αἵτινες ἄραγδαίως ἐπηκολούθησαν ἐν τοῖς παραλίαις τῆς Ἑλλάδος, ἐν ταῖς νήσοις τοῦ Αἰγαίου καὶ τοῦ Ἰονίου καὶ μάλιστα ἐν Κρήτῃ, ὅπου οἱ μὲν Ἄγγλοι (Evans) ἀνέσκαψαν τὴν Κνωσόν, οἱ δὲ Ἴταλοι τὴν Φαιστόν καὶ εἶτα οἱ Ἀμερικανοί, ἀπεκαλύφθη ὅτι αἱ Μυκῆναι ἦσαν εἰς μόνον τῶν πολυαριθμῶν ἀντιπροσώπων τοῦ πολιτισμοῦ τούτου, ὅστις ἐξετείνετο ἐφ' ὅλην

¹ Ἐκ τῶν δύο πλακῶν τοῦ ὑπερθύρου τοῦ θησαυροῦ τοῦ Ἀτρέως πρὸς τὰ ἔσω ἔχει μήκος 9 μ., πλάτος 5 μ., καὶ πάχος 1 μ., βάρος δὲ πρίπου 93500 ὀκάδων.

τῆς λεκάνης τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἐπὶ τῶν ἀνατολικῶν ἀκτῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τῶν δυτικῶν καὶ δὴ μέχρι τῆς Σικελίας, ἐπὶ τῶν δυτικῶν ἀκτῶν τῆς Μ. Ἀσίας, ἐπὶ πασῶν τῶν νήσων τοῦ ἀρχιπελάγους μέχρι τῆς Κύπρου, ὀριζόμενος πρὸς Ν ὑπὸ τῆς Κρήτης ὡς τῆς κυρίας ἕδρας αὐτοῦ, κληθεὶς διὰ τὴν περιοχὴν ταύτην *Αἰγαῖος* (καὶ *Κρητομυκηναϊκός* ἐκ τῶν δύο σπουδαιότερων ἀντιπροσώπων αὐτοῦ). Οὗτος ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς γ' χιλιετηρίδος π. Χ. διήκει μέχρι τέλους τῆς β' χιλιετηρίδος π. Χ. ἢ τῶν ἀρχῶν τῆς α', συμπιπτων πρὸς τὴν κληθεῖσαν χαλκὴν ἐποχὴν. Κατὰ μικρὸν προαγόμενος ἀνῆλθεν εἰς μεγάλην καὶ πρωτοφανῆ περιωπὴν ἐν Κρήτῃ μάλιστα, ἣτις ἀποτελεῖ τὸ κέντρον αὐτοῦ. Ἐνταῦθα ἀπεκαλύφθη ὑπὸ τῶν Ἄγγλων καὶ Ἰταλῶν ἐν μέσῳ γενικῆς καταπλήξεως πολιτισμὸς μέγας καὶ ὑπέροχος, ἄνευ διακοπῆς ἐξελιχθεὶς, ἀκμάσας καὶ παρακμάσας, ἰθαγενῆς, πρωτότυπος, ὅστις ἐκ τῆς ἱστορικῆς μορφῆς τοῦ βασιλέως Μίνω, οὗ μνημονεῦει καὶ ὁ Θουκυδίδης, ἐκλήθη *Μινωικός*, ἐξ οὗ ἐξαρχητορίσθησαν καὶ αἱ τρεῖς περίοδοι τοῦ πολιτισμοῦ, α') ἡ *πρωτομινωικὴ* (περιλαμβάνουσα τὴν γ' χιλιετηρ.), ἡ *μεσομινωικὴ*, καθ' ἣν ἀκμάζει τὰ μέγιστα ὁ πολιτισμὸς οὗτος (2000-1580 π. Χ.), καὶ γ') ἡ *ὕστερομινωικὴ*, ἐν ἣ ἡ τέχνη βαδίζει ἐν τῇ αὐτῇ ἀκμῇ καὶ καθ' ἣν συμπιπτει ἡ θαλασσοκρατία τοῦ Μίνω (1580-1100 π. Χ., ὅτε ὁ πολιτισμὸς οὗτος ἀνεκόπη). Ἡ Κρήτη ἔχει ἀνέλθει εἰς μέγα ὕψος πολιτισμοῦ καὶ δυνάμεως· ὁ κραταῖος Μίνως θαλασσοκρατῶν ἔχει κυριαρχήσει πασῶν τῶν νήσων τοῦ ἀρχιπελάγους καὶ τῶν ἀκτῶν τῆς ἡπειρωτ. Ἑλλάδος καὶ ὁ Κρητικὸς πολιτισμὸς μεταδίδεται πανταχοῦ· εἶναι πολιτισμὸς ὑπερφυῆς, ἀναπτύξας δύο τέλεια συστήματα γραφῆς, θαυμασίαν ἀρχιτεκτονικὴν, πλαστικὴν καὶ ζωγραφικὴν, προηγμένον θρησκευτικὸν βίον μετὰ μεγάλων τελετῶν (ἐν αἷς καὶ ταυρομαχίαι), θαυμάσια χρυσοουργήματα καὶ κεραμευτικά ἔργα, κοσμοῦντα τὸ Μουσεῖον τοῦ Ἡρακλείου.

Οἱ λαοὶ οἱ ἀναπτύξαντες τὸν πολιτισμὸν τοῦτον. Οἱ Ἀχαιοί.

Οἱ λαοὶ τοῦ Αἰγαίου οἱ ἀναπτύξαντες τὸν πολιτισμὸν τοῦτον λέγονται Κᾶρες, Λέλεγες, Λύκιοι, Πελασγοὶ κ. ἄ. ὁμιλοῦντες γλῶσσαν ἄσχετον πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν, μὴ Ἑλληνες, συγγενεῖς πρὸς ἄλλους Μικρασιατικοὺς λαοὺς, ναυτικοὶ καὶ ἀεικίνητοι, διατελοῦντες ἐν πυκνῇ ἐπικοινωνίᾳ πρὸς τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Ἀνατολήν. Ἄλλ' ἤδη ἀπὸ τῆς γ' χιλιετηρ. π.Χ. κύματα λαῶν, μεταναστευόντων ἀπὸ τῆς σημερινῆς κεντρικῆς Εὐρώπης, ἤρχισαν ἐκχυνόμενα πρὸς Ν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν χερσόνησον. Ἐκ τῶν φύλων τούτων μνημονεύον-

ται πρῶτοι οἱ ᾽Αχαιοί, οἵτινες περὶ τὸ 2500 π. Χ. προελάσαντες πρὸς Ν κατέλαβον μέγα μέρος τῆς ἠπειρωτ. Ἑλλάδος (Θεσσαλίαν, ὅπου παρέμειναν ἐφ' ἱκανόν, καὶ εἶτα Ἀργολίδα, Λακωνικήν, Μεσσηνίαν) καὶ καταλύσαντες τὴν προϋπάρχουσαν βασιλικὴν δυναστείαν ἐν Μυκῆναις, εἰς ἣν ἀνήκουσιν οἱ τάφοι οἱ ἐντὸς τῆς ἀκροπόλεως, Ἰδρυσαν κραταιὰ βασίλεια ἐν Μυκῆναις, Τίρυνθι καὶ ἄλλαχοῦ, τῶν παλαιῶν κατοίκων (Πελασγῶν...) ἢ συνανακραθέντων μετ' αὐτῶν ἢ φυγόντων εἰς τὴν Κρήτην. Ἄλλ' οἱ ᾽Αχαιοὶ ὀρηθέντες ἐκ Μυκηνῶν, ἀφ' οὗ ἐγένοντο ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ναυτικός (πειρατικός) λαός, προήλασαν διὰ μεγάλης στρατείας, ἀναλόγου πρὸς τὴν τῆς Τροίας, μέχρι Κρήτης, ὅπου κατέλυσαν τὰ βασίλεια τῶν ἐκνευρισμένων ἐκ τῆς τρυφῆς ἀπογόνων τοῦ Μίνω καὶ ἡ Κρήτη φήκηθη καὶ ὑπὸ τῶν καταλαβόντων ᾽Αχαιῶν.

Οἱ ᾽Αχαιοὶ φέροντες μεθ' ἑαυτῶν ἴδιον πολιτισμὸν ἐπέδρασαν ἐπὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν προτέρων κατοίκων, μεθ' ὧν συνεχωνεύθησαν, καὶ διαμορφώσαντες τὸν ὑπάρχοντα πολιτισμὸν παρήγαγον τὸν νεώτερον *Μυκηναϊκὸν* πολιτισμὸν (1400-1100), εἰς ὃν ἀνήκουσιν οἱ ἔξω τῆς ἀκροπόλεως τῶν Μυκηνῶν θολωτοὶ τάφοι, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν προγενέστερον τῆς καταλυθείσης δυναστείας (1600-1400), ἐκπροσωπούμενον διὰ τῶν τάφων τῶν εὐρεθέντων ἐντὸς τῆς ἀκροπόλεως, οὕτως ὥστε ὁ ὅλος Μυκηναϊκὸς πολιτισμὸς νὰ συμπέπτη πρὸς τὴν ὑστερομινωικὴν περίοδον.

Οἱ ᾽Αχαιοὶ συνεχίζοντες τοὺς ἡρωικοὺς αὐτῶν ἄθλους στρατεύουσι καὶ ἐπὶ τὴν κραταιὰν Τροίαν, σπουδαῖον κέντρον τοῦ Αἰγαίου πολιτισμοῦ. Καὶ ἔπεσε μὲν τὸ Ἴλιον μετὰ μακρὸν αἱματηρὸν ἀγῶνα, ἀλλ' ἡ ἰσχὺς τῶν ᾽Αχαιῶν ἠμβλύθη ἔκτοτε καὶ δὲν ἠδυνήθησαν πλέον νάντιστῶσιν εἰς τοὺς τελευταίους ἐπιδραμόντας ἀπὸ Β συγγενεῖς Δωριεῖς, οἵτινες ἄκλιμοὶ ὄντες καὶ σιδηρᾷ ἤδη φέροντες ὄπλα (ὅθεν ἀπ' αὐτῶν ἄρχεται ἡ σιδηρᾷ ἐποχὴ ἐν Ἑλλάδι) καταλύουσι τὰ ἐν τῇ ἠπειρωτ. Ἑλλάδι καὶ Κρήτῃ κράτη τῶν ᾽Αχαιῶν, τερματίζουσι βιαίως τὸν Κρητομυκηναϊκὸν πολιτισμὸν καὶ βυθίζουσι τὴν Ἑλλάδα εἰς ἀληθῆ μεσαιῶνα, ἐξ οὗ ἀνέκυψε μόλις μετὰ πάροδον 3-4 αἰῶνων.

Οὕτως ὁ βίος τοῦ ἐνδόξου ἐκείνου λαοῦ ἐβυθίσθη εἰς ἐρείπια καὶ λήθη, ἕως ἀκαταπόνητος ἡ ἐξερευνητικὴ σκαπάνη ἐξέθαψεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς φιλοστόργου μητροικῆς γῆς, ἥτις τόσον πιστῶς ἐκάλυπτε τὰ ἐρείπια, καὶ κατηύγασε διὰ τοῦ ἱστορικοῦ φωτὸς τὸν ἱστορικὸν βίον δύο ὅλων χιλιετηρίδων. Καὶ ἰδοὺ προβάλλουσι πρὸ

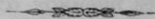
ἡμῶν τὰ ἀνάκτορα, ἐν οἷς κατόκησαν οἱ κραταιοὶ ἄνακτες, τὰ ὄπλα, δι' ὧν ἐμάχοντο, τὰ σκεύη, ὧν ἔκαμνον χρῆσιν ἐν τῷ καθ' ἡμέραν βίῳ, οἱ τάφοι, ἐν οἷς ἀνεπαύθησαν τὰ πεπονημένα αὐτῶν σώματα, ἀντικατοπτρίζοντα τὸν βίον ἐκείνον μετὰ τῆς αὐτῆς σχεδὸν σαφηνείας καὶ διαυγείας, μεθ' ἧς τὰ Περίκλεια μνημεῖα τὰς κλεινὰς Ἀθήνας τῆς ἐνδόξου πεντηκονταετίας. Ἄλλ' ὁ βίος ἐκεῖνος παρίσταται ἔτι πρὸ ἡμῶν ἄφωτος καὶ βωβὸς ὡς πρὸς τὰ ὀνόματα τῶν ἱστορικῶν μορφῶν (πλὴν τῆς τοῦ Μίνω, ἐπιζησάσης ἱστορικῶς), αἵτινες ἐδημιουργοῦν καὶ ἐνεψύχουν τὸν ἱστορικὸν ἐκεῖνον κόσμον, ἐφ' ὅσον ἀτυχῶς αἱ πλούσιαι τῆς Κρήτης ἐπιγραφαὶ δὲν κατορθώθη μέχρι σήμερον νάναγνοσθῶσι. Τὸ κενὸν τοῦτο φαίνεται ὅτι πληροῦσι τὰ Ὀμηρικὰ ποιήματα, ἅτινα προβάλλουσιν ὡς ὁ κήρυξ καὶ ὁ ἐρμηνεὺς τοῦ βίου ἐκείνου.

Ἡ προομήρειος ποίησις. Ὡς ἐν τῇ μακροαίῳ τοῦ ἔθνους δουλεία τὰ δημοτικὰ ἄσματα ὑμνησαν τοὺς ἐνδόξους ἄθλους κλεφτῶν καὶ ἀρματωλῶν, οὕτω καὶ κατὰ τοὺς χρόνους, οἵτινες διὰ τὴν πολυκίνητον δρᾶσιν καὶ τὰ ἥρωικὰ κλέα τῶν κατοίκων τοῦ Αἰγαίου ἐκλήθησαν *ἥρωικοί*, ἐμορφώθη πλὴν ἄλλων τινῶν ἄσμάτων καὶ δημοτικῇ τις ποίησις ἄδουσα ἢ μεμονωμένους ἥρωικούς ἄθλους ἐπιφανῶν Ἀχαιῶν ἢ μάλιστα κοινὰς αὐτῶν στρατείας κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, ὡς τὴν στρατείαν τῶν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας, τὸν Ἀργοναυτικὸν πλοῦν καὶ τὸν Τρωικὸν πόλεμον, ὧν ἡ ἐξύμνησις διέθρυπτε τὸ αἶσθημα τῆς ἐθνικῆς φιλοτιμίας. Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ποιήσεως ἐκλήθη *ἔπος* (εἰπεῖν διήγησις) καὶ δὴ *ἥρωικόν* διὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτοῦ, ἐκαλλιεργήθη δὲ ὑπὸ τῶν καλουμένων *δοιδῶν*, οἵτινες προσκαλοῦμενοι εἰς τὰς ἡγεμονικὰς αὐλὰς καὶ τὰς τραπέζας τῶν εὐγενῶν ἐφαίδρουν αὐτὰς ἄδοντες τοὺς ἄθλους τῶν προγόνων τοῦ ξενίζοντος ἢ οἰονδήποτε ἥρωικὸν ἄθλον, ἀρτύοντες αὐτοὺς διὰ πλήθους μύθων, οὓς ἐδημιουργεῖ τὸ εὐφάνταστον ἑλληνικὸν πνεῦμα ἐν τῇ νηπιῳδαίᾳ αὐτοῦ ἡλικίᾳ.

Τὰ Ὀμηρικὰ ἔπη. Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα ἐν Ἑλλάδι. ὅτε ἐνέσκηψεν ἡ θύελλα τῆς ἐπιδρομῆς τῶν Δωριέων. Ἐκ τῶν Ἀχαιῶν οἱ μὲν παρέμειναν ἐν τῇ πατρίῳ γῇ ὑποκύνπαντες εἰς τοὺς ἐπιδρομείς, οἱ δέ, ὡς καὶ Ἴωνες, ἀπῆλθον εἰς τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Μ. Ἀσίας, συναποκομίζοντες καὶ τοὺς μύθους καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς ποιήσεως αὐτῶν, ἐκεῖ δέ, ἀφ' οὗ διεξήγαγον δεινοὺς νικηφόρους ἀγῶνας πρὸς τοὺς ἐνοίκους χάριν τὴν ἐγκαταστάσεως αὐτῶν, καθιδρύθησαν οἱ μὲν Αἰολεῖς (Ἀχαιοὶ) εἰς τὰ ΒΔ τῆς Μ. Ἀσίας, οἱ δὲ

Ἴωνες (συγγενεῖς τῶν Ἀχ.) νοτιώτερον. Ἐκεῖ ὑπὸ τὸν γελόντα τῆς χώρας οὐρανὸν οἱ εὐφάνταστοι καὶ ζωηροὶ ἄποικοι, ἀναπαύομενοι ἤδη ἐν τοῖς κόλποις τῆς εἰρήνης καὶ πλουτοῦντες ἐκ τῆς ἐμπορίας ἐζήτησαν νὰ φαιδρύνωσι τὰς ὥρας τῆς σχολῆς αὐτῶν διὰ τῆς ποιήσεως ὅθεν διεσκεύασαν, συνεκέρασαν καὶ ἐπλούτισαν τὰ παλαιότερα ἔπη, ὧν τοὺς πυρῆνας εἶχον ἀλοκομίσει μεθ' ἑαυτῶν, ἐποίησαν δὲ καὶ νεώτερα ἔπη. Ἀλλ' ἐκ πάντων τῶν ἥρωικῶν γεγονότων ἐφεῖλκε μᾶλλον τὴν προσοχὴν τῶν ἀποίκων ὁ Τρωικὸς πόλεμος καὶ ὡς νεώτατος καὶ διότι ἐγεινίαζον πρὸς τὸ θέατρον τοῦ πολέμου, τὴν Τροίαν, καὶ πρὸς τοῦτον κυρίως ἐστράφησαν οἱ ἄποικοι Αἰολεῖς, ἡ δὲ ποιητικὴ αὕτη ἐξεργασία τοῦ Τρωικοῦ πολέμου ἡ ἐν Αἰολίδι ἀρξαμένη ἐσυνεχίσθη καὶ ἐπερατώθη ἐν Ἴωνίᾳ, διότι Ἴωνες καὶ Αἰολεῖς ἔζων ἐν ζωηρᾷ ἐπιμειξίᾳ καὶ ἦσαν συγγενέστατοι πρὸς ἀλλήλους, ἐκεῖ δὲ ἔλαβον τὴν ὀριστικὴν αὐτῶν μορφήν τὰ δύο μεγάλα ἔπη, ἡ Ἰλιάς καὶ ἡ Ὀδύσεια, διὰ τῆς ποιητικῆς φαντασίας τοῦ Ὀμήρου κατὰ τὴν 9—8 ἐκ. π. Χ., τρεῖς ὅλους αἰῶνας μετὰ τὸν Τρωικὸν πόλεμον.

Ἐφέτος θὰ γνωρίσωμεν ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας μέγα μέρος τῶν θλιβερῶν περιπετειῶν τοῦ ἥρωος καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. Ἄς ἴδωμεν ἤδη τί λέγει αὐτὸς ὁ ποιητὴς περὶ τοῦ θέματος τοῦ ποιήματός του

Αἰρετικισμοῦ

II. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α

Θεῶν ἀγορά.

Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
 πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν,
 πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω
 πολλὰ δ' ὃ γ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὄντα κατὰ θυμόν,
 ἀρνύμενος ἣν τε ψυχήν καὶ νόστον ἐτάρων. | 5
 ἀλλ' οὐδ' ὧς ἐτάρους ἐρρύσατο ἰέμενός περ
 αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο
 νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἥελίοιο
 ἦσθιοι· αὐτὰρ ὃ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ. |
 τῶν ἀμόθεν γε, θεά, θύγατερ Διός, εἰπέ καὶ ἡμῖν. | 10

ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
 οἴκοι ἔσαν πόλεμόν τε πεφρυγότες ἠδὲ θάλασσαν
 τὸν δ' οἶον, νόστοιο κεχρημένον ἠδὲ γυναικός,
 νύμφη πότνι' ἔρκε Καλυψώ, δια θεῶν,
 ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι. | 15
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
 τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἰκόνδε νέεσθαι
 εἰς Ἴθάκην, οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων
 καὶ μετὰ οἴσι φίλοισι. θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες
 νόσφι Ποσειδάωνος· ὃ δ' ἀσπερχές μενέαινε
 ἀντιθέφ' Ὀδυσῆι πάρος ἦν γαῖαν ἱέσθαι. | 20

ἀλλ' ὃ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἔοντας,
 Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίεται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
 οἳ μὲν δυσομένου Ὑπερίονος, οἳ δ' ἀνιόντος,
 ἀντιῶν ταύρων τε καὶ ἀρνῆων ἑκατόμβης. | 25
 ἔνθ' ὃ γε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἳ δὲ δὴ ἄλλοι
 Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἀθροοὶ ἦσαν. |
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 μνήσατο γὰρ κατὰ θυμόν ἀμύμονος Αἰγίσθιο,

δῶρον βροτῶν

δαίμων γενεῆναι

12

Ὀμήρου

τόν δ' Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν' Ὀρέστης. 30
τοῦ δ' ἔπιμνησθεὶς ἔπε' ἀθανάτοισι μετήυδα |

„ὦ πόποι, οἷον δὴ νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται!
ἔξ ἡμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
σφῆσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν,
ὡς καὶ νῦν Αἰγισθος ὑπὲρ μόρον Ἀτρεΐδαο 35

γῆμ' ἄλοχον μνηστήν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
εἰδὼς αἰπὺν ὀλεθρον· ἐπεὶ πρό οἱ εἶπομεν ἡμεῖς,
Ἑρμείαν πέμπαντες, εὐσκόπον Ἀργεῖφόντην,
μήτ' αὐτὸν κτείνειν μήτε μνάσθαι ἄκοιτιν·
ἐκ γὰρ Ὀρέστια τίσις ἔσσεται Ἀτρεΐδαο, 40

ὀππότ' ἂν ἠβῆσῃ τε καὶ ἧς ἱμεῖρεται αἴης.
ὡς ἔφαθ' Ἑρμείας, ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγισθοιο
πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτεισεν.“

τὸν δ' ἠμείβει· ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
„ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων, 45
καὶ λίην κείνός γε εἰκότι κεῖται ὀλέθρω,

ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι. |
ἀλλὰ μοι ἄμφ' Ὀδυσῆι δαΐφροني δαίεται ἦτορ,
δυσμόρφω, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἀπο πῆματα πάσχει
νήοφ' ἐν ἀμφιρῦτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης. 50

νῆσος δεινρήεσσα, θεὰ δ' ἐν δώματα ναεῖ,
Ἄτλαντος θυγάτηρ δλόοφρονος, ὃς τε θαλάσσης
πάσης βένθαν οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
μακράς, αἷ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσιν·

τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμεγον κατερύκει, 55
αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἰμυλίοισι λόγοισιν
θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς,
ἴεμενος καὶ καπνὸν ἀποθρῶσκοντα νοῆσαι

ἧς γαίης, θανέειν ἱμεῖρεται. | οὐδέ νύ σοί περ
ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε; οὐ νύ τ' Ὀδυσσεὺς 60
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον ὠδύσαο, Ζεῦ;“

ὡς θυμῶσι γένεσθαι καὶ οὐρανὸν γῆν τε
ὄρασθαι μιν ὑποδίζεω δὲν θυμῶν τε ὑποδίζεω

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
„τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θεῖοιο λαοτόμου, 65
ὃς περὶ μὲν νόον ἔστι βροτῶν, περὶ δ' ἰρὰ θεοῖσιν
ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοῖ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν; |
ἀλλὰ Ποσειδάων γαίηοχος ἀσκελὲς αἰεὶ
Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάσεν,
ἀντίθεον Πολύφημον, ὃο κράτος ἔστι μέγιστον 70
πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θόῳσα δέ μιν τέκε νύμφη,
Φόρκυκος θυγάτηρ, ἀλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
ἐν σπέσει γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μίγνισα.
ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
οὐ τι κατακτείνει, πλάξει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης. | 75
ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς οἶδε περιφραζόμεθα πάντες
νόστον, ὅπως ἔλθῃσι Ποσειδάων δὲ μεθήσει
ὃν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων
ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν ἐριδαινόμεν οἷος· |
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 80
„ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
νοστήσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε, πετρασοφρενέας
Ἐρμείαν μὲν ἔπειτα, διάκτορον Ἀργεῖφόντην,
νῆσον ἔς Ὠγγυίην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα 85
νύμφη εὐπλοκάμῳ εἴπῃ νημερτέα βουλήν,
[νόστον Ὀδυσῆος ταλασίφρονος, ὡς κε νῆται]. |
αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκηνδ' ἔσελεύσομαι, ὄφρα οἱ υἱὸν
μᾶλλον ἐποτρύνω καὶ οἱ μένος ἐν φρεσὶ θεῖω,
εἰς ἀγορὴν καλέσαντα κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς 90
πᾶσι μνηστήρεσιν ἀπειπέμεν, οἳ τέ οἱ αἰεὶ
μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς.
πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα
νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου, ἦν που ἀκούσῃ, 95
ἦδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν· |

Ἄθηνᾶς παραίνεσις πρὸς Τηλέμαχον.

Μνηστήρων εὐωχία.

- ὡς εἰποῦσ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα. 96
- βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων ἀΐσσα, 102
- στῆ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος,
οὔδοῦ ἔπ' αὐλείου· παλάμη δ' ἔχει χάλκεον ἔγχος,
εἰδομένη ξείνῳ, Ταφίων ἠγήτορι Μέντη. | 105
- εὔρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας· οἱ μὲν ἔπειτα
πεσοῖσι προπάρουθε θυράων θυμὸν ἔτερπον,
ἦμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί·
κῆρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρῆροι θεράποντες
οἱ μὲν οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ, 110
οἱ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
νίξον καὶ πρότιθεν, τοὶ δὲ κρέα πολλὰ दाτεῦντο. |
- τὴν δὲ πολὺ πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος θεοειδής·
ἦστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τετιμημένος ἦτορ,
ὁσσοῦμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσίν, εἴ ποθεν ἔλθων 115
μνηστήρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θείη,
τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχει καὶ δώμασιν οἴσιν ἀνάσσοι.
τὰ φρονέων, μνηστῆρσι μεθήμενος, εἶσιδ' Ἀθήνην. |
- βῆ δ' ἰθύς προθύροιο, νημεσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ
ξείνονι δηθὰ θύρῃσιν ἐφεστάμεν· ἐγγύθι δὲ στάς 120
χεῖρ' ἔλε δεξιτερὴν καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„χαῖρε, ξεῖνε· παρ' ἄμμι φιλήσεται· αὐτὰρ ἔπειτα
δείπνου πασσάμενος μυθήσεται ὅτιεός σε χεῖρ'·
ὡς εἰπὼν ἠγείθ', ἠ δ' ἔσπετο Παλλὰς Ἀθήνη. | 125
οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἐντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν
δουροδάκης ἐντοσθεν ἐυξόου, ἔνθα περ' ἄλλα
ἔγχε' Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἴστατο πολλά,

Παράομαι

τεν

αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἶσεν ἄγων, ὑπὸ λῖτα πετάσσας 130

καλὸν δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρηῆνυς ποσὶν ἦεν· |
παρ' δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων

μνηστήρων, μὴ ξεῖνος ἀνιηθεὶς ὀρυμαγδῶ

δείπνῳ ἀηδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθῶν,

ἦδ' ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο. | 135

χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχῶ ἐπέχευε φέρουσα

καλῆ, χρυσεῖη, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,

νίψασθαι παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.

σίτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα, 139

δαιτρὸς δὲ κρεῶν πίνακας παρέθηκεν αἰείρας 141

παντοίων, παρὰ δὲ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα·

κῆρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπώχετο οἰνοχορεύων.

ἔς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγήνορες, οἳ μὲν ἔπειτα

ἔσεις ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε, 145

τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,

σίτον δὲ δμωαὶ παρενήνεον ἐν κανέοισιν,

κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.

οἳ δ' ἐπ' ὄνησθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον. |

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἔξ ἔρον ἔντο 150

μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμῆλει,

μολπή τ' ὀρχηστὺς τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός·

κῆρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκεν

Φημίῳ, ὃς ὅ' ἦειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη. |

ἦ τοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰδεῖν, 155

αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,

ἄγχι σχῶν κεφαλῆν, ἵνα μὴ πευθοῖσθ' οἳ ἄλλοι· |

„ξεῖνε φίλ', ἦ καὶ μοι νεμεσήσεται ὅττι κεν εἶπω;

τούτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ αἰοιδή,

ῥῆ', ἐπεὶ ἀλλότριον βίοτον νήποιον ἔδουσιν, 160

ἀνέρος, οὗ δὴ που λεύκ' ὄστέα πύθεται ὄμβροφ

κείμεν' ἐπ' ἠπείρου ἢ εἶν ἀλλὶ κῦμα κυλίνδει. |

εἰ κείνον γ' Ἰθάκηνδε ἰδοῖατο νοστήσαντα,

πάντες κ' ἀρησαίαιτ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι
 ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖο τεῖεσθῆτος τε. | 16
 νῦν δ' ὁ μὲν ὡς ἀπόλωλε κακὸν μόρον οὐδέ τις ἡμῖν
 θαλπωρή, εἴ περ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 φῆσιν ἐλεύσεσθαι. τοῦ δ' ὄλετο νόστιμον ἡμᾶρ. |
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τακῆς; | 170
 ὀπλοῖης τ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
 ἦγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
 οὐ μὲν γὰρ τί σε πεζὸν ὀλομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι. |
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐὺ εἰδῶ,
 ἦ ἢ νέον μεθέπεις, ἦ καὶ πατρῷός ἐσοι | 175
 ξεῖνος, ἔπει πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ.
 ἄλλοι, ἔπει καὶ κείνος ἐπιστροφος ἦν ἀνθρώπων·
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 Μέντης Ἀγχιάλιο δαΐφρονος εὐχομαι εἶναι | 180
 υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω. |
 νῦν δ' ὄφρα ξὺν νηὶ κατήλυθον ἠδ' ἐτάροισιν,
 πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους,
 ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν, ἄγω δ' αἶθωνα σίδηρον. |
 νηὺς δέ μοι ἦδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγροῦ, νόσφι πόλλης, | 185
 ἐν λιμένι Πείθρῳ, ὑπὸ Νηίῳ ὑλήεντι. |
 ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρῷοι εὐχόμεθ' εἶναι
 ἐξ ἀρχῆς, εἴ περ τε γέροντ' εἴρηαι ἐπελθὼν
 Λαέρτην ἦρωα, τὸν οὐκέτι φασὶ πάλλινδε
 ἔρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγροῦ πῆματα πάσχειν | 190
 γρηὶ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἦ οἱ βρῶσίν τε πόσιν τε
 παρτιθεῖ, εὐτ' ἄν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβρην
 ἐραπύξοντ' ἀνά γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδιοιο. |
 νῦν δ' ἦλθον; δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμιον εἶναι
 σὸν πατέρ'· ἀλλὰ νυ τὸν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου. | 195
 οὐ γάρ πο τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεύς,

ἀλλ' ἔτι που ζῶος κατερύκεται εὐρέι πόντῳ,
 νήσῳ ἔν ἀμφιρύτῃ, χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν,
 ἄγριοι, οἳ που κείνον ἐρυκανόωσ' ἀέκοντα. |
 αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὧς ἐνὶ θυμῷ 200
 ἀθάνατοι βάλλουσι καὶ ὧς τελέεσθαι οἶω,
 οὔτε τι μάντις ἔων οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς. |
 οὔ τοι ἔτι δηρὸν γε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης
 ἔσσειται, οὐδ' εἰ πέρ τε σιδήρεα δέσματ' ἔχῃσιν·
 φράσσεται ὧς κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν. | 205
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 εἰ δὴ ἔξ αὐτοῖο τόσος πάϊς εἰς Ὀδυσῆος.
 αἰνῶς μὲν κεφαλὴν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας
 κείνῳ, ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἔμισγόμεθ' ἀλλήλοισιν,
 πρὶν γε τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα περ ἄλλοι 210
 Ἄργεῖων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλης ἐπὶ νηυσίν·
 ἐκ τοῦ δ' οὔτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον οὔτ' ἐμὲ κείνος· |
 τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδ' αὖ
 „τοιγάρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 μήτηρ μὲν τ' ἐμέ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἐγὼ γε 215
 οὐκ οἶδ'· οὐ γάρ πώ τις ἐν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
 ὧς δὴ ἐγὼ γ' ὄφελον μάκαρός νύ τευ ἔμμεναι υἱὸς
 ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν ἑοῖς ἔπι γῆρας ἔτετμεν.
 νῦν δ' ὅς ἀποτιμότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
 τοῦ μ' ἐκφασί γενέσθαι, ἐπεὶ σύ με τοῦτ' ἐρεεῖναις“ | 220
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „οὐ μὲν τοι γενεήν γε θεοὶ νόνημον ὀπίσσω
 θῆκαν, ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγένετο Πηνελόπεια. |
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 τίς δαίς, τίς δὲ ὄμιλος ὃδ' ἔπλετο; τίπτε δέ σε χρεώ; 225
 εἰλαπίνῃ ἢ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν.
 ὧς τέ μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκῆουσιν
 δαίνυσθαι κατὰ δῶμα. νεμεσσήσαιτό κεν ἀνήρ
 αἰσχρα πόλλ' ὀρόων, ὃς τις πινυτός γε μετέλθοι“ |

- τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα· 230
 „ξεῖν", ἐπεὶ ἄρ' δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς,
 μέλλεν μὲν ποτε οἶκος ὄδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων
 ἔμμεναι, ὄφρ' ἔτι κείνος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν· |
 νῦν δ' ἐτέρως ἐβόλοντο θεοὶ κακὰ μητιόωντες,
 οἳ κείνον μὲν ἄιστον ἐποίησαν περὶ πάντων 235
 ἀνθρώπων, ἐπεὶ οὐ κε θανόντι περὶ ὧδ' ἀκαχοίμην,
 εἰ μετὰ οἷς ἐτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δήμῳ,
 ἢ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν. |
 τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
 ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδί μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω. | 240
 νῦν δέ μιν ἀκλεῆως Ἄρπυιαι ἀνηρεύσαντο.
 οἴχεται ἄιστος, ἄπυστος, ἔμοι δ' ὀδύνας τε γόους τε
 κάλλιπεν· οὐδέ τι κείνον ὀδυρόμενος στεναχίζω
 οἶον, ἐπεὶ νύ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔτευξαν.
 ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι, 245
 Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
 ἠδ' ὅσσοι κραναῆν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
 τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον. |
 ἢ δ' οὐτ' ἀρνέσται στυγερὸν γάμον οὔτε τελευτὴν
 ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες 250
 οἶκον ἑμόν· τάχα δὴ με διαρραΐσουσι καὶ αὐτόν· |
 τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσηύδα Παλλὰς Ἀθήνη·
 „ὦ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀποιχομένου Ὀδυσῆος
 δεύε', ὃ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη. |
 εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσιν 255
 σταῆι, ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
 τοῖος ἔων, οἶόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτα νόησα
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
 ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλου Μερμερίδαο. |
 ὄχεται γὰρ καὶ κείσε θοῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεὺς 260
 φάρμακον ἀνδροφόνον διξήμενος, ὄφρα οἳ μείη
 τοὺς χρεῖσθαι χαλκίφρασ· ἀλλ' ὃ μὲν οὐ οἱ

- δῶκε, ἐπεὶ ὅα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἕόντας,
 ἀλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἑμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς. |
 τοῖος ἔὼν μνηστῆρσιν ὀμιλήσειεν Ὀδυσσεύς· 265
 πάντες κ' ὠκύμοροί τε γένοίαιτο πικρόγαμοί τε. |
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κείται,
 ἦ κεν νοστήσας ἀποτείσεται ἦε καὶ οὐκί,
 οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα
 ὄππως κε μνηστῆρας ἀπώσεται ἐκ μεγάροιο. | 270
 εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνῆι καὶ ἑμῶν ἐμπάζω μύθων.
 αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέρας ἦρωας Ἀχαιοὺς
 μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπὶ μάρτυροί ἔστων. |
 μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι,
 μητέρα δ', εἰ οἱ θυμὸς ἐφορμάσεται γαμέεσθαι, 275
 ἄψ ἴτω ἔς μέγαρον πατρὸς μέγα ἰδυναμένοιο
 οἱ δὲ γάμον τεύξουσι, καὶ ἄρτυνέουσιν ἔδνα
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔριξε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι. |
 σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἶ κε πίθηαι·
 νῆ' ἄψσας ἐρέτησιν ἐείκοσιν, ἦ τις ἀρίστη, 280
 ἔρχεο πειυσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
 ἦν τίς τοι εἶπῃσι βροτῶν ἦ ὅσσαν ἀκούσης
 ἐκ Διός, ἦ τε μάλιστα φέροι κλέος ἀνθρώποισιν. |
 πρῶτα μὲν ἔς Πύλον ἔλθε καὶ εἴρεο Νέστορα δῖον,
 κεῖθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον· 285
 ὅς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. |
 εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσης,
 ἦ τ' ἄν, τρυχόμενός περ, ἔτι τλαίης ἐνιαυτόν·
 εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσης μηδ' ἔτ' ἕόντος,
 νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἔς πατρίδα γαίαν 290
 σῆμά τέ οἱ γεῦαι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεῖξαι
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔριξε, καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι. |
 αὐτὰρ ἔπῃν δὴ ταῦτα τελευτήσης τε καὶ ἔρξης,
 φράζεσθαι δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
 ὄππως κε μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσιν 295

- κτείνης ἢ δόλω ἢ ἀμφαδόνι οὐδέ τί σε χρῆ
 νηπιάας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκέτι τηλικὸς ἔσσι. |
 ἢ οὐκ αἴεις, οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα,
 Αἴγισθον δολόμητιν, ὃ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα; 300
 καὶ σύ, φίλος, — μάλα γάρ σ' ὀρώω καλὸν τε μέγαν τε —
 ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὐεῖπη. |
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν καταλεύσομαι ἤδη
 ἠδ' ἐτάρους, οἳ πού με μάλ' ἀσχαλόωσι μένοντες·
 σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάξσο μύθων". 305
 τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 „ξεῖν', ἦτοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
 ὡς τε πατὴρ ᾤ παιδί, καὶ οὐ ποτε λήσομαι αὐτῶν. |
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
 ὄφρα λοεσσάμενός τε τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ, 310
 δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κῆρς, χαίρων ἐνὶ θυμῷ,
 τιμῆεν, μάλα καλόν, ὃ τοι κειμήλιον ἔσται
 ἐξ ἐμεῦ, οἷα φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι διδοῦσιν". |
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „μή μ' ἔτι νῦν κατέρουκε, λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο. 315
 δῶρον δ', ὅτι κέ μοι δόμεναι φίλον ἦτορ ἀνώγη,
 αὐτὶς ἀνερχομένῳ δόμεναι οἰκόνδε φέρεσθαι
 καὶ μάλα καλὸν ἔλῶν· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς". |
 ἢ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὄρνις δ' ὡς ἀνόπαια διέπτατο· τῷ δ' ἐπὶ θυμῷ 320
 θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τε ἔπατρὸς
 μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν· ὃ δὲ φρεσὶν ἦσι νοήσας
 θάμβησεν κατὰ θυμόν· ὄισατο γὰρ θεὸν εἶναι. |
 αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπώχετο ἰσόθεος φῶς.
 τοῖσι δ' αἰδοὺς ἄειδε περικλυτός, οἳ δὲ σιωπῇ 325
 ἦατ' ἀκούοντες· ὃ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδεν
 λυγρόν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη. |
 τοῦ δ' ὑπερωϊόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδῆν

- κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια·
 κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσεται οἶο δόμοιο, 330
 οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὺ' ἔποντο.
 ἢ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
 ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη. | 335
 δακρῦσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον ἀοιδόν·
 „Φήμε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτῆρια οἶδας,
 ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν ἀοιδοί.
 τῶν ἐν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος, οἳ δὲ σιωπῇ
 οἶνον πινόντων ταύτης δ' ἀποπαύε' ἀοιδῆς 340
 λυγρῆς, ἣ τέ μοι αἰὲν ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
 τείρει, ἐπεὶ με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον·
 τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω μεμνημένη αἰεὶ
 [ἀνδρός, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος:] |
 τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα· 345
 „μῆτερ ἐμή, τί τ' ἄρα φθονέεις ἐρήρον ἀοιδὸν
 τερπέμεν ὄπῃ οἳ νόος ὄρνυται; οὐ νύ τ' ἀοιδοὶ
 αἴτιοι, ἀλλὰ ποθὶ Ζεὺς αἴτιος, ὅς τε δίδωσιν
 ἀνδράσιν ἀλφηστῆσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἐκάστω. |
 τούτῳ δ' οὐ νέμεσις Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀείδειν· 350
 τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἀνθρώποι,
 ἧτις ἀκούοντεςσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.
 σοὶ δ' ἐπιτολμαέτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν·
 οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ
 ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο. | 355
 ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
 ἰστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἀνδρεςσι μελήσει
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.“ |
 ἣ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκειν· 360
 παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.

ἔς δ' ὑπερῶ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
κλαίεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
ἦδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη. |

μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνά μέγαρά σκιδόντα, 36

πάντες δ' ἠρήσαντο παρὰ λεχέεσσι κλιθῆναι. |

τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·

„μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,

νῦν μὲν δαινύμενοι τερπόμεθα, μηδὲ βοητὺς

ἔστω, ἐπεὶ τό γε καλὸν ἀκουέμεν ἔστιν ἀοιδοῦ 370

τοιοῦδ'· οἶος ὄδ' ἔστί, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν. |

ἦ ᾤθεν δ' ἀγορήδε καθεζώμεσθα κίοντες

πάντες, ἴν' ὕμιν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποείπω· | 375

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες 381

Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν. |

τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Ἐυπαίθεος υἱός·

„Τηλέμαχ', ἡ μάλα δὴ σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ

ὑψαγόρην τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν· 385

μὴ σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων

ποιήσειεν, ὃ τοι γενεῇ πατρῴϊόν ἐστιν· |

τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·

„Ἀντίνο'· εἰ πέρ μοι καὶ ἀγάσσαι, ὅτι κεν εἶπω,

καὶ κεν τοῦτ' ἐθέλωμι, Διὸς γε διβόντος, ἀρέσθαι. 390

ἢ φῆς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τεύχθαι·

οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλεύμεν· αἰψά τέ οἱ δῶ

ἀφνειὸν πέλεται καὶ τιμηστέρος αὐτός. |

ἄλλ' ἢ τοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσι καὶ ἄλλοι

πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἠδὲ παλαιοί, 395

τῶν κέν τις τόδ' ἔχῃσιν, ἐπεὶ θάναε δῖος Ὀδυσσεύς·

αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἡμετέροιο

καὶ δμῶων, οὓς μοι ληίσσατο δῖος Ὀδυσσεύς· |

τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάις, ἀντίον ἠΐδα·

„Τηλέμαχ', ἡ τοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, 400

ὅς τις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν·

κτῆματα δ' αὐτὸς ἔχοις καὶ δώμασιν οἷσιν ἀνάσσοις.
 μὴ γὰρ διγ' ἔλθοι ἀνὴρ, ὅς τις σ' ἀέκοντα βῆψιν
 κτῆματ' ἀπορραΐσει Ἰθάκης ἔτι ναιετάωσης. |
 ἀλλ' ἐθέλω σε, φέριστε, περὶ ξείνοιο ἐρέσθαι. 405

ὀππόθεν οὗτος ἀνὴρ, ποίης δ' ἔξ|εὔχεται εἶναι
 γαίης, ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα
 ἢ τίς ἀγγελίην πατρὸς φέροι ἐροχήμενοι,
 ἢ ἔδν' αὐτοῦ χρῆρος ἐελδόμενος τόδ' ἰκάνει; !
 οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινεν 410
 γνώμεναι | οὐ μὲν γὰρ τι κακῶ εἰς ὧπα ἔρκει".

τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 „Εὐρύμαχ', ἢ τοῦ νόστος ἀπώλετο πατρὸς ἑμοῖο·
 οὔτ' οὖν ἀγγελίη ἔτι πείθομαι εἰ ποθεν ἔλθοι,
 οὔτε θεοπομπῆς ἐμπάξομαι, ἦν τινα μῆτηρ 415
 ἔς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέθεται. |

ξείνοισι δ' οὗτος ἑμὸς πατριώσις ἐκ Τάφου ἐστίν,
 Μέντης δ' Ἀγχιόλοιο δαΐφρονος εὔχεται εἶναι
 υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέμοισιν ἀνάσσει".

ὥς φάτο Τηλέμαχος φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω. | 420.
 οἱ δ' εἰς ὄρχηστὴν τε καὶ ἱμερόεσσαν αἰοιδὴν
 τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἔλθειν·
 τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθεν·
 δὴ τότε κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος. ||

ΟΔΥΣΣΕΪΑΣ Ε.

Καλυψοῦς ἄντρον.

ἦ ῥα καὶ Ἑρμείαν υἱὸν φίλον ἀντίον ἠΰδα· 28

„Ἑρμεία, σὺ γὰρ αὐτε τά τ' ἄλλα περ ἀγγελός ἐσοί,
 νύμφη|εὐπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλήν, 30
 νόστιον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νήηται

οὔτε θεῶν πομπῇ οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων. |
 ἄλλ' ὃ γ' ἐπὶ σχεδῆς πολυδέσμου πήματα πάσχων
 ἡματί κ' εἰκοστῷ Σχερίην ἐρίβωλον ἴκοιτο,
 Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἱ ἀγχιῖθροι γεγάασιν. 35
 οἱ κέν μιν περὶ κῆρι θεὸν ὡς τιμήσουσιν,
 πέμπουσιν δ' ἐν νηὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 χαλκόν τε χρυσόν τε ἄλις ἐσθῆτά τε δόντες,
 πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
 εἶπερ ἀπήμων ἦλθε, λαγῶν ἀπὸ ληίδος αἶσαν. 40
 ὡς γάρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέμεν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐς ὑπόροφον καὶ εἴην ἐς πατρίδα γαῖαν'. |
 ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργεῖφόντης·
 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
 ἀμβρόσια χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὑγρῆν 45
 ἠδ' ἐπ' ἀπίρονα γοῖαν ἅμα πνοῆν ἀνέμοιο.
 εἶλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
 ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργεῖφόντης. |
 Πιερίην δ' ἐπιβάς ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ 50
 σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῆμα λάρω ὄρνυθι ἐοικώς,
 ὅς τε κατὰ δεινοὺς κόλπους ἄλδς ἀτρυγέτοιο
 ἰχθυῶν ἀγρώσσων πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἄλμῃ.
 τῷ ἴκελος πολέεσσιν ὀγήσατο κύμασιν Ἐορῆς. |
 ἄλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐοῦσαν, 55
 ἔνθ' ἐκ πόντου βᾶς Ἰοειδέος ἠπειρόνδε
 ἦεν, ὄφρα μέγα σπέος ἴκετο, τῷ ἐνὶ νύμφῃ
 ναῖεν εὐπλόκαμος· τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν. |
 πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόσε δ' ὀδμῇ
 κέδρου τ' εὐκαίτοιο θύου τ' ἀνά νῆσον ὀδώδειν 60
 δαιομένων· ἠ δ' ἔνδον ἀοιδιάουσ' ὀπι καλῇ
 ἱστὸν ἐποιχομένη χρυσεῖη κερκιδ' ὕφαινεν. |
 ὕλη δὲ σπέος ἀμφὶ πεφύκει τηλεθώσα,
 κλήθηρ τ' αἰγείρος τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος.

ἔνθα δέ τ' ὄρνυθες τανυσίπτεροι εὐνάζοντο, 65
 σκῶπές τ' ἰρηκῆς τε τανύγλωσσοί τε κορώναι
 εἰνάλλαι, τῆσιν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν.

ἦ δ' αὐτοῦ τειάνυστο περι σπέος γλαφυροῖο
 ἡμερὶς ἠβώωσα, τεθίηλει δὲ σταφυλῆσιν, 70
 κορῆναι δ' ἔξειης πίσυρες ὄέον ὕδατι λευκῶ,
 πλησίαι ἀλλήλων τετραμμένοι ἀλλυδίς ἄλλη.

ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴου ἠδὲ σελίνου
 θήλεον. | ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
 θηήσαιτο ἰδὼν καὶ τερφθεῖη φρεσὶν ἦσιν.

ἔνθα στὰς θηεῖτο διάκτορος Ἄργεῖφόντης. | 75
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα ἐφ' θηήσατο θυμῶ,
 αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλυθεν. οὐδέ μιν ἄνην
 ἠγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυψὼ διὰ θεῶων·

οὐ γάρ τ' ἀγνώτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
 ἀθάνατοι, οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δώματα ναίει. | 80
 οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτειμεν,

ἀλλ' ὃ γ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος, ἔνθα πάρος περ,
 δάκρυσι καὶ στοναχῆσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων. | 83
 Ἐρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψὼ διὰ θεῶων

ἐν θρόνῳ ἰδρύσασα φαεινῶ σιγαλόεντι·
 „τίπτε μοι, Ἐρμεία χρυσόρραπι, εἰλήλουθας
 αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις.

αὔδα δ,τι φρονέεις, τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
 εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένοι ἔστιν“. | 90

ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν
 ἀμβροσίης πλήσασα, κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν·
 αὐτὰρ ὃ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος Ἄργεῖφόντης. | 95

αὐτὰρ ἐπεὶ δεῖπνησε καὶ ἦραρε θυμὸν ἔδωδῃ,
 καὶ τότε δὴ μιν ἔπρσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

„εἰρωτῆς μ' ἐλθόντα θεὰ θεόν, αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω· κέλευι γάρ.
 Ζεὺς ἐμέ γ' ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·

- τίς δ' ἄν ἐκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἄλμυρον ὕδωρ 100
 ἄπυτον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἷ τε θεοῖσιν
 ἱερά τε ῥέξουσιν καὶ ἐξαίτους ἐκατόμβας.
 ἀλλὰ μάλ' οὐ πως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο *ἡ αἰτία*
 οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἀλιῶσαι. |
 φησί τοι ἄνδρα παρεῖναι οἰζυρώτατον ἄλλων, 105
 τῶν ἀνδρῶν, οἷ ἄστυ πέρι Πριάμοιο μάχοντο. 110
 τὸν νῦν σ' ἠνώγειν ἀποπεμπέμεν ὅτι τάχιστα 112
 οὐ γάρ οἱ τῆδ' αἴσα φίλων ἄπο νόσφιν ὀλέσθαι,
 ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐς ὑπόροφον καὶ εἶν ἐς πατρίδα γαῖαν". | 115
 ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ Καλυψὼ δία θεάων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „σχέτλιοί ἐστε θεοί, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων,
 οἷ τε θεαῖς ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
 ἀμπαδίην, ἣν τίς τε φίλον ποιήσεται ἀκοίτην. | 120
 ὣς μὲν ὅτ' Ὀρίων ἔλετο ῥοδοδάκτυλος Ἥώς,
 τόφρα οἱ ἠγάασθε θεοὶ ῥῆα ζῶοντες,
 ἦός μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἀγνή
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιοχόμενη κατέπεφνε.
 ὣς δ' ὀπότε Ἰασίῳ ἐυπλόκαμος Δημήτηρ 125
 ᾗ θυμῷ εἶξασα μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ
 νεῖφ ἐνι τριπόλῳ οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
 Ζεὺς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ. |
 ὣς δ' αὖ νῦν μοι ἀγάσθε, θεοί, βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι.
 τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα 130
 οἶον, ἐπεὶ οἱ νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
 Ζεὺς ἐλάσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 [ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμὸς τε φέρων καὶ κῆμα πέλασσαν.]
 τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἠδὲ ἔφασκον 135
 θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἦματα πάντα. |
 ἀλλ' ἐπεὶ οὐ πως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο

οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἀλιῶσαι,
ἐρρέτω, εἴ μιν κείνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
πόντον ἔπ' ἀτρύγετον. | πέμψω δέ μιν οὐ πη ἐγώ γε 140

οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἳ κέν μιν πέμποιεν ἔπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
αὐτὰρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
ὡς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαίαν ἱκηται· |

τὴν δ' αὐτὴ προσέειπε διάκτορος Ἀργεῖφρόντης· 145
„οὐτῶ νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν,
μὴ πῶς τοι μεταπίσθε κοπεσσάμενος χαλεπήνη· |

ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κραυγῆ Ἀργεῖφρόντης.
ἦ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα πότνια Νύμφη
ἦϊ, ἐπεὶ δὴ Ζητὸς ἐπέκλυεν ἀγγελμάτων. | 150

τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὖρε καθήμενον· οὐδέ ποτ' ὄσσε
δακρυόφιν τέρσοντο, κατεΐβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν
νόστον ὀδυρομένῳ, ἐπεὶ οὐκέτι ἦνδανε Νύμφη.

ἀλλ' ἦ τοι νύκτας μὲν λαύεσκεν καὶ ἀνάγκη
ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθειλούσῃ, 155
ἦματα δ' ἄμ' πάτορσι καὶ ἠιόνεσσι καθίζων

πόντον ἔπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων. | 158
ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσεφώνεε διαθεάων·
„κάμμορε, μὴ μοι εἴ ἐνθάδ' ὀδυρεοί, μηδέ τοι αἰὼν 160

φθινέτω· ἦδη γάρ σε μάλ' ἀπόπεμψω·
ἀλλ' ἄγε δούρατα μακρὰ ταμών ἀμούζεο χαλκῷ
εὐρείαν σχεδίην· ἀτὰρ ἱκρία πῆξαι ἔπ' αὐτῆς

ὑψοῦ, ὡς σε φέρουσιν ἔπ' ἠεροειδέα πόντον. |
αὐτὰρ ἐγὼ σίτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν 165
ἐνθήσω μενοεικέλ', αἳ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι,

εἵματά τ' ἀμφιέσω· πέμψω δέ τοι οὔρον ὄπισθεν,
ὡς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαίαν ἱκηται,
αἳ κε θεοὶ γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,

οἳ μεο φέρτεροί εἰσι νοῆσαι τε κρηναὶ τε· | 170
ὡς φάτο, ῥίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ἄλλο τι δὴ σύ, θεά, τόδε μήδεαι, οὐδέ τι πομπήν,
 ἢ με κέλευαι σχεδίῃ περᾶν μέγα λαῖτμα θαλάσσης
 δεινόν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες εἶσαι
 ὠκύποροι περόωσιν, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὔρω. | 175
 οὐδ' ἂν ἐγὼν ἀέκητι σέθεν σχεδῆς ἐπιβαίην,
 εἰ μή μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι
 μή τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο· |
 ὣς φάτο, μείδησεν δὲ Καλυψὼ δια θεάων, | 180
 χειρὶ τέμιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „ἦ δηῖάλιτρός γ' ἐσσι καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς·
 οἶον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορευσαι! |
 ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν
 καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος | 185
 ὄρκος· δεινότητός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,
 μή τί τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο. |
 ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἄσ' ἂν ἐμοί περ
 αὐτῇ μηδοίμην, ὅτε με χρηῶ τόσον ἴκοι·
 καὶ γὰρ ἐμοί νόος ἐστὶν ἐναΐσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ | 190
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων· |
 ὣς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο δια θεάων
 καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαίνει θεοῖο.
 ἴξον δὲ σπειὸς γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνὴρ,
 καὶ ῥ' ὁ μὲν ἔνθα καθέζειτ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη | 195
 Ἐρμείας, νύμφη δὲ τίθει παρὰ πᾶσαν ἔδωδὴν,
 ἔσθειν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν·
 αὐτῇ δ' ἀντίον ἴξεν Ὀδυσσεύς θεοῖο,
 τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμωαὶ καὶ νέκταρ ἔσθικαν.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνήαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χειρᾶς ἵαλλον. | 200
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρησαν ἔδητύος ἠδὲ ποτιήτος,
 τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε Καλυψὼ δια θεάων·
 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὕτω δὴ οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν

αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπησ'. | 205
 εἷ γε μὲν εἰδείης σῆσι φρεσίν, ὅσσα τοι αἶσα
 κῆδε' ἀγαπλῆσαι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰδέσθαι,
 ἐνθάδε κ' αὐθι μένων σὺν ἔμοι τόδε δῶμα φυλάσσοις
 ἀθάνατός τ' εἷης, ἱμειρόμενός περ ἰδέσθαι
 σὴν ἄλοχον, τῆς τ' αἰὲν ἐέλδεται ἥματα πάντα. | 210
 οὐ μὲν θην κελύνης γε χερείων εὐχομαι εἶναι
 οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, ἐπεὶ οὔ πως οὐδὲ ἔοικεν
 θνητὰς ἀθανάτησι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν". |

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „πότνα θεά, μή μοι τόδε χῶεο. οἶδα καὶ αὐτὸς | 215
 πάντα μάλ', οὔνεκα σεῖο περίφρων Πηνελόπεια
 εἶδος ἀκιδνοτέρη μέγεθός τ' εἰς ἅντα ἰδέσθαι·
 ἣ μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρωσ'
 ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἥματα πάντα
 οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι. | 220
 εἰ δ' αὖ τις ῥαίησι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 τλήσομαι ἐν στήθεσσι ἐχὼν ταλαπενθέα θυμόν·
 ἦδη γὰρ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα
 κύμασι καὶ πολέμῳ μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω". |
 ὧς ἔφατ', ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυσσεν καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν. | 225
 ἐλθόντες δ' ἄρα τῷ γε μυχῷ σπέρος γλαφυροῦτο
 τερπέσθην φιλότητι παρ' ἀλλήλοισι μένοντες. |

Ὀδυσσεύς σχεδία.

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 αὐτίχ' ὃ μὲν χλαϊνὰν τε χιτῶνά τε ἔννυτ' Ὀδυσσεύς,
 αὐτὴ δ' ἀργύφειον φᾶρος μέγα ἔννυτο νύμφη, | 230
 λεπτόν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ
 καλὴν χρυσεύην, κεφαλῇ δ' ἐφύπερθε καλύπτρον·
 κοῖ τὸτ' Ὀδυσσοῦ μεγαλήτορι μήδετο πομπήν. | 233

234.61. Ὁ Ὀδ. λαβὼν ἐργαλεῖα παρὰ τῆς Καλυψοῦς ναυ-

πηγῇ σχεδίαν.
 ὅταν ἔχων ἢ ἐν αὐτῷ αἰῶνι χιτῶν καὶ ἑννύτῳ
 ζῶμας φερούσῃ καὶ ὀδ. ἄργύφειον φάρος ἕως ἑξαεταῖο
 ἐν τῇ φερούσῃ ἕως ἑξαεταῖο φερούσῃ ἕως ἑξαεταῖο
 ἐν τῇ φερούσῃ ἕως ἑξαεταῖο φερούσῃ ἕως ἑξαεταῖο
 ἐν τῇ φερούσῃ ἕως ἑξαεταῖο φερούσῃ ἕως ἑξαεταῖο

- τέτρατον ἦμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα. 262
 τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νήσου διὰ Καλυψῶ
 εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λοέσασα.
 ἔν δέ οἱ ἄσκον ἔβηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο 265
 τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν, ἔν δέ καὶ ἦα
 κωρύκῳ· ἔν δέ οἱ ὄψα τίθει μενοεικέα πολλὰ.
 οὔρον δὲ πρόεηκεν ἀπήμονά τε λιαρὸν τε. |
 γηθόσυνος δ' οὔρῳ πέτασ' ἰστία δίος Ὀδυσσεύς. 270
 αὐτὰρ ὁ πηδαλίῳ ἰθύνετο τεχνήεντος
 ἦμενος, οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπτεν
 Πληιάδας τ' ἔσορῶντι καὶ ὄψε δύοντα Βοώτην
 ἄρκτον θ', ἦν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλῃσιν καλέουσιν,
 ἣ τ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὀρίωνα δοκεύει, 275
 οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὀκεανοῖο·
 τὴν γὰρ δὴ μιν ἄνωγε Καλυψῶ διὰ θεάων
 ποντοπορευέμεναι ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα. |
 ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέεν ἦματα ποντοπορευέων,
 ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιδόνετα
 γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἄγχιστον πέλεν αὐτῶ· 280
 εἶσατο δ' ὡς ὅτε ῥινὸν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ. |
 τὸν δ' ἐξ Αἰθιοπῶν ἀνίων κρείων ἐνοσίχθων
 τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων ἶδεν εἶσατο γὰρ οἱ
 πόντον ἐπιπλώων· ὁ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον,
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν· | 285
 „ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
 ἀμφ' Ὀδυσῆι ἐμεῖο μετ' Αἰθιοπέσσι ἐόντος·
 καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδόν, ἔνθα οἱ αἶσα
 ἐκφυγέειν μέγα πείραρ οἰζύος, ἦ μιν ἰκάνει.
 ἀλλ' ἔτι μὲν μίν φημι ἄδην ἐλάαν κακότητος“. | 290
 ὧς εἰπὼν σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον
 χειρὶ τρίαιναν ἐλών· πάσας δ' ὀρόθυσεν ἀέλλας
 παντοίων ἀέμων, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυπεν
 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν· νύξ·

σὺν δ' Εὐρός τε Νότος τ' ἔπεσον Ζέφυρός τε δυσαῖς 295
 καὶ Βορέης αἰθηρογενέτης μέγα κῆμα κυλίνδων. |
 καὶ τότε Ὀδυσσεύς λυτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ. |
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν. |
 ὦ μοι ἐγὼ δειλός! τί νύ μοι μήκιστα γένηται; |
 δειδῶ, μὴ δὴ πάντα θεᾶ νημερτέα εἶπεν, |
 ἦ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατριδα γαῖαν ἰκέσθαι, |
 ἄλγε' ἀναπλήσειν· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται. |
 οἵοισιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν |
 Ζεὺς, ἑτάραξε δὲ πόντιον, ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι |
 παντοίων ἀνέμων· νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος. | 305
 τοὶς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἳ τότε ὄλοντο |
 Τροίην ἐν εὐρείῃ χάριν Ἀτρεΐδῃσι φέροντες. |
 καὶ δὴ ἐγὼ γ' ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν |
 ἡματι τῷ, ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα |
 Τρῶες ἐπέροσαν περὶ Πηλεΐωνι θανόντι· | 310
 τῷ κ' ἔλαχον κτερέων, καί μευ κλέος ἦγον Ἀχαιοί· |
 νῦν δὲ μετ' εὐλαέῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι. |
 ὡς ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῆμα κατ' ἄκρης |
 δεινὸν ἐπεσσύμενον, περὶ δὲ σχεδίην ἐλέλιξεν. |
 τῆλε δ' ἀπὸ σχεδῆς αὐτὸς πέσε, πηδάλιον δὲ | 315
 ἐξ χειρῶν προέηκε· μέσον δὲ οἳ ἰσίδον ἔαξεν |
 δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα, |
 τηλοῦ δὲ σπειθρον καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ. |
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον, οὐδὲ δυνάσθη |
 αἶψα μάλ' ἀνσχεθέειν μεγάλου ὑπὸ κύματος ὄρης. | 320
 εἵματα γάρ ῥ' ἐβάρυνε, τὰ οἳ πόρε δια Καλυψώ. |
 ὄψε δὲ δὴ ῥ' ἀνέδν, στόματος δ' ἐξέπτυσεν ἄλμην |
 πικρὴν, ἣ οἳ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρουζεν. |
 ἀλλ' οὐδ' ὡς σχεδῆς ἐπελήθητο τειρόμενός περ, |
 ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐνὶ κύμασιν ἐλλάβετ' αὐτῆς, | 325
 ἐν μέσση δὲ καθίξε τέλος θανάτου ἀλεείνων. |
 τὴν δ' ἐφόρει μέγα κῆμα κατὰ ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα.

ὡς δ' ὄτ' ὀπωρινὸς Βορέης φορέησιν ἀκάνθας
 ἄμ πεδίον, πυκινὰ δὲ πρὸς ἀλλήλησιν ἔχονται,
 ὡς τὴν ἄμ πέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα· 330
 ἄλλοτε μὲν τε Νότος Βορῆη προβάλεσκε φέρεσθαι,
 ἄλλοτε δ' αὐτ' Εὐρὸς Ζεφύρω εἵξασκε διώκειν. |

τὸν δὲ ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ καλλίσφυρος Ἴνώ,
 Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐδήεσσα,
 νῦν δ' ἀλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἕξ ἔμμορε τιμῆς. 335

ἦ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐλέησεν ἀλώμενον ἄλγε' ἔχοντα. 336

ἔξε δ' ἐπὶ σχεδῆς πολυδέσμου εἶπε τε μῦθον· 338

„κάμμορε, τίπτε τοι ὦδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 ὠδύσαι' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει; | 340

οὐ μὲν δὴ σε καταφθείσει μάλα περ μενεαίνων·

ἀλλὰ μάλ' ὦδ' ἔρξαι, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·

εἶματα ταῦτ' ἀποδὺς σχεδῆν ἀνέμοισι φέρεσθαι

κάλλιπ', ἀτὰρ χεῖρεσσι νέων ἐπιμαίεο νόστου

γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἀλύξαι. | 345

τῇ δέ, τότε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τανύσσαι

ἄμβροτον, οὐδέ τί τοι παθέειν δέος οὐδ' ἀπολέσθαι.

αὐτὰρ ἐπὶν χεῖρεσσιν ἐφάψαι ἠπείροιο,

ἄψ ἀπολυσάμενος βαλέειν εἰς οἴνοπα πόντον

πολλὸν ἀπ' ἠπείρου, αὐτὸς δ' ἀπὸ νόσφι τραπέσθαι.“ | 350

ὦς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν,

αὐτὴ δ' ἄψ ἔς πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα

αἰθυίῃ ἐικυῖα· μέλαν δέ ἑ κῦμα κάλυπεν. |

αὐτὰρ ὁ μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν· 355

„ὦ μοι ἐγὼ, μή τίς μοι ὑφαίνησιν δόλον αὐτε

ἀθανάτων, ὃ τέ με σχεδῆς ἀποβῆναι ἀνώγει! |

ἀλλὰ μάλ' οὐ πω πείσομ', ἐπεὶ ἐκάς ὀφθαλμοῖσιν

γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι.

ἀλλὰ μάλ' ὦδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον· 360

ὄφρ' ἂν μὲν κεν δούρατ' ἐν ἀρμονίησιν ἀρήρη,

τόφρ' αὐτοῦ μενέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων·
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ μοι σχεδὴν διὰ κῆμα τινάξῃ,
νήξομαι, ἔπει οὐ μὲν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον.“ |

ἦος δ' ἰταῦθ' ὄρωμαι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 365
ὄρσε δ' ἐπὶ μέγα κῆμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
δεινόν τ' ἀργαλέον τε, κατηρέφει, ἤλασε δ' αὐτόν.

ὡς δ' ἄνεμος ζαῆς ἠΐων θημῶνα τινάξῃ
καρφαλέων· τὰ μὲν ἄρ τε δισκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη·
ὡς τῆς δούρατα μακρὰ δισκέδασ'. | αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 370

ἄμφ' ἐνὶ δούρατι βαῖνε, κέληθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων,
εἵματα δ' ἐξαπέδυνε, τὰ οἱ πόρε διὰ Καλυψώ.

αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ στέροιο τάνυσσεν,
αὐτὸς δὲ προηγῆς ἀλλὶ κάππεσε χεῖρε πετάσσας,
νηχόμεναι μεμαῶς. | ἴδε δὲ κρείων ἐνοσίχθων, 375
κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν·

„οὐτῶ νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἄλωα κατὰ πόντον,
εἰς ὃ κεν βῆθρῶποισι διοτρεφέεσσι μιγῆης·
ἀλλ' οὐδ' ὡς σε ἔολπα ὀγόσσεσθαι κακότητος.“

ὡς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτροιχας ἵππους, 380
ἔκετο δ' εἰς Αἰγᾶς, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν. |

Ναῦτ' αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς ἄλλ' ἐνόησεν.

ἦ τοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,
παύσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας·
ὄρσε δ' ἐπὶ κραϊπνὸν Βορέην, πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν, 385

ἦος δ' ἔγε Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μιγείη
διογενῆς Ὀδυσσεύς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.

ἐνθα δὲ νύκτας δύο τ' ἤματα κύματι πηγῶ
πλάζετο, πολλὰ δέ οἱ κραδίη προτιόσσει ὄλεθρον.
ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμαρ εὐπλόκαμος τέλεισ' ἦώς, 390

καὶ τότε ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἡ δὲ γαλήνη
ἔπλετο νηνεμῆ· ὃ δ' ἄρα σχεδὸν εἰσίδε γαίαν
ὄξυ μάλα προτῶν, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθείς.

ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπάσιος βίωτος παίδεσσι φανήη

πατρός, ὃς ἐν νοῦσφ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων 395
 δηρὸν τηκόμενος, στυγερός δέ οἱ ἔχραε δαίμων,
 ἀσπάσιον δ' ἄρα τὸν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν,
 ὧς Ὀδυσηῖ ἀσπαστὸν εἰσατο γαῖα καὶ ὕλη,
 νῆγε δ' ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι. |
 ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας, 400
 καὶ δὴ δοῦπον ἄκουσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης·
 ῥόχθεις δὲ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο
 δεινὸν ἐρευγόμενον, εἴλυτο δὲ πάνθ' ἀλὸς ἄχνη·
 οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες νηῶν ὄχοι, οὐδ' ἐπιωγαί,
 ἀλλ' ἀκταὶ προβλήτες ἔσαν σπιλάδες τε πάγοι τε 405
 καὶ τότ' Ὀδυσσηὺς λῦτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν· |
 „ὦ μοι, ἐπεὶ δὴ γαῖαν ἀελπέα δῶκεν ἰδέσθαι
 Ζεὺς, καὶ δὴ τόδε λαῖτμα διατημέξας ἐπέρησα,
 ἔκβασις οὐ πη φαίνεται' ἀλὸς πολιοῖο θύραζε· 410
 ἔκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ κῦμα
 βέβρυχεν ῥόθιον, λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρῃ,
 ἀγχιβαθῆς δὲ θάλασσα, καὶ οὐ πως ἔστι πόδεςσιν
 στήμεναι ἀμφοτέροισι καὶ ἐκφυγέειν κακότητα· |
 μή πὼς μ' ἐκβαίνοντα βάλῃ λίθακι ποτὶ πέτρῃ 415
 κῦμα μέγ' ἀρπάξαν· μελέη δέ μοι ἔσσεται ὀρμή· |
 εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, ἦν που ἐφεύρω
 ἠϊόνας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης,
 δεῖδω, μή μ' ἐξαῦτις ἀναρπάξασα θύελλα
 πόντον ἔπ' ἰχθυόεντα φέρῃ βαρέα στενάχοντα, 420
 ἠέ τί μοι καὶ κῆτος ἐπισσεύῃ μέγα δαίμων
 ἔξ ἀλός, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη·
 οἶδα γάρ, ὧς μοι ὀδώδυσται κλυτὸς ἐννοσίγαιος.“ |
 Ἦος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δέ μιν μέγα κῦμα φέρε τρηχεῖαν ἐπ' ἀκτῆν. | 425
 ἔνθα κ' ἀπὸ ῥινοῦς δρύφθη, σὺν δ' ὅστί' ἀράχθη,
 εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη·

ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης,
 τῆς ἔχετο στενάχων, ἦρς μέγα κῦμα παρήλθεν. |
 καὶ τὸ μὲν ἴως ὑπάλυξε, παλιρορόθιον δέ μιν αὖτις 430
 πληξεν ἐπεσσύμενον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντῳ·
 ὡς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο
 πρὸς κοτυληδονόφιν πυκινὰι λάιγγες ἔχονται,
 ὡς τοῦ πρὸς πέτρῃσιν θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ῥινοὶ ἀπέδρουφθεν· τὸν δὲ μέγα κῦμα κάλυψεν. | 435
 ἔνθα κε δὴ δύστηνος ὑπὲρ μόρον ὤλετ' Ὀδυσσεύς,
 εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 κύματος ἔξαναδύς, τὰ τ' ἐρεῦγεται ἠπειρόνδε,
 νῆχε παρῆξ ἐς γαῖαν ὀρώμενος, εἴ που ἐφεύροι
 ἠμόνας τε παραπληγας λιμένας τε θαλάσσης. | 440
 ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρόοιο
 ἔξε νέων, τῇ δὴ οἱ εἰείσατο χῶρος ἄριστος,
 λειῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο. |
 ἔγνω δὲ προρέοντα καὶ εὔξατο ὄν κατὰ θυμόν·
 ὦ κλυθι, ἄναξ, ὅτις ἔσσι· πολὺλλιστον δέ σ' ἱκάνω, 445
 φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνιπὰς·
 αἰδοῖός μιν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἀνδρῶν ὅς τις ἵκηται ἀλώμενος, ὡς καὶ ἐγὼ νῦν
 σὸν τε ῥόον σά τε γούναθ' ἱκάνω πολλὰ μογήσας.
 ἀλλ' ἐλέαιρε, ἄναξ· ἱκέτης δέ τοι εὔχομαι εἶναι. | 450
 ὡς φάθ', ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἔδν ῥόον, ἔσχε δὲ κῦμα,
 πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνην, τὸν δὲ σώσεν
 ἐς ποταμοῦ προχοάς. | ὁ δ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμψεν
 χεῖράς τε στιβαράς· ἀλλ' γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ,
 ᾧδδε δὲ χροά πάντα, θάλασσα δὲ κήκισε πολλή 455
 ἂν στόμα τε ῥῖνάς· θ' ὁ δ' ἄρ' ἄπνευστος καὶ ἀναυδος
 κείτ' ὀλιγηπελέων, κάματος δέ μιν αἰνὸς ἵκανεν. |
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρεθη,
 καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἔο λῦσε θεοῖο.
 καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἀλμιυρήεντα μεθῆκεν, 460

ἄψ δ' ἔφερον μέγα κῆμα κατὰ ῥόον, αἶψα δ' ἄρ' Ἴνῳ
 δέξατο χερσὶ φίλησιν· ὃ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεὶς
 σχοίνῳ ὑπεκλίνθη, κύσει δὲ ζείδωρον ἄρουραν. |
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν·

ἦ, ὦ μοι ἐγώ, τί πάθω! τί νύ μοι μήκιστα γένηται; 465

εἰ μὲν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάσσω,
 μή μ' ἄμυδις στίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἔερση
 ἐξ ὀλιγηπελῆς δαμάσῃ κεκαφηότα θυμόν·

αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἠῶθι πρό· |
 εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβάς καὶ δάσκιον ὕλην
 θάμνοισι ἐν πυκνοῖσι καταδράθω, εἴ με μεθείη
 ῥῆγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθοι,
 δεῖδω, μὴ θήρεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένωμαι· |

470

ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρλιον εἶναι·
 βῆ ῥ' ἕμεν εἰς ὕλην· τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὔρεν
 ἐν περιφαινομένῳ· δοιοὺς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους,
 ἐξ ὁμοῦθεν πεφυῶτας· ὃ μὲν φυλῆς, ὃ δ' ἐλαίης.
 τοὺς μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διάη μένος ὑγρὸν ἀέντων,
 οὔτε ποτ' ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,

475

οὔτ' ὄμβρος περάσσκε διαμπερές· ὡς ἄρα πυκνοὶ
 ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδῖς· οὐς ὑπ' Ὀδυσσεὺς
 δύσετ'· | ἄρα δ' εὐνήν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλησιν
 εὐρεΐαν· φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἠλιθα πολλή,

480

ὅσσον τ' ἠὲ δύω ἠὲ τρεῖς ἄνδρας ἔρυσθαι
 ὦρη χειμερῆ, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαῖνοι.

485

τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἐν δ' ἄρα μέσση λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχέυατο φύλλων.

ὡς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυσσε μελαίνῃ
 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατῆς, ᾧ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,

σπέρμα πυρὸς σφῶν, ἵνα μὴ ποθεν ἄλλοθεν αὔοι,

490

ὡς Ὀδυσσεὺς φύλλοισι καλύψατο. | τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη

ὑπνον ἐπ' ὄμμασι γεῦ', ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
 δυσπονέος καμάτοιο φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ζ.

Ὀδυσσεὺς ἄφιξις εἰς Φαίακας.

Ὡς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
 ὕπνω καὶ καμάτῳ ἀρημένος· αὐτὰρ Ἀθήνη
 βῆ ῥ' ἐς Φαίηκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
 οἳ πρὶν μὲν ποτ' ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ Ὑπερείῃ,
 ἀγχοῦ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερηγορόντων,
 οἳ σφέας σινέσκοντο, βίηφι δὲ φέρτεροι ἦσαν. | 5
 ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοειδῆς,
 εἶσεν δὲ Σχερίη ἐκάς ἀνδρῶν ἀλφηστῶν·
 ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλει καὶ ἐδείματο οἴκους
 καὶ νηοὺς ποίησε θεῶν καὶ ἐδάσσατ' ἀρούρας. | 10
 ἀλλ' ὁ μὲν ἦδη κῆρι δαμείς Ἄιδόσδε βεβήκει,
 Ἄλκινόος δὲ τότε ἦρχε θεῶν ἀπο μήδεα εἰδώς. |
 τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 νόστον Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι μητιόωσα.
 βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἔνι κούρη
 κοιμᾶτ' ἀθανάτησι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη, | 15
 Ναυσικία, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἄλκινόοιο,
 παρ δὲ δὺ' ἀμφίπολοι, Χαρίτων ἀπο κάλλος ἔχουσαι,
 σταθμοῖν ἐκάτερθε, θύραι δ' ἐπέκειντο φαιναί. |
 ἦ δ' ἀνέμου ὡς πνοιῆ ἐπέσσυτο δέμνια κούρης, | 20
 στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
 εἰδομένη κούρη ναυσικλειτοῖο Δύμαντος,
 ἦ οἳ ὀμηλικὴ μὲν ἔην, κεχάριστο δὲ θυμῷ. |
 τῇ μιν ἔεισαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη· |
 ὦ Νευσικία, τί νύ σ' ὧδε μεθήμονα γείατο μήτηρ; | 25
 εἶματα μὲν τοι κεῖται ἀκηδέα σιγαλέοντα,
 σοὶ δὲ γάμος σχεδόν ἐστιν, ἵνα χρῆ καλὰ μὲν αὐτὴν
 ἐννυσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν, οἳ κέ σ' ἄγωνται

ἐκ γάρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπων ἀναβαίνει
 ἐσθλή, χαίρουσιν δὲ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ. | 30
 ἄλλ' ἴομεν πλυνέουσαι ἅμ' ἠοί φαινομένην·
 καί τοι ἐγὼ συνέριθος ἅμ' ἔψομαι, ὄφρα τάχιστα
 ἐντύναι, ἐπεὶ οὐ τοι ἔτι δὴν παρθένος ἔσσεαι·
 ἦδη γάρ σε μνῶνται ἀριστῆες κατὰ δῆμον
 πάντων Φαιήκων, ὅθι τοι γένος ἐστὶ καὶ αὐτῇ. | 35
 ἄλλ' ἄγ' ἐπότρυνον πατέρα κλυτὸν ἠῶθι πρὸ
 ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐφοπλίσαι, ἧ κεν ἄγησιν
 ζῶστρά τε καὶ πέπλους καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
 καὶ δὲ σοὶ ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον ἢ πόδεσσι
 ἔρχεσθαι· πολλὸν γὰρ ἀπὸ πλυνοί εἰσι πόληος". | 40

ἦ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Οὐλύμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 ἔμμεναι. οὐτ' ἀνέμοισι τιγᾶσσεται οὐτε ποτ' ὄμβρω
 δεύεται οὔτε χιῶν ἐπιπίλνεται, ἀλλὰ μάλ' αἴθρη
 πέπταται ἀνέφελος, λευκῆ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη· | 45
 τῷ ἔνι τέρονται μάκαρες θεοὶ ἤματα πάντα.
 ἐνθ' ἀπέβη γλαυκῶπις, ἐπεὶ διεπέφραδε κούρη. |

Ἐαυτίκα δ' Ἦὼς ἦλθεν εὐθρόνος, ἧ μιν ἔγειρεν,
 Ναυσικάαν εὐπεπλον· ἄφαρ δ' ἀπεθαύμασ' ὄνειρον,
 βῆ δ' ἵμεναι διὰ δώμαθ', ἵν' ἀγγείλειε τοκεῦσιν, | 50
 πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ· κιχήσατο δ' ἔνδον ἐόντας. |
 ἦ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ ἦστο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
 ἠλάκατα στρωφῶσ' ἀλιπόρφυρα· τῷ δὲ θύραζε
 ἐρχομένῳ ξύμβλητο μετὰ κλειτοῦς βασιλῆας
 ἐς βουλήν, ἵνα μιν κάλεον Φαίηκες ἀγαυοί. | 55
 ἦ δὲ μάλ' ἄγχι σταῖσα φίλον πατέρα προσέειπεν·

„πάπα φίλ', οὐκ ἂν δῆ μοι ἐφοπλίσειας ἀπήνην
 ὑψηλήν, εὐκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἶματ' ἄγωμαι
 ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τὰ μοι ζερυπωμένα κεῖται; |
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ ἔοικε μετὰ πρῶτοισιν ἐόντα | 60
 βουλὰς βουλεύειν καθαρὰ χροῖ εἶματ' ἔχοντα.

πάντε δέ τοι φίλοι υἱες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν,
οἱ δὲ ὀπιούντες, τρεῖς δ' ἠΐθεοι θαλέθοντες·
οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι νεόπλυτα εἶματ' ἔχοντες
ἐς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμῆ φρενὶ πάντα μέμηλεν·

ὥς ἔφατ'· αἶδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομῆναι
πατρὶ φίλω. ὁ δὲ πάντα νόει καὶ ἀμείβετο μῦθον·
„οὔτε τοι ἡμιόνων φθονέω, τέκος, οὔτε τευ ἄλλου.
ἔρχε· ἀτάρ τοι δμῶες ἐφοπλίσσουσιν ἀπήνην
ὑψηλήν, ἐύκυκλον, ὑπερτερίην ἀραρυῖαν.“

ὥς εἰπὼν δμῶεσσιν ἐκέκλετο· τοὶ δὲ πίθοντα,
οἱ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἄμαξαν εὐτροχον ἡμιονεῖην
ῶπλεον, ἡμιόνους θ' ὑπαγον ζευξάν θ' ὑπ' ἀπήνην
κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρεν ἐσθῆτα φαινήν·

καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐυξέστω ἐπ' ἀπήνην
μήτηρ δ' ἐν κίστη ἐτίθει μενοεικέ' ἐδωδὴν
παντοίην, ἔν δ' ὄψα τίθει, ἔν δ' οἶνον ἔχρυσεν
ἀσκῶ ἔν αἰγείῳ· κούρη δ' ἐπεβήσει' ἀπήνης,
δῶκεν δὲ χρυσῆν ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
ἦος χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·

ἦ δ' ἔλαβεν μάστιγα καὶ ἠνία σιγαλόεντα,
μάστιξεν δ' ἐλάαν· καναχὴ δ' ἔεν ἡμιόνωιν,
αἱ δ' ἄμοτον τανύοντο, φέρον δ' ἐσθῆτα καὶ αὐτήν,
οὐκ οἶην, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.

ταὶ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον περικαλλε' ἴκοντο,
ἐνθ' ἦ τοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπληγετανοί, πολὺ δ' ὕδωρ
καλὸν ὑπεκπρόρρεεν μάλα περ ὀυπόωντα καθῆραι,
ἐνθ' αἶ γ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπρόρρυσαν ἀπήνης·
καὶ τὰς μὲν σεῦαν ποταμὸν πάρα δινηνεντα

τρῶγειν ἄγρωστιν μελιηδέα· ταὶ δ' ἀπ' ἀπήνης
εἶματα χερσὶν ἔλοντο καὶ ἐσφόρρεον μέλαν ὕδωρ,
στεῖβον δ' ἐν βόθρῳισι θοῶς, ἔριδα προφέρουσαι·
αὐτὰρ ἐπεὶ πλυνάν τε καθῆρᾶν τε ῥύπα πάντα,
ἐξείης πέτασαν παρὰ θῖν' ἄλός, ἦχι μάλιστα

λάιγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα. | 95
 αἶ δὲ λοεσσάμεναι καὶ χρισάμεναι λίπ' ἐλαίῳ
 δεῖπνον ἔπειθ' εἴλοντο παρ' ὄχθησιν ποταμοῖο,
 εἶματα δ' ἠελίοιο μένον τερσήμεναι αὐγῆ. ||
 αὐτὰρ ἔπει σίτον τάρφθεν διωαί τε καὶ αὐτή,
 σφαίρη ται δ' ἄρ' ἔπαιζον ἀπὸ κρηδέμνα βαλοῦσαι· 100
 τῆσι δὲ Ναυσικάα λευκώλενος ἤροχτο μολπῆς·
 οἴη δ' Ἄρτεμις εἶσι κατ' οὖρεα ἰοχέαιρα,
 ἦ κατὰ Τηϋγετον περιμήκετον ἦ Ἐρύμανθον,
 τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκείης ἐλάφοισιν·
 τῇ δέ θ' ἅμα νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο, 105
 ἀγρονόμοι παῖζουσι, γέγηθε δέ τε φρένα Λητώ·
 πασάων δ' ὑπὲρ ἦ γε κάρη ἔχει ἠδὲ μέτωπα,
 ῥῆά τ' ἀριγνώτη πέλεται, καλαὶ δέ τε πᾶσαι·
 ὧς ἦ γ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμῆς. |
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι 110
 ζεύξασ' ἡμιόνους πτύξασά τε εἶματα καλά,
 ἔνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὧς Ὀδυσσεὺς ἔγροιο ἴδοι τ' ἐνώπιδα κούρην,
 ἦ οἱ Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἠγήσαιο. |
 σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασιλεία· 115
 ἀμφιπόλου μὲν ἄμαρτε, βαθείη δ' ἔμβαλε δῖνῃ·
 αἶ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσαν· ὃ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἐζόμενος δ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν· |
 „ ὦ μοι ἐγὼ, τέων αὐτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἰκάνω·
 ἦ ῥ' οἱ γ' ὕβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι, 120
 ἦε φιλόξεينوι καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεοδδῆς·
 ὧς τέ με κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς ἀυτή,
 νυμφάων, αἶ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα.
 ἦ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδηέντων. 125
 ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι ἠδὲ ἴδωμαι.“

ὡς εἰπὼν θάμνων ὑπεδύσετο δῖος Ὀδυσσεύς,

ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πτόρθον κλάσε χειρὶ παχείῃ
 φύλλων, ὡς ῥύσαιτο περὶ χροῖ μῆδεα φωτός. |
 βῆ δ' ἴμεν, ὡς τε λέων ὄρεσίτροφος ἀλκι πεποιθώς, 130
 ὅς τ' εἶσ' ὑόμενος καὶ ἀήμενος, ἐν δέ οἱ ὅσσε
 δαίεται· αὐτὰρ ὁ βουσί μετέρχεται ἢ ὀίεσσι

ἢ μετ' ἀγροτέρας ἐλάφους· κέλεται δέ ἐ γαστήρ
 μῆλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν.
 ὡς Ὀδυσσεὺς κοιύρησιν ἐυπλοκάμοσιν ἐμελλεν 135
 μείξεσθαι γυμνός περ ἑών· χρηῶ γὰρ ἴκανεν. |

σμερδαλέος δ' αὐτῆσι φάνη, κεκακωμένος ἄλμη,
 τρέσσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἠμόνος προεχούσας·
 οἴη δ' Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε· τῆ γὰρ Ἀθήνη
 θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε καὶ ἐκ δέος εἴλετο γυίων, 140
 στῆ δ' ἄντα σχομένη. | ὁ δὲ μερμήριζεν Ὀδυσσεύς,

ἢ γούνων λίσσοιτο λαβὼν ἐνώπιδα κούρην,
 ἢ αὐτως ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μελιχίοισιν
 λίσσοιτ', εἰ δεῖξαιε πόλιν καὶ εἶματα δοίη.
 ὡς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι, 145

λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μελιχίοισιν,
 μῆ οἱ γούνα λαβόντι χολώσαιτο φρένα κούρη |
 αὐτίκα μελιχίον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον·

„γούνοῦμαί σε, ἄνασσα· θεός νύ τις ἢ βροτός ἐσσι·
 εἰ μὲν τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εἰρὸν ἔχουσιν, 150

Ἄρτεμιδί σε ἐγὼ γε, Διὸς κούρη μέγαλοιο,
 εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ' ἄγχιστα εἴσκω |
 εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν, οἱ ἐπὶ χθονὶ νεαιτάουσιν,
 τρεῖς μάκαρες μὲν σοί γε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
 τρεῖς μάκαρες δὲ κασίγνητοι· μάλα πού σφισι θυμὸς 155

αἰὲν ἐυφροσύνησιν ἰαίνεται εἵνεκα σείο,
 λυσσόντων τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιγεῦσαν·
 κείνος δ' αὐτὸν περὶ κῆρι μακαρῶν ἔσοχον ἄλλον,
 ὅς κέ σ' ἐέδνοισι βρῖσας οἰκόνδ' ἀγαθήναι. |

οὐ γάρ πω τοιόνδε ἴδον βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν, 160

κύτ' ἄνδρ' οὔτε γυναῖκα· σέβας μ' ἔχει εισορόωντα.

Δήλω δήποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῶ
φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα.

ἦλθον γὰρ καὶ κείσε, πολὺς δέ μοι ἔσπετο λαός,
τὴν ὁδόν, ἧ δὴ μέλλεν ἐμοὶ κακὰ κήδε' ἔσσεσθαι.

165

ὣς δ' αὐτως καὶ κείνο ἰδὼν ἐτεθήπεα θυμῷ
δὴν, ἐπεὶ οὐ πω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρου γαίης,
ὣς σέ, γύναι, ἄγαμαί τε τέθηπά τε. δέδδ' αἰνῶς
γούνων ἄψασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἰκάνει. |

χθιζὸς ἔεικοσιῶ φύγον ἡματι οἴνολα πόντον·

170

τόφρα δέ μ' αἰεὶ κῦμα φόρει κραιπνά τε θύελλαι
νήσου ἅπ' Ὠγυγίης. νῦν δ' ἐνθάδε κάββαλε δαίμων,
ὄφρ' ἔτι πού καὶ τῆδε πάθω κακόν· οὐ γὰρ οἶω
παύσεσθ', ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροιθεν. |

ἀλλά, ἄνασσ', ἐλέαιρε· σέ γὰρ κακὰ πολλὰ μογίησας
ἔς πρώτην ἰκόμην, τῶν δ' ἄλλων οὐ τινα οἶδα

175

ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.

ἄστνυ δέ μοι δεῖξον, δὸς δὲ ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι,

εἴ τί πού εἴλυμα σπείρων ἔχες ἐνθάδ' ἰούσα. |

σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν, ὅσα φρεσὶ σῆσι μενοινᾶς,

180

ἄνδρα τε καὶ οἶκον, καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσειαν

ἔσθλην· οὐ μὲν γὰρ τοῦ γε κρείσσον καὶ ἄρειον,

ἧ δὴ ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχητον

ἀνὴρ ἠδὲ γυνή, πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσιν,

χάρματα δ' εὐμενέτησι, μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί.

185

τὸν δ' αὖ Νηυσικάα λευκώλενος ἀντίον ἠΐδα·

„ἔειν', ἐπεὶ οὔτε κακῶ οὔτ' ἄφροσι φωτὶ ἔοικας· —

Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,

ἔσθλοῖς ἠδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλησιν ἐκάστω,

καὶ πού σοι τά γ' ἔδωκε, σέ δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης· —

νῦν δ', ἐπεὶ ἡμετέρην τε πόλιν καὶ γαῖαν ἰκάνεις,

οὔτ' οὖν ἐσθῆτος δεύησαι οὔτε τευ ἄλλου,

ὧν ἐπέοιχ' ἰκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα.

ἄστν δέ τοι δεῖξω, ἐρέω δέ τοι οὔνομα λαῶν.
 Φαίηκες μὲν τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν, 195
 εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἄλκινόοιο,
 τοῦ δ' ἐκ Φαίηκων ἔχεται κάρτος τε βίη τε· |
 ἦ ῥα καὶ ἀμφιπόλοισιν ἐυπλοκάμοισι κέλευσεν·
 „στῆτέ μοι, ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε φῶτα ἰδοῦσαι;
 ἦ μή πού τινα δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν; | 200
 οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διερὸς βροτῶς, οὐδὲ γένηται,
 ὅς κεν Φαίηκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται
 δημοτῆτα φέρων· μᾶλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
 οἰζόμεν δ' ἀπάνευθε πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
 ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος. | 205
 ἀλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκάνει,
 τὸν νῦν χρῆ κομέειν· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες
 ξεινοὶ τε πτωχοὶ τε, δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε.
 ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρωσίν τε πόσιν τε,
 λούσατέ τ' ἐν ποταμῶ, ὄθ' ἐπὶ σκέπας ἔστ' ἀνέμοιοι· | 210
 ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἔσταν τε καὶ ἀλλήλησι κέλευσαν·
 κὰδ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆ' εἶσαν ἐπὶ σκέπας, ὡς ἐκέλευσεν
 Ναυσικάα θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἄλκινόοιο.
 παρ δ' ἄρα οἱ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἵματ' ἔβηκαν,
 δῶκαν δὲ χρυσῆν ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον, 215
 ἠγῶγον δ' ἄρα μιν λούσθαι ποταμοῖο ῥοῆσιν. |
 δὴ ῥα τότε ἀμφιπόλοισι μετηύδα διὸς Ὀδυσσεύς·
 „ἀμφίπολοι, στῆθ' οὕτω ἀπόπροθεν, ὄφρ' ἐγὼ αὐτὸς
 ἄλμην ὤμοιν ἀπολούσομαι, ἀμφὶ δ' ἔλαιον
 χρίσομαι· ἦ γὰρ δηρὸν ἀπὸ χροός ἐστιν ἀλοιφή. 220
 ἀντην δ' οὐκ ἂν ἐγὼ γε λοέσσομαι· αἰδέομαι γὰρ
 γυμνοῦσθαι κούρησιν ἐυπλοκάμοισι μετελθῶν.“
 ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἄρα κούρη. |
 αὐτὰρ ὁ ἐκ ποταμοῦ χροά νίξετο διὸς Ὀδυσσεὺς
 ἄλμην, ἣ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἄμπεχεν ὄμους· 225
 ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἀλὸς χνόον ἀτρογέτιο. |

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ' ἄλειψεν,
 ἀμφὶ δὲ εἵματα ἔσσαθ', ἃ οἱ πόρε παρθένος ἀδμῆς,
 τὸν μὲν Ἀθηναίῃ θῆκεν Διὸς ἐκγεγαυῖα
 μείζονά τ' εἰσίδέειν καὶ πάσσονα, καὶ δὲ κάρητος
 οὐλας ἦκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθε' ὁμοίας.

230

ὥς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνήρ
 ἴδρις, ὃν Ἐφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει,
 ὥς ἄρα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις. |
 ἔξετ' ἐπειτ' ἀπάνευθε κίων ἐπὶ θῖνα θαλάσσης
 κάλλει καὶ χάρισι στίλβων· θηεῖτο δὲ κούρη.

235

δὴ ἴα τότε ἄμφιπόλοισιν ἐνπλοκάμοισι μετηύδα·

„κλυτέ μευ, ἀμφίπολοι λευκώλενοι, ὄφρα τι εἴπω.

οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν,

240

Φαιήκεσσ' ὅδ' ἀνήρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισιν·

πρόσθεν μὲν γὰρ δὴ μοι ἀεικέλιος δέατ' εἶναι,

νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε, τοῖ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν. |

αἷ γὰρ ἐμοὶ τοιοῦδε πόσις κεκλημένος εἶη,

ἐνθάδε ναιετάων, καὶ οἱ ἄδοι αὐτόθι μίμναιν.

245

ἀλλὰ δότ' ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρωσίν τε πόσιν τε· |

ὥς ἔφαθ', αἷ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,

πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆι ἔθεσαν βρωσίν τε πόσιν τε.

ἦ τοι ὃ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας διὸς Ὀδυσσεὺς

ἀρπαλέως· δηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἀπάστος. |

250

αὐτὰρ Ναυσικάα λευκώλενος ἄλλ' ἐνόησεν.

εἵματ' ἄρα πτύξασα τίθει καλῆς ἐπ' ἀπήνης,

ζεῦξεν δ' ἡμίονους κρατερώνυχας, ἂν δ' ἔβη αὐτή.

ὄτρυνεν δ' Ὀδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν. |

„ὄρσοο δὴ νῦν, ξεῖνε, πόλινδ' ἴμεν, ὄφρα σε πέμπω

255

πατρὸς ἐμοῦ πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἐνθα σέ φημι

πάντων Φαιήκων εἰδησέμεν ὅσοι ἄριστοι. |

ἀλλὰ μάλ' ὦδ' ἔρδειν, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·

ὄφρ' ἂν μὲν κ' ἀγρούς ἴομεν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,

τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι μεθ' ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν
καρπαλίμως ἔρχεσθαι· ἐγὼ δ' ὄδον ἡγεμονεύσω. |

260

αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβήομεν, ἦν πέρι πύργος
ὕψηλός, καλὸς δὲ λιμὴν ἐκάτερθε πόλῃος,

λεπτὴ δ' εἰσίδμη· νῆες δ' ὄδον ἀμφιέλισσαι
εἰρύαται· πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν ἐκάστω.

265

ἔνθα δὲ τέ σφ' ἀγορὴ καλὸν Ποσιδῆιον ἀμφίς,
ὄυτοῖσιν λάεσσι κατωρχέεσσ' ἀραρυῖα.

ἔνθα δὲ νηῶν δπλα μελαινάων ἀλέγουσιν,
πεῖσματα καὶ σπείρας, καὶ ἀποξύνουσιν ἔρετμά,

270

οὐ γὰρ Φαιήκεσσι μέλει βιὸς οὐδὲ φαρέτην,
ἀλλ' ἴστοι καὶ ἔρετμὰ νεῶν καὶ νῆες εἴσαι,

ἧσιν ἀγαλλόμενοι πολὴν περὶ ὄωσι θάλασσαν.
τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀδευκέα, μὴ τις ὀπίσω

μωμεύῃ· μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον·
καὶ νῦ τις ὄδ' εἶπῃσι κακώτερος ἀντιβολήσας·

275

τις δ' ὅδε Ναυσικάα ἔπεται καλὸς τε μέγας τε
ξεῖνος; ποῦ δέ μιν εὔρε· πόσις νῦ οἱ ἔσσεται αὐτῇ.

ἢ τινὰ που πλαγχθέντα κομίσσαιο ἧς ἀπὸ νηὸς
ἀνδρῶν τηλεδαπῶν, ἐπεὶ οὐ τινες ἐγγύθεν εἰσὶν·

ἢ τίς οἱ εὐξαμένη πολυάρητος θεὸς ἦλθεν
οὐρανόθεν καταβάς, ἔξει δέ μιν ἦματα πάντα·

280

βέλτερον, εἰ καὶ αὐτὴ περ ἐποιοχόμενη πόσιν εὔρεν
ἄλλοθεν· ἢ γὰρ τούσδε γ' ἀτιμάζει κατὰ δῆμον

Φαίηκας, τοῖ μιν μνῶνται πολέες τε καὶ ἔσθλοί·
ὧς ἐρέουσιν, ἔμοι δέ κ' ὄνειδα ταῦτα γένοιτο.

285

καὶ δ' ἄλλη νεμεσῶ, ἢ τις τοιαῦτά γε ῥέξει,
ἢ τ' ἀέκητι φίλων, πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων,

ἀνδράσι μίσγηται, ποῖν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.
ἔειπε, σὺ δ' ὦκ' ἐμεθεν ἔυνιει ἔπος, ὄφρα τάχιστα

πομπῆς καὶ νόστοιο τύχης παρὰ πατρὸς ἔμοιο. |

290

δήεις ἀγλαὸν ἄλλος Ἀθήνης ἄγχι κελεύθου
αἰγείρων· ἔν δὲ κρήνη νάει, ἀμφὶ δὲ λειμών.

ἔνθα δὲ πατρός ἐμοῦ τέμενος τεθαλυῖά τ' ἄλωή,
τόσπον ἀπὸ πόλιος, ὅσπον τε γέγωνε βοήσας. |

ἔνθα καθεζόμενος μείναι χρόνον, εἰς ὃ κεν ἡμεῖς
ἄστυδε ἔλθωμεν καὶ ἰκώμεθα δώματα πατρός. |

αὐτὰρ ἐπὴν ἡμεῖς ἔλπη ποτὶ δώματ' ἀφίχθαι,
καὶ τότε Φαιήκων ἴμεν ἐς πόλιν ἠδ' ἐρέεσθαι
δώματα πατρός ἐμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο. |

ῥῆα δ' ἀρίγνωτ' ἐστί· καὶ ἂν πάς ἠγήσαιτο
νήπιος· οὐ μὲν γάρ τι εἰκότα τοῖσι τέτυκται
δώματα Φαιήκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο
ἦρωος. | ἀλλ' ὀπότε ἂν σε δόμοι κεκύθωσι καὶ αὐλή,
ᾧκα μάλα μεγάροιο διελθέμεν, ὄφρ' ἂν ἱκηαι
μητέρ' ἐμήν· ἢ δ' ἦσαι ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ,
ἠλάκατα στρωφῶτ' ἀλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι,
κίονι κεκλιμένη δμῶαί δέ οἱ ἦατ' ὀπισθεν. |

ἔνθα δὲ πατρός ἐμοῖο θρόνος ποτικέκλιται αὐτῇ,
τῷ ὃ γε οἰνοποτάζει ἐφήμενος ἀθάνατος ὤς. |

τὸν παραμειψάμενος μητρος ἐπὶ γούνασι χειρας
βάλλειν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἡμαρ ἴδῃαι
χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐσσί. |

ὣς ἄρα φωνήσας ἴμασεν μάστιγι φαεινῇ
ἡμιόνους· αἶ δ' ᾧκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα.
αἶ δ' ἐν μὲν τρώων, ἐν δὲ πλίσσοντο πόδεσιν·
ἦ δὲ μάλ' ἠνιόχουεν, ὅπως ἄμ' ἐποίητο πεξοῖ
ἀμφίπολοί τ' Ὀδυσσεύς τε, νόφ δ' ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην. |

δύσειό τ' ἠέλιος καὶ τοῖ κλυτὸν ἄλσος ἴκοντο
ἶρόν Ἀθηναίης, ἴν' ἄρ' ἔζετο δῖος Ὀδυσσεύς.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο Διὸς κούρη μέγαλοιο·

„ κλυθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη·
νῦν δὴ πέρ μεν ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὐ ποτ' ἄκουσας
ῥαιομένου, ὅτε μ' ἔρραιε κλυτὸς ἐννοσίγαιος.
δός μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθεῖν ἠδ' ἐλεεινόν. |

ἔπειτα δὲ τὸν ἄλσος ἴκοντο
ἶρόν Ἀθηναίης, ἴν' ἄρ' ἔζετο δῖος Ὀδυσσεύς.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο Διὸς κούρη μέγαλοιο·

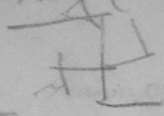
„ κλυθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη·
νῦν δὴ πέρ μεν ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὐ ποτ' ἄκουσας
ῥαιομένου, ὅτε μ' ἔρραιε κλυτὸς ἐννοσίγαιος.
δός μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθεῖν ἠδ' ἐλεεινόν. |

ἔπειτα δὲ τὸν ἄλσος ἴκοντο
ἶρόν Ἀθηναίης, ἴν' ἄρ' ἔζετο δῖος Ὀδυσσεύς.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο Διὸς κούρη μέγαλοιο·

„ κλυθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη·
νῦν δὴ πέρ μεν ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὐ ποτ' ἄκουσας
ῥαιομένου, ὅτε μ' ἔρραιε κλυτὸς ἐννοσίγαιος.
δός μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθεῖν ἠδ' ἐλεεινόν. |

ἔπειτα δὲ τὸν ἄλσος ἴκοντο
ἶρόν Ἀθηναίης, ἴν' ἄρ' ἔζετο δῖος Ὀδυσσεύς.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο Διὸς κούρη μέγαλοιο·

Γνωσκίτε Χριστόν

Handwritten signature or initials.

ΖΗΤΟΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

III ΓΛΩΣΣΙΚΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ Α

Ἐξέλιξις (ποίησις) ἐπιθ. ποίημα ἀναφερόμενον εἰς τὸν Ἰδ. 1-5 ἐνέπω, ἀόρ. ἐπισπον, λέγω, διηγοῦμαι περὶ τίνος, ψάλλω, μοὶ χαρ., ἀνδρα τὸν (πολυθρύλητον) ἀνδρα, ἀνευ ἄρθρου, διότι τοῦτο σπανίως ἔχει παρ' Ὀμ. ἄρθρ. σημ., **πολύτροπος** 2 (ὁ ἐξευρίσκων πολλοὺς τρόπους) πολυμήχανος, **πλάσσομαι** (πλάγγ(γ)-πλήττω), ἀόρ. **πλάγχθη** ἀναύξητος, (δέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ) περιπλανῶμαι, **πέρθω**, **ἐπερσα** καὶ **ἐπραθον**, ἐκπορθῶ, **πτολιεθρον**, **πόλις** πόλις (πόλεμος κ. πτόλεμος, **Νεοπτόλεμος**...), **ἴδεν** ἀναύξ. εἶδεν, **ἄστεα** ἄσυναίρ. ἄστη, **νόος** ἄσυναίρ. (νοῦς) ψυχικὴ διάθεσις, ἦθος, ἦθη: ἐδοκίμασεν, ἔλαβε πείραν τῶν διαθέσεων, τῶν ἠθῶν αὐτῶν, **ὃ ἦ τὸ οὗτος** (ἐν τῇ σημ. ταύτῃ τὸ ἄρθρον τονίζεται πανταχοῦ), **πάθεν** **ἄλγεα** ὑπέφερε ταλαιπωρίας καὶ κινδύνους καὶ ὑπέστη πικρίας, **θυμὸς** (θύω φυσῶ μανιωδῶς) ἡ καρδιά, ὡς ἔδρα τῶν σφοδρῶν συναισθημάτων, ἐπιθυμιῶν, παθῶν, **ὃς** καὶ **ἐὸς** (suus, σφός), ἰδικός του: καὶ πολλὰ φαρμάκια ἔπιεν, ἐποτίσθη ἡ καρδιά του, **πόντος** ἡ ἀνοικτὴ θάλασσα, τὸ πέλαγος, **ἄρνυμαι** λαμβάνω, κερδίζω, σφίζω: προσπαθῶν, ἀγωνιζόμενος νὰ σφύση, **ψυχὴ** ζωὴ, ἦν ἐήν, **νόστιος** ἄ. (νόομαι ἐπιστρέφω, θὰ ἐπιστρέψω) ἐπάνοδος.—6-9 ὡς (ὃ) οὕτως, **ἀλλ' οὐδ' ὡς** ἀλλὰ παρ' ὅλα ταῦτα (τοὺς ἀγῶνας, τὴν πάλην) δέν, **ῥύομαι** σφίζω (ἀλλὰ ῥῶσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ), **ἔταρος** κ. **ἐταῖρος** σύντροφος, ἀκόλουθος, **ἴσμαι** (ἴσμαι, vi-s, volo, invitus) ἐφίσμαι, **πέρθ+ἐνδ.** μετ. ἀντὶ τοῦ ἀττ. **καίπειρ**, **ἀτασθαλίη** θ. (ἀτάσθαλος ἄφρων, ἀνόσιος) ἀνοησία, ἁμαρτία, **σφετέρησιν αὐτῶν** ταῖς σφετέραις, ταῖς ἑαυτῶν: ἀπὸ τὰ ἰδικὰ τῶν ἀνοσιουργήματα, ἀπὸ τὰς ἰδικὰς τῶν ἁμαρτίας, **νήπιος** 3 μωρός, ἀνόητος, **νήπιοι** ἐπιφ. ἄχ οἱ μωροὶ! **οὐ** ἀναφ. αἰτιολ. διότι (ἐκεῖνοι), **κατὰ** ἐπιρ. ἐντελῶς (συνήθως ἐκλαμβάνοντες, οὐχὶ ὀρθῶς, τὴν **κατὰ** ὡς πρόθεσιν ἀποχωρισθεῖσαν τοῦ ἡσθιον καλοῦμεν τὸ φαινόμενον **τμησιν**), **Ἡέλιος** ἰων. Ἡλιος, γεν. ἰων. **Ἡελίου**, **Ἐπερίων** κ. Ἐπεριονίδης πατρων. τοῦ Ἡλίου (ἕκ τίνος ἄχρ. λ. ἐκ τῆς ὑπὲρ δηλούσης τὸ ὕψος) ὁ υἱὸς τοῦ ὕψους, ὁ οὐράνιος, **αὐτὰρ** κ. **ἀτὰρ** ἀλλά, **ἡμαρματος** οὐ. ἡμέρα, **νόστιμος** 2 (νόστιος 5) ὁ τῆς ἐπανόδου, **νόστιμον ἡμαρ** ἡ ἡμέρα, **καθ'** ἦν τελεῖται ἢ ἐν τῷ ἐπιθ. δηλουμένη πράξις, ἡ ἡμέρα τῆς ἐπανόδου, (εἶτα αὐτὴ ἡ πράξις, ὁ νόστος) ἢ ἐπάνοδος.

Handwritten signature or initials.

πῶς ἔπειτα ἔλαβεν ἢ λ. τὴν σημασίαν, ἣν ἔχει καὶ παρ' ἡμῖν; τοῖσιν ἦθ.—**10 ἀμόθεν** (ἀμός 3 εἷς, τίς, πρβλ. οὐδ' ἀμοῦ μῆδ' ἀμοῦ) ἔκ τινος οἰουδήποτε σημείου, τῶν οὐδ. γεν. διαιορ. ἔκ τοῦ ἀμόθεν: ἀρχίζουσα ἔξ ἐνός οἰουδήποτε σημείου πασῶν τούτων τῶν περιπετειῶν διηγήθητι (ἢ γεν. ἐξαρτᾶται καὶ ἔκ τοῦ εἰπέ: περὶ αὐτῶν), ἡμῖν ἔμοι καὶ τοῖς ἀκροαταῖς, καὶ ἡμῖν ὡς ἔχεις ἤδη πράξει καὶ δι' ἄλλους ποιητάς.

I - 10. 1 Μοῦσα. Κατὰ τὰς θρησκευτικὰς δοξασίας τῶν ἀρχαίων αἱ Μοῦσαι γινώσκουσαι ὡς θεαὶ τὰς πράξεις τοῦ παρελθόντος ἀποκαλύπτουσιν αὐτὰς εἰς τοὺς εὐνοουμένους αὐτῶν ποιητάς, αὐταὶ εἰσερχόμεναι εἰς τὸν νοῦν αὐτῶν καὶ ἐμπνέουσαι, αὐταὶ ὁμιλοῦσαι, ὡς εἰ ὁ ποιητὴς ἦτο ἀπλῆ ἡχῶ τῶν λόγων αὐτῶν, γινόμενος οὕτως ἔνθεος, θεόληπτος, μουσόληπτος. Ὅθεν καὶ ὁ Ὅμ. ἐπικαλεῖται τὴν Μοῦσαν, ἵνα ἕσῃ τὸ ποιητικὸν αὐτοῦ θέμα, καὶ ἡ εἰκὼν παριστᾷ αὐτὸν ἐν τῇ στιγμῇ ἐμπνεύσεως. Ὁ ἀριθμὸς τῶν 9 Μ. καὶ τὰ ὄνόματα αὐτῶν διεμορφώθησαν μετὰ τὸν Ὅμ.: ὅθεν ὁ ποιητὴς λέγει ἀορίστως: Μοῦσα.—**πολύτροπος** ἐπενόησε τὴν κατασκευὴν τοῦ δουρείου ἵππου, ἔκλεπεν ἔκ τῆς Περγάμου, ἀκροπόλεως τοῦ Ἰλίου, τὸ Παλλάδιον, ξόρανον τῆς Ἀθηνᾶς, οὗ ἡ φύλαξις ἐν τῷ ναφῷ ἦτο ἀναποσπάτως συνδεδεμένη πρὸς τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως, κ. ἄ.—**2 ἱερὸν** ὡς καθιερωμένον τοῖς θεοῖς (διὰ τὰ ἱερὰ τὰ σκέποντα τὴν πόλιν) καὶ διατελοῦν ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῶν.—**ἔπερσε** πῶς; ἐνευθεν ὁ Ὅδ. **πιολίπορθος**.—**3 νόον ἔγνω** διὰ τῶν συμφορῶν, ἃς ἔπαθε παρ' αὐτοῖς, ἔλαβε πικρὰν πείραν τῶν ἠθῶν αὐτῶν.—**8 βοῦς Ἡελίοιο** παρὰ τὰς ἀποτροπὰς τοῦ Ὅδ., εἰς ὃν μετὰ πολλὰς περιπετείας εἶχεν ἀπομείνει μία ναῦς, οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ, προσορμισθέντες εἰς τὴν Σικελίαν καὶ ἐπωφεληθέντες τὸν ὕπνον τοῦ ἥρωος, ἔφαγον ἱερὰς βοῦς τοῦ Ἡλίου βοσκομένας ἐκεῖ. Κατὰ τὸν ἀπόπλουν ὁμοῦς θύελλα ἐκραγεῖσα ἐσάρωσε τὸ πλῆρωμα τοῦ πλοίου, μόνος δὲ ὁ Ὅδ. περισωθεὶς προσωρμίσθη μετὰ πολλὰς περιπετείας εἰς τὴν νῆσον Ὠγγυίαν, ὅπου κατῴκει ἡ νύμφη Καλυψώ, ἣν θὰ γνωρίσωμεν κατόπιν.—**10 θύγατερ Διδός** αἱ Μοῦσαι θυγατέρες τοῦ Διδός καὶ τῆς Μνημοσύνης.—**Τί ἀποτελεῖ τὸ τμήμα 1-10 διὰ τὴν ὄλην Ὀδύσειαν; Τί περιέχει;**

11-5 ἐνθα τότε, κατὰ τὴν στιγμὴν, ἣν ἐκλέγει ὁ ποιητὴς (ἢ Μοῦσα) ὡς ἀφετηρίαν τῆς διηγήσεώς του, **ἄλλοι οἱ ἄλλοι, αἰπὺς 3** (ὑψηλὸς καὶ ἀπόκρημνος) ταχύς, αἰφνίδιος (ὁ αἰφνιδίως ἐνσκήπτων καὶ ἀποτόμως ἀφανίζων), **πέφευγότες** ἐν πάσῃ ἀσφα-

λεία, ἀφ' οὗ εἶχον διαφύγει τοὺς κινδύνους καὶ τοῦ..., *ἠδὲ καί, οἶος* 3 μόνος, *κέχρημαι* (χρη) ἐν σημ. ἐνεστ. χρειάζομαι, ποθῶ, ἢ μτχ. ἐνδ., *ἐρύκω-ξω-ξα κ. ἐρύκακον*, κρατῶ, *πότνια* θ. (*πόσις-ιος* ἄ. ὁ κύριος, ὁ σύζυγος, possum, δεσ *πότ-ης* ὁ κύριος τοῦ δόμου, οἴκου) ἢ κυρία, ἢ οἰκοδέσποινα, ἢ σεβαστή (ἢ ἐρίτιμος κυρία), *δῖος* 3 (*Ζεὺς, Δι-ός, δι-ιος* div-us, div-inus) θεῖος, εὐγενής, *θεάων* (λατ. deorum) θεῶν θηλ., *διὰ θεάων* ἢ μεγαλειοτάτη θεά, *σπέος*, *speus*, σπήλαιον, *γλαφυρός* 3 (*γλάφω* γλύφω) κοίλος, *λιλαίωμα* (*λάω* ἐπιθιμῶ, *αἰ* δὲ λῆς) ἐπιθιμῶ, *πόσις* ἰδ. *πόνια* 14.—16-21 *διε* δὴ ὅτε πλέον, *περιπέλομαι* (*πέλομαι*, ἄορ. ἐπλόμην, εἰμί) περιστρέφομαι, περιφέρομαι : ἐν τῇ περιοδικῇ τροχίᾳ τῶν ἐτῶν, *τῷ ἀναφ.* εἰς τὸ *ἔτος*, συντ. πρὸς τὸ *νέεσθαι*, *ἐπικλώθω-ομαι* νήθω (τὸ νῆμα τῆς ζωῆς), προορίζω, *οἰ* ἐγκλιτ. δοτ. τῆς προσωπ. ἀντων. γ' προσώπου ἀντι *οἰ*, γεν. *οῖ*, αἰτ. *ἔ*, εἰς τὸ *ἐπικλώσαντο*, *νέομαι* ἰδ. *νόσιος* 5, *οὐδ' ἔνθα* καὶ ἐκεῖ (ἦ : καὶ τότε) ἀκόμη δέν, ἢ κυρ. πρότ. τοῦ *ς*. 16, *ἦεν* ἦν, *πεφυγμένος* πεφευγώς, *π. ἦεν* ἐπεφεύγει, *ἄεθλος* ἄ. (ἄθλος) πόνος, βάσανον, δοκιμασία, ἢ γεν. πόθεν; *οἴσι* εἰς, τοπ. πτ., *μετὰ* μεταξύ, *καὶ* ἐπιδ. καὶ ἐν αὐτῷ τῷ κύκλῳ τῶν προσφιλῶν του προσώπων, ἂν καὶ εὕρισκετο..., *ἐλευαίρω* ἐλεῶ, αἰσθάνομαι συμπάθειαν, *νόσφι* χαριστά, μακράν, *νόσφι*+γεν. ἐκτός, *μενεαίνω* (*μένος* ὀρμή, πάθος, ὀργή) εἶμαι ὀργισμένος, *ἀσπερχές* ἐπιρ. (*ἀσπερχής* 2, *α* (ἐπιτ.)-*σπέρχομαι* σπεύδω (*Σπερχ-εῖός*), ὁ λίαν σπεύδων) μετὰ πολλῆς σπουδῆς, σφοδρῶς, *ἀντίθεος* ἰσόθεος, *πάρος* πρὶν, *ἰκέσθαι* ἀφικέσθαι, *ἦν* ἔην, *γαῖαν* γῆν, αἰτ. τοῦ τέρατος τῆς κινήσεως· λογικῶς ἢ ἀπόδ.. τοῦ *ς*. 16 εἶναι τὸ *μενέαινε* 20 : ὅτε πλέον ἦλθε., καὶ τότε ἀκόμη ὁ Ποσ. ἦτο ὀργισμένος κατ' αὐτοῦ.

11-21. 11 *ἔνθα* ἡ Μοῦσα ἐκλέγει ὡς ἀφετηρίαν τῆς ἀφηγήσεως τὰς ἡμέρας τῆς ὀκταετοῦς παραμονῆς τοῦ Ὀδ. πλησίον τῆς γύμφης Καλυψοῦς, ἐν ᾧ ὁ Ὀδ. εἶχε περιπλανηθῆ πρὸ τῆς ἀφίξεως εἰς τὴν Ὠγγυίαν ἄλλα δύο ἔτη ἀπὸ τοῦ ἀπόπλου ἐκ Τροίας.—*ἄλλοι πάντες* οἱ μετασχόντες τῆς ἐπὶ τὴν Τροίαν στρατείας Ἑλλήνες καὶ αὐτὸς ὁ Μενέλαος, ὅστις ἐπὶ ὀκταετίαν εἶχε περιπλανηθῆ τῆδε κάκεισε.—12 *πόλεμον* τίνα ; *θάλασσαν* τοὺς κινδύνους τῆς θαλάσσης, τίνος;—13 *γυναικὸς* τῆς Πηνελόπης, ἐξ ἧς εἶχεν ἀποκτήσει καὶ υἱὸν Τηλέμαχον,—14 *Νύμφη* ζ 105.—15 *ἐν σπέεσι* αἱ βραχῶδεις ἀκταὶ τῆς θαλάσσης καὶ αὐτὴ ἡ θάλασσα γέμουσι τοιούτων σπηλαίων, ἐν οἷς ἐπιστεύετο ὅτι κατόικουν Νύμφαι (αἱ Ἀντιριάδες).—16 *ἔτος* τὸ 20ὸν ἀπὸ τῆς στρατείας τοῦ Ὀδ., τὸ 10ον ἀπὸ τῆς

Δ. Ν. Γουδῆ.—Ὀμήρου Ὀδύσσεια Α·Ε·Ζ. Ἐκδ. Θ'.

ἀλώσεως τοῦ Ἰλίου, τὸ δὸν ἀπὸ τῆς ἀφίξεως παρὰ τὴν Καλυψώ.—
17 ἐπεκλώσαντο οἱ θεοὶ ὀρίζουσι, ὄνθμιζουσι τὴν μοῖραν τῶν ἀν-
 θρώπων, ἰδ. 34.—**18 ἀέθλων** τὰς πολλὰς πικρίας, αἵτινες ἐπεφυ-
 λάσσοντο δι' αὐτὸν καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ του, ἐὰν κατώρθου νὰ ἐπιστρέψῃ
 οἴκαδε, θὰ γνωρίσωμεν κατοπιν.—**20 Ποσειδάωνος** διὰ τί, θὰ
 μάθωμεν μετ' ὀλίγον.—**21 ἀντιθέω** διὰ τὸ κάλλος καὶ τὰς πνευ-
 ματικὰς ἀρετάς.

22-7 κίω πορευόμαι (προβλ. μτβτ. κ-νέω), οὗ ἔκτενέστ. τύπος
 *μετακιάθω, προκ. ἢ ἀορ. μετεκιάθον, ἢ μετα-κίνησιν ἐν τῷ μέσῳ
 τινός: εἶχε πορευθῆ μεταξὺ τῶν, ἐὼν ὢν (ἐσ-ών), **τηλόθι** τηλοῦ,
 τῆλε (τηλέφωνον..) μακράν, **τοί** ἀναφ. οἶ, προβλ. **τῷ** 17, **δεδαίεται**
 ἀέδαιται γ' πληθ. προκμ. **δέδασμαι** τοῦ **δαίομαι** χωρίζομαι (προβλ.
δασμός ὁ ἐπιβαλλόμενος ἐκάστῳ χωριστὰ φόρος, γῆς **ἀναδασμός**),
διχθά ἐπίρ. εἰς δύο μέρη, **ἔσχατοι ἀνδρῶν** εἰς τὰ (δύο) πέρατα τοῦ
 κόσμου, **ὑπερίων** 8, **δυσσομένου** μεικτοῦ ἀορ., ἔχοντος τὸ σ τοῦ ἀ'
 καὶ τὸ θεματ. φων. τοῦ β', ἐνταῦθα ἀντὶ ἔνεστ., γεν. ἀφαιρ.: οἱ
 μὲν ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ, ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ δύνοντος, πρὸς Δ, **ἀνεμι**
 (ἀνέρχομαι) ἀνατέλλω, **οἱ μὲν-οἱ δὲ** ἐπέξ. τοῦ **διχθά...ἀνδρῶν**, **ἀν-**
τιάω (ἀντί, ἀντικρύζω)+γεν. μετέχω, ἢ μτχ. **ἀντιάων-ων**, εἰς ἣν ὁ
 Ὅμ. ἐπενθέτει μετὰ τὴν συναίρεσιν ο, ἔχει σημ. μέλλ., **ἐκατόμβη**
 κυρίως θυσία ἐκατὸν βοῶν, εἶτα πᾶσα πλουσία ἐξ οἰωνδήποτε θυ-
 μάτων θυσία, **ἀργῆς** κυρ. ἐπίθ. τοῦ οἰς (ἄττ. οἰς πρόβατον), ἀρ-
 σενικὸν πρόβατον, κριός, αἱ γεν. ἐκ τοῦ **ἐκατόμβης**, **ἐνθα** ἐκεῖ, **ἡμαι**
 ἐξ οὗ **κάθημαι**, **πάρημαι** παρακάθημαι, **δαῖς** **δαιτός** θ. (**δαίομαι** 23)
 (μερίς) εὐωχία (προβλ. **δαιτυμών**), ἢ δοτ. εἰς τὸ **τέρπειο κ. παρήμε-**
νος, **δῆ** κατὰ τοῦτον ἀκριβῶς τὸν χρόνον, **μέγαρα** οὐ. ὁ οἶκος, **μέ-**
γαρον ἢ μεγάλη αἴθουσα τοῦ οἴκου, ἢ κυρία τῆς οἰκογενείας κα-
 τοικία, **ἐν** ἐν.—**28-31 μῦθος** (λόγος) συνομιλία: ἤνοιξε πρῶτος
 τὴν ὁμιλίαν, **τοῖσι** τοπ. μεταξὺ αὐτῶν, **μνήσατο**, ἄττ. **ἐμνήσθη**, **κατὰ**
θυμὸν 4 ἐνδομύχως, μέσα του, **ἀμύμων** (ἀ(στ.)-μῶμος ψόγος, αἰολ.
 ἀμύμων) ἄψογος, εὐγενής (οὐχὶ ἐπὶ ἡθ. σημ.), **ῥά** διάφ. τύπος τοῦ
 ἄρα, **τόν** ῥα τὸν ὁποῖον ὡς γνωστόν, **τηλεκλυτός** 3 (**τῆλε-κλυτός**,
κλύω ἀκούω) ἔξακουστός, πολυθρύλητος, περιβόητος, **ἔκτανεν** ἀορ.,
 ἄττ. **ἔκτεινεν**, **αὐδάω** (αὐδῆ φωνῆ) λέγω, **μετηύδα** ἔλεγε μεταξὺ τῶν,
ἔπος οὐ. (εἰπεῖν) λόγος.—**32-43 ὦ πόποι** ἐπιφών. ἐκπλήξεως:
 περίεργον! παράξενον:, **νὺ(ν)** λοιπόν, **οἶον** ἐπιφών., **δῆ** δά, ἰδοὺ,
βροτός (μοῖοτι, mors) (ὁ ὑποκείμενος εἰς τὸν θάνατον) θνητός,
αἰτιῶνται ἐκ τοῦ συνηρ. **αἰτιῶνται** μετ' ἐπενθ. ο, **ἀντιάων** 25, :

ἰδοῦ! πόσον λοιπὸν ἀνάποδοι εἶναι οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι φορ-
 τώνουν ὄλα εἰς τὴν χάριν τῶν θεῶν!, γὰρ ἐπεξ., ἔμμεναι κ. ἔμμεν
 εἶναι (ἔσ μεν(αι)), οἷ δεικτ. παρατακτ. ἀντί: ἐν ᾧ οἱ κύριοι αὐτοὶ
 καὶ μόνοι των, ἄνευ τῆς συνεργασίας ἡμῶν, ἔχουσιν ἄλγεα ὑφίσταν-
 ται πικρίας, βάσανα, σφός β σφέτερος, ἀτασθαλίη 7, μόρος ἄ.
 (μέρος, μοῖρα) μοῖρα, ὑπὲρ μ. περισσότερα τῶν ὠρισμένων ὑπὸ
 τῆς μοίρας, παρὰ τὴν θέλησιν τῆς μοίρας, ὡς ὅπως, γῆμ* ἔγημε,
 ἄλοχος θ. (ἄ(ἄθρ.)·* λέχομαι κοιμίζομαι) (ἡ κοιμωμένη ἐπὶ τῆς αὐ-
 τῆς κλίνης) ἢ σύζυγος, μνηστή 3 (μνάομαι ζητῶ σύζυγον) (ἡ ζη-
 τηθεῖσα ὑπὸ τοῦ πενθεροῦ ὡς νύμφη) ἢ νόμιμος σύζυγος, -οβλ.
 μνηστήρ, προμνήστρια συμπεθεριάστρα, Ἄτρεῖδαο Ἄτρείδου, -ο ἢ
 κατάλ. τῆς γεν. ἄρσ. α'. κλίσι., ἢ γεν. εἰς τὸ ἄλοχον, νοστήω (νό-
 στος) ἐπανέρχομαι, παρ' ἡμῖν παλινοστάω, εἰδώς ἐνδ., αἰπὺς ὄλε-
 θρος 11, πρὸ ἐπίρ. ἐκ τῶν προτέρων, οἷ 17, Ἐρμείας Ἴων. ἀντί
 Ἐρμείας-ῆς, ἔυσκοπος (εὖ σκοπῶν) ὀξυδερχής, Ἄργεῖφόντης φο-
 νεὺς τοῦ Ἄργου, Ἄργοκτόνος, αὐτὸν ὄριστ., μνάσθαι ἐκ τοῦ
 συνηρ. μνάσθαι 36 μετ' ἐπενθ. α παρὰ τὸ συνηρ. α, ἰδ. 32, ἀκοι-
 τισ θ. (α(ἄθρ.)·)κοίτη κλίνη) ἄλοχος, τίσις θ. (τίνομαι πληρώνω,
 ἐκδικούμαι) ἐκδίκησις, Ἄτρεῖδαο γεν. ἀντικ. εἰς τὸ τίσις ἔσεται
 ἔσται, ὀππὸς ἄν ἄττ. ὀπόταν, ἡβάω (ἡβη) εἶμαι ἔφηβος, ἱμείρο-
 μαι (ἱμερος ἄ. πόθος) ποθῶ, ἱμείρεται ὑποτ. μετὰ βραχ. φωνήεν-
 τος ε ἀντι ἡ χάριν τοῦ μέτρου, ῆς ἔης, αἶα γαῖα, ἔφατο ἔφη, φρέ-
 νες τὸ διάφραγμα τὸ χωρίζον τὸν θώρακα ἀπὸ τῆς κοιλίας, ἔδρα
 τῶν ψυχικῶν ἐνεργειῶν, ἐνταῦθα: νοῦς, οὐ πεῖθε δὲν κατώρθωνε
 νὰ πείσῃ, δὲν ἐγύριζε τὰ μυαλά, ἄ. φρονέων ἄν καὶ ἐσκέπτετο τὸ
 συμφέρον του. ἠθελε τὸ καλόν του, ἀποτίνω, -τίσω, -τίσα, πλη-
 ρώνω.—44 7 ἀμείβω ἀλλάσσω, ἀμείβομαι ἀντικαθιστῶ τινα δι'
 ἑμαυτοῦ, διαδέχομαι (ἐνταῦθα: ἐν τῷ λόγῳ), ἀποκρίνομαι πρὸς τινα,
 γλαυκῶπις-ιδος θ. (ἡ ἔχουσα ὄψιν, μορφὴν γλαυκός, εἶτα: γλαύσων
 ἀπαστραπτῶν κ. ὤν-ὀπὸς ὀφθαλμός) ἡ ἔχουσα ὀφθαλμοὺς ἀστρα-
 πηβόλους, ἀστραπόφθαλμος, Ἄθῆνηναίη, ἄττ. Ἄθηνᾶ-ναία,
 κρεῖων-οντιος δυνάστης, βασιλεύς, κεῖται ἔχει στρωθῆ νεκρός, εἶναι
 εἰς τὸν τάφον, εἰκῶς δίκαιος, ἐπάξιος, ἐμπρέπων, καὶ λίην (λίαν)
 εἰς τὸ εἰκόσι: καὶ πολὺ μάλιστα, προπαρασκευάζον τὴν ἐν 48 ἀν-
 τίθεσιν, ὡς καὶ τὸ κεῖνός γε: καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι ἐκεῖνος τοῦ-
 λάχιστον ἔχει φονευθῆ μεθ' ἄνατον, ὅστις πολὺ μάλιστα τῷ ἡξίεν'
 ἀλλὰ...., ὡς (ὅπως) —εὐκτ. κατάρας: ὅπως εἶθε νὰ....., ὅστις (καὶ
 πᾶς ἄλλος,) ὅστις, δέξω-ξω-ξα πράττω (δέκεις)—48-59 ἦτορ-ος

οὐ. καρδία, *δαίομαι* 23 (κόπτομαι) σπαράσσομαι, συντριβομαι, *ἀμφὶ* Ὀδ. ἕνεκα τοῦ Ὀδ., *δαίφρων* (ἐκ θέμ. *δα-* σμ. διδάσκειν, μανθάνειν *φρήν*) ὁ ἔχων νοῦν ἔμπειρον, συνετός, *δύσμορος* (*μόρος* 34), *δύσμοιρος*, *δὴ ἦΐη*, *δηθὰ κ. δὴν* *διu*, ἐπὶ πολὺν χρόνον, *πῆμα* (*παθεῖν*) πάθημα, συμφορά, *φίλων ἀπο* ἀπὸ φίλων, μακρὰν..., ἀναστροφὴ τῆς προθ. μετ' ἀναβιβασμοῦ τοῦ τόνου, *ἀμφιρῦτος* 3. 2 περιρῦτος, περιβρεκτος ὑπὸ τῆς θαλάσσης, *ᾄθι* ὄπου, *ᾄθι τε* τὸ τὲ φαίνεται ὅτι πλεονάζει· ἀλλὰ τὸ πάλαι αἱ νῦν ἀναφ. ἀντων. καὶ ἐπιρ. ἦσαν ἀρχικῶς δεικτικά, αἱ δὲ νῦν λεγόμεναι ἀναφ. προτάσεις ἦσαν κύριαι προσηρημέναι ἢ παρεμβεβλημέναι: καὶ ἐκεῖ... ἡμεῖς θὰ παραλείπωμεν αὐτὸ ἐν τῇ μεταφράσει τῶν ἀναλόγων ἀναφορικῶν· *δμφαλὸς* ἄ. κέντρον, *νῆσος* (ὑποκ.) ἐστὶ δεικτικὴ, *ἐν* ἐπίρ. (αἱ προθέσεις ἐπιρρηματικῶς λαμβιόμεναι ἐτονίζοντο) ἐν αὐτῇ, ἐπ' αὐτῆς, *ναίω* κατοικῶ (*ναδς* ἢ κατοικία τοῦ θεοῦ, *μετα-νάσ-της*), *δῶμα κ. δώματα* (*δέμω* κίττω, *δόμος*) οἰκία, *δλοόφρων* 2 (*δλοδς* δλέθριος) ὁ δλέθρια διανοούμενος, δόλιος, ὑπουλος, *ὄς τε* 50 *ᾄθι τε*, βένθος βάθος, ὡς *πένθος-πάθος*, *ἔχει* κρατεῖ, φέρει, *ἔχει δέ τε* καὶ προσέτι..., *κίων-ονος* ἄ. θ., *μακρὸς* ὑψηλός, *αὐτὸς* μόνος, *ἀμφις* (πρὸς ἀμφοτέρω τὰ μέρη, ἄνω καὶ κάτω) χωριστὰ (κεχωρισμένως ἀπ' ἀλλήλων οὐρανὸν καὶ γῆν, εἰς ἀπόστασιν, ὡς κίονες αἰθούσης ἀποχωρίζουσι τὴν ὄροφὴν καὶ δὲν ἀφήνουσιν αὐτὴν νὰ πέσῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους), *κατερύκω* 14, *δύστηνος* 2 (*δυσστα-*, ἴσταμαι) δυστηχῆς, *δδυρόμενον* ἐνδ., *αλεῖ* αἰεῖ, *θέλω* μαγεύω· τί σμ. ὁ ἐνεστώς; *αἰμύλιος* (κ. *αἰμύλος*) θεικτικὸς, κολακευτικὸς, *δπως* τίνι τρόπῳ, ἵνα, *ἔμαι* 6, *νοέω* ἀντιλαμβάνομαι, *ἀπο-θρόσκω*, *ἔθορον*, ἀνσπηδῶ, ἀνέρομαι (*θούριος*, *θούριον*), ἐκ τούτου τὸ *ἦς γαίης*, *ἠμειρομαι* 41.—59-62 *οὐδὲ* καὶ δὲν (πλεισταίakis οὕτω παρ' Ὀμ.), *ἐντρέπομαι* κάμπτομαι, γυρίζω, *ἦτορ* 48, *φίλος* παρ' Ὀμ. πολλάκις κεῖται μετ' ὀνομάτων μελῶν τοῦ σώματος καὶ ἄλλων, ἐκφράζον τὴν οἰκειότητα αὐτῶν πρὸς τὸ πρόσωπον· ἐντεῦθεν ἐπειδὴ ἀγαπῶμεν τὰ οἰκεῖα μᾶλλον, τὰ ἀνήκοντα εἰς ἡμᾶς, τὸ ἐπιθ. δύναται νὰ μεταφράζεται καὶ διὰ κτητ. ἀντωνυμίας: καὶ δὲν λυγίζει λοιπὸν ἢ καρδία σου, *σοί περ* σοῦ κυρίως (εἰς ὃν τόσον ἀφωσιωμένος ἦτο ὁ Ὀδ.), *νὺ* 32, *νύ τ'* νύ τοι, σοί, tibi, *χαρίζομαι* τινι εὐχαριστῶ τινα, *παρὰ νηυοὶ* ἐν τῷ ναυτικῷ στρατοπέδῳ, ἐκ τούτου Ἄργεῶν Ἄργεῖων· παρ' Ὀμ. δὲν ἔχει συντελεσθῆ ἢ συναίρεσις, *ῥέξω* 47, *ῥ. ἰερά* (σφάγια) θύω, *δδύσσομαι* (od-i, od-ium)+δοτ. μισῶ.—63 67 *ἀπαμειβομαι* ἀμείβομαι 44, *προσέφη* ἔφη πρὸς, *τὴν*

εἰς τὸ ἀπαμειβόμενος κ. προσέφη, **νεφεληγηρέτα** ἀρχ. τύπ. ὄνομ. κ. αἰτ. ἀντί **νεφεληγερέτης**, ὁ τὰς νεφέλας ἀγείρων συναυροΐζων, ὁ βροχερός, ὁ θεὸς τῶν καταγίδων, ὁ θυελλώδης, **εἶργος** οὐ. (*ἔεργω, εἶργω*, κλείω, πρβλ. αἰτ. *εἶργειν εἰργνύναι*) φράκτης, διάφραγμα, **δδόντων** τίς γεν. ; σὲ **εἶργος** ἐπιμερισμός : ποῖος λόγος διέφυγε τὸ διάφραγμα τῶν δδόντων σου, ποῖαι λέξεις ἐξέφυγον ἀπὸ τὸ στόμα σου ; **ἔπειτα** ἀναφέρ. εἰς 60-2 : κατόπιν ὄλων αὐτῶν, λοιπόν, **λαθοίμην** ἐπιλαθοίμην, **θείος** θεῖος, **περὶ** ἐπίρ. περισσῶς, μᾶλλον, ὑπέρ, πρὸς τὸ **εἶστιν** περιέστι, ὑπερβάλλει, ὑπερέχει, ἐντεῦθεν ἢ γεν. **βροτῶν**, 32, **περὶ ἔδωκε** (βροτῶν) ὑπέρ τοῦ; ἄλλου; θνητοῦ; ἔδωκε, **ἱερά** ἱερά, θυσίας, **τοῖ** 23. — **68-75 γαιήοχος** (ὁ γαίαν *ἔχων*, νεχό, φέρω, πρβλ. *ὀχούμαι, ὄχημα, ὀχειός*) ὁ φέρων τὴν γῆν (ὡς δίσκον) ἐπὶ τῶν ὑδάτων περιβαλλομένην πανταχόθεν ὑπὸ τοῦ Ὀκεανοῦ, πρβλ. τὸ τῆς Ἐκκλησίας : *ὁ ἐν ὑδασι τὴν γῆν κρεμάσας. χολόομαι* (χόλος ὄργη) κρατῶ χολήν, ὀργίζομαι, ἐκ τούτου **Κύκλωπος** γεν. αἰτίου, **αἰὲν** αἰεί, **ἀσκελῆς** 2 (ἀ(ἐπιτ.)-σκέλλω ξηραίνω, κατεσκληκῶς, σκέλος, σκελετός, σκληρός) πολὺ σκληρός, ἐπίμονος, **ἀσκελῆς** ἐπίρ. ἐπιμόνως, ἀδυσωπήτως, **ἀλαῶ** (ἀλαὸς τυφλός) τυφλώνω, πρὸς γεν. ὡς χωρισμοῦ, **ἀντίθεος** 21, **δο ο(ἰ)ο**, οὐ, **Κυκλώπεσσι** τοπ. μεταξὺ ὄλων τῶν Κ., ἐν ὄλη τῇ χώρᾳ τῶν Κ., **δὲ γάρ, μιν** αἰτ. γ' προσ. προσωπ. ἀντων. γέν καὶ ἀριθμοῦ κοινοῦ, ἐναυῦθα : αὐτόν, **μέδων-οντος** ἀ. ἄρχων, κύριος, **ἀτρύγετος** (ἀ(στ.)-τρύω καταπονῶ) ἀκαταπόνητος, ἀεικίνητος, **σπέος γλαφυρὸν** 15, **μειγνυμαί τινι** ὑπανδρεύομαι, **ἐκ τοῦ δὴ** πάντοτε χρόν. παρ' Ὀμ. : ἔκτοτε λοιπόν, 69, **ἐνοσίχθων** (ὀθ-, ὠθ-έω, -χθῶν γῆ) ὁ σείων τὴν γῆν, ὁ κοσμοσειστής, **πλάζω**, ἐπλαγῆα, ἀπωθῶ, ἀποπλανῶ 2, **πατρὶς** θ. ἐπίθ. πατρικῆ, **ἀπὸ μακρᾶν**. — **76-9 ἄγετε** παρακελ. μόριον εἰς τὸ περιφραζόμεθα, **φράζομαι** σκέπτομαι, **περιφράζομαι** σκέπτομαι σοβαρῶς, μετ' ἐνδιαφέροντος, **ἡμεῖς οἶδε** ἡμεῖς ἐδῶ, **ἔλθῃσι** ἔλθῃ : πῶς νὰ ἐπανεῖλθῃ, ἐπεξ. τοῦ **νόστον**, **μεθίημι** ἀφήνω, παραιτοῦμαι, **μὲν μὴν**, ἀληθῶς, **οὐ τι** οὐδαμῶς, **ἀντίος** 3 ἐναντίος, **ἀντία πάντων** ἀντιθέτως πρὸς ὄλους, ἀντιπολιτευόμενος ὄλους, **ἀέκητι** (ἐκητι (ἐκῶν)-μὲ τὴν θέλησιν) παρὰ τὴν θέλησιν, εἰς τὸ πείσμα τῶν..., **ἐριδαίνω** (ἔρις) ἐκτενέστ. τύπος τοῦ **ἐρίζειν** : ἐξακολουθεῖν (ἐρίζων) ὠργισμένος, **οἶος** 13. — **80-7 γλαυκῶπις** 44, **κρείων** 45, **μὲν δὴ** λοιπὸν πράγματι, (ἔστι) **φίλον**, **μάκαρ** μακάριος, **νοστήσαι** ἐπεξ. τοῦ τοῦτο, **πολύφρων** τετραπέρατος, **ὄνδε** ἐόνδε, **ἔπειτα** τότε, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, **διτρυνομεν** ὑποτ., **διάκτορος** (διάγων) ὁ διαβιβάζων τὰς ἀγγελίας τῶν

θεῶν, ἥ : ὁ διεκπεραιῶν αἰσίως, ὁ διὰ μέσου κινδύνων αἰσίως συν-
 οδεύων, Ἐργεῖφόντης 38, Ἐργυλίη ἄττ.-α, ὄφρα ἵνα, νημερτής
 2 (νη-ἀμαρτάνω) στερός, ἀμετάτρεπτος, εὐπλόκαμος ἢ ἔχουσα
 ὄραϊους πλοκάμους, καλλιπλόκαμος, [ταλασίφρων (ἢ ὁ. ταλα-τλη-
 ἔτλην σημ. ὑπομένειν, τολμᾶν) ὁ ἔχων καρδίαν καρτερικήν, τολμη-
 ράν, καρτερικός, κὲ (ν) ἄν' ἀορίστολ. ἢ δυητικόν. ὦ; κε πῶς, ἵνα].
 — 88-95 αὐτὰρ ἢ ἀντίθ. πρὸς τὸ μὲν 84, ἐγὼν ἐγώ, ἐλεύσομαι
 ποιητ. μελλ. τοῦ ἔρχομαι, ἐσ- μέσα εἰς τὴν πόλιν, ἐν ᾧ Ἰθάκηνδε
 πρὸς τὴν Ἰθάκην, κατὰ τὴν Ἰ., μᾶλλον ἐποτρύνω ἐνθαρρύνω,
 ἐξεγείρω, ἐρεθίσω περισσότερον ἐναντίον τῶν μνηστήρων ἢ ὅσον
 μέχρι τοῦδε, θείω θῶ, μένος θάρρος, ἐν φρεσὶ οἱ ἐπιμερισμός,
 ἄγορῆ (ἀγείρω) ἢ συνέλευσις τῶν πολιτῶν (ἐκκλησία), κομάω τρέφω
 κόμην, κάρη οὐ., καρήατος κ. κρατός, κεφαλή, ἢ αἰτ. τοῦ κατὰ τι,
 ἀπόφημι, ἀπείπον (τὸ λέγω παρ' ἄττ. σύνθ. ἐν τοῖς προλέγειν,
 ἀντιλέγειν, ἐπιλέγειν) ἀρνοῦμαι : νάπαγορεύση τὴν ἐξακολουθήσιν
 τῆς ἀσχερᾶς διαγωγῆς των, ὅπερ περιέχεται ἐν τῇ ἐξῆς ἀναφ. προτ.,
 οἱ ἦθ., μῆλα αἰγοπρόβατα, ἀδινὸς 3 πυκνὰ συμμαζευμένος, ἐν ἀν-
 τιθ. πρὸς τὰς αἴγας, αἴτινες διασκορπίζονται κατὰ τὴν βοσκήν,
 εἰλίπους (εἶλω στρέφω-πούς) ὁ συστρέφων τοὺς πόδας, ἐπίθ. χα-
 ρακτηριστικὸν τοῦ βαδίσματος τῶν βοῶν, ὧν αἱ ὀπίσθια μάλιστα
 κνήμαι κινοῦνται σταυροειδῶς πρὸς τὰ ἔσω, ὁ δὲ ἄκρος πούς δια-
 γράφει τόξον πρὸς τὰ ἔξω, τοῦναντίον οἱ ἵπποι ὡς αἶροντες ὑψηλὰ
 τοὺς πόδας καλοῦνται ἀεροιπόδες· ἐλιξ-ικος 1 (ἐλίσσω) καμπυλοκέ-
 ρατος, ἡμαθόεις 3, 2 (ἄμαθος θ. ἄμμος) ἀμμόδης, πεύσομαι πυν-
 θάνεσθαι, ἦν που πλ. ἐρ. μήπως ἴσως ἀκούση τι περὶ αὐτοῦ, ἠδὲ
 12, ἐσθλὸς 3 ἀγαθός, κλέος ἐσθλὸν εὐκλεία, ἔχῃσιν ἔχη, ἔλθῃσι
 77, ἔχη κατέχη, περιβάλλη, μὲν 71 αὐτόν : ἵνα λαμπρὸν ὄνομα ἀπο-
 κτήση μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων (διὰ τὴν πρὸς τὸν πατέρα στοργήν).

22-96. 22 Αἰθιοπας νοοῦμεν σήμερον τοὺς ἀνήκοντας ἀν-
 θρωπολογικῶς εἰς τὴν Αἰθιοπικὴν φυλὴν ἢ Νιγηρικὴν (niger), ἀλλ'
 ἢ λ. τὸ πρῶτον ἐσήμαινε τὸν ἔχοντα ἡλιοκαῆ, μελάγχρουν τὴν ὄψιν,
 τὸν κάτοικον τῆς διακεκαυμένης ζώνης, ὡς ὄντως ὕστερον ὠνομά-
 σθη Αἰθιοπία ἢ Ἀβησσυνία καὶ οἱ κάτοικοι Αἰθίοπες. Ἡ σημα-
 σία ὅμως αὕτη ἔχει ἐπισκοτισθῆ παρ' Ὅμ.· διότι ὁ τῶν Αἰθιόπων
 τοῦ ποιητοῦ βασιλεὺς Μέμων ἦτο υἱὸς τῆς Ἥους (αὐγῆς, φώτος)
 καὶ ὁ κάλλιστος ἐξ ὧν εἶχεν ἰδεῖ ὁ Ὅδ. κατοικοῦσι τὰς ἀνατολ.
 καὶ δυτ. ἐσχατίας τῆς γῆς καί, ἐπειδὴ εἶναι εὐσεβέστατοι καὶ δικαιο-
 τατοι, οἱ θεοὶ συχνάκις ταξειδεύουσι πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς αὐτῶν,

ἵνα μετάσχωσι τῶν κατὰ τὰς θυσίας εὐωχιῶν αὐτῶν.—**25 ἐκατόμβη** ἢ συνήθως θυομένη ὑπὸ τῆς πολιτείας (δημοτελής) πανηγυρική θυσία πρὸς ἀσφαλεστέραν κτήσιν τῆς εὐνοίας τῶν θεῶν καὶ πρὸς ἐστίασιν παντὸς τοῦ δήμου· ἐν ταύτῃ θεοὶ καὶ ἄνθρωποι εὐωχοῦνται δαψιλῶς. Πῶς οἱ θεοὶ κανονίζουσι τὸ μέτρον τῆς εὐνοίας αὐτῶν;—**26 παρήμενος** οἱ θεοὶ ἐμφανιζόμενοι εἰς ἄνθρώπους μετεμορφοῦντο συνήθως· ὁ Π. δὲν μεταμορφοῦται ὡς διατρέβων ἐν οἰκειοτάτοις.—**27 Ὀλυμπίου** διότι ἤδρευεν ἐν Ὀλύμπῳ, τῷ ὄρει ἐν τοῖς ὄρειοις Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας, ὅπερ διὰ τὸ ὕψος αὐτοῦ (2985 μ.) καὶ τὴν ὑπερήφανον μεγαλοπρέπειαν ἐνομίσθη ὡς ἀνταξία κατοικία τῶν Ὀλυμπίων θεῶν ἀφ' ἧς ἐποχῆς οἱ Ἀχαιοὶ ἐγκατεστάθησαν τὸ πρῶτον περὶ τὸν Ὀλυμπον, ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ Μακεδονίᾳ.—**29 Αἴγισθος** Μυκηναῖος εὐγενής, ὅστις κατὰ τὴν ἐν Τροίᾳ ἀπουσίαν τοῦ Ἀγαμ. νυμφευθεὶς τὴν βασίλισσαν Κλυταιμῆστραν ἐδολοφόνησε μετὰ ταύτης τὸν βασιλέα ἅμα ἐπανελθόντα οἴκαδε. Ἀμφοτέρους ἐξεδικήθη ὁ υἱὸς Ὀρέστης.—**ἀμύμων** ἐνταῦθα λαμβάνεται ὡς τίτλος εὐγενοῦς ἄνευ ἠθικῆς σημασίας. Ὑπάρχουσι καὶ σήμερον τίτλοι, ἀπτόμενοι τῆς ἠθικῆς, ἀλλ' ἐστερημένοι οἰασθήποτε ἠθικῆς σημασίας;—**34 ὑπὲρ μόρον** μοῖρα κατὰ τὸν ποιητὴν εἶναι οἱ αἰῶνιοὶ καὶ ἀναλλοίωτοι φυσικοὶ νόμοι καὶ ἡ φυσικὴ καὶ ἠθικὴ τάξις ἢ κρατοῦσα ἐν τῷ κόσμῳ. Ἀλλὰ τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι καὶ ἡ βούλησις τῶν θεῶν· ὅθεν μοῖρα=ἡ βούλησις τοῦ Διὸς καὶ τῶν θεῶν· ἐντεῦθεν τὸ **ἐπεκλώσαντο θεοὶ** 17. Ἐάν ποτε ἡ τάξις αὕτη ἀπειλεῖται, εἰς ἀπρόκειται νὰ γίνῃ τι ὑπὲρ μόρον, ἐναντίον τῆς θελήσεως τῆς μοίρας, γίνεται ἀρμοδίως πρὸς τῆς ὑπερβασίας ὑπόμνησις ἀποτροπῆς παρὰ τῶν θεῶν καὶ ἐν ἀπειθείᾳ ἐπέρχεται ἡ θεία δικαιοσύνη, ἢ ἄγρυπνος φύλαξ τῆς μοίρας, οὕτω δὲ ἀποκαθίσταται καὶ πάλιν ἡ πρὸς στιγμὴν κλονισθεῖσα ἢ ἀπειληθεῖσα τοῦ κόσμου τάξις.—**37 Ἀργεῖφόντης** διότι τῇ διαταγῇ τοῦ Διὸς ἐφόρευσε τὸν πολυόφθαλμον Ἄργον, ὃν ἡ Ἥρα ἐκ ζηλοτυπίας εἶχε τάξει φύλακα τῆς φίλης τοῦ Διὸς Ἰοῦς, βασιλόπαιδος ἐν Ἄργει, ἣν ἐκείνη εἰς βοῦν εἶχε μεταβάλει.—**41 ἱμεῖρεται αἴης** κατὰ τινὰς μύθους ὁ Ὀρέστης, ὅτε ἐδολοφονεῖτο ὁ πατήρ, παῖς ἐξενίξετο ἐν Ἀθήναις· κατ' ἄλλους ἢ ἀδελφῇ Ἠλέκτρα ὑπεξήγαγεν ἐκ τῶν ἀνακτόρων κινδυνεύοντα εἰς Κρῖσαν τῆς Φωκίδος παρὰ τὸν βασιλέα Στρόφιον συγγενῆ. Αὐξηθεὶς ἐκεῖ ἤλθε μετὰ τοῦ Ἰσαδέλφου φίλου Πυλάδου, υἱοῦ τοῦ βασιλέως, εἰς Μυκῆνας, ἔνθα ἐφόρευσε τοὺς μοιχοὺς.—**44 γλαυκῶπις** ἰδὲ 156.—**45 Κρονίδης** ὁ Ζεὺς ὡς υἱὸς τοῦ Κρόνου,

ὅστις ἄλλοτε ἦτο ὁ ὑπέρτατος ἄρχων τοῦ κόσμου, ἕως καθαιρεθεὶς ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τούτου ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ σύμπαντος. — **47** Τὸν στίχον τοῦτον πολλάκις ἔλεγε Σκιπίων ὁ νεώτερος ἀναφερόμενος εἰς τὸν θάνατον τοῦ γαμβροῦ Τιβερίου Γράγχου. — **50** *νῆσος* εἶναι ἡ μυθικὴ νῆσος Ὀγυγία, κειμένη κατὰ τὸν ποιητὴν ἐν τῇ ἀπωτάτῃ θαλάσῃ, ἐν τῷ κέντρῳ (ὀμφαλῷ) αὐτῆς, ἐπομένως μακρὰν πάσης οἰκουμένης γῆς, ὅπου οὐδὲν πλοῖον προσομιᾶται. Ἀπειχε τῆς νήσου τῶν Φαιάκων (Κερκύρας) πλοῦν 18 ἡμερῶν, πιθανῶς ὑποτιθεμένη ἐν ΒΔ αὐτῆς· ἐτοποθετεῖτο πρὸ τῶν ἀκτῶν τῆς Βρετανίας, ΝΔ τῆς Ἰταλίας, ἢ Β τῆς Βρετανίας. — **52** *Ἄτλας* θαλάσσιος γίγας, ὅστις ἰστάμενος ἐν τοῖς δυτικοῖς τοῦ κόσμου ἔφερεν ἐπὶ τῶν νότων αὐτοῦ τὴν οὐρανίαν σφαιραν ἢ τὴν γῆν ἅμα καὶ τὸν οὐρανὸν ἢ τὸν κίονα ἢ τοὺς κίονας τοὺς ὑποβαστάζοντας τὸν οὐρανὸν (ὃν ἐφαντάζοντο ὡς στερεὰν στέγην), ἵνα μὴ πέσῃ οὗτος ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐλέγετο ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο ἐλεβλήθη αὐτῷ, διότι εἶχε συναγωνισθῆ μετὰ τῶν Τιτάνων πρὸς τὸν Δία. Ἀρχαῖοι ποιηταὶ ἐταῦτιζον αὐτὸν πρὸς τὸ ὄρος τῆς Μαυριτανίας (Μαρόκου) Ἄτλαντα. Σήμερον εἰκονίζεται ὡς ὑπόβαθρον λυχνιῶν φωτισμοῦ· εἰκὼν ἐν Μυθολογίᾳ Decharme, μετάφρ. Καράλη σ. 375', Ῥαγκαβῆ Ἀρχαιολ. Λεξ. ἐν λ. — *ὀλοόφρων* ὡς ὀλεθρίως περινοῦς ἐν σχέσει πρὸς τὴν δαιμονίαν φύσιν τῆς συχνάκις ὑπούλου καὶ ἐπικινδύνου θαλάσσης ἢ ὡς στασιάσας κατὰ τοῦ Διός. — *θαλάσσης πάσης* τῆς Μεσογείου, ἣν μόνην γινώσκει ὁ ποιητής. — **56** *αἰμυλλίοισι* διότι ἐξήτει νὰ νυμφεῖθῃ αὐτόν. — **61** *Ἀργεῖοι* Ἄργος εἶναι α') ἡ πόλις, β') ἡ ἐπικράτεια τοῦ Ἀγαμέμνονος, γ') ἡ Πελοπόννησος, καὶ δ') ἡ ὅλη Ἑλλάς ὅθεν Ἀργεῖοι καλοῦνται πάντες οἱ Ἕλληνες. — *παρὰ νηυσὶ* ἐν τῷ ναυτικῷ στρατοπέδῳ τῶν Ἑλλήνων, ὅπερ διῆκεν ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Σιγείου μέχρι τοῦ Ῥοιτείου Πίν. Β' 1, παρὰ τὴν ἀκτὴν, ὅπου εἶχον ἀνελκύσει τὰς ναῦς καὶ κατασκηνώσει. — **62** *Τροίῃ ἐν εὐρείῃ* διὰ τὴν πρὸ τοῦ Ἰλίου εὐρείαν πεδιάδα. — **63** *Ζεὺς* προσωποποιία τοῦ οὐρανοῦ, *νεφεληγερέτα* ὡς καλύπτων αὐτὸν διὰ τῶν συναγειρομένων νεφῶν. — **67** *οὐρανὸς* μέχρι τῶν νεφῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἐξικνεῖται ὁ ἀήρ, ἀπὸ δὲ τῆς ζώης τῶν νεφῶν ἄρχεται πρὸς τὰ ἄνω ὁ οὐρανός, ὃν πληροῖ ὁ αἰθήρ· ἐπειδὴ δὲ αἱ κορυφαὶ τοῦ Ὀλύμπου διασχίζουσαι τὰ νέφη εἰσχωροῦσιν εἰς τὸν οὐρανόν, οἱ θεοὶ λέγεται ὅτι οἰκοῦσιν ἄλλοτε μὲν τὸν Ὀλυμπον, ἄλλοτε δὲ τὸν οὐρανόν. — **70** *ἀντίθεος* οὕτω πολλάκις καλοῦνται υἱοὶ καὶ συγγενεῖς θεῶν, καὶ δὴ ὁ Πόλ., ἐνταῦθα διὰ τὸ ἀνάστημα καὶ τὴν ῥώ-

μην.—72 *Φόρκυς* θαλάσσιος θεός, ἐξ οὗ λιμὴν ἐν Ἰθάκῃ ἔκαλεῖτο ὁ Φόρκυνος λιμὴν.—74 *ἐνοσίχθων* διότι πᾶσα βιαία κίνησις τῆς θαλάσσης συνεπάγεται κλονισμόν καὶ τῆς γῆς, ὡς ἐπιπλευούσης ἐπ' αὐτῆς.—75 *πλάζει* τοῦτο φαίνεται παράδοξον, ἐὰν ἀναλογισθῶμεν ὅτι ὁ Ὀδ. τὸ θοὸν ἤδη ἔτος διατρίβει ἡρεμῶν πλησίον τῆς Καλυψοῦς· ἀλλ' ὁ ποιητὴς νοεῖ πλάνα; τὴν ἀκουσίαν μακρὰν τῆς πατρίδος παραμονὴν τοῦ Ὀδ.—84 *διάκτορος* ὁ θεὸς εἶναι προσωποποιία τοῦ ἀνέμου, ὅστις τρέχων ἀπὸ τόπου εἰς τόπον διαβιβάζει τρόπον τινὰ τὰς ἀγγελίας τῶν θεῶν.—88 *εὐπλόκαμος* αἱ κυρταὶ καὶ αἱ θεαὶ διερροῦθμιζον μετὰ περισσῆς ἐπιμελείας; τὴν κόμην τὴν ἐν μὲν τοῖς ἡρωικοῖς χρόνοις εἰς βοστρυχούς συνεχομένους καὶ διὰ σπειρῶν (χρυσοῦ σύρματος), ὧν πολλαὶ εὐρέθησαν Πίν. Ζ' 3, ἐπὶ δὲ τοῦ ποιητοῦ εἰς πλοκάμους.—90 *ἀγορῇ* ἢ συνέλευσις πάντων τῶν ἐλευθέρων πολιτῶν τῆς πόλεως τῶν δυναμένων νὰ φέρωσιν ὄπλι, καλουμένην συνήθως ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ἵνα ἀκούσῃ περὶ ζητημάτων ἀφορώντων τὸ κοινὸν ἀγαθὸν τοῦ ὄλου δήμου καὶ ἀποφασίσῃ διὰ βοῆς καὶ ὄχι διὰ ψηφοφορίας (ὡς συνέβαινε ἐν τίνι πόλει τῶν ἱστορ. χρόνων); ἀγορὰ ἔκαλεῖτο καὶ ὁ τόπος τῆς συνεδρίας φέρων ἔδρας διὰ τοὺς ἐκκλησιάζοντας καὶ ἰδίαν τιμητικὴν διὰ τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἐπιφανεστάτους.—*Ἀχαιοὶ* ἰδ. 239.—*κάρη κομόωντες* οἱ Ἀχαιοὶ ἐν ἀνειθέσει πρὸς τοὺς δούλους καὶ τοὺς Ἀσιάτας ἔτρεφον μακρὰν κόμην καθ' ὅλην τὴν κεφαλὴν· μόνον τοὺς Ἀβαντίας τῆς Εὐβοίας καλεῖ ὁ ποιητὴς *ὄπισθεν κομόωντας*, ὡς τρέφοντας κόμην μόνον ἐν τῷ ὄπισθοκράνῳ, καὶ τοὺς Θερῆκας *ἀκροκόμους* ὡς φέροντας κόμην μόνον ἐν τῇ κορυφῇ τῆς κεφαλῆς (πότε καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἔτρεφον κόμην μόνον ἐν τῇ κορυφῇ τῆς κεφαλῆς);. Τὸ ἔθιμον τῶν Ἀχαιῶν διετήρησαν καὶ ἐν τοῖς ἱστορικοῖς χρόνοις οἱ Σπαρτιαῖται.—91 *μνηστήρες* κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Ὀδ. σμήνη ἀτασθάλων μνηστήρων, ζητούντων τὴν χεῖρα τῆς Πηνελόπης, ἕκ τε τῆς Ἰθάκης καὶ τῶν περὶ τὴν νῆσον καὶ χωρῶν εἶχον κατακλύσει τὰ ἀνάκτορα αὐτοῦ, ἀσώτως σπαταλώντων τὴν περιουσίαν του· ἦσαν 12 ἐξ Ἰθάκης καὶ 96 ἕκ τῶν περὶ τὴν νῆσον. Ἐνθυμεῖσθε τώρα τὴν λ. *ἀέθλων* 18;—93 *ἐν Σπάρτῃ* ἐβασίλευε μετὰ τῆς ἀνακτῆσεως συζύγου Ἐλένης ὁ Μενέλαος, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρείδου, ἀδελφὸς τοῦ ἀρχιστρατήγου τῶν Ἑλλήνων Ἀγαμέμνονος, βασιλέως τῶν Μυκηναίων, ἐν Πύλῳ ὁ γέρον Νέστωρ, ὁ πρεσβύτατος πάντων τῶν ἐπὶ Τροίαν στρατευσάντων Ἑλλήνων καὶ σοφώτατος αὐτῶν σύμβουλος.—*Πύλος ἡμαθόεις* εἶναι τὸ ὄλον βασίλειον αὐτοῦ, ἔκτεινόμενον πρὸς Α

μέχρι τῶν ὀρίων τοῦ κράτους τῶν Ἀτρειδῶν, πρὸς Β καὶ πέραν τοῦ Ἀλφειοῦ. Ἡ πόλις ἴσως δὲν ἔκειτο ὀπου ἢ σημερινῇ Πύλῳ, ἀλλ' ἐν ταῖς ἀκταῖς τῆς Τριφυλίας, πιθανῶς παρὰ τὴν σημερινὴν κωμόπολιν Κακόβατον, ὀπου πρὸ τινῶν ἐτῶν εὐρέθησαν προϊστορικὸι τάφοι μετὰ πολυτίμων εὐρημάτων καὶ ὁ λεγόμενος δακτύλιος τοῦ Νέστορος.—*Εἰς τί κυρίως ἀποσκοπεῖ ἢ ἐπίσκεψις τῆς Ἀθ. πρὸς τὸν Τηλέμαχον καὶ ἡ σύστασις πρὸς μακρινὸν ταξείδιον πρὸς φίλους τοῦ πατρός*

96-105 ὡς ὡς ἀντίκ. τοῦ εἰποῦσα : ταῦτα, δέομαι (ἀττ. δέω δῶ, δοῦμαι, ὑποδοῦμαι) δένω τι ἰδικόν μου, πέδιλον-α (πέδη δεσμός ποδῶν, ποδ-ποδς) ὑποδήματα, ποσσὶν ποδ-σίν, βῆ ἔβη, ἐξ-εκίνησε, ἄλσσω (ἀττ. ἄτιω, διῆτιοντες ἄστερες), ἤϊξα, πηδῶ, τινάσσομαι, πετῶ (τῆς αὐτῆς ὁ. αἴγες (καὶ τὰ κύματα), Αἰγαῖον κυματῶδες), κάρηνον οὐ. (κάρη 90) (κεφαλή) κορυφή, κατὰ κ. κάτω ἀπὸ τὰς κ., Οὐλυμπος Ὀλυμπος, σιῆ ἔστη, ἔσταμάτησεν, ἐπάτησεν, δῆμος χώρα, ἢ περιοχὴ πολιτείας τινός, πρόθυρα ἢ ἐξωθύρα ἢ ἄγουσα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ εἰς τὴν αὐλήν, οὐδὸς ἄ. τὸ κατώφλιον (ταύτης), ἐπ' οὐδοῦ ἀκριβέστερος διορ. τοῦ ἐπὶ προθύροις, ἔχε εἶχε, παράταξις ἀντὶ ἔχουσα, ἔγχος οὐ. δόρυ, εἶδομαι (ἰδεῖν, φαίνομαι) ὁμοιάζω.—106-12 ἄρα ὡς ἦτο φυσικόν, ὡς ἄλλως ἀνεμένετο ἀγῆνωρ-ορος 1 (ὁ ἄγαν ἀνήρ, ἀγαθὸς ἀνήρ) ὑπερόπτης, αὐθάδης, ἔπειτα τότε, ὅτε εὗρεν αὐτούς, θυμὸς 4, θ. ἔτερπον διεσκέδαζον, πεσσοὶ ἄ. εἶδος παιδιᾶς, πεσσοῦς ἢ κινουμένη πῆφος, ἰδ. Πραγμ., ἦμαι 26, προπάροιθε ἔμπροσθεν, θύραι ἢ θύρα τοῦ μεγάρου, θινὸς θ. δέρμα, ἔκτανον 30, διτρηρὸς 3 δρατήριος, οἱ μὲν οἱ κήρυκες, οἱ δὲ τοὶ δὲ οἱ θαράποντες, ἐπιμερισμός, κρητήρ ἄ. (κεράννυμι) εὐρύχωρον, εὐρύστομον, ἀγγεῖον, ἐν ᾧ ἀνემειγνύετο ὁ οἶνος μετὰ τοῦ ὕδατος, αὐτε ἄφ' ἑτέρου, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, νίξω, -ψω . . . , νίπτω, πλύνω, πολύτερης 2 (π. -τηρὸς τρυπητός, τετραίνω κ. *τράω τρυπῶ) πολύτρυπος, πολυτρυπητός, πρόιθεν προ(ε)τίθεσαν παρέθετον πρὸ τῶν καθισμάτων τὰς τραπέζας, δαίεομαι διάφ. τύπ. τοῦ δαίομαι 23, 48, δαίεοντο εὐνιο ἰων., δάσ(σ)ομαι . . . , μοιράζω, διαμερίζω.—113-8 θεοειδῆς θεόμορφος, ἦστο ἀττ. καθῆστο ἢ ἐκάθητο, τετιημένος κ. τετιηῶς ἀρχ. ὁ. περίλυπος, φ. ἦτορ τὸ κατὰ τι, ὄσσομαι (ὄσσε ὀφθαλμοί, oculus), ἐξ οὐ ὄψομαι . . . , βλέπω, ὁ. ἐνὶ φρεσὶν βλέπων νοερώς, φανταζόμενος, ἐσθλὸς 95, εἴ ποθεν κυρίως πρὸτ. εὐχῆς ἐκ τῆς ψυχῆς τοῦ Τηλ. : ἄχ θεέ μου, ἐὰν ἐνεφανίζετο ἀπὸ κανέν μέρος, εἶτα πλ. ἐρ. ἀναπτύσσουσα τὸ περιεχόμενον τοῦ ὀσόμενος πατέρα, σκέδασιν τίθημι περιφρ. σκεδάννυμι, σαρῶνω,

μνηστήρων γεν. ἀντικτ. ἐκ τοῦ σκέδασιν, τῶν μὲν ἐπαναλαμβάνει
 μετ' ἐμφάσεως τὸ μνηστήρων χάριν ἀντιθ. πρὸς τὸ αὐτὸς 117,
 ἐμὴ τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα μεθ' ὅλων του τῶν τιμῶν, ὅπερ καὶ
 αὐτὸ ἐπεδίωκον οἱ μνηστήρες, ἀνάτωσιν εἶμαι ἀναξ, βασιλεὺς, δώμα-
 σιν οἶσιν μετ' ἐμφ. ἐν τοῖς ἰδικοῖς του ἀνακτόροις, ὅπου λησταί.
 ἄλωνίζον, μεθήμενος καθήμενος μεταξύ, εἰς τοῦτο τὰ φρονέων
 τροπ. μετὰ τὰς σκέψεις ταύτας. — 119-25 ἰθὺς 3 εὐθύς, ἰθὺς ἐπίρ.
 + γεν. κατ' εὐθειαν πρὸς, προβλ. ἀττ. εὐθὺν Ἑλλησπόντου, δὲ γὰρ,
 πολλάκις παρ' Ὀμ., νεμεσάομαι (νέμεσις δικαία ἀγανάκτησις) ἀγα-
 νακτῶ, μετ' αἰτ. καὶ ἀπρομ., ἐνὶ θυμῷ ἐνδομύχως, ξείνος 3 ἰων. ξέ-
 νος, ἐφροστάμενος ἐφροσάται, δηθὰ 49: ἡγανάκτησε δὲ ἡ ψυχὴ του με-
 ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐβλεπεν, εἰς ξένος νὰ ἴσταιται..., ἔλε εἶλεν, ἔλαβε, δε-
 ξιτέρως 3 δεξιός, dexter, δέξατο ἐπῆρε, ἔγχος 104, φωνήσας λαβὼν
 φωνήν, ἀνοίξας τὸ στόμα, προσαυδῶ 31 λέγω πρὸς τινα, + διπλ.
 αἰτ., πτερόεις πτερωτός, ἔλεα πτ. διότι ἅμα ἐξεληθόντα τοῦ ἔρκους
 τῶν ὀδόντων δὲν ἐπιστρέφουσι πλέον, ὡς πτηνὰ ἐκφεύγοντα ἐκ τοῦ
 κλωβοῦ, χαῖρε ἡμεῖς: καλῶς ὄρισες, φιλήσεται φιλήση, β' ἐν μ.
 μέλ. ἐν. παθ. σημ. τοῦ φιλέω φιλεῦω, φιλοξενῶ, ἄμμι αἰολ. ἡμῖν,
 ὄνομ. ἄμμες, δωρ. ἀμές, πατέομαι, πασ(σ)άμην, γεύομαι, τρώγω,
 πασco(τ), δεῖπνον παρ' Ὀμ. τὸ γεῦμα, μυθέομαι (μῦθος 28) λέγω,
 ὅτιεο ὅτου κ. οὔτινος, χρῆ + αἰτ. προσ. κ. γεν. πράγμα: ὅ, τι χρειά-
 ζεσαι, ὡς 96, ἔσπετο ἔπομαι. — 126-31 δὴ ἔα πλέον ἀκριβῶς,
 ἔσαν ἴσαν, δόμου μεγάρου, ἔα φυσικά, φέρων ἡμεῖς: ἔφερε καὶ
 τὸ ἔσθησε, κίονα μακρὴν 53 +, δουροδόκη (δόρατα δεχομένη, προβλ.
 πανδοκεύς, δωροδόκος...) δωρατοθήκη πιθανῶς τὸν ξύλινον κίονα,
 φέροντα ἑαβδώσεις, περιέθεον ἄνω καὶ κάτω ἐν συμμέτρῳ ἀποστά-
 σει δύο κρικοὶ ἢ δακτύλιοι μετάλλινοι, συγκρατοῦντες τὰ πρὸς τὸν
 κίονα κεκλιμένα δόρατα: ἐύξοος 2 ὁ φέρων ὠραίας κοιλότητος ἢ
 ἑαβδώσεις, ἐν αἷς ἐτίθεντο τὰ δόρατα, ἐνθα περ ὅπου ἀκριβῶς,
 ὅπου καί, ταλασίφρων 87, εἴσεν ἀόρ. τοῦ ἴζω (σεδ, sedeo, σι-
 σεδ jω, σί σδjω, ἴζω) βάλλω νὰ καθίσση, αὐτήν ὄριστ. ἐν ἀντιθ.
 πρὸς τὸ ἔγχος, ὑπὸ πειάσας (πειάννημι ἀπλώνω) στρώσας ὑπο-
 κάτω (ὡς ὑπόστρωμα), λίτα (λίον), μόνον αἰτ. οὐδ. πληθ. κ. δοτ.
 λιτί, (προβλ. λισσο-ος, λειος) λεῖτα, μαλακὰ ὑφάσματα, ὡς λινὰ, δαι-
 δάλεος (δαιδάλλω τεχνικῶς ἐπεξεργάζομαι, Δαίδαλος) καλλιτεχνικῶς
 κατεσκευασμένος, πολυποίκιλος, εἰς τὸ θρόνον, θρηῆνυς-νος ἄ. (θρη-
 νος-νίον) ὑποπόδιον, ὑπὸ ἐπίρ., ποσὶ διὰ τοὺς πόδας. — 132-5
 παρ' θέτο ἐτεροθετήσε πλησίον διὰ τὸν ἑαυτὸν του, κλισμὸς ἄ.

(κλίεσθαι) ἀνάκλιτρον, *ποικίλος* (ringo) ποικιλόκοσμος, *ἐκτοθεν* ἐκτὸς τοῦ κύκλου, τῆς ζώνης, *μνηστήρων* ἔλεξ. τοῦ ἄλλων, *ἀνιάομαι* στενοχωροῦμαι, *δρυμαγδός* ἄ. θόρυβος, *ἠηδέω* (ἠηδής) ἠηδιάζω, *μετελθῶν* ἔλθων μεταξύ, αἴτ. εἰς τὸ ἀνηθεις: διότι εὐρέθη μεταξύ, διότι ἡ τύχη του τὸν ἔφερε μεταξύ ἀναισχύντων, τὸ αἴτιον ὑποκειμενικόν, κατὰ τὴν σκέψιν τοῦ ξένου· οἱ πεζοί: τὸ ὡς + μετ., *ὑπερφίαλος* (ὑπερφυής) ὑπερόπτης, θρασύς, ἰταμός. — 136-43 *ἀμφίπολος* θ. (ἀμφι-πελομένη 15) ἡ ἀσχολουμένη περὶ τινα, ἡ θεοραπαινίς, *χέρνιψ βος* θ. ὕδωρ τοῦ νιψίματος, εἰς τὸ φέρουσα κ. *ἐπέχευε*, *πρόχοος* θ. (-χους) νεροκάννατον, τοπ. ἐντὸς τοῦ καννατιοῦ, εἰς τὸ φέρουσα, ἢ ὄργ. εἰς τὸ ἐπέχευε, αἴτ. *ἐπέχεεν*, ἄορ. τοῦ *ἐπιχέω*, *λέβης-τος* ἄ. νιπτῆρ, λεκάνη, ὁ δισορ. εἰς τὸ ἐπέχευε, *νίψασθαι* (νίξεσθαι) ἀρρηφ. τοῦ σκοποῦ, *τανύω* κ. *τιταίνω* (τείνω) ἐκτείνω, στρώνω κατὰ μῆκος, ἀπλώνω, *παρὰ* ἐπίρ. πλησίον, *ξεστός* β κατὰ πλανισμένος, *ταμίη* θ. ἡ οἰκονόμος (θεράπαινα), ἡ ἀπολαύουσα τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν κυρίων καὶ κρατοῦσα τὰς κλεῖδας τῶν ἀποθηκῶν, *αἰδοτός* β (αἰδώς) σεβαστός, *σῆιος* ἄρτος, *δαιτρὸς* ἄ. (πρβλ. *δατέομαι*, *δαίομαι* κ. ἐνεργ. *δαίζω*) ὁ διαμελίζων τὸ κρέας, κόπτων εἰς μερίδας (κοψίδια) καὶ παραθέτων εἰς τοὺς δαιτυμόνας, *πίνακες* πινάκια, ἐκ τούτου τὸ *κρεέων* (κρεάων) γεν. περιεχ., *ἀείρω* αἴρω, *ἀείρας* ἀπὸ τῆς μαγειρικῆς τραπέζης, παρ' ἡμῖν: ἐπῆρε καὶ παρέθηκε, *σφι* ἐγκλ. σφίσιν, αὐτοῖς, *κύπελλον* ποτήριον, *θάμ'* θαμά, συχνάκις, *θαμέες* συχνοί, *θαμίζω* συχνάζω, *θαμών*, *ἐπώχετο* ἐπήγαινε καὶ ἤρχετο, ἐγύριζε κατὰ σειράν, *οἰνοχοεῦω-έω* κερνῶ (ἐκ πρόχου, δι' ἧς ἤντλουν ἐκ τοῦ κρατῆρος), ἐκ τούτου τὸ *αὐτοῖσιν*.

96-143. 96 *πέδιλα* οἱ Ὅμ. ἤρωες (κατὰ τούτους καὶ οἱ θεοὶ) ἐντὸς τοῦ οἴκου εἶναι ἀνυπόδητοι, ἀλλ' ἔξερχόμενοι φοροῦσι τὰ *πέδιλα*, πέματα δερμάτινα μετὰ στενοῦ γύρφ κρασπέδου, φέροντος ὀπάς, δι' ὧν διήρχοντο οἱ ἱμάντες οἱ συγκρατοῦντες αὐτὰ ἐπὶ τῶν ποδῶν (ὡς περίπου τὰ συνήθη παρὰ τοῖς χωρικοῖς γουρνοτσάρουχα. — *χρῦσεια* διότι πᾶν ὅ,τι ἀνήκει τοῖς θεοῖς εἶναι πολυτιμότερον. — 102 *Ὀλύμπιοι καρῆνων* πρβλ. καὶ τὸ δημοτικὸν ἄσμα, ἐν ᾧ ὁ Ὀλυμπος λέγει πρὸς τὸν Κίρσαβον:

ἔγω σαράντα δυὸ κορυφές, ἐξῆντα δυὸ βρυσσοῦλλες.

— 103 *πρόθυρα* τὸ ἀνάκτορον τῶν ὀμηρικῶν χρόνων ἀπετελεῖτο κυρίως α') ἐκ τῆς *αὐλῆς*: Πίν. Γ' Α, ὑπαίθρου, συνήθως σχήματος τετραγώνου, εἰς ἣν εἰσερχόμεθ' ἀπὸ τῆς ὁδοῦ διὰ τοῦ *προθύρου* (-ων) Κ, β') ἐκ τοῦ *μεγάρου* Μ, μεγάλου ὑψηλοῦ ὀρθογωνίου ἢ

τετραγώνου δωματίου, φέροντος ἐντὸς 4 μεγάλους ξυλίινους κίονας, ὑποβαστάζοντας τὴν ὀροφήν, καὶ μεταξὺ τῶν βάσεων αὐτῶν τὴν *ἐστίαν* ἢ *ἐσχάραν*, ἐν δὲ τῇ ὀροφῇ *ὄπαϊον* (φεγγίτην ὡς τροῦλλον), ἵνα φωτίζεται (διότι παράθυρα δὲν ὑπῆρχον) καὶ ἐξέρχονται οἱ κληρονομοὶ, καὶ ἔχοντος τὴν κυρίαν εἴσοδον ἀπὸ τῆς αὐλῆς· ἐχρησίμεινε τοῦτο ὡς ἐνδιαίτημα τῆς οἰκογενείας, ὅπου ἔτρωγον οἱ οἰκοδεσπότες, ἐδέχοντο, συνεσκέπτοντο καὶ ἠγοράζοντο· καὶ γ') ἐκ τοῦ *θαλάμου* (κ. *μυχοῦ δόμοιο*) συζυγικοῦ κοιτῶνος καὶ ἐνδιαιτήματος τῶν γυναικῶν, κειμένου ἀκριβῶς ὄπισθεν τοῦ μέγαρον καὶ εἰς τὸ βάθος αὐτοῦ, οἷον φέρουσι καὶ οἱ ἀρχαῖοι ναοί, ὡς ὁ Παρθενῶν, ὅπου ἔχομεν τὸν *πρόναον*, τὸν κυρίως ναόν (*ἐκατόμπεδον νεών*, τὸ μέγαρον) καὶ τὸν κυρίως *Παρθενῶνα* (θάλαμον) ἐν τῷ βάθει τῆς δυτ. πλευρᾶς τοῦ ναοῦ. — **104** *ἔγχος* τὸ δόρυ, ὄπλον ἐπιθετικόν, πρὸς βολὴν ἢ ὄπιν (νύξιν), ἀποτελούμενον α') ἐκ τῆς λόγχης, *αίχμης*, β') ἐκ τοῦ κυρίως *δόρατος* (κονταρίου), καὶ γ') πολλάκις καταλήγον κατὰ τὸ ἕτερον ἄκρον εἰς ὀβελόν, τὸν *σαυρωτήρα*, δι' οὗ ἐνεπηγγύετο εἰς τὴν γῆν, ὅσάκις δὲν ἔχασημοποιεῖτο, ἔχον ἐν συνόλῳ μῆκος 2-5 μ. — *χάλκεον* ὁ χαλκὸς καθαρὸς εἶναι μέταλλον εὐμάλακτον καὶ ἀκατάλληλον πρὸς κατασκευὴν ὄπλων, πελέκεων κλπ. Ἐκ τῶν γενομένων ὅμως χημικῶν ἀναλύσεων τεμαχίων ὄπλων καὶ σκευῶν, εὐρεθέντων ἐν προϊστορικοῖς τάφοις, εὐρέθη ὅτι ὁ χαλκὸς τοῦ Ὀμ. ἦτο κράμα τεχνητὸν χαλκοῦ καὶ κασιτέρου ἐν ἀναλογία περίπου 0,90 χαλ. καὶ 0,10 κασ., ὁ καλούμενος ὀρειχαλκος, λίαν στερεός. Ἡ χρονικὴ περίοδος, καθ' ἣν ἔκαμνον ἀποκλειστικὴν χρῆσιν τοῦ ὀρειχάλκου, κληθεῖσα ὀρειχαλκίνη ἐποχὴ, διήρκεσεν ἐν Ἑλλάδι περὶ τὰ 1000 ἔτη, ἀπὸ 2000-1000 π.Χ. — **105** *Τάφιοι* οἱ κατοικοῦντες τὴν νῆσον Τάφιον (νῦν Μεγανῆσι) τὴν μεγίστην τῶν ἐξ αὐτῆς καλουμένων Ταφίων νήσων, αἵτινες κεῖνται μεταξὺ Λευκάδος καὶ τῶν ἀπέναντι ἀκτῶν τῆς Ἀκαρνανίας, συνέχεται τῶν Ἐχινάδων νήσων ἦσαν περιβόητοι ἔμποροι καὶ πειραταί, ὅθεν Τάφιος=ληστής (πειρατής). — **107** *προπάροιθε θυράων* ἐν τῇ αὐλῇ πρὸ τῆς εἰσόδου (προδόμου) εἰς τὸ μέγαρον. — οἱ *πεσσοί* ἢ *πεττεία* παιδιὰ ἐπινοηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἥρωος Παλαμῆδους· πῶς ἐπαίξετο παρ' Ὀμ., ἄδηλον· ὕστερον ὑπῆρχον δύο κυρίως εἶδη πεττείας, α') ὁ *διαγραμμισμός* (κ. *γραμμαί*, *πεντέγραμμα*, πρβλ. τὴν ἡμετέραν τρίλιαν, ἐννεάδα κ. δωδεκάδα), ἐν ᾧ ἕκαστος τῶν παικτῶν εἶχε 5 γραμμὰς μετὰ 5 πεσσῶν (ψήφων, ὕστερον ἐκ χρυστάλλου, ὁστοῦ ἢ ἠλέκτρου), ἐν τῷ μέσῳ δὲ ἐπὶ τῆς *ἰερᾶς* λεγομένης γραμμῆς τὸν (πεσσὸν) *βασιλέα*, μετακινούμενον ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ· ὅθεν

παροιμ. *κινεῖν τὸν ἀφ' ἱερᾶς* περὶ τῶν προσφευγόντων εἰς τὰ ἔσχατα β') αἱ πόλεις, ἐν αἷς ἑκάτερος εἶχεν ἀνά 30 πεσσοὺς (κύνας) κινούμενους ἐντὸς ἀβακίου, ἔχοντος κεχαραγμένους ἰδίου χόφου (προβλ. τὸ τοῦ ζατρκίου), *τὰς πόλεις*, ἐν αἷς ἐτίθεντο καὶ μετεκινούντο οἱ πεσσοί. Οἱ ἀντίπαλοι πεσσοὶ διεκρίνοντο ἐκ τοῦ διαφόρου χρώματος, μεγίστη δὲ τέχνη ἦτο τὸ ἀποκλείειν καὶ αἶρειν ἐκ τοῦ μέσου τοὺς ἀντιπάλους πεσσοὺς. Ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Κνωσοῦ εὐρέθη ἀβάκιον προϊστορικὸν μετὰ χρυσῶν, ἀργυρῶν, κρυσταλλίνων, ἔλεφαντίνων κ. κυανῶν χόφου ἐμπαιστῶν, Πίν. Η' 1.—*108 βοῶν* τοῦ Ὀδ.—*109 θεράποντες* εὐγενεῖς (καὶ ἡγεμόνες πολλάκις) προσκεκολλημένοι εἰς τὸν βασιλέα ὡς οἰκετοὶ καὶ ὑπηρετοῦντες αὐτῷ κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἀνάγκας (ὑπασπισταί) ἐν εἰρήνῃ καὶ οἴκοι βοηθοῦσιν εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν βασιλικῶν καθηκόντων καὶ παρέχουσιν ἄλλας μικρὰς ὑπηρεσίας, π.χ. κεραννύοντες καὶ οἰνοχοοῦντες τὸν οἶνον καὶ ὑπηρετοῦντες ἐν εὐωχίαις, ἀφ' οὗ σῶμα ὑπαλλήλων ὀργανομένον δὲν ὑπῆρχε τότε. Εἰς τοὺς θεράποντας ἀνήκον καὶ οἱ *κῆρυκες* φέροντες ὡς σύμβολον τοῦ ἀξιώματος τὸ σκῆπτρον. Πάντας τούτους εἶχον κομίσει μεθ' ἑαυτῶν οἱ μνηστήρες ἐκ τῶν οἰκῶν των εἰς Ἰθάκην· χάριν τῆς ὑπηρεσίας των,—*110 οἶνον ἔμισγον* οἱ Ἕλληνες οὐδέποτε ὑπῆρξαν ἀκρατοί, ἀλλ' ἐν τίνι ἀναλογίᾳ ἐγένετο ἡ κρᾶσις κατὰ τοὺς ἡρωϊκοὺς χρόνους ἄδηλον· ὁ νεώτερος τοῦ Ὀμ. Ἡσίοδος συνιστᾷ διὰ τὰ κυνικὰ καύματα τὴν ἀναλογίαν $\frac{3}{4}$ ὕδ. καὶ $\frac{1}{4}$ οἶν. Τὸ ὕδωρ πίνουσι μόνον τὰ ζῶα, οὐδέποτε δὲ Ὀμ. ἦρωες ὡς αὐτοτελεῆ ποτόν, ἀλλὰ πάντοτε προσθέτοντες εἰς αὐτὸ ποσόν τι οἴνου.—*κρητῆρα* ἐν Πίν. Β' 3.—*111 τραπέζας* δι' ἕκαστον δαιτυμόνα παρετίθετο συνήθως ἰδίη τραπέζα.—*112 κρέα* εἰ καὶ ὁ Ὀμ. γινώσκει καὶ ὄσπρια, λάχανα κηπαῖα καὶ ὀπώρας, ὅμως σχεδὸν πάντοτε ποιεῖ τοὺς ἦρωας κάμνοντας χρῆσιν ἡρωικῆς τσοφῆς, τῶν ὀπτῶν κρεάτων βοῶν, προβάτων, αἰγῶν καὶ χοίρων, μόνον δ' ἐν ἄκρᾳ ἀνάγκῃ τρώγοντας τὸ κρέας πτηνῶν καὶ ἰχθύων, εἰς ὃ συνήθως προσέφευγον οἱ ἀπορώτεροι. Τὸ κρέας κατανεμόμενον εἰς μερίδας (δατεῦντο) παρετίθετο ἐν πινακίοις καὶ ἐκεῖθεν ἐλαμβάνετο ὑπὸ τῶν δαιτυμόνων διὰ τῶν δακτύλων. Αἱ τραπέζαι παρατίθενται ἐν τῷ μεγάρῳ.—*113 θεοειδῆς* πρὸς δῆλωσιν τοῦ μεγίστου βαθμοῦ τοῦ κάλλους.—*117 τιμὴν* περὶ τῶν βασιλ. προνομίων ἰδ. ἐν 393.—*121 χεῖρ ἔλε δεξιτερὴν* ὁ συνήθης τύπος τοῦ χαιρετισμοῦ ἐρχομένων ξένων.—*ἐδέξατο ἔγχος* εἰς δῆλωσιν τῆς ἐπιθυμίας νὰ καταλύσῃ ἐκεῖ ὁ ξένος.—*χάλκειον ἔγχος* ἀνέκαθεν οἱ Ἕλληνες καὶ ἐν τῷ

ειρηνικῶ βίῳ ἐσιδηροτρόφουν (ὠπλοφόρουν), φέροντες ξίφος ἢ δόρυ ἢ καὶ ἀμφύτετρα ἢ καὶ κράνος καὶ κνημίδας καὶ κατὰ τὸν Θουκυδίδην καὶ κατὰ τοὺς χρόνους αὐτοῦ οἱ Ὀζόλαι Λοκροί, οἱ Αἰτωλοὶ καὶ οἱ Ἀκαρνανεὲς ἐξηκολούθουν ὀπλοφοροῦντες· πρῶτοι κατ' αὐτὸν οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ πάντων τῶν Ἑλλήνων ἔπαυσαν, ἡμερουμένων κατὰ μικρὸν τῶν ἠθῶν, σιδηροφοροῦντες, Ὀπλα ἐν Πίν. ΣΤ' καὶ Η' 3, ὅπου εἰκονίζεται ἡ παράστασις τοῦ κρατῆρος Πίν. Β' 3, τοῦ καλουμένου **ἀγγείου τῶν πολεμιστῶν**. — 123 **ἔπειτα** . . . ὁ ξενίζοντας μόνον μετὰ τὴν ἐστίασιν ἠρωτάτο ὑπὸ τοῦ ξενίζοντος τίς εἶναι, πόθεν κατήγετο καὶ διὰ τί ἦλθε. — 124 **δεῖπνον** τὸ κύριον φαγητὸν τῶν Ὀμηρ. ἠρώων, ποικίλλον ὡς πρὸς τὴν ὥραν τῆς ἡμέρας· ποσάκις τῆς ἡμέρας ἔτρωγον οἱ Ὀμ. ἠρώες ἀδελόν· πάντως φυσικαὶ ὥραι τοῦ φαγητοῦ ἦσαν ἢ πρωΐα (ἄριστον), ἢ μεσημβρία (δεῖπνον) καὶ ἢ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου χρόνος (δόρυπον) καὶ τούτων μνημονεύει ὁ ποιητής. — 127 **πρὸς κίονα** τῶν περὶ τὴν ἐσχάραν. — 130 **θρόνος** τὸ ἐπιτραπέσιον τῶν καθισμάτων, ἀποδιδόμενος κατὰ κανόνα τοῖς θεοῖς, ἔχων ἔρεισμά τῶν νότιων καὶ τῶν χειρῶν. — 132 **κλισμὸς** κάθισμα ἔχον ἴσως μόνον ἔρεισίωντον. — 138 **νίψασθαι** κατὰ κανόνα πρὸ τοῦ φαγητοῦ προσεφέρετο τοῖς θεοῖς σπονδὴ καὶ θυσία (ἐκ τμημάτων τοῦ φαγητοῦ), ὡς παρ' ἡμῖν γίνεται διὰ τοῦ σημείου τοῦ σταυροῦ· ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἔβραβε νὰ ἔχωσιν οἱ τρώγοντες τὰς χεῖρας καθαρὰς καὶ διὰ τοῦτο πρὸ πάσης ἱεροπραξίας αἱ χεῖρες ἐνίπτοντο. — **πρόχους** ἐκ Τροίας Πίν. Β' 2. — 139 **σίτον** ὁ ἄρτος κατεσκευάζετο ἐκ χονδροῦ σιταλεύρου, ὅπερ μεταβαλλόμενον εἰς πόλτον ἢ ζυμούμενον ἐξηραίνεται ἐν σχήματι ἄρτου (ὡς τὰ μακαρόνια), ὅστις ἐτρώγετο βρεχόμενος πρὸ τοῦ φαγητοῦ. — 141 **δαίτηρος** θεράπων τοῦ οἴκου, καὶ ἐν Σπάρτῃ εἷς τῶν θεραπόντων τοῦ βασιλέως συσκητῶν μετ' αὐτοῦ ἦτο καὶ ὁ **κροεδαίτης**. — 142 **κύπελλα** Πίν. Ε'. — 143 **κῆρυξ** ὁ τοῦ οἴκου, ὁ Μέδων. — *Τὶ μανθάνομεν ἐκ τοῦ τμήματος 96-143 περὶ τοῦ οἴκου τοῦ Ὀδ.*

144-9 **ἔς ἦλθον, ἀγήνωρ** 106, **ἔξοντο** ἐν σημ. ἀορ, **ἐξείης** -ῆς (ἔχομαι) κατὰ σειράν, **δμωή** θ. (δάμνημι) ἢ δορυάλωτος, δούλη, ὑπηρέτρια, **παρανηνέω** (ἐκ τοῦ νέω σωρεύω δι' ἀναδιπλ.), μόνον ὁ πρτκ., ἐπισωρευω, παραθέτω ἐν ἀφθονίᾳ, **κάνεον** κανόν, κάνιστρον, **κοῦροι** εὐγενεῖς νέοι, **ἐπιστέφομαι** πληρῶ μέχρι στεφάνης, μέχρι τῶν χειλέων, ἐντελῶς, **λάλλω** ἀπλώνω, **ὄνηαρ-τος** οὐ. (ὄνηνημι, ὄνησαι): στυλωτικά, τονωτικά, φαγητά, πάντοτε περὶ τοῦ φαγητοῦ, ἄρτου κ. κρέατος, **ἑοῖμα** κτηρ. εἰς τὸ **προκείμενα**. — 150-4 **ἔξ**

ἔντο ἐξεῖντο, *ἐξίεμαι* ἐκβάλλω ἀπ' ἐπάνω μου, σβήνω, ἔρον αἰολ-
 ἔρωτα, *πόσις* θ. ποτόν, οἶνος, *ἐδηνύς* θ. (ἔδω ἐσθίω) φαγητόν
 (πρβλ. *ἐδωδή*, *ἐδώδιμος*, *νη-εδ-τις* νῆσις): ἀφ' οὗ ἐκόπη ἡ ὄρεξις
 τοῦ φαγητοῦ., ἀφ' οὗ κατηύνασαν τὴν πείναν., *μέλω τινι* εἶμαι
 ὑποκείμενον φροντίδος εἰς τινα, οὗτος φροντίζει περὶ ἐμοῦ., οὔτοι
 μὲν περὶ ἄλλα (νέας ἀπολαύσεις) εἶχον στρέψει τὴν προσοχὴν των,
 ἢ καρδία των ἐγύρευε..., *μολπή* θ. (*μέλω-ομαι*) ἄσμα (καὶ χορὸς
 ἢ κροῦσις δογάνου), *ὄρχηστὺς-ύος* κ. ὄρχησις, ἐπεξ. τοῦ ἄλλα,
ἀναθήματα ἐξαοτήματα, συμπληρώματα, παρεπόμενα, *δαῖς* δαιτὸς
 θ. (*δαίνυμι* δίδω μερίδας, φιλεύω) συμπόσιον, εὐωχία, *κίθαρις* θ.
 κιθάρα, *ἐν χροσὶ-Φημίω* ἐπιμερ., *ῥά ὡς* γνωστόν, *ἀείδω* ᾄδω
 (ἀοιδὴ ᾠδὴ, ἀοιδός).—155-7 *ἦ τοι* (ἀληθῶς) μὲν, *φορμίζω* παίζω
 τὴν φόρμιγγα, εἶδος κιθάρας, *ἀναβάλλομαι* παίζω τὸ προανάκρου-
 σμα πρὶν ἀρχίσῃ ἢ ᾠδῇ, ἀρχίζω, εἰς τοῦτο *καλὸν* ὠραῖα, *ἀείδειν*
 τοῦ σκοποῦ, *αὐτὰρ* ἢ ἀντίθ. πρὸς *τοῖσιν μὲν* 151, *γλαυκῶπις* 44,
ἄγχι πλησίον τῆς κεφαλῆς τῆς Ἄ.: *πλησιάσας* εἰς τὸ οὖς τῆς Ἄ.,
πενθοῖατο πεύθοντο, *πεύθομαι* πυνθάνομαι.—158-62 *ἦ ἀλή-*
θεια, μήπως, *νεμεσάομαι* 119 θυμῶνω, μοὶ *κακοφαίνεται*, *οἷτι*
ὅ,τι, ἢ ἀναφ. πρὸτ. τὸ αἴτιον τοῦ *νεμεσῆσαι*, *τούτοις* τοῖς μνη-
 στῆρσι, *μέλει* 151, εἰς τοῦτο *ῥῆα* (*ῥηίδιος-ῥαίδιος*) εὐκόλως, ἀμερί-
 μως, μὲ ἐλαφρὰν συνείδησιν, *ἔδω* 150, *βίωτος* ἄ. περιουσία (βίός),
νήποιον (*νη(στ.)-ποιή* ἄρσ. αἰτ. κτρογ. εἰς τὸ *βίοιον*, ἄνευ ἀντα-
 ποδόσεως, ἀτιμωρητί, *ἀνέμος* ἐκ τοῦ *βίοιον*, ὄριζον ἀκριβέστερον
 τὸ γεν. *ἀλλότριον*, *δῆ* ἤδη, *ποῦ* ἴσως, *πύθομαι* σήπομαι, *κείμενα*
 ἐστρωμένα, πεταγμένα, *ἠπειρος* ξηρά, *ἐν* ἐν, ἐνί, ἀλς ἄλδς θ. θά-
 λασσα (*παρ-άλ-ιος*, *ἐν-άλ-ιος*, *άλ-ιεύς*): τὸ ὑποκ. τοῦ *πύθεται* τὸ
δοτέα γίνεται εἰς τὸ *κυλίνδει* ἀντικ.—163-5 *ἰδοῖατο* ἰδοῖντο,
 ἰδοῖεν, *εἰ* ἰ. κυρίως εὐχὴ ἐκ τῆς ψυχῆς τοῦ Γ.: *ἄχ* νὰ ἔβλεπον ἐκεῖ-
 νον, ἀσύνδετον ἐν ἀντιθέσει, τὸ γὰρ ἐξαίρει τὴν ἔννοιαν τοῦ *κεῖνον*
 ἐκεῖνον, ὡς *κεῖσε-ἐκεῖσε*, *ἀράομαι* εὐχομαι, *ἀφνειὸς* (ἀφνεος οὐ-
 πλοῦτος) πλούσιος: σύγκρισις δύο ἰδιοτήτων τῆς αὐτῆς ἐννόιας:
 μᾶλλον ταχεῖς ἢ πλούσιοι, ταχύτεροι καὶ οὐχὶ πλουσιώτεροι, *χρυσὸς*
 χρυσᾶ σκευή, *ἐσθῆς-ἦτος* θ. (*Ἔσθνυ-μι*, *ves tis*) ἐνδύματα, αἱ γεν.
 τῆς ὕλης.—166-8 *νῦν* δὲ τῶρα ὁμως, τοῦναντίον ὁμως, εἰσάγεται
 τὸ πραγματοποιηθὲν ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ εὐκτέον, *ὡς ὡς* εἶπον,
 161, *μόρος* (μέρος, μοῖρα) θάνατος, *θαλπωρῆ* θ. (*θάλλω* θερμαίνω)
 (θέρμανσις) παρηγορία, *ἡμῖν* ἐγκλιτ. ἄνευ ἐμφάσεως, *ἡμῖν* μετ'
 ἐμφ., *εἰ περ* *τις* καὶ ἄν *τις*, *ἐπιχθόνιος* (*ἐπι χθονός*) ἐπίγειος, *φῆ-*

σιν φῆ, συνήθως παρ' Ὀμ. ἢ ὑποτ. ἄνευ τοῦ κέ(ν) ἢ ἀν, τοῦ δὲ ἀντίθ. εἰς τὸ εἶ πέρ τις..., δὲ ὅμως, : ἀλλὰ τί τὰ θέλεις!, τοῦ Ὀδυσσ., νόστιμόν ἦμαρ 9.—169-73 ἄγε παρακελ. μόρ., ἀτρεκέως (ἀτρεκής, α (στ.)-τρεκ-, torqueo, τρέπω) ἀπεριστρόφως, ἀληθῶς, εἰς τὰληθινά, καταλέγω διηγοῦμαι λεπτομερῶς, τίς (εἷς), εἷς ἐγκλ. εἶ (εἰμί), ἀνδρῶν ἐκ τοῦ τίς (ὄνομα) κ. πόθεν=τοδατός, ἢ σ' ἐρώτ. ἔχει δύο ἐρωτηματικά, πόθι ποῦ, πόλις πατρίς, τοι σοί, tibi, τοκεύς, ὁ Ὀμ. τοκῆς (τίκτω) γονεῖς, δπποίης πλ. ἐρ. ἄνευ ἐρωτ. σημείου, πῶς πάλιν εὐθεῖα ἐρ., εὐχομαι κ. εὐχετάομαι κανχῶμαι, ὁ πρτκ.: ὅτε σὺ μετ' αὐτῶν ἔπλεες πρὸς τὰ ἐδῶ, οὐ μὲν γάρ τι μὲν μῆν, ἀληθῶς, οὐ τι οὐδαμῶς, δίομαι οἶομαι. — 174-7 ἐτήτυμος (δι᾽ ἀναδιπλ. ἐκ τοῦ ἔτυμος (εἰμί) ἀληθής), ἐτήτυμον εἰλικρινῶς, κτρω. τοῦ τοῦτο, ἐν εὐ, ἡδ ἢ ἢ διπλῆ ἐρ. παρ' Ὀμ. διὰ τοῦ ἡδ (ἢ)· ἡε (ἢ), ἀττ. πότερον·ἢ, μεθέπω (ἀκολουθῶ ὀπισθεν) ἔρομαι (ἐδῶ), νέον (ἄρτι) διὰ πρώτην φορᾶν, ἢ ἀντίθ. ἐν τῷ καί, ἡδη, τοῦ β' μέλους, ἐσοί ἐσ·σι·εἶ, : συνδέσσαι ἡδη διὰ ξενίας μὲ τὸν πατέρα μου, ἄλλοι ξένοι, ἔσαν (εἰμι) ἦσαν, δῶ οὐ. δῶμα, ὄνομ. κ. αἰτ., ἢ αἰτ. τὸ τέραμα τῆς κινήσεως, ἐπιστροφος ἐπιστρεφόμενος, ἀναπτύσσω σχέσεις, ἀνθρώπων ἀντικ.: κοσμογυρισμένος.

144 77. 148 κοῦροι οἱ θεράποντες καὶ οἱ κήρυκες.—150 ἐξ ἔρον ἐντο τὸ συμπόσιον τῶν Ὀμ. ἡρώων ἀποτελεῖται ἐκ δύο τμημάτων, ἐκ τοῦ πρώτου, προσωρισμένου νὰ κατευνάσῃ τὴν πρώτην πείναν καὶ δίψαν, καὶ ἐκ τοῦ δευτέρου τοῦ ἀφιερωμένου εἰς συζήτησιν καὶ ἄλλας ψυχαγωγίας, καθ' ὅπως ἔπινον ἀκόμη καὶ ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἔτρογον. Διὰ τοῦ τυπικοῦ τούτου στίχου δηλοῦται τὸ τέλος τοῦ α' μέρους τοῦ φαγητοῦ.—153 κίθαρις καὶ φόρμιγξ μουσικὰ ὄργανα τετράχορδα παραπλήσια πρὸς τὴν λύραν· ἀποτελοῦνται ἐκ τοῦ ἡχείου, ἐφ' οὗ διήκουσι παραλλήλως δύο βραχίονες, οἱ πήχεις ἢ κέρατα, συνηνωμένοι κάτω ἐν τῇ βάσει, ἄνω συνδεόμενοι δι' ἐγκαρσίας ῥάβδου, τοῦ ζυγοῦ· αἱ χορδαὶ ἀπὸ τῆς βάσεως διήκον πρὸς τὸν ζυγόν, ἐφ' οὗ ἑστερεοῦντο διὰ τῶν κολλόπων (στριφταριῶν), κανονιζόντων τὴν τάσιν αὐτῶν· ἐπαίζοντο διὰ πλήκτρον, ἐφέροντο δὲ συνήθως ἀπὸ τοῦ ὄμου δι' ἀορτήρος, Πίν. Ζ' 1—Ὁ Φῆμιος ἦτο ἀοιδὸς ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ Ὀδ. Οἱ ἀοιδοὶ ἦσαν οἱ λόγοι τῶν ἡρωικῶν χρόνων, ἄδοντες ἢ παλαιότερα ἢ ἰδίας ἐμπνεύσεως ἄσματα, ὧν θέμα εἶναι ἄθλοι θεῶν ἢ ἡρώων, εἰλημμένοι ἐκ τῶν μύθων, ἢ καὶ σύγχρονοι ὑποθέσεις, αἵτινες ἦσαν προσφιλέσταται. Θεράποντες τῶν Μουσῶν, ἐφ' ὧν ἔχουσι προικισθῆ διὰ τοῦ ποιητικοῦ ταλάντου, τυγχάνουσι

Δ. Ν. Γουδῆ.—Ὀμήρου Ὀδύσεια Α-Ε-Ζ. Ἐκδόσις Θ'

5

τιμῆς καὶ σεβασμοῦ πανταχοῦ ἔν τε ταῖς ἀδελφαῖς τῶν ἀνάκτων καὶ ἔν τε ταῖς ἑδραῖς τῶν εὐγενῶν, ἀνήκοντες εἰς τοὺς καθ' ἡμέραν ἐπιφανεῖς ξένους ἐκείνων. Διὰ τοῦ ἔσματος αὐτῶν, ὅπερ ἔν μέρει συνοδεύουσι διὰ τῆς κιθάρας ἢ φόρμιγγος (μείζονος ἐκείνης), οὐ μόνον τέρπουσι, ἀλλὰ καὶ διδάσκουσι καὶ ἐγείρουσι τὰς εὐγενεῖς ψυχὰς πρὸς μίμησιν. Τοιοῦτος ἀειδὸς ἦτο καὶ ὁ θεῖος Ὅμηρος. Ἐν Ὀδυσσεΐ δύο τοιοῦτοι ἐμφανίζονται, ὁ Φήμιος καὶ ὁ τυφλὸς Δημόδοκος ἔν τῃ ἡγεμονικῇ αὐλῇ τῶν Φαιακῶν. Φέρουσι μεγαλοπρεπῆ περιβολήν, ποδήρη χιτῶνα μετὰ παρυφῶν καὶ κροσσῶν καὶ κατάκοσμον χλαῖναν (ἱμάτιον). Προβλ. τὸν κιθαροφθόν Ἀπόλλωνα ἔν στολῇ ἄοιδου Πίν. Ζ' 2. Ὁ Φήμιος εὐλαβὴς πρὸς τὴν μνήμην τοῦ κυρίου του ἔδει μεταξὺ τῶν μνηστήρων καταναγκαζόμενος, ἐὰν δὲ ἤδη ὁ κήρυξ (οὐχι ὁ Μέδων) ἐγχειρίζει αὐτῷ τὴν κιθάραν, τοῦτο εἶναι δεῖγμα ὅτι ὀφείλει ἤδη νὰ ἔσῃ. — **152 ἀνεβάλλετο** οἱ ἄοιδοὶ ἔκρουον τὴν κιθάραν α') κατὰ τὴν προανάκρουσιν εὐθὺς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔσματος, β') πρὸς πλήρωσιν τῶν ἔν τῷ μεταξὺ παύσεων ἔν τῇ φῶδῃ, γ') κατακλείοντες τὸ ἔσμα καὶ δ') ἴσως πρὸς ἔξαρσιν σπουδαίων σημείων τοῦ ἔσματος. — **156 γλαυκῶπις** διότι τὸ πάλαι ἔλατρεύετο ὑπὸ μορφῇ γλαυκός. Πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐσφύζοντο λείψανα παλαιᾶς λατρείας τῶν ζῴων· ἔν Ἐρεσθειῶ ὑπῆρχεν ὁ ἱερὸς ὄφις Ἐριχθόνιος, ἔν τοῖς ναοῖς τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐπίσης ὄφις. Ἐκ τῶν ζῴων τὰ μὲν ἐπιβλαβῆ ἔλατρεύοντο, ἴν' ἀποσοβῶνται αἱ ἀπ' αὐτῶν βλάβαι, τὰ δὲ οἰκόσιτα ἐξ εὐγνωμοσύνης, διότι ἔν τοῖς ποιμενικοῖς χρόνοις ἢ ὑπαρξίς τοῦ ἀνθρώπου ἐξ αὐτῶν κυρίως ἐξηροῦτο, ἄλλα ὡς νομιζόμενα εὐνοῖα ἢ δυσνοῖα. Ὑστερον, ὅτε αἱ ἀντιλήψεις αὗται ἐξέλιπον, ἐπίστεον ὅτι οἱ θεοὶ ἐνεφανίζοντο ἔν μορφῇ ζῴων, ὡς ὁ Ζεὺς ὡς ἀετός, ἵππος, ταῦρος, προβλ. τὸν Μινώταυρον, κ. ἄ., ἢ Ἡρα ὡς βοῦς (βοῶπις), ὁ Ἀπόλλων ὡς λύκος (λύκ(ε)ιος), ἢ Ἀθηναῖα ὡς γλαῦξ (γλαυκῶπις), οἱ χθόνιοι ὡς ὄφεις. Ὅθεν τὰ ζῶα ταῦτα ἐθεωρήθησαν ἱερὰ τῶν θεῶν καὶ συνεδέθησαν μετ' αὐτῶν. Λείψανα τῆς ὑπὸ μορφῇ ζῴων λατρείας τῶν θεῶν παρέμειναν ὁ Πάν, οἱ Σάτυροι κλπ. — **117 ὀπιοίης** ἰδιοκτῆτου ἢ ξένης, ἐμπορικῆς ἢ πειρατικῆς. Ἡ πειρατεία κατὰ τοὺς ἥρωικούς χρόνους καὶ ὕστερον ἦτο συνηθέστατον ἐπάγγελμα λίαν ἐπικροδὲς καὶ παρέχον εὐρὺ στάδιον εἰς ἀνδραγαθίας· ὅπου οἱ πειραταὶ ἐνέσκηπτον ἐπιτυχῶς, οἱ ἄνδρες ἐφρονεῦοντο, γυναῖκες καὶ παῖδια ἀπήγοντο εἰς αἰχμαλωσίαν, αἱ πόλεις διηροπάζοντο, ἐκαίετο πᾶν ὅ,τι δὲν ἦτο χρήσιμον· ἔντεῦθεν αἱ πόλεις τότε ἐκτίζοντο μακρὰν τῆς θα-

λάσεως καὶ ἐν ὄχυροῖς τόποις. Ὁ ἐρωτώμενος λοιπὸν εἶναι πειρατῆς δὲν θεωρεῖ ἑαυτὸν προσβεβλημένον ἐκ τούτου· πάντως ὅμως ἡ πειρατεία ἐνομιζέτο ἐντιμος, προσπορίζουσα μέγα κλέος, εἴαν ἤσκειτο πρὸς ἀλλοδαπούς, πρὸς οὓς ὁ λαὸς τοῦ πειρατοῦ δὲν συνεδέετο διὰ φιλίας, ἀλλῶς ἀδικος καὶ αἰσχροῦ. Ἀνάλογοι πρὸς τοὺς τότε πειρατὰς τίνες ἦσαν τῶν ἡμετέρων ἐν τῇ ἐθνικῇ ἱστορίᾳ;— Πῶς ἐμφανίζεται ψυχολογικῶς ὁ Τηλ. ἐν τῷ οἴκῳ του πρὸ τῆς κατασάσεως ταύτης;

178-81 προσέειπε πρόσφημι: λέγω πρὸς τινα, τοιγὰρ συλλογ. δι' αὐτὸ λοιπὸν, ἀτρεκέως 169, δαῖφρων 48, εὐχομαι κ. εὐχειάομαι 172, φιλήρετμος ὁ φιλῶν τὰ ἔρετμὰ (ἐρέσσω κοπηλατῶ, ἐρέτης, remus) κώπιας, ναυτικός, Ταφίοισι τοι.—182 4 κατήλυθον κατήλυθον, κατηγαγόμην, κατήρα, κατέπλευσα εἰς τὸν λιμένα, ᾧδε τροπ. οὕτως εἶμαι ἐδῶ, ὅπως μὲ βλέπεις, οἶνον (οἶνον· ὄπ-) ὁ ἔχων τὴν ὄψιν τοῦ οἴνου, σκοτεινός, μαῦρος ἢ κόκκινος, πόντος 4, ἐπὶ πόντον ἀνὰ τὸν π., ἀλλόθροος (θρόος· οὗς ἄ. θόρυβος) ἀλλόλογσος, ἐπ' ἄ. ἄ. πρὸς..., Γεμέση θ. πόλις, μετὰ χαλκὸν ἢ κίνησις ἐνέχει τὸν σκοπόν: ἵνα προμηθευθῶ χαλκόν, ἄγω παρατάξις ἀντι: ἄγων, ἐν ᾧ φέρω, αἰθῶν (αἰθῶ καίω) λάμπων, στυλπνός (κατειργασμένος).—185-6 ἦδε ἐδῶ δά, πλησίον, εἰσηκεν ἔχει ἀράξει, ἐπ' ἄγρου ἔξω, εἰς τὰ περίχωρα τῆς πόλεως, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν πόλιν, νόσφι (μακράν, χωριστὰ) εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς πόλεως, Νῆιον, ὑλήεις 3 (ὑλη δάσος) δασώδης.—187-93 ἐξ ἀρχῆς ἀνέκαθεν, εἴ πέρ τε... καὶ εἴαν ἐρωτήσης καὶ αὐτὸν τὸν..., εἴρομαι (ἔξ οὗ ἀττ. ἐρήσομαι, ἠρόμην) ἐρωτῶ, ἐπελθὼν ἡμεῖς: καὶ εἴαν ἔλθῃς καὶ ἐρωτήσης, ἀπάνευθεν μακράν, ἐπ' ἄγρου ἐν τῇ ἔσοχῃ, εἰς τὰ κτήματα, πῆματα πάσχειν ὅτι ὑποφέρει, βασανίζεται (ἐκ τῶν κακουχιῶν, τοῦ γήρατος), ἀμφίπολος 139, βρωσίς (βρωσικῶ), παριτιθεῖ παραιθήσει, ὡς ἐκ παραιθέω, προβλ. παρείθει· θει ἀττ., εὖτε ὅτε, εὖτ' ἄν; γυία οὐ. μόνον πληθ. τὰ μέλη τοῦ σώματος, χεῖρες καὶ πόδες, ἐρπύζω (θαμ. τοῦ ἔρπειν) σύρομαι, σύρω τοὺς πόδας, γοννός ἄ. (γόνυ κύρωμα) λοφῶδες ὑψωμα, ἀλωή θ. (ἀλοιῶν ἀλωνίζω, ἀλώνιον) ἐπίπεδος ἔκτασις, ἄ. οἰνόφυτος κτῆμα ἀμπελόφυτον, ἀμπελότοπος, ἀνὰ γ. ἀναβαίνων καὶ καταβαίνων τὸ κτῆμα.—194-9 νῦν δὲ μετὰ τὴν παρέκβασιν 188-93 ἐπαναφέρει τὸν λόγον εἰς 187, ἀεὶ κ. ἰνόμενος εἰς 175., δῆ· ἦδη, ἐπιδῆμιος ὁ ἐπὶ τῷ δήμῳ, ἐν τῇ χώρᾳ του εὐρισκόμενος, νῦν (ν) τώρα ὡς βλέπω, βλέπω ἐμποδίζω, ἀποκλείω, κέλευθος θ. ὁδός,

ἐπάνοδος, οὐ πω ἐν σχέσει πρὸς τὸ δὴ 161 τοῦ Τ., *δίος* 14, πὸν ἴσως, ὡς νομίζω, *κατεργύκεται* 14, *χαλεποὶ* σκληροί, ἀφιλόξενοι, *ἔχουσιν* εἰς τὰς χεῖράς των, εἰς τὴν ἐξουσίαν των, παραταξίς: ὅπου ἀφιλόξενοι..., πὸν ἴσως, *ἐρυκανάω* ἔκτενεστ. τύπος τοῦ *ἐρύκω*.—200-2 *τοὶ σοί, ὡς οὕτως ὅπως, ἐκείνο τὸ ὄποιον, ἐν θυμῷ βάλλουσι* μοὶ ἐμπνέουν, φέρουν εἰς τὸν νοῦν μου, *δίω* κ. *δίομαι* 173, *τελέεσθαι* μέσ. μέλ. ἐν παθ. σημ., *ἐὼν* (ἐσ-ὼν) ὦν ἐνδ., *οὐ τι χωρὶς ποσῶς, εἰδῶς* ἔμπειρος, εἰδήμων, ὅθεν πρὸς γεν. ἀντικ., *οἰωνός* ἄ. (avis, ὄφι-ωνός, ὄφι-ωνός) πτηνόν, οἰωνός, *σάφα* σαφῶς.—203-5 *οὐ ἔτι, τοὶ ἦθ.*, ἀπὸ μακράν, *πατρίς* 75, *δηρὸν* ἐπὶ μακρὸν χρόνον, *δὴν, δηθά*, diu, γὰρ τοῦλάχιστον, *οὐδ' εἴ περ* καὶ ἂν ἀκόμη, ἢ ὑποτ. ἄνευ τοῦ ἂν 167, *ἔχῃσι* ἔχη, κατακρατοῦσι, *δέσματα* (δέω δένω) δεσμά, ὑποκ., *φράζομαι, φράσσομαι* (φράδσομαι), σκέπτομαι: θά ἐξεύρη μέσα καὶ πόρους, τὸ αὐνδ. ἀντίθεσιν, *ὡς κε πῶς* κατὰ τινα τρόπον.—206-12 206=169, *εἰ δὴ* ἐὰν πράγματι, ὅπως λέγεις, *εἰς* ἐγκλ. 170, *ἐξ αὐτοῦτο* ὄριστ. ἐξ αὐτοῦ τούτου, *αἰνῶς* 3 δεινός, *αἰνῶς* καταπληκτικῶς, *μὲν μὴν*, ἀληθῶς, *ἐπει* αἰτιολ. πῶς γινώσκει τὸν Ὅδ., πρὸς ὃν συγκρίνει τὸν Τ., *μισογομαι* ἔρχομαι εἰς ἐπιμειξίαν, ομίω, *θαμά* 143: τόσο συχνά, ὅπως συνήθως συμβαίνει ἐν τῇ καθ' ἡμέραν ἀναστροφῇ (τοῦτον), *ἀναβαίνω* ἐπιβιβάζομαι πλοίου, ὅθεν τὸ *ἀναβήμεται εἰς Τ.* βραχυλογικῶς: πρὶν ἐπιβῆ τοῦ πλοίου καὶ κατευθυνθῆ εἰς Τ., *ἐνθα περ* ὅπου ἀκριβῶς, ὅπου καί, *ἔβαν*, προβλ. *πρότιθεν* 112, *κοίλης* κοίλαις, *ἐκ τοῦ* ἔκτοτε, *οὐτ' ἐγὼν* οὐτ' ἐκεῖνος.—213-6 αὐ κ. *αὐτε* ἀφ' ἑτέρου, *ἀντίον* ἠΰδα ἀμείβετο, *πνέω*, προκμ. *πεπνυμένος* (πνέων, ζῶν, πνευματικῶς κινούμενος) συννετός, (ἐπειδὴ μὲ ἐρωτᾷς) *τοιγὰρ* 179, *μὲν τε-αὐτάρ*, μὲ ἔμμεναι τοῦ (Ὅδ.). *οὐ τίς πω* οὐδεὶς μέχρι σήμερον, *ἀνέγνω* ἐξηκριβώσεν ἀσφαλῶς αὐτὸς ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως, *ἐδν γόνον* τὴν καταγωγὴν του ὡς πρὸς τὸν πατέρα, τίς εἶναι ὁ πατὴρ του.—217-20 *ὡς ὄφελον ἔμμεναι* εὐχὴ ἀπραγμ.: εἴθε νὰ ἤμην' κυρ. ἐλιφ.: ἔ νὰ ἤμην δὰ..., *τεο-τεν-του* τινός, *ἔιετμεν* ἄορ. ἐκ ὁ. *τεμ.* ἀντὶ *ἔ-τε-τεμον* ἀναδιπλ. συνήντησα, εὔρον, *κτέαρ*-ατος οὐ. κτήμα, κ. *ἐπι* ἀναστροφῆ: ὅστις νὰ ἐγήρασκεν ἐν μέσῳ τῶν ἀγαθῶν του, ὅστις νὰ εἶχε χαρῆ τὰ ἀγαθὰ του μέχρι τοῦ γήρατος. *γῦν δὲ* 166, *φασί με ἐκγενέσθαι* (ὅτι ἐγεννήθην ἐκ) τοῦ ὁς..., *ἀποιχορᾷ* (αστ.) *πότιμος* ἄ. (πίπτω) μοῖρα δυστυχῆς, *ἐπει* αἰτιολ. τὸ προηγούμενον παράπονον, ὅπερ εἶναι τό-

σον πικρόν, ὥστε δὲν θὰ ἔλεγεν αὐτό· ἐὰν λέγει, τοῦτο, διότι ἤρω-
τήθη· *ἔρσεινω* ἔρωτῶ.

178-220. 182 ἡ φράσις *ξὺν νηϊ* (ἣτις παριστᾷ τὸ πλοῖον
ὡς ἀνῆκον εἰς τὸν λέγοντα) καὶ *ἡδ' ἐτάροισιν* μαρτυρεῖ ὅτι τὸ πλοῖον
ἦτο ἰδιόκτητον. — 184 *Ταμέση* ἢ ἄλλως *Ταμασσός*, πόλις ἐν τῷ μέσῳ
τῆς Κύπρου, μετὰ μεγάλων χαλκωρυχείων, ἐξ οὗ ὁ χαλκὸς ὠνομάσθη
Κυργίτιον καὶ γερμ. Kupfer κατ' ἄλλους πιθανώτερον ἢ ἐν τῇ δυτ.
ἀκτῇ τῆς χερσονήσου τῶν Βρεττιῶν πόλις, διάσημος ἐπίσης διὰ τὰ
χαλκωρυχεῖά της. — *αἰδηρος* ἐπειδὴ ὡς μέταλλον οὐδέποτε ἀπαντᾷ
φύσει καθαρὸς καὶ διὰ τὸ δύσκολον τῆς κατεργασίας, εἶναι ἐν σπα-
νίᾳ χρήσις κατὰ τὴν ἠρωϊκὴν περίοδον καὶ διὰ τοῦτο θεωρούμενος
πολύτιμος χρησιμεύει μόνον πρὸς κατασκευὴν κοσμημάτων. Ἡ χρῆ-
σις αὐτοῦ ἀρχεῖται κυρίως ἀπὸ τοῦ 1100—1000 π. Χ. ἀπὸ τῆς κα-
θόδου τῶν Δωριέων, φερόντων σιδηρᾶ ὄπλα. Ἐφ' Ὁμήρου ἐγίνετο
ἱκανὴ χρῆσις αὐτοῦ ἐν τῇ βιομηχανίᾳ πρὸς κατασκευὴν μαχαιρῶν,
πελέκεων, σκεπάρνων, ὕννιων κλπ., ἀλλ' ὑπερίσχυεν ἔτι ὁ χαλκός.
Τὸ ἐμπόριον τότε ἦτο ἀνταλλακτικόν. — 186 *Ῥεῖθρον* λιμὴν ἐν
Ἰθάκῃ, *Νήμιον* μιῆμα τοῦ ἐν αὐτῇ ὄρους Νηρίτου. — 189 *Λαέρτης*
ὁ παῖς τοῦ Ὀδ. καλούμενον διὰ τοῦτο καὶ Λαερτιάδου, ἐκ τοῦ
θλιβεροῦ βίου τοῦ ὁποίου ἔσχε τὴν ἀρχὴν καὶ ἡ παροιμία *Λαέρτιου*
βίον ζῆν. — 191 Ἡ γραῖα ἀμφίπολος ἐκαλεῖτο Σικελή. — 197 *ποῦ*
ἢ Ἀθ. γινώσκει καλῶς *ποῦ* κατακρατεῖται ὁ Ὀδ., ἀλλ' ὡς ἄνθρωπος
ἤδη προσποιεῖται ἄγνοιαν τοῦ τόπου. — 202 *μάντις* εἶναι πανα-
ρχαία ἢ πίστις ὅτι ἡ θεότης προλέγει τῷ ἀνθρώπῳ διὰ ση-
μείων τί πρέπει νὰ πράττῃ ἢ οὐ. Τὰ σημεῖα ταῦτα ἢ παρέχου-
σιν οἱ θεοὶ ἀθόρητοι ἢ ζητοῦνται παρ' αὐτῶν δι' εὐχῶν, εἶναι
δὲ ταῦτα πτησις πτηνοῦ, θροῦς τῶν φύλλων ἱερῶν δένδρων, ὡς ὁ
θροῦς τῶν φύλλων τῆς ἱερᾶς δρυὸς ἐν Δωδώνῃ καὶ τῆς δά-
φνης ἐν Δελφοῖς, ὄνειροι, ἀστραπαὶ κ. ἄ. Ἀλλ' οὐχὶ πάντες δύναν-
ται νὰ ἐρμηνεύσωσι τὰ σημεῖα ταῦτα, ἀλλὰ μόνον ὁ εἰδήμων, ὁ *μάντις*,
ὅστις κέκτηται τὸ δῶρον τοῦτο ἐξ ἰδίας πείρας καὶ ἐξ εὐνοίας τῶν
θεῶν, κληροδοτουμένης ἀπὸ πατρὸς εἰς υἱὸν ὡς πᾶσα δεξιότης. Ἡ
λ. κατ' ἀρχὰς ἐσημαίνε τὸν μαινόμενον, τὸν πληρούμενον ἐνθουσια-
σμοῦ (θεοῦ, πρβλ. τὴν Πυθίαν), ὅστις ἐν ἐκστάσει διατελῶν προ-
εφήτευσ τὰ ποκαλυπτόμενα εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ θεοῦ, εἶτα δὲ τὸν ἄνευ
ἐκστάσεως ἀποκαλύπτοντα τὴν θεῖαν βούλησιν. — *οἰωνοὶ* τὰ πτηνὰ
ὡς προερχόμενα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὕψους, ὅπου ἐφαντάζοντο οἰκούντας
τοὺς θεοὺς, καὶ ὡς ἐμφανιζόμενα ἐν χώροις ἀπροσίτοις εἰς ἀνθρώ-

πινον πόδα ἔξελαμβάνοντο ὧς Διὸς ἄγγελιοι. Ἄλλ' οὐχὶ πᾶν πτηνὸν ὧς οὐδὲ πᾶν ὄνειρον εἶναι σημαντικὸν θείας βουλήσεως, ἀλλὰ μόνον οἱ μεγάλοι οἰωνοὶ καὶ μάλιστα ὁ αἰετός, τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς πτηνόν, ἐρμηνεύεται δὲ τούτων ἦσαν οἱ *οἰωνοπόλοι* ἢ *οἰωνοσκόποι*, οὐχὶ οἱ μάντις κατὰ τὸ χωρίον. Προβλ. τὸ ἡμέτ. *Μαντιῶν τῶν Δελφῶν* σ. 13 31.— **204 σιδήρεα δέσματα** καὶ ἡ σκληρότης τοῦ σιδήρου προεκάλει τὸν θαυμασμόν, ὅθεν αἱ φράσεις *σιδήρεον ἦτορ*, *σιδηρῆ κραδίη* κλπ.— **207 τόσος πάϊς** ὁ Τηλ. κατὰ τὸν ἀπόπλουν τοῦ πατρὸς ἦτο νήπιον θηλάζον ἐτι ἤδη εἶναι νεανίας πόσων ἐτῶν; — **211 Ἀργεῖοι** ἰδ. 61.— *Ποῖον φάρμακον χρησιμοποιεῖ ἡ Ἀθ.*; **221-3 μὲν μὴν**, ἀληθῶς, τοὶ ἦθ., **νώνυμος** 2 (*νη(στ.)-δνυμα* αἰολ.). ἀνώνυμος, **ὀπίσω** χρον. ἐν τῷ μέλλοντι: κατέστησαν τὸ γένος σου οὐχὶ ἀνώνυμον διὰ τὸ μέλλον, δὲν προώρισαν εἰς τὴν γενεάν σου ἄδοξον μέλλον, *ἐγεινάμην* (*γεν. γίγνομαι*) ἐγέννησα (ἐπὶ τοῦ πατρὸς), ἔτεκον (ἐπὶ τῆς μητρὸς), **τοῖον** τοιοῦτον, τόσον ἱκανόν, ἀξιῶν, *Πηγελόπεια* Ὀμ., ὑπερὸν Πηγελόπη.— **224-29 δαῖς** 152, *τίς* κτηρ. τί εἶδους, **ὄμιλος** (*δομῶ-ἴλη*) ὄμας, ὄλλος, μαζεύματα, *ἔπλετο* 16 ἦτο, ὁ προκ. ἢ ἀόρ. ἀναφέρεται εἰς τὴν στιγμὴν τοῦ παρελθόντος, καθ' ἣν τὸ πρῶτον εἰσερχόμενος ὁ ξένος ἀντελαμβάνετο αὐτά, *τίπτε* τί ποτε, τί τέλος πάντων, πρὸς τὸ οὐδ. **χρεῶ** (ἐστὶ) ἡ αἰτ. **σὲ** κατὰ τὸ **χρητίνά τινος**, ὡς ἐνταῦθα νοεῖται ἡ γεν. *δαιτός, ὄμιλον*,: πρὸς τί λοιπὸν χρειάζεσαι αὐτά, *εἰλαπίνη* θ. συμπόσιον, εὐωχία (κυρίως ἐν ἑορταῖς καὶ θυσίαις), **γάμος** γαμήλιον συμπόσιον, **ἔρανος** ἄ. γεῦμα (λιτόν), διασκέδασις ἀπὸ συνεισφορᾶς, *Picknick*, **τάδε γε** αὐτὰ δὰ τοῦλάχιστον τὰ πολυδάπανα, πλουσιωπάροχα, **δοκέουσι** ἀσύνδ. διασαφ., **δαίνυμαι** (προβλ. *δαῖς*) εὐωχοῦμαι, **δαίνυμι** ἐστιῶ, ἐκ τούτου τὸ **ὑπερφιάλως** 13 ± μὲ περισσὴν ἀναίδειαν, **ὡς τε** ὡς ὑβρίζοντες: συμπεριφερόμενοι, νομίζω, αὐθαδῶς, **νεμεσσήσαιτό κεν** ἤθελε καταληφθῆ ὑπὸ δικαίας ἀγανακτήσεως, **ἀσχεα** ἀσχημοσύνη, : ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν πολλῶν ἄ. **ὄστις** ἀναφ. ὑποθ., **πινυτός** 3 (*πνέω, πε-πνυ-μένος* 123) συνेतός, **γὲ** κολάζει τὸ **ὄς τις**: ἐὰν μὴ πᾶς, ἀλλὰ τοῦλάχιστον πᾶς γνωστικός ἄνθρωπος, **μετέλθοι** ἤθελεν εὐρεθῆ ἐν μέσῳ (*μετα-*) ὄλων αὐτῶν.— **230-3 ἀντίον ἠῦδα** ἀμείβετο, **ἄρ, ἄρα** κ. **ῥά** λοιπὸν, **δῆ** τώρα, **ἀνείρομαι** 188 (*ἀν*) ἐρωτῶ, **μεταλλάω** (μέταλλον) ἀνάσκαπτω, ἐρευνῶ, ἔξετάζω μετὰ περιεργείας: ὡς ἀπόδοσιν τοῦ **ἐπει**. ἡμεῖς θὰ ἐλέγομεν: ἄκουε, μάθε λοιπὸν, **μέλλεν ἔμμεναι** φαίνεται ὅτι ἦτό ποτε, πιθανὸν νὰ ἦτό ποτε, πιθανὴ συνέπεια τῶν ὄσων ἔχει ἀκούσει καὶ τῶν λειψάνων τοῦ μεγαλείου, τὰ ὅποια βλέπει, **ἀφνειός** 165, **ἀμύ-**

μων 29 ἐπιφανής, μεγαλοπρεπής, **ὄφρα** ἔφ' ὕσον, **κείνος** περὶ τοῦ ἀπόντος πατρὸς, **ἐπιδήμιος** 194.—**234-8 βόλομαι** σπαν. ἀντὶ βούλομαι, **μητιάω** (**μητις** θ. σκέψις) σκέπτομαι, μελετῶ, **ἐτέρως** κατ' ἄλλον, κατ' ἀντίστροφον τρόπον, : ἄλλως ἔδοξε, **οἱ** ἀναφ. αἰτιολ., **μὲν** ἀληθῶς, **ἄιστος** (α(στ.)-**ἰδ-εῖν**) ἀφαντος, **περὶ π.** ὑπὲρ πάντας, προξενήσαντες κακόν, τὸ ὅποιον δὲν ἔδοκίμασεν ἄλλος ἄνθρωπος ἐν τῷ κόσμῳ, τὸ ὅποιον εἶναι μεγίστη τῶν συμφορῶν· τοῦτο αἰτιολογεῖ τὸ **ἐπεὶ ἀκαχοίμην** μ. ἄορ. τοῦ **ἀκαχίζομαι** (**ἄχνημαι**, ἄχος λ. πεπ. στεναγμός, λύπη) λυποῦμαι, **θανόντι περ** ἐνδ. πρὸς τὴν νοουμένην δοτ. **οἱ** (Ὀδ.) τοῦ αἰτίου : δὲν θὰ ἐθλιβόμην δι' αὐτὸν καὶ ἂν ἀκόμη εἶχεν ἀποθάνει, καὶ δι' αὐτὸν τὸν θάνατόν του, **ὦδε** οὕτως ὅπως τώρα, **δάμνημι** κ. **δαμνάω**, dom-o, **δέδμημαι**, **ἐδμήθην**, **δαμάζω**, **εἰ δάμη** ἐὰν θὰ ἤθελε φονευσθῆ ἐν μέσῳ τῶν, **οἷς** ἑοῖς, **δήμος** χώρα, **σταροὶ** 5 (sattel-lites) οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀκολουθίας του, **φίλοι** οἱ ἐν τῇ πατρίδι οἰκεῖτοι : ἐν τοῖς κόλλοις, ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῶν οἰκείων, **τολυπεύω** (**τολύπη** θ. τουλούπα ἔριων) (μετασκευάζω τὸ ἔριον εἰς τολύπας) παρασκευάζω, **πλέκω**, φέρω εἰς πέρας, ὁ ἄορ. μετὰ τὸ **εἰ δάμη** τὸ ἀπραγματοποίητον ἢ ἔννοια 234-8 : ἐὰν ὁ πατήρ μου ἀπέθνησκεν εἴτε ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης εἴτε ἐν τῷ οἴκῳ του μετὰ τὸ πέρας τοῦ πολέμου, ἢ λύπη μου δὲν θὰ ἦτο τόσον μεγάλη.—**239-40 τῷ ἢ τῷ** ὄορ. πτ. τότε, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, **νέα** ἀπόδοσις τοῦ **εἰ δάμη** **Τ. ἐνὶ δήμῳ**, **Παναχαιοὶ** σύμπαντες οἱ Ἄχ., **τύμβος** (tumulus) μνήμα (σωρὸς χώματος), **οἱ** Ὀδ. χαρ., **ἄρνημαι** 5, **ἠράμην**, **κερδίζω**, **ᾗ παιδι** ἀντὶ ἐμοὶ χαρ., εἰς τοῦτο **δπίσω** διὰ τὸ μέλλον : θὰ ἐκέρδιζε μεγάλην δόξαν, τὴν ὅποιαν θὰ ἐκληροδοτεῖ καὶ εἰς τὸ τέκνον του.—**241-8 νῦν δὲ** 166, **ἄρπυιαι** αἱ θύελλαι (**ἀρπάζειν**), **ἀνερείπομαι** ἀρπάζω εἰς τὰ ὕψη, **οἴχεται** πάει, ἀσύνδ. δια φαφ., **ἄιστος** 235, **ἄπυστος** (α(στ.)-πυθ., **πυθάνεσθαι**) χωρὶς νὰ ἀκουσθῆ, ἄνευ εἰδήσεων, **κάλλιπεν** ἐκ τοῦ **κατάλιπεν** κάτ-λιπεν, **γῶς** ἄ. θρηῆνος, στεναγμός, **οὐδέ τι** ἄλλ' οὐδαμῶς, ἢ ἀντίθ. 235, οὗ ἢ ἔννοια ἐπανελήφθη χάριν τῆς ἀντιθ. ἐν 242, **στένω** **νάχω**-**χίζω** στεναίω, **νῦ** νῦν, ὡς παρ' ἡμῖν τὸ **τώρα** χρόν. κ. συλλογ., **τεύχω** ξω., παρασκευάζω, δημιουργῶ (**τεύχεα** ἐργαλεῖα), **κῆδος** οὐ. (caed-o) θλίψις, πικρία, **ἄριστοι** εὐγενεῖς, πρὸς τὸ ὅσοι, **κρατεύουσι** βασιλεύουσιν, ἔχουσι τὴν ἀρχήν, **ὕληεις** 3 ἢ 2 186, **κοιρανέω** (**κοίρανος** ἄρχων) ἄρχω, **κραναὸς** 3 (**κράν-ος**, **κρανίον**, **κέρ-ας**, cognu, ἢ ῥίζα δηλοῖ τὸ σκληρόν) τραχύς, πετρῶδης, **μνάομαι** 39, **τεύχω** φθείρω, παρατάξ. ἀντὶ μτχ., **οἶκος** περιουσία.—**249-51 στυγερός** 3 (**στυγέω** μισῶ) φορτικός, ὅστις

προκαλεῖ τὸν ἀποτροπιασμόν, *τελευτήν* (τῆς *μνηστύος*, *μνηστείας*) ποιῆσαι νὰ δώσῃ ἐν τέλος, νὰ τελειώσῃ, *φθινύθω*, ἐκτενέστ. τύπ. τοῦ *φθίνω-φθίω*, φθείρω, κατασπαταλῶ, *τάχα* ταχέως, παρ' Ὅμ. πάντοτε χρόν., *δῆ* τώρα πλέον, *διαρραίω* συντρίβω, κάμνω κομμάτια.

221-31. *222* *νόνημον* μέγιστον δυστύχημα ἐν τῇ ἀρχαϊότητι ἐνομιζέτο ὁ ἀφανισμὸς γένους καὶ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.—*226* *οὐκ ἔρανος* εἰς ἔρανον ἐκάλει συνήθως ὁ βασιλεὺς τοὺς ὑποβασιλεῖς τῆς χώρας, τοὺς γέροντας, ἰδ. 245, αἵτινες εἰσέφερον εἰς τοῦτον ἐξ ἰδίων· ἀλλὰ τὸ προκείμενον δὲν εἶναι ἔρανος, διότι ὁ βασιλεὺς ἀπουσιάζει, ὁ υἱὸς δὲν μετέχει αὐτοῦ, οἱ δὲ παρόντες εἶναι νεώτατοι, οὐχὶ οἱ γέροντες, ἀλλ' οἱ υἱοὶ αὐτῶν.—*232* *ἀφνειὸς* πολλάκις ὁ Τηλέμαχος παραπονεῖται, διότι οἱ μνηστῆρες κατεσπατάλων τὴν πατρῴαν περιουσίαν τρώγοντες βοῦς, αἶγας, πρόβατα, χοίρους καὶ πίνοντες ἀφειδῶς τὸν οἶνον.—*239* *Παναχαιοὶ* κατὰ τὸν Τρωικὸν πόλεμον τὸ κρατοῦν φύλον τῶν κατοίκων ἐν Ἑλλάδι εἶναι οἱ Ἀχαιοί, ἐξ ὧν καὶ πάντες οἱ κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος καλοῦνται οὕτω, ἐλλείποντος ἔτι τοῦ νεωτέρου καθολικοῦ ὀνόματος τῶν Ἑλλήνων, διότι Ἑλλάς τότε ἐκαλεῖτο μικρὰ χώρα ἐν Φθιώτιδι τῆς Θεσσαλίας.—Ὁ *τύμβος* κοσμοῦμενος καὶ διὰ λίθου ἢ κίονος διεάλει εἰς τοὺς μεταγενεστέρους τὸ ὄνομα καὶ τοὺς ἄθλους τοῦ ἀποθανόντος.—*241* *ἄρπυιαι* θευλλώδεις ἄνεμοι, προσωποποιία τῶν θευλλῶν ἄνευ ὠρισμένης μορφῆς· ὡς πνεύματα τούτων (πρβλ. τὰς ἡμετέρας Ἀνεμοξουριάς) ἀφαρπάζουσιν ἀπὸ τῆς γῆς ἀνθρώπους, οὐδὲν πλέον ἴχνος καταλείποντας, καὶ ἀπάγουσιν εἰς ἄγνωστον τόπον, ὡς ἐνταῦθα, ἢ εἰς τὸν κάτω κόσμον· ἐν τοῖς ὕστερον μύθοις παρεστάθησαν ὡς πτηνὰ μετὰ μορφῆς παρθένου, ἀφαρπάζοντα ὡς θύελλα ὅ,τι θέλουσιν ὡς ἀπὸ τοῦ τυφλοῦ Φινέως παρὰ τὰς Συμπληγάδας πέτρας τὴν τροφήν.—*245* *κρατέουσιν* ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ Ὀδυσ. ὑπῆρχον ἐν τῷ κράτει αὐτοῦ καὶ ἄλλοι ἡγεμόνες, ἄρχοντες ἕκαστος μικροτέρων περιφερειῶν, οἵτινες ἀπετέλουν καὶ τὴν *βουλήν* τοῦ βασιλέως μετὰ τῶν ἄλλων εὐγενῶν τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ κράτους· δηλ. πολλάκις ὁ βασιλεὺς ἐκάλει τούτους εἰς δεῖπνον καὶ μετὰ τὴν εὐχίαν συνεσκέπτετο παρὰ τὴν τράπεζαν μετ' αὐτῶν περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ ὄλου δήμου· ἢ λαμβανομένη ἀπόφασις, *βουλή*, ἠδύνατο νὰ ὑποβληθῇ καὶ ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς ἀγορᾶς τοῦ δήμου, ἰδ. 90.—*Δουλίχιον* πιθανώτατα μία τῶν κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀχελφῶου Ἐχινάδων, ἢ καλουμένη ἄλλως *Δολίχα*, ἐξηπειρωθεῖσα ὕστερον διὰ τῶν προσχώσεων τοῦ ποταμοῦ, *Σάμη* ἢ Κεφαλληνία. Αἱ νῆσοι αὗται

μετὰ τμήματος τῆς ἠπειρωτικῆς ἀκτῆς ἀπετέλουν τὸ κράτος τοῦ Ὀδ., οὗ οἱ κάτοικοι συλλήβδην ἐκαλοῦντο Κεφαλλῆνες. ~~Διὰ τί ἡ θεὰ θρωπῆ περὶ πραγμάτων γνωσιῶν εἰς αὐτήν, — Διὰ τί ὁ Ἰηλ. παρέρχει λεπτομερεῖς πληροφορίας περὶ τοῦ οἴκου;~~

252-4 ἐπαλασιέω ἐξοργίζομαι, ἐξαγορεύομαι, ὦ πόποι αἰσχος! τρομερόν! ἀνήκουστον!, ἧ δὴ ἀλήθεια λολιπόν, πολλὸν πολὺ, δεύε· δεύε(σαι) δέη ἔχεις ἀνάγκην, αἰσθάνεσαι τὴν ἀπουσίαν, πολὺ σοὶ εἶναι αἰσθητῆ, ὅ κεν ἀναφ. συμπ., ἐφήμι ἐπιβάλλω, — 255-9 εἴ γὰρ σταίη εὐχὴ καὶ ἡγούμενον ἅμα τοῦ 266: ἄχ νὰ παρουσιάζετε..! εἰάν τοῦτο ἐγίνετο, τότε., ἐν πρώτῃσιν θύρῃσιν ἐν τῷ προθύρῳ 103, πῆληξ-κος θ. (pellis δέρμα, πέλ-μα, θρουσίπελας) κράνος, τοῖτος ἐὼν μὲ τὴν νεανικὴν ἐκείνην ῥώμην, νόησα ἀντιλήφθην, εἶδον, τὰ πρώτα τὴν πρώτην φορᾶν, ἀνειμι ἔρχομαι ὀπίσω, ἐπιστρέφω, Ἐφύρη θ. Ἐφύρα, Μερμερίδης ὁ υἱὸς τοῦ Μερμέρου. — 260 4 καὶ κείσε ὄπως καὶ εἰς ἄλλους τόπους, θεός 3 (θέω) ταχύς, ταχύπλους, δίξημαι, διζήσομαι, ζητῶ, ὄφρα εἴη οἱ ἵνα ὑπάρχη εἰς αὐτόν, ἔχη, χρεῖσθαι ὑποκ. ἔ., σκοποῦ, τὸ μέσον: τοὺς ἑαυτοῦ, ἰὸς ἄ. βέλος, χαλκήρης (χ.-ἀραρίσκω προσαρμοζῶ) χαλκόδετος, χαλκοῦς, ἐπεὶ ἴα ἐπειδὴ ἀκριβῶς, νεμεαίζομαι 119 (θεωρῶ τι ἀπρεπές) αἰσχύνομαι, φοβοῦμαι, αἰνῶς 208, φιλέεσκε θαμ. ἐφίλει. — 265-6 τοῖτος ἐὼν ἐπαλαμαβ. τὰ 255-7, ἵνα ἐπαγάγη τὴν ἀπομακρυθεῖσαν ἀπόδοσιν 266, ὀμιλέω συναναστρέφομαι, ἐνταῦθα ἐπὶ ἔχθρ. σημ. ἔρχομαι εἰς χεῖρας, ὠκύμορος 2 (ὠκὺς 3 ταχύς-μόρος) ταχυθάνατος, πικρόγαμος 2 ὁ κάμων πικρὸν γάμον: θὰ εὐρισκον ταχέως τὸν θάνατόν των καὶ θὰ ἔκαμων πικρὸν γάμον, θάπέβαινε ξινός ὁ γάμος. — 267-70 ἦτοι ἀληθῶς, ταῦτα ἀναφέρεται εἰς τὴν προηγηθεῖσαν ἔννοιαν καὶ ἐπεξηγεῖται ἐν 268, γόνυ, γόνυτος κ. γουνός, ἐν γ. θεῶν κείται εὐρίσκονται εἰς τὰς χεῖρας τῶν θ., ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς ἀποφάσεως τῶν θ., ἦ-ἦς διπλ. πλ. ἐρ., ἀποτίνομαι ἐκδικοῦμαι, λαμβάνω ἐκδίκησιν, ὑποτ. + κέν, οὐκὶ οὐχί, ἀνωγα προκμ. ἐν σημ. ἐν. προτρέπω, φράζομαι 76, ὄπως κε πλ. ἐρ. κατὰ ποῖόν τινα τρόπον, ἀπώσσει ἀπωθοῦμαι, ὑποτ. ὡς ἀποκείσεται 268: θὰ ἐκκαθαρίσῃς, θὰ σαρώσῃς. — 271-3 εἰ δ' ἄγε παρακελ. ἀλλ' ἐμπρός, ἀντὶ τοῦ πλήρους: εἰ δὲ βούλει, ἄγε, ξυνίημι (βάλλω μαζί εἰς τὸν νοῦν) καταλαμβάνω, ἀκούω, ἐμπάζομαι + γεν. φρονίζω, δίδω προσοχὴν, σημασίαν, φράζω, ἄορ. ἀναδιπλ. πέφραδον, δεικνύω, ἀνακοινῶνω, τὸ μ. φράζομαι τί σημ.; μῦθος γνώμη, θέλησις, μάρτυρος ἄ. μάρτυς, ἐπὶ ἐπίρ. ἐπὶ τούτου, περὶ τούτου. — 274-8

ἄνωχθι β'. προσ. προκμ. προσκτ. τοῦ ἄνωγα 269, σκίδναμαι
 οκεδάννυμαι, ἐπὶ σφέτερα ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν, εἰς τὰς οἰκίας των,
 μητέρα δ' ἀνακόλουθον ἢ αἰτ. ἐτέθη ὡς ἀντίθ. εἰς τὸ μνηστῆρας
 μέν, ἀλλ' ἔνεκα τῆς παρεμπιπώσεως τῆς ὑποθ. προσ. ὁ λέγων ἐλη-
 σμόνησε τὴν σύνταξιν καὶ ἀντὶ πέμψον ἢ ἀναλόγον ῥήματος λέγει
 ἴτω ἢ μήτηρ, ὅτε ἡ αἰα. μητέρα ὡς πρὸς δὲ τὴν μητέρα σου,
 θυμὸς ὄρεξις, ἐπιθυμία: ἐὰν ἡ καρδία τῆς ἔχει τὴν ὄρεξιν, γαμέ-
 σμαι ὑπανδρεύομαι, ἄψ ὀπίσω, ἴτω ἢ προσκτ. παραχώρησιν:
 εἶναι ἐλευθέρω νὰ ἐπιστρέψῃ, οὐ δὲ οἱ γονεῖς τῆς, παράταξις ἀντί-
 τελ. προσ., τεύχω 244 ἔτοιμάζω ἀρτύνω παρασκευάζω, ἔεδνα τὸ
 πάλαι τὰ πράγματα (ἀντίτιμον) τὰ διδόμενα ὑπὸ τοῦ μνηστῆρος
 εἰς τὸν πενθερὸν καὶ εἰς τοὺς οἰκείους τῆς νύμφης πρὸ τοῦ γάμου,
 ἐνταῦθα ἢ προῖξ, ἦν φέρει ἔκ τῆς πατρικῆς οἰκίας ἢ νύμφη εἰς
 τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ, ἐπὶ παιδός: ὅση προῖξ ἀρμόζει νὰ δίδεται
 ἐπὶ προσφιλοῦς θυγατρὸς τῆς τάξεώς τῆς. — 279-83 ὑποτίθεμαι
 (θέτω ὑπὸ τοὺς πόδας βάσιν, στήριγμα) ὑποβάλλω, συμβουλεύω
 (ὑποθήκη), πυκινὸς 3 κρουστός, συνετός: θὰ σοὶ δώσω γνωστικὴν
 συμβουλὴν, αἰ αἰολ. εἰ, αἶ κε εἰάν, ἐὰν τυχὸν θελήσης νὰ μὲ ἀκού-
 σης, ἀραρίσκω, ἦρα κ. ἦραρον, συναρμόζω, ἐφοδιάζω ἔκ τούτου
 τὸ ἦρα ἦρ-θά, δηλοῦντα ἄμεσον συνοχὴν τῶν ἐτιομένων πρὸς τὰ
 ἠγούμενα, ἐρέτης (ἐρέσσω) κωπηλάτης, ἐέλκοσιν εἴκοσιν, ἦτις
 ἀρίστη τὴν ἀρίστην, πεύσσομαι, πεύθομαι κ. πυνθάνομαι, πατρὸς
 περὶ τοῦ πατρὸς, δὴν οἰχομένοιο ὁ ὁποῖος εἶναι πολὺς καιρὸς,
 ἀφ' ὅτου ἔφυγε καὶ ἔγινεν ἄφαντος, ἦν τις... πλ. ἐρ. ἐν προτάσεως
 ἀποπείρας: μήπως ἴσως, εἴπησι ἀνακοίνωση, βροτὸς 32, ὄσα θ.
 (vox, επ., εἴπειν) φήμη ἀδέσποτος, ἀγνώστου προελεύσεως, μυστη-
 ριωδῶς διαδιδόμενη καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὸν Δία ἀποδιδόμενη ἢ λ.
 ἔχει ἀντίθ. πρὸς τὸ εἴπησιν ἀνακοίνωση ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως, ἔκ
 Διὸς εἰς τὸ ὄσαν, κλέος εἰδήσεις, νέα, μάλιστα εὐρύτατα, ἀνθρώ-
 ποιισι τοπ. μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. — 284-6 εἴρομαι 188, διος
 214, δς οὔτος, ἦλθεν ἐπανήλθεν, δεύτατος ὑπρθι. τοῦ δευτέρου:
 πάντων τελευταῖος, χαλκοχίτων χαλκοθώραξ. — 287-92 βίωτος
 ἄ. βίος: ὅτι ὁ πατήρ σου ζῶν ἀπῆλθεν ἔκ Τροίας, ἢ συχνὰ ἐν
 ἀρχῇ ἀποδόσεως μετὰ τὴν ὑπόθεσιν: ἔ τότε, *ιλάω, κλήσομαι,
 ἔτην, τέτηκα, ὑπομένω, ὑποφέρω, τρυχόμενός περ 6 παρ' ὄλα
 σου τὰ μαρτύρια ἀπὸ τοὺς μνηστῆρας, τεθνηῶτος τεθνηκός, ἢ
 γεν. περὶ ἐμμέσου ἀντιλήψεως, δὴ ἔπειτα τότε πλέον, ἐν τοιαύτῃ
 πλέον περιπτώσει, χέω, ἔχευα, χύνω, σωρεύω (χῶμα), ἐγείρω, σῆμα

(σημείον) τάφος, κενοτάριον, κτέρας-εος οὐ. (κτῆμι ἀνήκον τῷ νεκρῷ κτέρα ἐνδύματα καὶ ὄπλα συγκαλούμενα μετὰ τοῦ νεκροῦ, σπονδαί, ἐπικηδεῖοι τιμαί, κτερ(ε)ίζω προσφέρω εἰς τὸν νεκρὸν τὰ κτέρα, παρέχω τὰς ἐπικηδεῖους τιμὰς, θάπτω ἐπισήμως, τὰ ἀτρομφ. ἀντι προσκτ., ἐπι πρὸς τούτους, ἔοικε (κτερεῖσθαι), δοῦναι δός. ὑπάνδρουσον.— 293-7 ἔρδω, -έω ξα, ἔοργα, (Ἔερδ-, Ἔεργ-, πρβλ. καὶ ῥέζω) πράττω, φράζεσθαι ἀντι προσκτ. κατὰ φρένα κ. κατὰ θ. ἐν τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, με ὄλα σου τὰ δυνατά, ὄππως κε πῶς τυχόν, τεός 3 σός, tuus, ἀμφαδὸν κ. ἀμφαδὰ ἀναφανδόν, οὐδὲ καὶ δέν, ὀχέω θαμ. τοῦ ἔχειν ὡς φορέω-φέρω, φέρω, νηπιᾶθ. (νηπιακὴ ἡλικία) παιδαριώδης τρόπος: νὰ δεικνύης παιδιριώδεις τρόπους, νὰ παιδιριώδης, τηλίκο; ἔσσι ἔχεις ταύτην τὴν (νηπιακὴν) ἡλικίαν.— 298.302 αἶω ἀκούω ἐν σημ. ποικμ., οἶον τί ἐξαίρετον, τί λαμπρὰν δόξιν, πάντας ἐπ' ἀνδρώπους ἔκτασιν: ἀνὰ τὴν οἰκουμένην ἄτασαν, πατρογονεύς, δολόμεγεις-ιος 2 (μῆγεις 234) κ. δολομήτης ὁ δολίους σκοποῦς ἔχων, ὕπουλος, καταχθόνιος, κλυτός 3 (κλύω ἀκούω) ἐξακουστός, ἔκτα ἀόρ. ἐκ ὄ. κτενκτα, κτείνειν, φίλος κλητ., ἔσο' (ο) προσκτ. μ. τύπου τοῦ εἰμι (ἔσμι) ἔσο, ἄλκιμος (ἀλκή ὁ ὄμη) γενναῖος, ἐν εὔ, εὔ λέγω ἐπαινῶ, τίς περιλ. πολλοί, ὀψίγονος (ὀψὲ γιγνώμενος) μεταγενέστερος.— 303-5 θοός 260, ἤδη τῶρα πλέον, ἀσχαλάω κ. ἀσχάλλω στενοχωροῦμαι, δυσφορῶ ἔνεκα ἀναβολῆς τινος, καθυστερήσεως..., ἀνυπομονῶ, μένω ἀναμένω: ἀνυπομόνω; με ἀναμένουσι, ποῦ ἴσω; ἄν δὲν ἀπατῶμαι, μελέτω προσωπικ. 151, ὑποκ. ταῦτα, ἡ μῆτις, σοὶ αὐτῷ ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν ἀπὸ τοῦ λέγοντος σύστασιν: ἀλλὰ οὐ αὐτὸς δεῖξον περὶ τούτου ἐνδιαφέρον, λάβε αὐτὸ ζεστά, ἐμπάζομαι 271.

252-305. 256 πῆληξ καὶ κόρυς; θ. εἶναι παρ' Ὀμηρ. πῆλος δερμάτινος κωνοειδής, καλύπτων μέρος τοῦ μετώπου, τὸ ἄνω μέρος τῆς κεφαλῆς καὶ τοὺς κροτάφους: ἐπὶ τῆς κορυφῆς προσηρμόζοντο τρίχες χαιτῆς ἵππου ἢ οὐρᾶς, πρὸς ἐπίρωσιν δὲ τῆς ἀμυντικότητος αὐτῆς καὶ ὡς κοσμήματα ἐφηρμόζοντο ἐπὶ τοῦ κώνου δίσκοι μετάλλινον ἐκ τῆς λ. τὸ ἡμέτερον πηλήκιον Πίναξ ΣΤ' 2.—ἀσπίς εἶναι τὸ κυριώτατον ἀμυντικὸν ὄπλον τοῦ ἥρωος, ἀποτελουμένη ἐξ ἐπαλλήλων βοείων δερμάτων συνεροραμέναν, ἐφ' ᾧν πολλάκις ἐφηπλοῦτο ἔξωθεν καὶ χαλκῆ πλάξ, φερομένη διὰ τελαμῶνος ἀπὸ τοῦ ὤμου καὶ κρατουμένη ἅμα διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς: ἡ ἔξωτερικὴ αὐτῆς πλευρὰ ἔφερε συνήθως κωνικὴν προεξοχήν, τὸν ὀμφαλόν: πρὸς τίνα σκοπόν;— δύο δοῦρε οἱ ἥρωες φέρουσι συνή-

θως δύο (διὰ τί;) δόρατα πρὸς μάχην ἢ ἀνὰ ἐν ἐν ἑκατέρῃ χειρὶ ἢ ἀμφοτέρῃ διὰ τῆς δεξιᾶς.—**259 Ἐφύρη** πόλις ἐν Θεσπρωτίᾳ τῆς Ἠπείρου, ἐξ ἧς ἀνακάμπτων ὁ Ὅδ. ἔμελλε νὰ διέλθῃ διὰ τῆς Τάφου κειμένης πρὸς Β τῆς Ἰθάκης. Ὁ Μέρομερος ὁ πατὴρ τοῦ Ἴλου ἦτο υἱὸς τοῦ Φέροτος, ἀδελφὸς τοῦ Ἀδμήτου, ἔγγονος τοῦ Ἰάσονος καὶ τῆς Μηδείας, ἀπ' ἧς ὁ οἶκος θὰ ἐκκληρονόμησε τὴν παρασκευὴν τοῦ.—Τὰ βέλη ἢ *λοι* κατὰ τοὺς ἡρωικούς χρόνους ἦσαν ἢ λίθινα ἢ χαλκᾶ, Πίν. ΣΤ' 4, ἔθεωρεῖτο δὲ ἀσεβὲς τὸ ἐπιχρεῖν αὐτὰ δι' τοῦ (στοιχεῖόν τι τοῦ διεθνοῦς δικαίου): ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι δὲν ἀπώκνουν ἐνίοτε τότε νὰ ἐμβάπτωσι τὰ βέλη εἰς δηλητήρια, κληθέντα ἐντεῦθεν *τοξικά* (φάρμακα), ὡς γινώσκωμεν καὶ περὶ τοῦ Ἡρακλέους, ἐμβάψαντος τὰ βέλη του εἰς τὸν ἰὸν τῆς Λερναίας ὕδρας (καὶ σήμερον οἱ ἄγριοι).—**267 θεῶν ἐν γούνασι** ἢ παροῦσι. φράσις προήλθεν ἐκ τῆς συνηθείας ἐπὶ τῶν γονάτων τῶν εἰδώλων τῶν καθημένων θεῶν νὰ ἐπιθέτωσι δῶρα, συνδεδεμένα μετὰ τῆς παρακλήσεως νὰ ἐκτελέσωσιν οἱ θεοὶ τι ἀνέφικτον τῷ ἀνθρώπῳ· ἐπειδὴ ἡ ἐκτέλεσις τούτου ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ ἐπὶ τῶν γονάτων δώρου καὶ ἐκ τῆς εὐμενείας τῶν θεῶν, ἧτις ἄδηλος, ἡ φράσις σημαίνει καὶ τὸ ἄγνωστον τῆς ἐκβάσεως.—**276 πατὴρ** ὁ πατὴρ τῆς Πην. ἦτο ὁ Ἰκάριος, ἀδελφὸς τοῦ Τυνδάρεω, τοῦ πατρὸς τῆς Ἑλένης, κατοικῶν ἐν Ἀκαρνανίᾳ. Ἐὰν ἡ Πην. ἐπανήρχετο εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν, θὰ ἐγένετο τότε πάλιν ὑπεξούσιος τοῦ πατρὸς· τότε πλεον οἱ μνηστῆρες καταλείποντες τὸν οἶκον τοῦ Ὅδ. ὄφειλον νὰ στραφῶσι πρὸς τὸν Ἰκάριον ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ τὴν χεῖρα τῆς Πην.—**277 ἔεδνα** κατὰ τοὺς προηρωικούς χρόνους; ἡ γυνὴ ἠγοράζετο ὑπὸ τοῦ συζύγου, ὑστερὸν προαγομένων τῶν ἠθῶν ἠγοράζετο ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῆς διὰ τῶν *ἔεδνων*, συνήθως βοῶν, ἔπειτα δὲ προαγομένου ἔτι μᾶλλον τοῦ πολιτισμοῦ τὰ ἔεδνα ἦσαν γαμήλια δῶρα τοῦ μνηστῆρος πρὸς τὴν μνηστῆν καὶ τοὺς οἰκείους αὐτῆς, ἥδη δὲ ἐπὶ Ὅμηρον τὰ *ἔεδνα* δὲν παρεῖχεν ὁ μνηστῆρ, ἀλλ' ἀπεκόμιζε μεθ' ἑαυτῆς ἐκ τοῦ πατρικοῦ οἴκου ὡς φερνὴν ἢ νύμφην εἰς τὸν οἶκον τοῦ συζύγου· τοιαύτη φερνὴ θὰ ἐδίδετο καὶ εἰς τὴν Πην. ὑπὸ τοῦ πατρὸς τῆς, ἐὰν ἀπεφάσιζε νὰ ἔλθῃ εἰς δεῦτερον γάμον.—**280 ἐρέτησιν ἐείκοσιν** αἱ πολεμικαὶ νῆες παρ' Ὅμ. εἶναι πεντηκόντοροι, αἱ φορητοὶ καὶ αἱ ἐπιβατικαὶ ἐεικόσοροι, Πίν. Η' 2.—**286 χαλκοχίτων** ὁ χιτὼν εἶναι ἐνδυμα φοινικικὸν (σημιτικόν, κατὰ λινοῦν, λευκὸν ἢ ὑπαχρον, εἰσαχθεὶς ὑπὸ τῶν Φοινίκων εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ φορούμενος μόνον ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν) εἶναι ἄπατος, φορεῖται ἔ-

σωθεν ὧς; τὸ ὑποκάμισον, ἔχει συνήθως χειρίδας μέχρι τοῦ ἀγκῶνος, ἐξικνεῖται ὧς τὰ πολλὰ μέχρι τῶν γονάτων, ζώννυται κατὰ τὴν ἐργασίαν καὶ εἶναι τὸ μόνον ἔνδυμα τὸ φορούμενον ἐν τῷ οἴκῳ. Ἐπὶ τοῦ χιτῶνος ἐφορεῖτο ὁ **θώραξ**, συνιστάμενος ὕστερον ἐκ δύο χαλκῶν πλακῶν (γυάλων), ὧν ἡ μὲν ἐκάλυπτε τὸ στῆθος, ἡ δὲ τὰ νῶτα· ἐπειδὴ τὰ γυάλα ἐφηρόζοντο ἐπὶ τοῦ χιτῶνος, ἠδύνατο ὁ χιτῶν νὰ ἐκκληφθῆι χάλκεος, ὧς ἡ κόρυς καὶ τὸ δόρυ πολλάκις καλοῦνται **χάλκεα**, διότι μέρη αὐτῶν εἶναι χαλκᾶ, χωρὶς νὰ εἶναι ὅλα ἐκ χαλκοῦ· ὅθεν **χαλκοχίτων** ὁ φέρων τοιοῦτον χιτῶνα καὶ θώρακα. — **291 σῆμα**. ὁ ἄνθρωπος προέβη εἰς τὴν ταφὴν τῶν νεκρῶν ἀφ' οἷου ἐπίστευσε ὅτι ὁ ἀποθανὼν καὶ μετὰ θάνατον ἐξηκολούθει ζῶν καὶ συνεχίζων τὸν ἐν τῇ γῆ βίον. Εἶχεν ἄρα ὁ νεκρὸς ἀνάγκην οἰκῆματος (τάφου), ἵνα κατοικῆ ἐν αὐτῷ, καὶ σκευῶν καὶ ἐνδυμάτων καὶ ἄλλων προσφιλῶν πραγμάτων, ὧν ἔκαμνε χρῆσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ μάλιστα τῶν ὄπλων, ἵνα καὶ ἐκεῖ συνεχίσῃ τὰς ἀνδραγαθίας αὐτοῦ, πάντων συνθαπτομένων (**κτέρεα κτερεῖζειν**). Τὸ θάπτειν ἐν Ἑλλάδι ἦτο δικτὸν, τὸ κατορύττειν καὶ τὸ καίειν· ὁ Ὅμ. γινώσκει μόνον τὴν καῦσιν. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἐπεσωρεύετο ἐπὶ τοῦ νεκροῦ σωρὸς γῆς, ὁ **τύμβος** (**χεύειν τύμβον, σῆμα**), ἀναμιμνήσκων τοὺς ζῶντας τὸν φίλτατον ἀποιχόμενον. Συχναὶ δὲ ἦσαν καὶ αἱ χοαὶ (σπονδαὶ) οἴνου, ἐλαίου, μέλιτος πρὸς συντήρησιν τῆς ψυχῆς. — **300 δολόμητις** ὁ Αἰγισθος, διότι οὐχὶ διὰ βίας, ἀλλὰ διὰ δόλου προέβη εἰς τὸν φόνον τοῦ Ἄγαμ., ἤρπασε τὸν θρόνον καὶ συνεζεύχθη τὴν μοιχαλίδα Κλυταιμῆστραν. — **302 ἐν εἴπη** οἱ Ὅμ. ἤρωες ἀποδίδουσι μεγάλην ἀξίαν εἰς τὴν ὑστεροφημίαν. — **Τίς ἡ σημασία τῶν ὑποδείξεων τῆς θεᾶς;**

306-8 ἦτοι 155, **φίλα φρονέων** ἐκ φιλικῶν αἰσθημάτων, ἐκ φιλικῆς προθέσεως, θέλων τὸ καλὸν μου, ὧς **τε** ὧς, ὁμοιωμ., (ἀγορεύει), **λήσομαι** ἐπιλήσομαι. — **309-13 ἐπιμένω** παραμένω, **ἐπιγομαι** σπεύδω, + γεν. ὧς ἐφετ., ἡ μτχ. ἐνδ.: παρ' ὄλην σου τὴν σπουδὴν πρὸς ἀπόπλουν, **ῥφρα** τελ., **λοέω** (λοεσ-), ἀττ. λούω, λανο, **τεταρπόμενος** ἄορ. ἀναδιπλ.: ἀφ' οὗ στυλώσης διὰ τοῦ φαγητοῦ τὴν καρδίαν σου, **κίω** 22, **κίον**, μτχ. **κίών**, πορεύομαι, μτβτ. **κινέω**, τὴν κυρίαν ἔννοιαν ἔχουσιν αἱ μετοχαὶ = ἵνα πρῶτον λουσθῆς καὶ καλοφάγης καὶ κατοπιν καταβῆς, **τιμήεις** (-ῆς) **-ῆεσσα-ῆεν** βαρύτιμος, πολύτιμος, πρὸς τὸ δῶρον, **δ** ἀναφ. συμπ., **ἔσται** θὰ σοὶ εὐρίσκεται, **κειμήλιον** (κεισθαί) πολύτιμον ἀντικείμενον, ὅπερ ἀποταμιεύεται καὶ ἀσφαλῶς φυλάσσεται, **ἐμέο** ἐμεῦ,

ἔμοῦ, *οἷα* ἔξ ἐκείνων, ὅποια, *φίλοι* ἐπίθ. ἐνεργ., *ξείνοι* *ξείνοισι* ἀντὶ τῆς ἀλληλοπαθοῦς ἀντων. σχηματισθείσης ὁμοίως: ἄλλοι ἄλλοις: ἐν ἀμοιβαίᾳ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπῃ.— **314-8** *ἀμείβομαι* 44, *μὴ ἔτι, κατερύκω* 14, *λελαίομαι* 15, ἢ *μτχ.* παρὰ τὸ πᾶρ 6 αἰτιολ.: ἐπειδὴ βιάζομαι διὰ τὸ ταξείδιον (κυρ.: μὴ ζήτηι νὰ μὲ κρατήσης ἀδιαφορῶν..., παρὰ τὴν βιασύνην μου), *ὅτι κε ὅ,τι ἄν, ὀτιδήποτε* καὶ ἄν, *ἀνώγη* (σε) πρkm. ὑποτ. τοῦ *ἄνωγα, κῆρ κῆρος* οὐ. (*κέαρ, cor-cord is, καρδία*) *καρδία* ὑποκ., *δόμεναι* δός (μοι), *φέρεσθαι* νὰ φέρω μαζί μου, τοῦ σκοποῦ, *ἀνερχομένω* ὅταν θὰ ἐλιστρέφω, *ἔλων* (ἐκ τοῦ κιβωτίου) ἀφ' οὗ ἐκλέξης, *καὶ μάλα κ.* ἐν ὥραϊον, καὶ πολὺ μάλιστα ὥραϊον, *δὲ ἀντὶ γάρ, ἔσται* (ὑποκ. *δῶρον*), *ἀμοιβή* ἀνταλλαγῆ, ἣν ὑπεδήλωσεν ὁ Τ. 313, ἀνταπόδοσις: εἰς σὲ δὲ θὰ δοθῇ ἄλλο δῶρον ἄξιον ἀνταλλαγῆς, ἀνάλογον κατὰ τὴν ἀξίαν πρὸς τὸ ἰδικόν σου.— **319-23** *ἄρα* λοιπόν, *ὄρνις* ἄ. θ. πτηνόν, *δ. ὡς* ἀναστροφῆ, *διαπέτομαι, διεπτάμην*, πετῶν διὰ μέσου φεύγω, *ἀνόπαια* αἰτ. οὐδ. πληθ. ἐπιρ. (*ἀνά-δπαϊον* φεγγίτης στέγης, ἄνωθεν τῆς ἐστίας, ὅπως φεύγῃ ὁ καπνὸς καὶ εἰσέρχεται φῶς): πετάξασα πρὸς τὰ ἄνω διὰ μέσου τοῦ φεγγίτου ἔφυγεν, *θῆκε* ἐνέπνευσε, *τῷ θυμῷ* ἐπιμερ., *μένος* θάρρος, τόλμην, ἐνθουσιασμόν, *ἔτι μᾶλλον, πάροιθεν* (ἐμπροσθεν) πρότερον,: ἢ πρότερον κατὰ τὸν διάλογον, *ἦσι* εἰς, *θαμβέω* ἐκθαμβοῦμαι, *ἐκπλήττομαι, κατὰ θ.* ἐνδομούχος, *οἷσατο* διησθάνθη, τῷ ἐπῆλθεν ἢ ὑπόνοια.

306-23. **310** *λοεσσάμενος* τὸ λουτρὸν καὶ τὰ καθαρὰ ἐνδύματα ἦσαν συνήθως ἢ πρώτη περιποίησις ἢ παρεχομένη εἰς τὸν ξενιζόμενον.— **311** *δῶρον* ὁ ξενίζων προσέφερεν εἰς τὸν ξενιζόμενον, ὅτε ἀπήρχετο, δῶρον ἀναμνηστικὸν τῆς ξενίας, τὸ *ξέιον*, ἀξίας ἀναλόγου πρὸς τὴν περιουσίαν του καὶ πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ ξένου· πολλάκις τοιοῦτον δῶρον ἀνταπέδιδε καὶ ὁ ξενισθεὶς.— *Διὰ τί ὁ μυστηριώδης τρόπος τῆς ἀναχωρήσεως τῆς θεᾶς;*

324-7 *φῶς φωτὸς* ἄ. ἀνῆρ, *ἐποίχομαι* προσέρχομαι, *αεῖδω* 154, *περικλυτὸς* 300 περίφημος, *τοῖσι* τοπ. ἐν μέσῳ αὐτῶν, *ἦατο* ἦντο, ἐκάθηντο, *λυγρὸς* (lug eo) θλιβερός, *ἐπιτέλλομαι* διατάσσω, ἐπιβάλλω, *ἐκ Τροίης* εἰς τὸ νόστον τὸ ἀντιπροσωπευόμενον διὰ τοῦ ὄν.— **328-31** *κούρη* κόρη, *Ἰκάριος, περίφρων* (ἢ περι- ἐπιτ.) περίνοος, μὲ ἔκτακτον φρόνησιν προικισμένος, *συντίθεμαι* φρεσὶ (ὅσα ἀκούω βάλλω μαζί εἰς τὸν νοῦν μου) ἀκούω, *τοῦ* αἰοιδήν, *ὑπερῶιον* ὑπερῶν, ἀνώγειον (ἄνω πάτωμα) ὑπὲρ τὸν θάλαμον (τὴν γυναικωνῖτιν), *θέσπις κ. θεσπέσιος* (θεὸς-σεπ., ἐγγέπειν 1;

ὃν ὁ θεὸς μόνον δύναται νὰ εἴπῃ) θεσπέσιος, ἑξαίσιος, θεῖος, **κατεβήσεται** μεικτ. ἄορ., **οἷο δόμοιο** τῶν διαμερισμάτων της, **ἅμα τῇ γε** ἄσυνδ. διασαφ.— **332-5 σταθμὸς** παραστάς, **τέγος** οὐ. (tego, στέγη) (ἐστεγασμένος) οἶκος, μέγαρον, **ποιητὸς** πεποιημένος, **πύκα** (πυκ-νός) στερεὰ (ἄνευ χασμάτων), **σχομένη** κρατοῦσα, φέρουσα, **κρήδεμνον** οὐ. (κάρη-δέειν) κεφαλόδεσμος, καλύτερα, **λιπαρὸς** 3 λαμπρὸς, στιλπνός, **ἄνια παρειῶν** πρὸ τοῦ προσώπου (ὥστε νὰ φαίνωνται μόνον οἱ ὀφθαλμοί), **ἀμφίπολος** ἄνευ ἄρθρου, ἄνὰ μία δὲ ἀμφίπολος, **κεδνὸς** (κῆδομαι) προσεκτικός, πιστός, **ἄγα εὐθύς**.— **336-44 δακρύσασα** ἐναρκτ. ἀναλυθεῖσα εἰς δάκρυα, γὰρ αἰτιολ. τὰ ἐν 339, **θελκτῆρια** τερψιφύμια, εὐθύμα ἕσματα, διασκεδαστικά, **βροτῶν ἄνικ.**, **ἔργα ἄθλοις**, ἥρωικὰ κατορθώματα, **κλειῶ** (κλέος, κλέω) κλειῶ, ἕμῳ, **παρήμενος** παρακαθήμενος, **οἱ δὲ** παράταξις ἀντι: ἐν φ' αὐτοῖ ἄς..., **ἀποπαύε' (ο)**, **λυγρὸς** 321, **τείρω** (tego, τέρετρον, τόρος, τρυπᾶω) διαπερῶ, κατατρῶγω, **καθίκετο** ἐπλήξεν, **μάλιστα** ἐν μεγίστῳ βαθμῷ, **ἄλαστο**: ἀληθιμόνητος, ἀφόρητος, **τοίην** μίαν τοιαύτην, τόσον μεγαλοπρεπῆ μορφῆν, ἢ **κεφαλῆν** ὡς τὸ τιμιώτατον τοῦ σώματος, ἀντι τοῦ ὅλου προσώπου, μορφῆν, **ἀνδρὸς** ἐκ τοῦ **κεφαλῆν**, **εὐρὺν** κτηρ. εἶναι εὐρέως διαδεδομένον.— **345-47 τί τ' ἄρα** διὰ τί λοιπόν, **φθονέω** ἐκ φθόνου ἐμποδίζω ὅ, τι εἰς ἄλλους προξενεῖ χαρὰν, **ἐρίηρος** (ἐρι ἀραρισκω) πολὺ ἀφωσιωμένος, πιστός, ἀγαπητός, **δπη** ὄπως, **νόος** ἢ καρδιά, ἢ ψυχὴ του, **δρυνμι** ἐγείρω, **δρυνμαι**, ἄορ. **ὠρόμην**, κτηρ. **ὄρωρα**, ἐγείρομαι, πετῶ: ὅπως πετᾶ ἢ ψυχὴ του, κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν ὄρθησιν (ὑπαγόρευσιν), ὄρεξιν τῆς ψυχῆς του, τῆς καρδίας του.— **347-9 τ' τοι** σοί, ἦθ.: ἴσως δὲν εἶναι οἱ ἀοιδοὶ ὑπεύθυνοι τοῦ θλιβεροῦ περιεχομένου, τῆς τραγικῆς ὕλης τῆς **λυγρῆς** ἀοιδῆς 340, **ποθὶ** πού, ὡς νομίζω, **ἀλφεισῆς** ἄ. (ἀλφαινω κερδαίνω): οἱ ἐπιμόνως ἐργαζόμενοι καὶ κερδίζοντες, οἱ ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου τῶν ἀποζῶντες.— **350-52 οὐ νέμεσις** 119 (ἐστὶ) δὲν δικαιούμεθα νὰ κατακρίνωμεν αὐτόν, **οἶτος** ἄ. μοῖρα (πάντοτε ἐπὶ κακοῦ), **Δαναοὶ** οὕτω καλεῖται πάντοτε ὁ ἐν Τροίᾳ ἑλλ. στρατός, **ἐπικλεῖω** 338 ἐπαινῶ, ἐπικροτῶ, γενικῶς προτιμῶ, **τήν** ἐκείνην, **ἦτις** (ἄν), **ἀμφιπέλομαι** ἀντηχῶ γύρω, ἢ **ἀμφι-** ἐν σχέσει πρὸς τὰ δύο ὄτα, ἦτις πραγματεύεται νωπὰ γεγονότα, **ἀκουόντεσσι** ἀκούουσι.— **353-55 ἐπιτολμαέτω** ἄς κάμνη ὑπομονήν (διαρκοῦντος τοῦ ἕσματος), ἄς ἀκούῃ μὲ ὑπομονήν, **φῶς** 324.— **356-9 κομίζω** (κομέω, ἱπποκόμος...) ἐπιμελοῦμαι, κοιτάζω, σ' σά, **ἱστὸς** ἄ. (ἱσταμαι)

ἀργαλειὸς (ὡς στηνόμενος ὄρθιος), *ἐποίχομαι* τρέχω εἰς, καταγίνομαι ἐν σπουδῇ εἰς τὰς ἐργασίας, *μελήσει* θὰ εἶναι τὸ μέλημα, *μῦθος* τὰ λόγια, τί δικαιοῦται νὰ εἴπῃ ὁ εἰς καὶ τί ὁ ἄλλος, *τοῦ* (κτητ. κράτος, διότι αὐτὸς εἶναι ὁ κύριος ἐν τῇ οἰκίᾳ.—**360-4** *θαμβέ* 323, *πάλιν βεβήκει* μετέβαιναν ὀπίσω, *οἰκόνδε* εἰς τὰ διαμερίσματά της, *πόσις* 14, 15, *ἄφρα* ἕως ὅτου, *οἱ ἐπὶ βλεφάροιον* ἐπιμερ.—**365-66** *ὀμαδέω* (ὀμαδος ἄ. πλήθος ἀνθρώπων θορυβούντων, θόρυβος) θορυβῶ φύρδην μείγδην, ὁ ἀόρ. ἕναρκτ., ἤρχισαν νὰ..., *ἀράομαι* ἐκφράζω τὸν πόθον: ἐν ζῶηροῖς ἀλαλαγμοῖς ἐξεδήλωσαν τὸν πόθον, *κλιθῆναι* νὰ κατακλιθῶσι, *παραί* ἀρχ. τοπ. τῆς παρὰ: πλησίον, *λέχος* οὔ. (**λέχομαι* κοιμίζομαι, *λόχος* ἐνέδρα, *λοχάω* ὦ, *ἄλογος*, *λεχῶ*) κλίνη, *λεχέεσσι* τοπ.

324-66. **326** *νόστον λυγρόν* οἱ Ἀχαιοὶ κατὰ τὴν ἐκ τῆς Τροίας ἐπάνοδον ἔπαθον πολλὰ διὰ τὴν ἀσέβειαν τοῦ Αἴαντος τοῦ υἱοῦ τοῦ Οὐλέως, βασιλέως τῶν Λοκρῶν, ὅστις κατὰ τὴν ἄλωσιν τοῦ Ἰλίου βία ἀποσπάσας ἀπὸ τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἀθηνᾶς, εἰς ὃ ὡς ἰκέτις εἶχε ζητήσει ἄστυον, τὴν ἰέρειαν τοῦ ναοῦ Κασσάνδραν, θυγατέρα τοῦ Πριάμου, ἠγμάλωτισεν αὐτήν· ἀλλ' ἢ Ἀθηνᾶ ἐξοργισθεῖσα διὰ τοῦτο ἐπῆγαγε κατὰ τὸν νόστον πολλὰ δεινὰ· ὁ ἀσεβήσας ἦρε συνετροβή περὶ τὸν Καφρηέα ναυαγήσας, ὁ Ἀγαμέμνων ἐδόλοφονήθη, ὁ Μενέλαος καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς περιεπλανήθησαν καὶ ἄλλοι ἔπαθον ἄλλα.—**328** *ὑπερωϊόθεν* ἢ Πην. ἀπεσύρετο εἰς τὸ ὑπερφῶν, ὅπου ἐφησυχάζε μόνη, χρησιμοποιοῦσα αὐτὸ καὶ ὡς κοιτῶνα· Ἐκεῖθεν ἠδύνατο διὰ τοῦ ὀπαιίου τοῦ μεγάρου νάκούσῃ τὸ ἄσμα τοῦ Φημίου.—**331** *ἀμφίπολοι δύο* Αἰ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν ἡρώιδων καλοῦνται συνήθως *δμωαί*, ἢ δοριάλωτοι γυναῖκες ἢ ἀγορασθεῖσαι ἀπὸ πειρατῶν· μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν κυριῶν δὲν ὑφίσταται συνήθως μέγα χάσμα, ἀλλὰ τοῦναντίον οἰκεία ἀναστροφῆ διότι ὡς πισταὶ θεράπαινα δύνανται νὰπολαύωσι μεγάλης ἐκτιμήσεως καὶ φιλόφρονος εὐνοίας· τοιαῦτα εὐνοούμενα, ἐν κρείττει μοῖρα τῆς συνήθους δμωῆς, ἦσαν αἱ ἀμφίπολοι, αἵτινες, εἰ καὶ ἠσχολοῦντο εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ οἴκου, ἀπετέλουν τὴν ἀκολουθίαν τῶν δεσποινῶν ἢ δεσποινίδων. Βασιλεῖς καὶ βασίλισσαι ἐμφανίζονται δημοσίᾳ συνοδευόμενοι πάντοτε ὑπὸ θεραπόντων (δορυφόρων) καὶ θεραπαινῶν, συνήθως δύο.—**334** *κρηδέμνον* καὶ αἱ Ἀχαιίδες ἐξερχόμενα δημοσίᾳ ἐκαλύπτοντο κατ' ἔθος Ἀνατολικόν· πρὸς τοῦτο ἐφόρουν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀπὸ τῆς κορυφῆς αὐτῆς τὴν *καλύπτραν* ἢ *κρηδέμνον*, ἐκ λινοῦ ὑφάσματος, ἄλλοτε

βραχυτέραν, ἄλλοτε μακροτέραν, κατεροχομένην ἐκατέρωθεν τῶν παρειῶν καὶ ὀπισθεν τῆς κεφαλῆς ἐπὶ τοὺς ὤμους, τὸν αὐχένα καὶ τὰ νῶτα, ὥστε τὸ πρόσωπον νὰ εἶναι ἐλεύθερον, ἐν ἀνάγκῃ καλυπτόμενον καὶ τοῦτο (ἐν ᾧ ἐν Ἀνατολῇ καλύπτει καὶ τὸ πρόσωπον) πρβλ. καὶ τὴν καλύπτραν τῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ἑλέου ἐν τῇ Δυτ. Ἐκκλησία παρεμφερῆ πρὸς τὴν Ὀμηρικὴν.—336 **θεῖον** διὰ τί καλεῖται οὕτως ὁ αἰδὸς ;—344 **Ἑλλάς** παρ' Ὀμ. εἶναι μικρὰ χώρα καὶ πόλις ἐν Φθιώτιδι τῆς Θεσσαλίας, ἀνήκουσα εἰς τὸ κράτος τοῦ Ἀχιλλέως, ἀλλ' ἐν τῇ φράσει καθ' **Ἑλλάδα** καὶ μέσον Ἄργος ἔχει εὐρυτέραν σημασίαν σημαίνουσα τὴν Βόρειον καὶ τὴν Στερεάν Ἑλλάδα.—**Ἄργος** τὸ Ἀχαικόν, ἡ ἐπικράτεια τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἐξ ἧς ὡς ἰσχυροτάτης ὠνομάσθη καὶ ὅλη ἡ Πελοπόννησος, ὡς ἐνταῦθα διὰ τῶν δύο τούτων τιμημάτων δηλοῦται ἡ ὅλη Ἑλλάς ὅθεν ἡ φράσις=πανταχοῦ ἐν Ἑλλάδι, ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα σύμπασαν.—347 **Ζεὺς αἴγιος** 33.—349 **Δαναοὶ** κυρίως οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως Ἄργους, παρ' Ὀμ. πάντες οἱ ἐπὶ Τροίαν στρατεύσαντες Ἕλληνας.—364 **Ἀθήνη** ὡς κηδεμῶν τοῦ ὄλου οἴκου τοῦ Ὀδ.—365 **σκιδόντα** ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἠλιόλουστον αὐλὴν τὸ μέγαρον ἐδέχετο τὸ φῶς μόνον ἀπὸ τῆς θύρας καὶ τοῦ ὀπαίου· ἐν ταῖς θερμοαῖς χώραις τοῦ Νότου τὸ σκιερὸν εἶναι πλεονέκτημα τῆς κατοικίας πολῦτιμον.—**Ἐπέδρασαν οἱ λόγοι τῆς Ἀθηναῖς ἐπὶ τὸν Τηλ.** Πῶς βλέπομεν τὴν σύζυγον τοῦ Ὀδ.;

367 71 **ἔχοντες ὕβριν** ὑβρίζοντες (ὑπέρ, ἐν τῇ χρήσει ὑπερτέρας δυνάμεως φερόμενοι αὐθαδῶς, ἀλαζονικῶς), ἀκολασταίνοντες, ἀσχημονοῦντες, **ὑπέρβιος** (μὲ ὑπερβάλλουσιν βίαν) αὐθάδης, βίαιος· ὦν ἡ ἀσχημοσύνη ὑπερέβη πᾶν ὄριον, **δαίνυμαι** 228, πρβλ. **δαιτυμόν,** **βοητὺς-ὔος** θόρυβος, **τό γε** ἐπεξ. ἐκ τοῦ ἀκουέμεν: τοῦτο βέβαια, (ἐν) **ἀλίγκιος** ὁμοίος, **αὐδῆ** φωνὴ (αὐδάω),—372-3 **ἠῶθεν** (ἠῶς θ. πρωία) ἀπὸ πρωίας, αὔριον τὴν αὐγὴν, **κίω** 22, 311, **καθέξομαι** κάθημαι, συνεδριάζω, συσκέπτομαι, **ἀπόφημι**, ἀποείπω: ἐκφράσω παρησιῶ, ἀπροκαλύπτως, καθαρὰ καὶ ξάστερα, **μῦθος** 273, **ὑμῖν** ἐγκλ. τύπ. ἀντὶ **ὑμῖν**, **ἀπηλεγῶς** (ἀπηλεγής, ἀπὸ-ἀλέγω, φροντίζω) ἀφροντίστως, ἀπροκαλύπτως.—381-2 **ἄρα** ὡς ἦτο φυσικόν, **οὐδὰξ** ἐλίρ. διὰ τῶν ὀδόντων, πρβλ. **πύξ,** **λάξ,** **ἀπρίξ,** δ. **φύντες ἐν χ.** σφιγκτὰ δαγκάσαντες τὰ χεῖλη, δ ὅτι, διῶτι.—383-7 ἢ **μάλα δὴ** ἔβέβαια χωρὶς ἄλλο, ἀναμφιβόλως, **ὑπαγόρης** (ὑψι ἀγορεύω) κομποροήμων, μεγάλαυχος, **μὴ σέ γ'** ἀπευχή: νὰ μὴ δώσῃ ὁ θεὸς νὰ γίνῃς, **Κρονίων** Κρονίδης, ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου, **ἀμφιάλος**

2 (ἀμφι-ἀλς θ.) περίκλυτος ὑπὸ τῆς θαλάσσης, ὃ τὸ εἶναι βασιλέα, *γενεῇ* δυνάμει τῆς καταγωγῆς σου, κληρονομικῶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς δικαίωματι.—388-93 *ἀγαμαι, ἡγασάμην*, (θαυμάζω, φθονῶ) ἀγανακτῶ, ἀγάσσει ὑποτ.: καὶ ἂν δυσαρεστηθῆς κατ' ἐμοῦ δι' ὃ, τι εἶπω, *καὶ τοῦτο* καὶ αὐτὸ μάλιστα (βασιλεὺς εἶναι), *ἀρέσθαι* τοῦ ἄρνευθαι ὃ, *Διὸς γε...* ἀρκεῖ μόνον ὁ Ζ. νὰ ἤθελε νὰ παράσχη τοῦτο, *ἢ φῆς* ἀλήθεια φρονεῖς, φρονεῖς ἴτως, *τεύχω* 244, 277, ὃ προκμ. μ. *τέτυγμαί*, ὑπερ. *τετύγμην*, πολλάκις κεῖνται ἀντὶ τοῦ: εἰμί, ἦν, *κάκιστον* τὸ μέγιστον τῶν δυστυχημάτων, *ἐν ἀνθρώποισιν* ἐν τῷ κόσμῳ, *οὐ μὲν γάρ τι* ἀλήθεια δὲν εἶναι ποσῶς, *κακὸν* (ἐστὶ) κτηρ., *τὲ-καὶ* ἀσύνδ. αἰτιολ., *αἴψα* εὐθύς, *δῶ* ὄνομ. αἰτ. ἀντὶ δῶμα, ὃ οἶκος, *οἷ* τῷ βασιλεῖ, ὅπερ ἐνυπάρχει ἐν τῷ *βασιλευμένῳ* βασιλέα εἶναι, *τιμηέστερος* 312 (ἐστὶ) τιμᾶται περισσότερον (ἢ πρότερον).—394-8 *ἀλλ' ἦτοι* ἀλλὰ τί νὰ γίνῃ; *βασιλῆες* εὐγενεῖς δυνάμειμοι νὰ προβάλωσιν ἀξιώσεις ἐπὶ τοῦ θρόνου, *κὲν ἔχῃσιν παρ' Οἰ* ἢ ὑποτ. + ἂν ἢ κὲν ἐν κυρίαῖς (καὶ ἐξηρητημ.) προτ. σημ. προσδοκίαν ἰσοδυναμοῦσα πρὸς μέλλ. ὄρ. *ἔξει* ἢ εὐκτ. + ἂν, *λάβοι ἂν*, *τῶδε* τὸ βασιλικ. ἀξίωμα, *ἄναξ* κύριος, οἰκοδεσπότης (ἄνασσα, ἀνάσσω), *ἡμέτερος* ἐκ τῆς οἰκογ. γλώσσης, *δμῶς ὡς ἄ.* (δάμνασθαι) δοριάλωτος δοῦλος, θ. *δμῶν* 147, *ληίζομαι* (λεῖα, λῆις θ.) λαφυραγωγῶ.—399-404 *αὔτε* ἀφ' ἐτέρου, *ἐν γούνασι...* 267, *ὅς τις...* πλ. ἐρ. ἐπεξ. τοῦ ταῦτα, *ἔχοις* δύνασαι νὰ κατέχῃς, *οἶοι* σοῖς, ὡς αὐτοπ. ἀντων. τιθεμένη ἐν τῇ ἀρχαιοτέρῃ γλώσσῃ καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν προσώπων: τοῖς σαυτοῦ, τοπ. 117, *μὴ ἔλθοι* παραχωρ. δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ ἔλθῃ, καλὰ θὰ κάμῃ νὰ μὴ ἔλθῃ, *βίηφι* ὄργη (ἡ ὄργη. ἀντὶ γεν. ἢ δοτ.), *ἀπορραῖω* ἀποσπῶ, + διπλ. αἰτ. κατὰ τὸ ἀφαιρεῖσθαι, *ναιετάω* διάφ. τύπ. τοῦ *ναίω* 51, : ἐφ' ὅσον ἢ ἴθ. (κατοικεῖ τὴν θέσιν της) ὑφίσταται ἀκόμη.—405-9 *φέριστος* κ. *φέριστος*, συγκρ. *φέριτερος*, (*φέρι-*) παραγωγικώτατος, ἄριστος, γενναιότατος, *ἐρέσθαι* τοῦ εἶρεσθαι, μέλλ. *εἰρήσομαι*, 180, *δμπόθεν* πλ. ἐρ. ἄνευ ἐρωτ. σημείου, *ποίης*, *ποῦ* εὐθ. ἐρ., *ποῦ* *δέ νυ* καὶ *ποῦ* λοιπόν, *γενεῇ* ἢ οἰκογένεια, *ἄρουρα-ης* θ. (ἀρόω ἀροτριῶ) γῆ καλλιεργήσιμος, *ἦε ἦ* 175, *ἀγγελίην* π. *ἐρχομένοι* εἰδησίην τινα περὶ τῆς ἐπανόδου τοῦ πατρὸς, γεν. ἀντικμ., *φέρει* ἔνεστ., διότι οἱ μνηστῆρες τώρα θὰ ἐμάνθανον αὐτήν, *ἴκω* κ. *ἰκάνω* ἴκω, *τόδε* ἐπιθ. διορ. τοῦ συστ. ἀντικμ. ταύτην ἐδῶ τὴν ἔλεονσιν, ἐδῶ, (*ἐ*)*ἔλδομαι* (-*ελ-*, velle, *βούλομαι*) ἐπιθυμῶ, *χεῖρος* οὐ. (*χερῆ*) χρεία, ἀνάγκη, : ποθῶν νὰ διεκπεραιώσῃ ἰδίαν του ἐλεί-

Handwritten notes:
 410-1 οἶον ἐπιφ. πῶς, μὲ ποῖον τρόπον, ἀνα-
 102 ἀναπηδῶ, ἀνατινάσσομαι, ἄφαρ εὐθύς, μετὰ μυχ. ὡς τὸ
 εὐθύς, οὐδ' ὑπέμεινε καὶ δὲν κατεδέχθη νὰ μείνη, γινώμεναι σκο-
 ποῦ: νὰ τὸν γνωρίσωμεν, νὰ κάμωμεν τὴν γνωριμίαν του, οὐ μὲν
 γὰρ τι 392, ὁ γὰρ αἰτιολ. τὴν ἔννοιαν: καὶ ὁμοῦς ἡ σπουδή του
 καὶ ὁ φόβος του ἦταν ἀδικαιολόγητα· εἶχε τὴν στοιχειώδη ὑπο-
 χρέωσιν νὰ παραμείνῃ νὰ τὸν γνωρίσωμεν, διότι· αἰτιολογεῖ τὸν
 πόθον νὰ γνωρίσωσιν αὐτόν· κακὸς ταπεινός, κοινός, τῆς κατωτέ-
 ρας κοινῶν. τάξεως ἄνθρωπος, ὧπα ἴσως οὐδ. (ὁ Ὀμ. προσώπια,
 προσώπιασι), ὄψις: εἰς τὸ ἰδεῖν). — 412-6 πεπνυμένος μετὰ πολ-
 λῆς περισπῆσεως, ὁ 413 ἀπόκρισις εἰς 408, πείθομαι δίδω πίστιν,
 εἰθαι ἀγγελίη, θεοπροπίη κ. θεοπρόπιον προφητεία, μαντεία,
 ἐκ τοῦ θεοπρόπος, (θ.-πρεπ-, grec-οr παρακαλῶ καὶ ἐρωτῶ, προβλ.
 τογο) μάντις, ἦν τινα ὅλοιανδήποτε, ἐξερέω-ομαι ἐξερωτῶ,: διε-
 ρωτῶσα τοὺς μάντις περισυλλέγει. — 417-20 417 8=1801, φρεσὶ
 δὲ ἄλλ' ἐνδομύχως, ἔγνω εἶχεν ἀναγνωρίσει. — 421-4 τρεψάμενοι
 στραφέντες, ὀφθέντες, ὄρησις θ. ὄρησις, ἰμεροῖσις (ἰμερος ἄ.
 πόθος, ἰμείρομαι 41 ποθῶ) θελκτικός, μένον ἀνέμενον, ἐπὶ ἐλθεῖν,
 ἔσπερος ἄ. ἐσπέρα, δὴ πλέον, ἔβαν ἔβησαν, κακκείω (κατ-κείω
 ἔφετ. τοῦ κείσθαι) ἐπιθυμῶ νὰ κατακλιθῶ.

367-424. Ὁ Ἀντίνοῦς καὶ ὁ Εὐρύμαχος οἱ σπουδαιότατοι
 καὶ ἰσχυρότατοι τῶν μνηστήρων τῆς Πην. — 386 Κρονίων 345. —
 387 πατρώιον ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι ἡ ἡρωικὴ βασιλεία ἦτο κλη-
 ρονομική. — 393 ἀφνειὸν-τιμηδέστερος πρόσδοι τοῦ βασιλέως πρὸς
 διατήρησιν τοῦ ἀξιώματος καὶ ἀξιοπρεπῆ παράστασιν εἶναι α') τὸ
 τέμενος, κτήμα τοῦ στέμματος, τὸ ὁποῖον ἀποχωρίζομενον ὑπὸ τῶν
 ὑπηκόων ἐκ τῆς κοινοτικῆς χώρας καὶ δωρούμενον αὐτῷ ἑκαρποῦτο
 κληρονομικῶς, β') οἱ νενομισμένοι φόροι, γ') προαιρετικὰ δῶρα,
 δ') μερὶς τῶν λαφύρων ἐν πολέμῳ, ε') προσκλήσεις εἰς δεῖπνα καὶ
 ς') τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ παρὰ τοῦ λαοῦ τὰς δαπάνας τῆς ξενίας
 καὶ τῶν ξενίων, τὰ ὁποῖα δωρεῖ εἰς τοὺς ξένους, τῶν δείπνων, τὰ
 ὁποῖα παρέχει εἰς τοὺς εὐγενεῖς (οἶνον, βοῦς..). Τὰς τιμὰς ταύτας
 διετήρησαν οἱ βασιλεῖς τῆς Σπάρτης· ἐτρέφοντο δημοσίᾳ δαπάνῃ
 λαμβάνοντες διπλὴν μερίδα ἐν τοῖς συσσιτίοις, εἶχον τὰ βασιλικά
 κτήματα ἐν τῇ Λακωνικῇ, ἐλάμβανον τὸ τρίτον τῶν λαφύρων ἐν πο-
 λέμῳ, τὰ δέσματα πάντων τῶν θυομένων, ἐν πολέμῳ δὲ καὶ τὰ νῶτα
 αὐτῶν, ἐκ τῶν νεογνῶν πάσης οὐδὲ δέλφακα, προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι
 κ. ἄ. — 394 βασιλῆες μέλη εὐγενῶν οἴκων, βασιλικῶν γενῶν δυνα-

μένων νὰ λάβωσι τὴν βασιλείαν· ὁ σφετερισμὸς τοῦ ὀνόματος δεικνύει τὴν προαγωγὴν τῆς δυνάμεως τῶν εὐγενῶν καὶ τὴν μείωσιν τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας. — 398 *ληίσσατο* ἐν πειρατικαῖς ἐπιδρομαῖς εἰς ὁμόρους χώρας, πρὸς ἃς δὲν διετέλει ἐν φιλικαῖς σχέσεσι 171. — 400 *θεῶν ἐν γούνασι* 267. — 411 *κακῶ* οἱ ἐλεύθεροι κάτοικοι πάσης χώρας διηροῦντο εἰς τοὺς εὐγενεῖς καὶ τὸν δῆμον· οἱ εὐγενεῖς πλὴν τῆς εὐγενείας καὶ τοῦ πλοῦτου ἐπιστεύετο ὅτι ἔλεφ' θεοῦ (ὡς διογενεῖς) συνεχέντρουν καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀρετὴν, *ἐσθλοὶ* καλούμενοι, ἐν ᾧ οἱ τοῦ δῆμου καλοῦνται *κακοί*, καὶ ὑπάρχουσι καὶ σήμερον οἱ πιστεύοντες ὅτι μέλη βασιλικῶν οἴκων εἶναι εὐδιάκριτα ἐκ τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς μορφῆς καὶ λέγουσιν ὅτι εἰς τὰς φλέβας αὐτῶν ῥέει κυανοῦν αἷμα. — 416 *καλέσασα θεοπρόπον* καὶ σήμερον μοῖραι γυναῖκες περισυλλέγουσαι Ἀθιγανίδας ἢ μαγίσσας ζητοῦσι νὰ διερευνήσῃσι δι' αὐτῶν τὸ μέλλον. — 424 *οἰκόνδε* οἱ μητιῆρες δὲν ἐκοιμῶντο ἐν τοῖς ἀνακτόροις τοῦ Ὁδ., ἀλλ' οἱ μὲν Ἰθακήσιοι ἐν τοῖς ἰδίοις οἴκοις, οἱ δὲ ἄλλοι ὅπου ἕκαστος ἐξενίετο. — *Ποία σήμερον ἢ σιάσις τοῦ Τ. πρὸς τοὺς μνηστήρας; κοῖται αἱ διαθέσεις τῶν μνηστήρων πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως;*

ΓΛΩΣΣΙΚΑ· ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ Ε

Τὰ μεταξὺ α·ε. Ὁ Τηλ. συγκαλέσας ἀγορὰν τοῦ δήμου ἐκαυτηρίασε τὰς ἀτασθαλίας τῶν μνηστήρων καὶ μάτην ἠξίωσε τὴν κατάπαυσιν αὐτῶν. Μετὰ τοῦτο ἐπιβάς πλοίου ἀπέρχεται εἰς Πύλον καὶ εἶτα εἰς Σπάρτην πρὸς τὸν Μεν., ὅστις ἀγγέλλει αὐτῷ ὅτι κατὰ τὸν θαλάσσιον ἦρωα Πρωτέα ὁ πατὴρ διατρίβει ἐν Ὠγυγία, ἀδυνατῶν νάποπλεύσῃ δι' ἔλλειψιν πλοίου.

28·32 ἦ γ'. ἐν. ποικ. τοῦ ἡμί (αἰο) λέγω, παρ' αὐτὸ ἐν τοῖς ἦν δ' ἐγώ, ἦ δ' ὅς, εἶπε: ταῦτα λοιπὸν εἶπε, *ἀντίον ἠῦδα* συνήθως: *ἀμείβετο*, ἀπεκρίθη, 213, ἐνταῦθα: προσεφώνει, ἀπηύθυνε τὸν λόγον, αἰτιολ. τὴν ἐν 30 ἀνατιθεμένην αὐτῷ ἐντολήν, *αὔτε* εἰς τὸ σύ: σὺ πάλιν, ἀφ' ἑτέρου, τοῦλάχιστον, *τά τ' ἄλλα περ* καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην ὑπόθεσιν εἶσαι κανονικῶς, 30·1 = α 86·7, *πομπῇ* ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν (καὶ προστασίαν), *οὔτε·οὔτε* εἰς τὸ νόστον. — 33·40 *πῆμα* α 49, *σχεδίη* θ. σχεδιά, πλοῖον αὐτοσχεδίως (ἐκ τοῦ προχείρου) κατασκευαζόμενον (τουρκ. σάλι) ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ναυπηγικῆς ναυπηγούμενα, *πολύδεσμος* 2 ἢ συνδεδεμένη διὰ πολλῶν δεσμῶν (ἴλων, σχοινίων...), καλοδεμένος, στερεός, *Σχερίη*

Σχερία, *ερίβωλος* 2 (*ερί*(ἐπιτ.)-*βώλος*) ὁ ἔχων μεγάλους βώλους, παχύρειος, εὐφορος, *Φαίηκες* Φαίαιες, *γέγαα* κ. *γέγονα* (*γεν-γα-ώς* *τεν-τα-τεινώ*), *ἀρχιθέος* (ὁ ἀρχι-ἐγγὺς α 157-*θεῶν*, ὡς πρὸς τὴν καταγωγήν) πλησιέστατος συγγενῆς τῶν θεῶν: κατάγονται, ἔχουσι στενὴν συγγένειαν πρὸς, *περὶ* (ἐπιρ.) περισσῶς, *κῆρι* (τοπ.) ἐν τῇ καρδίᾳ, *ἔξ* ὅλης καρδίας, ἐγκαρδίως, *θεὸν ὡς* ἀναστροφῆ, *χαλκός*.. *χαλκᾶ*... σκευή, *ἔσθῃ*; α 165 ἱματισμός, *ἄλις* ἐπίρ. ἀρεκτά, σωρηδόν, ἐν ἀφθονίᾳ, *πολλὰ* εἰς πάντα τὰ προειρημένα, *ἐξήρατο* ἄορ. τοῦ ἐξάρονσθαι ἢ ἡξάιρεσθαι ἀποκομίζειν, κερδίζειν, *ἀπήμων* ἀπαθῆς, ἀβλοβῆς, *λαγχώνω* λαμβάνω διὰ κλήρου, *αἶσα* θ. μερίς (aequus), *ληϊς-ίδος* θ. λεία, λάφυρα, ἐκ τούτου *ληϊζομαι* α 398, ἀπὸ λ. εἰς τὸ αἶσαν.—*41-2* ὡς πρὸς τὸ *μοῖρ'* ἐστὶ: οὕτως εἶναι μοιραῖον δι' αὐτόν, αὐτὴ εἶναι ἡ μοῖρά του, ὡς ἐλέχθη 32-40, *ὕψορφος* 2 ὁ ἔχων ὑψηλὴν ὄροφὴν, ὑψηλός.

28-42. *28* Ἐρμείας α 48 υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μαιίας, θυγατρὸς τοῦ Ἄτλαντος α 52.—*30* *νύμφη* α 14.—*εὐπλόκαμος* α 86.—*34* *Σχερίη* χώρα, ἦν ἐφανιάζοντο ΒΔ τῆς Ἰθάκης, ταυτιζομένη πρὸς τὴν νῆσον Κέρκυραν καὶ οἰκουμένη ὑπὸ τῶν Φαίαιων.—*ἀρχιθέων*, διότι ὁ βασιλεὺς αὐτῶν Ἀλκίνοος ἦτο ἕγγαιος τοῦ Ποσειδῶνος, αὐτοὶ δὲ κατὰ τινα παράδοσιν ἐγεννήθησαν ἐκ τῆς Γῆς ὡς οἱ Κύκλωπες καὶ οἱ Γίγαντες.—*40* *ληϊδος αἶσαν* πᾶσαν πολεμικὴν λείαν ἐχώριζον οἱ μετασχόντες τῆς στρατείας στρατιῶται εἰς ἴσα μερίδια, διανεμόμενα μεταξὺ αὐτῶν διὰ κλήρου· ἀλλὰ πρὸ τῆς διανομῆς τὰ κάλλιστα τῶν ἀντικειμένων τῆς λείας ἢ πρόσθετόν τι μερίδιον ἐξεχωρίζετο ὑπ' αὐτῶν καὶ ἐδίδετο τιμῆς ἕνεκα εἰς τὸν ἡγεμόνα, καλούμενον *γέρος*, μετὰ τοῦ κληρουμένου εἰς αὐτὸν μερίδιον, πρβλ. καὶ α 393.

43-9 οὐδ' ἀπίθησε λιτότης: εὐθύς ὑπήκουσε, *διάκτορος* Ἄργεῖφόντης α 38, 84, *44-6*—α 96-8, *ἀμβροσίος* κ. *ἀμβροτος* (α (στ.)-βροτός θνητός, ἐκ ὃ *μορ-,μορ-,μορς, μορός, μβροτός* (ὡς *μοσημ(ε)ρία-μοσημβρία*), ἐν συνθ. *ἄ-μβροτος*, ἀλλ' ἀπλοῦν βροτός) ἀθάνατος, θεῖος, αἰώνιος, ἀφθαρτος, *φέρων* σιγήθως ἔφερον, *μὴν* α 71, *ὕγρη* ὡς οὐσ. θάλασσα, πρβλ. *ἡπειρος*, *χέρος*, *ξηρά*, *ἀπειρων-ονος* (ἄ-πειράτα πέρατα) ἀπειρος, ἀπέραντος, *πνοιή* θ. πνοή, *ἄμα* π. ἀνέμοιο συγχρόνως μετὰ τὴν πνοὴν τοῦ ἀνέμου, ἀμιλλόμενον με., *τῇ* ἢ, *θέλγει* μαγεύει, ὑπνωτίζει, ἀποκομίζει, *ὧν* (ὄμματα θέλγειν) ἐθέλει, *τοὺς* δὲ ἄλλους δέ, *ὕπνω* ὑπνώτω, *ὕπνωοντας* ἐσχημ. κατὰ τὰ εἰς-άω α 32, *κρατὺς* (ἔξ οὗ *κράτιστος*, ὡς ἡδύς-

ἡδιστος) κρατερός.—50-4 *ἐπιβαίνω* πατῶ ἐπάνω, *ἔμπεος* ἔπεσεν, ἐρρίφθη μέσα, *σεύατο* ἀόρ. αἰγίμος, ὡς *ἔχευα*, τοῦ *σεύομαι*, ἀόρ. καὶ *ἔσούμην*, προκμ. *ἔσσομαι*, *ἔσούμην*, τίθεμαι εἰς ταχεῖαν κίνησιν, ὄρω, πετῶ, *ἐπὶ κῦμα* ἐπάνω εἰς τὰ κύματα, *λάρος* ἄ. γλάρος, *δεύω-ομαι* βρέχω-ομαι (παρ' ἡμῖν ἐν τῷ ἀναδεύω ἀναβλύζω), *ἄλμη* θ. ἄλμυρον ὕδωρ, θάλασσα (προβλ. σήμ. ἄρμη), *πυκινά* αἰτ. πυκνόπτιλα, *ἀγρώσσω* (ἄρρη α) ἀγρεύω, ψαρεύω, *ἀτρύγετος* α 72, *ἄχέομαι* (α 68, γαιήοχος) ἐποχοῦμαι, φέρομαι: διωλίσθησε, *πολλέσειν* πολλοῖς: ἐπὶ τῶν ἀτελευτήτων κυμάτων, *ἔκελος* 3 κ. *εἴκελος* 3 (Ἔικ, Ἔικ, ἔοικ-α) ὅμοιος.—55-8 *τὴν νῆσον* τὴν πολυλάκις μνημονευθεῖσαν, ἡ αἰτ. τὸ τέρμα, *τηλόθι* κ. *τηλοῦα* 22: μεμακρυσμένην, ἀνωτάτην, *ἐνθα* τότε, *λοιδῆς* 2 (ἔχων τὸ χρώμα τοῦ ἴου) σκοτεινός, *βὰς* πατήσας, *ἠπειρόνδε* εἰς τὴν ξηρὰν (καὶ περὶ νήσου: ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν θάλασσαν), *ἦεν* ἦει, *ἄφρα* ἕως ὅτου, *σπέος* α 15, *τῷ ἐνὶ ἀναστρ.* ἐνὶ τῷ, *ναίω* κ. *ναιεῖάω* α 51, *τέμμεν* α 218, *ἐνδοθι* ἔνδον.—59 62 *ἔσχαρόφιν* ἀντὶ *ἔσχαρῆφιν* ὡς ἔξ ὄν. *ἔσχαρον*, *ἐπ' ἔσχαρόφιν* ἐπὶ τῆς ἐσχάρας, ἐστίας. *θδμη* θ. (ἔζω, ἔδωδα, ἔδ) ὀμῆ, εὐωδία, *κέδρος* θ. τὸ κέδρον, δένδρον παρεμφερές πρὸς ἐλάτην, *εὐκέαιος* 2 (εὐ-κέαζω διασχίζω) εὐκόλως διασχιζόμενος, *θύον* ἢ μετ' εὐόσμου ξύλου κυπαρισσοειδῆς θυνία (νῦν τούγια, Thyia), *δαίω* (δαΐ-, δανλός, δαλός, δαῖς-δᾶς) καίω, *τηλόσε* δὲ παράταξις ἀντὶ: οὔτω μέγα (πῦρ), ὥστε..., *ἀοιδιάω* (ἀοιδῆ) ἐπιτεταμ. τύπ. τοῦ *αἰδῶ* ἄδω, ἔψ. θ. (vox) φωνή, *κερκίς* θ. σαῖτα, *ἐποίχομαι* πηγαίνω καὶ ἔρχομαι (διὰ τὸ πλάτος τοῦ ὑφαινομένου ὑφράσματος), *ιστός* 357: πρὸ τοῦ ἀργαλειοῦ.—63-9 *σπέος ἀμφὶ* ἀναστροφὴ τῆς ἀμφὶ μὴ ἀναβιβαζούσης τὸν τόνον, *τηλεθῶν-ωσα* 3 (*τηλεθάω* ἔκκενεστ. τύπ. τοῦ *θάλλω*) εὐθαλής, θαλερός, *κλήθρη* α θ. δένδρον ὑδροχαρές, κλήθρος ἢ κλέθρα, *αἴγειρος* θ. μαυρολεύκη *τανυσίπτερος* 2 (*τανύω* τείνω, *τεντώνω*) ἀπλώνων, *τεντώνων* τὰ πτερά, *ἐνάξομαι* (ἐνῆ κλίνη) κοιμῶμαι, *κουρνιάζω*, *σκῶψ-ωπὸς* ἄ. (σκοπ-έω) εἶδος γλαυκός (ἐκ τῶν ἀτενῶν ὀφθαλμῶν) ἢ: εἶδος φιλοσκώμμος πτηνοῦ, ὅπερ ἀπομιμῆται τὰς φωνὰς κακοζήλιος (σκλώπα, moqueur), *ἴρηξ-ηκος* ἄ. ἱέραξ, *κορώνη* θ. κουρούνα, *τανύγλωσσος* 2 (**τανύς*, *τάνν-μαι* τείνομαι) ὁ ἀπλώνων τὴν γλῶσσαν *εἰνάλιος* (ἐν ἄλλ. θ.) θαλάσσιος, *τέ* α 50, *μέμηλε* προκμ. τοῦ *μέλειν* προσωπικ.: αἵτινες ἀσχολοῦνται μὲ τὰ ἔργα τῆς θαλάσσης, ἔχουσι γὰ κάμωσι μὲ τὴν θάλασσαν, ἢ ἀναφ. πρότ. ἐλεξ. τοῦ *εἰνάλιαι*, ἡ δὲ προεξαγγέλλει τὸ ὑποκ. *ἡμερίς*, δηλοῦν καὶ τὴν μετάβασιν εἰς τὴν

νέον: ἀλλ' ἰδοὺ καὶ ἡ..., *ἡμερὶς ἰδος* θ ἄμπελος, κλήμα, κληματαριά, *ἡβάω* (νεάζω, ἀκμάζω) ἀπολύω ἀφθόνηους βλαστούς, σφριγῶ, *τανύω* (**τανύς, τανύγλασσο*ς), τείνω: ἦτο ἐξηπλωμένη, *περὶ σπέεος* γύρω ἀπὸ τοῦ..., *γλαφυρός* α 15, *τεθῆλει*, ὑπρστκ. τοῦ *θάλλειν*,: ἐκρέματο δὲ βροίθουσα τροφανῶν σταφυλῶν.—70-3 *πίσυρες* αἰολ. τέσσαρες, *ἐξείης* α 145, *ῥέον* ἔτρεχον, *λευκός* διανγής, δοτ. συνοδ., *ἄλλυδις* ἄλλοσε, ἄλλη, *τετραμμένοι* ἄ. ἄλλη ἐκάστη ἐστραμμένη πρὸς διάφορον κατεύθυνειν, *ἀμφι* ὀλόγυρα ἀπὸ τὰς πηγὰς, *μαλακοὶ* διὰ τὸ ὑγρὸν τοῦ ἐδάφους καὶ τὰς μαλακὰς πόας, *θηλέω* θάλλω, εἶμαι κατάφυτος ἐκ θαλερῶν.—73-5 *ἐνθα* ἐκεῖ, *ἐπειτα* τότε, ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς, κατόπιν τῶν θελητήρων τοῦ τοπίου, *καὶ ἀθάνατός περ* καὶ ἀθάνατος ἀκόμη, καὶ αὐτοὶ οἱ ἀθάνατοι, *ἐπελθὼν* ἐὰν ἤθελον ἐπισκεφθῆ, *θηέομαι* ἄπ. θεάομαι: ἤθελε καταληφθῆ ὑπὸ θαυμασμοῦ, καταπλήξεως, *ἦσιν* εἰς, *ἐνθα* ἐκεῖ, πρὸ τοῦ σπηλαίου.—76-80 *αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ* ἀφ' οὗ δὲ πλέον, *θηήσατο ἐφ' οὐμῶ* παρετήρησε μετ' ἐνδομύχου θαυμασμοῦ, *ἄρα* μετὰ τοῦτο, *διὰ θεάων* α 14, *ἄγνο(ι)έω*, οὐδὲ ἠγνοίησε λιτότ. καὶ τὸν ἀνεγνώρισε πολὺ καλά, *ἄντην* (ἀντί) κατὰ πρόσωπον, εἰς τὸ ἰδοῦσα, *γάρ τε* πανταυ (=παν), *ἄγνω(ι)ός* 1 ἄγνωστος, κτηρ., *οὐδ' εἰ* καὶ ἂν ἀκόμη, *ἀπόπροθι* μακράν.—81-3 *οὐδὲ* ἀλλὰ δέν, *ἄρα* ὡς ἀνέμενε (νὰ εὐρη), *μεγαλήτωρ-ορος* (μ. ἦτορ) μεγαλόκαρδος, *πάρος περ* ἀκριβῶς πρότερον (κλαῖε ἡμενος, ἦστο κλαίω), *ἐρέχθω* σπαρατῶ, κατατρώω, βασανίζω, *στοναχῆ* (στένω-νάχω) στεναγμός.

43-84. **Αργεῖφόντης* α 37, *διάκτορος* α 84.—44 *πέδιλα* α 96.—45 *ἀμβρόσια* πᾶν ὅ,τι ἀνήκει τοῖς θεοῖς εἶναι ἀφθαρτον καὶ αἰώνιον.—46 *ἄμα πνοιῆς* ἄ. ὁ θεὸς εἶναι προσωποποιία τοῦ ἀνέμου· ὡς ὁ ἄνεμος πέμπεται ὑπὸ τοῦ Διός, οὕτω καὶ ὁ Ἑρμῆς εἶναι ἄγγελος αὐτοῦ· ὡς ὁ ἄνεμος περιφέρεται ἠὲ κακεῖσε, οὕτω καὶ ὁ Ἑρμῆς ἐγένετο ὁ θεὸς *ἠγήτωρ, ἠγεμόνιος, ἐνόδιος*, ὁδηγὸς τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐν ταῖς διασταυρώσεσι τῶν ὁδῶν πολλῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρχον οἱ ἔρμαι (πρβλ. τοὺς ἔρμας τῶν Πεισιστρατιδῶν, *περὶ ὧν* ἰδ. τὰ ἡμέτερα *Διδακτικὰ* σ. 73-4 καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ μόνου εὐρεθέντος ἔρμου αὐτῶν ἐν *Ἀθην. Πολ.* Πιν. Γ' 3 τῆς ἡμετέρας ἐκδόσεως)· ὡς ὁ ἄνεμος (θέλλαι α 241) κλέπτει, οὕτω καὶ ὁ Ἑρμῆς· ὡς ὁ ἄνεμος συρτῖται (ἄδει ὡς αἰοδός καὶ μουσικός), οὕτω καὶ ὁ θεὸς εἶναι ἐρευρετὴς τῆς λύρας. Ἐπειδὴ ἡ ψυχὴ ὁμοιάζει πρὸς πνοήν, ὁ θεὸς κατάγει εἰς τὸν Ἀθην τὰς ψυχὰς τῶν

ἀποθανόντων, ἀλλὰ καὶ ἀνάγει ἐκείθεν, κρατῶν χρυσὴν ῥάβδον (ἐξ ἧς χρυσόραπις), δι' ἧς ἀποκοιμίζει πάντα, ὅστις θὰ ἦτο πρόσκομμα εἰς τὸν δρόμον του.—50 Πιερία χώρα πρὸς Β καὶ Α τοῦ Ὀλύμπου.—60 αἰθήρ α 67.—πόντος ὑποτίθεται ἢ ἐν ΒΔ τῆς Ἑλλάδος ἀπέραντος θάλασσα, ἢ ὑ.ε' οὐδενὸς πλοίου διαπλεομένη, ἢ περιβάλλουσα τὴν νῆσον Ὠγγίαν.—61 αἰοιδιάουσα ἴσως τὸ ἄσμα ἦτο ῥυθμικόν, πρὸς τὸν ῥυθμὸν τοῦ ὁποίου ἢ Νύμφη ὕφαινεν. Καθ' ὅλου οἱ ἀρχαῖοι Ἑλληνες συνήθιζον νὰ συνοδεύωσι τὴν ἐργασίαν αὐτῶν καὶ δι' ἄσματος, καθιστώντες αὐτὴν οὕτω κουφοτέραν καὶ τερπνοτέραν· οὕτω μνημονεύονται ᾠδαὶ ἱμαῖοι (τῶν ἀντλούντων ὕδωρ), ἐπιμύλιοι (τῶν μυλῶθρων), λυτιέρσαι (τῶν θεριστῶν), ἐπιλήνια (κατὰ τὴν θλίψιν τῶν σταφυλῶν), βαυκαλήματα τῶν μητέρων, ἔρετικαί, ποιμενικαί κ. ἄ.—64 εὐώδης κυπάρισσος κατὰ τὰς θερμοτέρας ἡμέρας ἀναδίδει ἀναθυμιάσεις εὐαρέστου ὁσμῆς.—Τί σκοπεῖ ὁ ποιητὴς παριστῶν καὶ αὐτὸν τὸν θεὸν Ἐρμῆν θαυμάζοντα τὰ κάλλη τῆς Ὠγγίας; Τί παρατηροῦμεν εἰς τὴν περιγραφὴν;

85-90 ἐρεείνω, ἐρέω-ομαι, εἶρομαι, ἐρωτῶ, ἰδρῶ βύλλω νὰ καθίσῃ, καθίζω, φαεινὸς 3 (φάος φῶς, φαε-νός) ἀπαστραπτῶν, ἀκτινοβολῶν, σιγαλοῖς 3 στιλπνός (διὰ τὴν λειότητα καὶ στίλβωσιν), τίπιε α 225, χρυσόραπις-ιδος (χ.-ραπ.-, ῥάβδος, ῥόπαλον) ὁ φέρων χρυσὴν ῥάβδον, εἰλήλουθα ἰων. ἐλήλυθα, αἰδοῖος α 139 ἀξιοσέβαστος, ἀξιότιμος, φίλος πεφλημένος, τὰ ἐπίθ. παράθεσις τοῦ ὑποκ.: Ἐρμῆ, ὅστις μοὶ εἶσαι ἀξιότιμος καὶ πεφλημένος, ὃν περιβάλλω διὰ σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης, διὰ τί., πάρος 82, θαμίζω α 143 συχνάζω, ἐπισκέπτομαι συχνά, : ἐν τούτοις (μὲν-μὴν) ἄλλοτε (πρότερον) τοῦλάχιστον ποσῶς δὲν ἐσύχναζες ἐδῶ, αὐδάω α 371 λέγω, φρονέεις ἔχεις μέσα σου, θυμὸς α 4,107, ἀνώγω α 269: εἶμαι εὐχαρίστως πρόθυμος, τετελεσμένον περὶ πράγματος, περὶ τοῦ ὁποίου ἐξ ἰδίας πείρας γινώσκωμεν ὅτι ἔχει ἤδη καὶ ἄλλοτε ἐκτελεσθῆ, ἐπομένως δύναται καὶ σήμερον νὰ ἐκτελεσθῆ: ἐκτελέσιμον.—92-94 ἀμβροσίη (-α) ἡ τροφή τῶν θεῶν, νέκταρ οὐ. τὸ ποτὸν τῶν θεῶν, κεράννυμι... κυρ. οἶνον μεθ' ὕδατος, ἐνταῦθα καταχρηστικῶς κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην συνήθειαν: ἔχυσεν εἰς τὸν κρατῆρα, ὁπόθεν ἦντλει διὰ πρόχου (καννατιοῦ) καὶ ἐκέρνα εἰς τὸ ποτήριον, ἔσθω καὶ ἐσθίω ἔδω.—95-8 δειπνέω α 124, ἤεραρον, ἄορ. τοῦ ἀραρίσκω α 280: ἐσύλωσε τὴν καρδίαν του, ἐκαρδοπιάσθη, ἐδώδῃ, ἐδώδιμος, ἀμείβομαι α 44, 63, εἰρωτᾶς παράταξις ἀντι: ἐπειδὴ ἐρωτᾶς με, αὐτὰρ (αὐτε ἄρα) ἐν τῇ κυρ. σημ. λοιπὸν ἐγώ

ἀφ' ἑτέρου, ἐννέπω α 1 (σεπ-, in quam, θε(σ)-σπέσιος, θέσις α 328), ἐπισπήσω κ. ἐνίπω, ἐπισπον, λέγω, τὸν μῦθον ὅτι ἔχω νὰ εἴπω, νημερτέως α 86 εἰλικρινῶς, κέλομαι (κελ-, κελεύω), κελήσομαι, ἀόρ. ἀναδιπλ. κε-κ(ε)λ ὄμην, κεκλόμην, προτρέπω.—99-104 ἠνώγει ὑπρστκ. τοῦ ἄνωγα, πρκμ. ἐν σημ. ἐνεστ. προτρέπω, πρστκ. ἄνωχθε, τίς δ' αἰτιολ. τὸ οὐκ ἐθέλοντα, τοσσόνδε ἀπὸ τῆς Πιερίας μέχρι τῆς Ὠλυγίας 50, ὅπερ δεικνύει, ἄσπετος 2 (ασ(τ)-σεπ, ἐννέπω) ἄρρητος, ἀπέραντος, ἐπίτασις διασαφοῦσα τὸ τοσσόνδε ὡς ἐπιφώνησις, οὐδὲ καὶ δέν, εἰσάγον παρατακτικῶς μετὰ τὸ ἄσπειον β' αἷτιον τοῦ οὐκ ἐθέλοντα, τὸ ἔρημον καὶ ἀκατοίκητον τοῦ ἀπεράντου χώρου, οὐδέ τις (ἔστι), πόλις βροτῶν τίς γενική; ἄγχι α 157, συγκ. ἄσπον, ὑπερθ. ἄγχιστα, ῥέξω ἱερά α 47, ἐκατόμβη α 25, ἔξαιτος 2 (ἐξ-αἴ-νυμαι λαμβάνω) ἔξαιρετος, ἐκλεκτός, ἔστι ἔξεστιν, εἶναι δυνατόν, μάλ' οὐ πω; κατ' οὐδὲν ἰατολύτως τρόπον, παρέρχομαι (προσπερνῶ) ὑπεκφεύγω, νόος θέλησις, αἰγίλοχος (ἔχων αἰγίδα) ὁ φέρον τὴν αἰγίδα (αἰσσω α 102), ἀσπίδα (τοῦ Διός), ἦτις τινασομένη ἔτρεπε τοὺς ἀντιπάλους εἰς φυγὴν, ἢ ὁ ἐπὶ τῆς (κατ)αἰγίδιός ὀχούμενος, θυελλώδης, ἀλιώω (ἄλιος μίταιος) μεταιώνω.—105-15 ἀλιός 3 (ἀλιός θ., ἐκ τοῦ ἔπιφ. οἶ, ἀθλιότης δυστυχία) ἄθλιος, ἀξιοδάκρυτος, ἀξιολύπητος, ὑπρθ. ἀλιόρωτος, ἄλλων ὡς ἐκ συγκο. : ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλους, ἐξ ὄλων, ἀπε alios, τοὶ σοί, τῶν (δεικτ.) ἀνδρῶν διααρ. ἐκ τοῦ ἀνδρα, ἠνώγειν γ' προσ. ἐκ τοῦ ἠνώγειν, ὁ πρτκ. (ὑπρστκ. 99), διότι ὁ Ἐρ. ἀποβλέπει εἰς τὴν στιγμήν, καθ' ἣν ἐλάμβανε τὴν ἐντολήν, νῦν ἀποπεμπόμεν νάρηνης ἐλεύθερον νὰ φύγη, αἴσα θ. 40 μοῖρα, τῆδε ἐνταῦθα, πρὸς τὸ δλέσθαι, νόσφιν 20, ἔτι ἀκόμη, καὶ πάλιν πρὸ τοῦ θανάτου του, πρὸς τὸ ἰδέμεν.—116-20 ῥίγέω (ῥίγος, frigus) καταλαμβάνομαι ὑπὸ ῥίγους, παγώνω, 117—α 122, σχέτιλος σκληρός, ἄνευ συμπαθείας, ζηλήμων (ζηλέω) ζηλότυπος, φθονερός, κτγρ., ἔξοχον ἄλλων ὅσον οὐδὲν ἄλλο πλάσμα εἰς τὸν κόσμον, οἷ τε ἀναφ. αἰτιολ., ἀγάομαι κ. ἀγαμαι, ἀγασθε μετ' ἔπειθ. α μετὰ τὴν συναίρεσιν α 39, +δοτ. ζηλεύω, φθονῶ, εὐνάξομαι 65, ἀμφαδίην, ἐξ ἐπιθ. ἀμφάδιος, ὡς ἐπίρ. πρὸς τὸ εὐνάξομαι, κ. ἀμφαδόν, ἀμφαδὰ ἀναφανδόν, ἐν φανερωῖ, ἐν νομίμφ γάμφ, ὅστις παρ' Ὀμ. καλεῖται ἀμφάδιος, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰς μυστικὰς ἔρωτικὰς σχέσεις, τίς (θεὰ) οἰαδήποτε θεὰ, ποιήσεται ὑποτ. ἀορ. ἐκλέξῃ δι' ἑαυτήν, ἀκοίτης α 39 ὁ σύζυγος, φίλον ἀ. κτγρ. τοῦ νοουμένου ἄνδρα τινά.—121-28 ῥοδοδάκτυλος ἡ ἔχουσα

ῥοδόχορος δακτύλους, *ἔλειο* εἴλετο, *τόφρα* κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον (τῆς συμβιώσεως), *ἠγάασθε* ἐκηρύξατε ἐκ ζηλοτυπίας ἀγριον πόλεμον, *ῥῆα* 160, *ῥ.* ζῶντες οἱ ἀπόνως καὶ ἀμερίμωως ζῶντες, *ἀγνή* διὰ τὴν αὐστηρὰν παρθενίαν τῆς, *ἐποίχομαι* ἐπέρχομαι, προσβάλλω, *ἀγανὸς* 3 μαλακός, γλυκός, ἀνώδυνος, ἢ δοτ. ἐκ τοῦ *ἐποιομένη*, *κατέπεφρον* ἀόρ. ἀνευ ἔνεστ. ἐκ ῥ. *φεν*-(φόνος), μετ' ἀναδ. *φέφ(ε)ν-ον*: *πέφρον*, ἐφόνευσα, ὡς *δ'* (ἠγάασθε), *μίγη* παθ. ἀόρ. β' τοῦ *μείγνυσθαι* συνεκοιμήθη, *φιλότης* θ. ἔρωσ, *εὐνή* τοπ., ἢ ὕλη ἔκφρασις: συνεκοιμήθη ἐξ ἔρωτος, *εἴκω* (ὑπείκω) ἐνδίδω: ἐνδύσασα εἰς τὰς ὑταγορεύσεις τῆς καρδίας τῆς, ἀκολουθήσασα τὴν καρδίαν τῆς, *νειὸς* θ. (γῆ, νέος, ὑπερθ. *νειάτος* ἔσχατος, κατώτατος) κτῆμα κείμενον εἰς βαθυλόωμα, γούπατον, βαρικόν, *τρίπολος* 2 (*πέλομαι*) τρεῖς φορὰς γυρισμένος, ἀροτριαμένος, τὸ ἔαρ, θέρους καὶ φθινόπωρον πρὸ τῆς σπορᾶς, *οὐδὲ* ἀλλὰ δέν, *ἀπυατος* 2 α 242: ἀλλὰ δὲν παρέμεινεν ἐν ἀγνοίᾳ, δὲν ἐβράδυνε νὰ φθάσῃ τοῦτο εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ Διὸς, *δὴν* α 49, 203, *ἀργῆς-ῆτος* 1 (ἀργός λευκός, *ἄργιλος*, *ἄργυρος*, *ἐν-ἀργῆς*) ἀπαστραπτῶν, ἀστραπηβόλος.—129-36 αὐτὸ πάλιν, *μοι* πρὸς τὸ ἀγασθε, κ. *παρῆναι*: διότι ἔχω εἰς τὸ πλευρόν μου, *βροτὸς* α 32, *μὲν* μὴν, ὁμως, *σαῶς* σῶζω, *βεβαῶς-ῶτος* βεβηκώς, *τρόπις-ιος* θ. τὸ κατώτατον μέρος τοῦ σκάφους, ἢ δοκὸς (καρῖνα), εἰς ἣν προσαρμύζονται αἱ πλευραὶ: καθ' ἣν στιγμήν εἶχε κρεμάσει τοὺς πόδας του περὶ τὴν τρόπιν, ἐν ᾧ ἐκίθητο ἱπαστί ἐπ' αὐτῆς, *οἶον* ἀνευ τῶν ἐταίρων, διασαφούμενον ἐν 133, *ἐλάσας* πλήξας, *κεάζω* σχίζω, συντρίβω (πρβλ. *Καιάδας* βάραθρον, σχισμῆ), *οἶ* ἢ θ., *οἶνον-οπος* ἔχων τὴν ὄψιν τοῦ οἴνου, ὑπόμυθος, σκοτεινός (ἢ καὶ ὑπέρυθρος, κόκκινος περὶ τὴν ἀνατολήν, δύσιν), [*ἐσθλὸς* 3 α 95, *ἀπέφθιθεν* ἀπεφθίθησαν, τοῦ *ἀποφθί(ν)ω*, ἐξ οὗ καὶ μ. ἀόρ. *ἀπεφθίμην* ἀφανίζομαι, ἐξολοθρεύομαι, *ἄρα* ἔπειτα, *πελάζω* (*πέλας* πλησίον) φέρω πλησίον], *μὲν* ἀληθῶς, *φιλέω* φιλοξενῶ, *τρέφω* περιποιοῦμαι, *ἀγήραος* ἀττ. ἀγήρωσ.—137-40 137 8=103 4, *ἔρρω* ἔρχομαι ἢ πηγαίνω ἐπὶ κακῶ μου, πρβλ. *ἔρρ' ἐς κόρακας*, *ἔρρετω* ἄς ὑπάγῃ εἰς τὴν ὁγῆν (εὐχῆν) τοῦ θεοῦ, ἢ προστκ. παραχώρησιν, ἐκ τούτου τὸ *ἐπὶ πόντον*, *ἀτρύγετος* α 72, *ἐποτρύνει* μιν (Ὀδ.) ἔρρειν, *ἀνώγει* γ' ἐν. ἔνεστ. *ἀνώγω*, σχηματισθέντος ἐκ τοῦ πρκμ. *ἀνωγα* διὰ τὴν ἔνεστ. σημ.—140-4 *πέμπω* παρέχω τὰ μέσα τῆς ἀναχωρήσεως, *οὐ πη* οὐδαμῶς, *πάρα* πάρεσι, αἱ προθέσ. ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον (ἐν ἔνεστι, ἐπὶ ἔλεστι), *ἐπή-*

ρετμος ὁ ἔχων ἔρετμιά, κόπας, κωλήρης α 181, οἱ κεν ἀναφ. συμπ., πέμπω συνοδεύω, *νώτα* ἢ ἐπιφάνεια, *υποτίθεμαι* α 279, *πρόφρων* 2 ὁ ἔχων τὴν φρένα ὑπὲρ τινος, εὐμενής, με ἀνοικτήν, πρόθυμον καρδίαν (ἄνευ ὑστεροβουλίας), κίγρ., κ. *προφρονέως-πρόφρονι θυμῷ, ἐπικεύθω* ἀποκρύπτω τι, προβλ. *κευθμών*, ὡς κε συμπ. οὕτως ὥστε νά, *ἦν* ἔην, *ἀσκηθῆς*; 2 ἀβλαβής.—145-7 *διάκτορος* α 84, *οὔτω* ὅπως λέγει; 139, *ἐποπίζομαι* (ὄπισ θ.(ὄλοπα) παρατήρησις, προσοχή) σέβομαι, φοβοῦμαι, *μῆνις-ιος* θ. ὀργή, *μετόπισθε* κατόπιν, ἐάν δὲν συμμορφωθῆς πρὸς τὴν ἐντολήν του, *κοτέομαι* (κότος ἄ. θυμός, ὄν φυλάττομαι, μνησικακία) κραίω, φυλάττω ἐχθροπάθειαν, *χαλεπαίνω* ἐκδηλώνω ἀγρίως τὴν ὀργήν μου.

83-147. 86 *θρόνος* α 130.—93 *ἀμβροσίη* ἡ τροφή τῶν θεῶν, πιθανῶς τὸ μέλι, *νέκταρ* τὸ ποτόν αὐτῶν, πιθανῶς τὸ ὑδρόμελι, ὕδωρ διὰ μέλιτος γλυκανθέν.—94 *Ἀργεῖφόνιτις* α 37.—102 *ἐκατόμβη* α 25.—103 *αἰγίοχος* ἡ αἰγίς ἦτο ἀσπίς τοῦ Διὸς ἀποτελουμένη ἐξ αἰτιοῦ δέρματος, οἱ αἱ ἦσαν αἱ πρωτόγονοι ἀσπίδες. Ἐπειδὴ τινασσομένη ἐμπνέει τρόμον τοῖς ἀντιπάλαις, φαίνεται ὅτι εἶναι προσωποποιία τῶν θυελλωδῶν νεφῶν τῆς καταιγίδος, ἐξ ὧν προέρχονται ἡ ἀστραπή καὶ ὁ κεραυνός, τὰ φοβερὰ ὄπλα τοῦ Διός· ἐν Πίν. ΣΤ' 1 φορεῖ αὐτὴν ἡ Ἀθηναῖα.—106 *Πρίαμος* ὁ γηραιὸς βασιλεὺς τῆς Τροίας.—121 *Ἡὼς*; ἡ θεὰ τῆς αὐγῆς· καρῖστατο ὕστερον ἐστεμμένη δι' ἀκτίνων καὶ ἐπιβαίνουσα τεθρίππου ἀναδυομένου τὴν πρωΐαν ἐκ τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης, ἐν ᾧ ὁ υἱὸς αὐτῆς Φωσφόρος (Ἀὐγερινός), μικρὸς πτερωτὸς παῖς, πετᾷ πρὸ αὐτῆς κρατῶν δᾶδα ἀνημμένην· ἄλλοτε ὡς παρθένος πτερωτῆ λευκὰ περιβεβλημένη πετᾷ διὰ τοῦ αἰθέρος χύνουσα ἐξ ὑδρίας δρόσον εἰς τὴν γῆν· προβλ. καὶ τὴν τοιχογραφίαν τοῦ Γουτῆδου Ἰρένη.—*ξοδοδάκτυλος* διότι χρόνον βραχὺν πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου προβάλλουσιν ἐν τῷ ὀρίζοντι δέσμαι ἡλιακῶν ἀκτίνων ὡς ῥόδινοι δάκτυλοι τῆς Ἡοῦς, ὅταν δὲ ἔκτασις ὅλη ἐνωρίτερον πρὸ τῆς ἀνατολῆς προβάλλει ὡς κροκόχρους, ἡ θεὰ λέγεται τότε *κροκόπελος*. Ἐπειδὴ κατὰ τὸ θέρος ὁ (ἀστερισμός) *Ὠρίων* (γίγας κραταῖος) ἐπιτέλλει περὶ τὴν πρωΐαν πρὸς Α ἐν ἀκτινοβολούσῃ καλλονῇ, ἐπιστεύετο ὅτι ἡ Ἡὼς ἠγάπησε καὶ ἀνήρασεν αὐτὸν (διότι ἐκ τοῦ πρωϊνοῦ φωτὸς γίνεται ἄφαντος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ), ἕως ἡ *Ἀριεμις* (προσωποποιία τῆς χρυσοῦς σελήνης, ὅθεν *χρυσόθρονος*) ἡ θεὰ τῆς παρθενικῆς ἀγνόγητος κατετόξευσεν αὐτὸν ἐν τῇ νήσῳ *Ὀρτυγία*, ὡς ἐκαλεῖτο τὸ πρῶτον ἡ νῆσος Δῆλος ἢ γενέθλιος τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ

τῆς Ἀργεΐδος (κατ' ἄλλους ἐν τῇ πρὸ τῶν Συρακουσῶν νήσῳ). Διὰ τῶν βελῶν (ἀκτίων τῆς σελήνης) ἐξαποστέλλει ταχὺν καὶ διὰ τοῦτο ἀνώδυνον θάνατον πρὸς τὰς γυναῖκας, ἐν ᾧ οἱ αἰφνίδιοι καὶ ἀνώδυνοι θάνατοι τῶν ἀνδρῶν ἀπεδίδοντο εἰς τὸν ἀδελφὸν Ἀπόλλωνα (ἥλιον) τὸν Ὠρίωνα φρονεῦει οὐχὶ ὡς θεὰ τοῦ θανάτου (διότι μόνον γυναικῶν φρονεῦει), ἀλλὰ διὰ προσωπικὴν πρὸς αὐτὴν προσβολήν.— **125** ἡ **Δημήτηρ**, θεὰ τῆς καλλιεργουμένης γῆς (πάροχος τῶν δημητριακῶν καρπῶν), ἐνυμφεῦθη τὸν **Ἰασίωνα**, δαίμονα τῶν καρποφόρων χθονίων τῆς γῆς, ἐξ οὗ ἐγέννησε τὸν Πλοῦτον (τὸν γεννώμενον ἐκ τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς).— **132** α 8.— **136** **θῆσειν ἀθάνατον** διὰ τῆς ἀμβροσίας καὶ τοῦ νέκταρος, δι' ὧν καὶ οἱ θεοὶ συντηροῦσι τὴν ἀθανασίαν αὐτῶν.— *Διεξήγαγε μετὰ τέχνης τὴν ἀποστολήν του ὁ Ἐρμῆς; Πῶς;*

148 **50 κρατὺς** 49, **μεγαλήτωρ** 81, **πότνια** α 14, **ἦε** ἦει, **ἐπικλύω** ἐπακούω α 300, **ἐπέκλυεν** ἀόρ., **ἀγγελίαι** παραγγελία, προσταγή.— **151-8** **ἄρα** ὡς ἦτο φυσικὸν νάναμένωμεν μετὰ τὰ 81..., **ἔσσε** δυικ. οὐ. ὀφθαλμοὶ (oculus), **τέρσομαι** (torreo, torrens -χρῆμασρος, terra ξηρὰ) ξηραίνομαι, στεγνώνω, **δακρυόφιν** ὄργ. α 403 δακρύων, **αἰὼν** γ. κ. (aevum) ζωή, **κατεῖβω** κ. **καταλείβω** (εἶβω στάζω, χύνω) ἀφήνω νὰ στάξῃ, χύνω, **κατεῖβετο** κατέρρεε, κατετήκετο ὡς ὁ κηρός, ἐστράγγιζε, **ὀδύρομαι** νόστιον θρηνῶ, ποθῶ τὸν ν.: ἐν τῷ ἀλγεινῷ πόθῳ τοῦ ν., **ἀνδάνω** (ἡδύς, suavis), **ἄδον** καὶ εὐαδον, **ἔαδα**, ἀρέσκω, **ἦτοι** α 155, **λαύεσκε** θαμ. πρτκ. τοῦ **λαύω** συνήθιζε νὰ διανυκτερεύῃ, τακτικῶς ἐκοιμᾶτο, **καὶ ἀνάγκη** εἰ καὶ κατ' ἀνάγκην, εἰ καὶ καταναγκαζόμενος, παρὰ τὴν θέλησίν του, **παρὰ ἐθέλουσῃ** οὐκ ἐθέλων: ἀνευ ἀγάπης παρὰ τὸ πλευρὸν ἐκείνης, ἦτις τὸν ἠγάπα, **ἄμ** ἀνά, μετ' ἀποκολῆς τοῦ α, **ἄμ π.** ἐπάνω εἰς τοὺς βράχους, **ἠϊὼν-όνος** θ. ἀκτῆ, **δερχέσκετο** θαμ. πρτκ. τοῦ **δέρχομαι**, ἔδρακον, **δέδορκα**, κοιτάζω, στρέφω τὰ βλέμματα (δράκων), **ἀτρύγετος** α 72, **λείβω** (κ. εἶβω 152) σταλάζω, χύνω.— **159-64** **ἀγχοῦ ἄγχι** 101, **κάμμορος** (κατ'ἀ) σμορος) ὁ κακίστην τύχην ἔχων, δυστυχεστάτος, **μοι χαρ.** σὲ παρακαλῶ, **φθίνω** τήκομαι, **πρόφρασσα** θηλ. τοῦ **πρόφρων** 145, **μάλα π.** με ὄλην μου τὴν καρδίαν, **ἤδη** τώρα πλέον, **δόρῳ**, **δούρατος** κ. δουρός, ξύλον (δούρειος ἵππος), **χαλκὸς** χαλκοῦς πέλεκυς, εἰς τὸ **ταμών**, **ἀρμόζομαι** συναρμόζω, συνδέω διὰ τὸν ἑαυτὸν μου, **σχεδίῃ** 33, **ἔκρια** (κυρίως) δύο μικρὰ σανιδώματα (καταστρώματα), τὸ ἐν κατὰ τὴν πρῶραν, τὸ δὲ κατὰ τὴν πρῦμναν, διότι ἡ Ὀμ. ναῦς δὲν εἶχε συνεχῆς κατὰστρω-

μα, *πήγνυμαι* ἔ. συναρμολογῶ τὰ πατώματα, ὑψοῦ, ὑπόθι κ. ὑψι ὑψηλά, ὡς τελ., *ἥροειδης* 2 (ἀήρ ἥερος θ. ἀήρ, ὀμίχλη) ἄεροειδής, ὀμιχλώδης, σκοτεινός.—165-170 *μενοεικής* 2 (μένος-δοικα, εἰκ) ὁ σύμφωνος πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν, ἐπαρκής (καὶ ὁ εὐφραϊῶν ἅμα τὴν ψυχὴν), τὸ ἐπίθ. καὶ εἰς τὰ τρία οὖσ.: πλοῦσια, πλουσιοπαρόχος, *εἰρύκω* α 14, *λιμὸς* ἐνταῦθα συμπεριλαμβάνει καὶ τὴν δίψαν, ἅ κεν ἀναφ. συμπ.: τόσον ἄφθονα ὥστε..., *ἀμφι-έννυμι* (Ἔσο-, ves-tis, ἐσθής), *εἶμα* (Ἔσο-μα, ἔμμα) ἔνδυμα, ἐκ τούτου τὸ *ἱμάτιον*. *οὔρος* ἅ. (αὔρα) οὔριος ἄνεμος, ἦν τεῖν, α 402, *ἀσκηθής* 144, ὡς κε ἡ σκοπηθεῖσα ἀκολουθία: ὥστε νά, *έχουσι* κατοικοῦσι, *φέρτερος* α 405 ὑπέρτερος ἀνώτερος, *κραιὼν* κ. *κραιαίνω*, *ἐκρηγα* κ. *ἐκρήγη*, (σε-ο) ἐκτελῶ, τὸ ἀφρ. ἀναφ.: ἐν τῇ συλλήψει καὶ ἐν τῇ ἐκτελέσει.—171 6 *ῥιγέω* 116, *πολύτλας* μόνον ὄνομ. (*τλήναι* α 87) ὁ πολλὰ ὑπομείνας, καρτερικός, πολυπαθής, *μήδομαι-σομαι-σάμην*, σκέπτομαι, πρβλ. *μήτις*, *πολύμητις*, *μητιάω* α 234, *τόδε* ἀντκμ., *ἄλλο τι* κτγρ.: τοῦτο δά, τὸ ὁποῖον σκέπτεσαι, εἶναι ἄλλο τι—πρὸς τούτοις σκέπτεσαι ἄλλο τι, καὶ κανὲν ἄλλο σχέδιον μελετᾶς, δὴ ἀσφαλῶς, *πομπή* ἡ ἀποστολὴ εἰς τὴν πατρίδα, *οὐδέ τι* ποσῶς ὅμως, ἡ αἰτιολ., *κέλομαι* 98, *λαῖτμα* οὐ-ὄνομ. αἰτ. (*λαιμὸς* καταπίνων) χάσμα, βυθός, λ. *θαλάσσης* βαθεῖα, ἀχανὴς θάλασσα, *ἀργαλέος* 3 (ἄλγος) πικρός, ἐπικίνδυνος, *οὐδέ* ἐπίθ. ἐπὶ τὸ μεῖζον, *εἶσαι* (ἴσος) σύμμετροι, ἰσόροποι, ἐν ὀριζοντίῳ θέσει ὑπὲρ τὰ κύματα πλέουσαι, *ὠκύπορος* (ὠκός 3 ταχύς) ταχύπορος, ταχύπλους, α 266 τὸ λαῖτμα, τὸ δὲ ἀντιθ. καὶ ὅμως δὲν... ἢ ἐπὶ πρὸς τὸ τὸ: ὑπεράνω αὐτοῦ, *ἀγαλλόμεναι* τρελλαὶ ἀπὸ τὴν χαράν των, χοροηθηδῶσαι, *οὔρος* 167.—177-9 *οὐδ' ἂν ἐγώ...* ἀλλὰ ἐγὼ δὲν θά εἶχον καμμίαν ὄρεξιν νά, *ἀέκητι* α 79, *σέθεν* σοῦ, *τλαίης* α 288, τὸ ὅ σημ. καὶ τολμᾶν: ἐὰν δὲν ἐλάμβανες τὴν τόλμην, τὸ θάρρος, ἐὰν δὲν ἀπεφάσιζες, *μέγαν* ἐπίσημον, *μὴ βουλεύσεμεν* εἰδ. ἀφρμφ..., *ἄλλο τι* ἀντκμ., *πῆμα* κακὸν παρὰθ., *μοι αὐτῷ* τίς δοτ.; —180-3 *μειδάω* κ. *μειδιάω*, *καταρέζω* θωπεύω, *ἔπος ἔφατ'* ἤρχισε νά λέγη, *ἔκ τ' ὀνόμαζε* καὶ ὠνόμαζε μετὸ ὄνομα, προσεφώνει (χωρὶς νάκολουθῆ πάντοτε τὸ ὄνομα ἐντεῦθεν=) καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, *ἦ δὴ* ἀληθῶς λοιπόν, *ἀλιτρός* 3 (ἀλιταίνω ἀμαρτάνω, ἀλιτήριος) ἀσεβής, ἐνταῦθα ἐν ἀσθενεῖ σημ. πανοῦργος, πονηρός, διάβολος, κολασμένος ἄνθρωπος, *ἀποφώλιος* ἀχρηστος, ἀνωφελής, *οὐκ ἅ. εἰδῶς* ἐξευρίσκων τὰ ἐπίκαιρα, δι' ἐκάστην περίστασιν γνωρίζων τὸ πρακτέον, ὅλως γνωστικός, ἐπι-

φράζομαι ἐπινοῶ, ἐπέροχεται εἰς τὸν νοῦν μου, οἶον ἐπιφ. αἰτιολογοῦσα τὸν προηγουμένον χαρακτηρισμὸν : τί ἦτο λοιπὸν αὐτὸ, τὸ ὁποῖον ἐσκέφθη; νὰ εἴπῃς. = διότι τοιοῦτον λόγον... — 184-7 ἔστω, οἶδα, ἔστω μάρτυς τοῦδε, ὑπερθεν ἄνω, τὸ δεικτ. ἐκεῖ κάτω, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ὑπερθε, κατεῖβω 152, ὅς τε, καθ' ἔξιν πρὸς τὸ κτηθ. ὄρκος, ἀντί ὅ τε, τὸ ὀρκίζεσθαι εἰς τὴν Στύγα, δεινότατος φοβερότατος, φρικτότατος, πέλω, πέλομαι, βουλευσόμεν ἐπεξ. τοῦ τόδε 184, ὑποκ. ἐμὲ παραλειφθέν, διότι ἡ ὅλη φράσις σημ. ὀρκίζομαι. — 588-91 μὲν ἀληθῶς, τὰ δεικτ., νοέω ἔχω κατὰ νοῦν, φράζομαι σχεδιάζω πρὸς ἐκτέλεσιν : αὐτὰ πράγματι, οὐδὲν ἄλλο ἔχω κατὰ νοῦν καὶ θὰ σκεφθῶ νὰ κάμω, ἄσσο' ἄττα, ἄτινα, μῆδομαι 173, χρωῶ θ. (κ. χρωῶ α 225, χρῆος α 409, χρῆ) ἀνάγκη, ἴκω κ. ἰκάνω ἴκω : ὅσα θὰ ἤθελον ἐξεύρει δ' ἐμὲ τὴν ἰδίαν, εἰάν ποτε ἤθελε μὲ εὔρει τόσον μεγάλη ἀνάγκη, καὶ ἐμοί, ὡς καὶ ἄλλοις, νόος αἰσθήματα, καρδία, ἐναίσιμος 2 (ἐν-αῖσα τὸ προσήκον) ὁ ὅπως πρέπει, εὐγενής, θυμὸς διάθεσις, καρδία, σιδήρεος λίθινος, ἀσπλαγχνος, οὐδέ μοι αὐτῇ καὶ ἐγὼ οἴκοθεν, ἐκ φύσεως δέν...

148-191. 158 δερκέσκετο πρὸς τίνα κατεύθυνσιν καὶ τί ζητῶν; — 164 ἡεροειδής ὅταν παρατηρῶμεν τὴν ἀπέραντον θάλασσαν πρὸς τὰ βάθη τοῦ ὀρίζοντος, νομίζομεν ὅτι δὲν βλέπομεν πλέον τὸ στοιχεῖον τοῦ ὕδατος, ἀλλὰ τι ἀεροειδές, ὀμιχλώδες, ὅπερ περιβάλλει γύρω τὸν πόντον. — 176 Διὸς οὐρῶ διότι ὁ Ζεὺς εἶναι ὁ κύριος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῦ ἀέρος. — 185 Στυγὲς ποταμὸς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἄρκαδίᾳ ἐπὶ κλιτύς τῶν Ἀρκαίων, σήμερον Μαῦρο νερό· διὰ τὸ πένθιμον περιβάλλον καὶ τὴν μυστηριώδη εἰς σκοτεινὴν γραῶσαν κατάδυσιν τοῦ ὕδατος ἐπιστεφύετο ὅτι ἡ Στυγὲς εἰσερχόρεϊ μέχρη τῶν ἐγκάτων τῆς γῆς (κατειβόμενον) καὶ διέρροει τὸ βασίλειον τοῦ Ἄιδου. Οἱ θεοὶ ὀρκιζόμενοι ἐπικαλοῦνται μάρτυρας τῆς ἀληθείας τῶν λόγων αὐτῶν τὰ τρία στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἀντιπροσωπεύουσι πᾶν ὅ,τι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ, ἐν τῇ γῇ καὶ ὑπ' αὐτὴν (ἐν τῷ ἔδη) ὁ θεὸς ὁ ἐπικαλούμενος ἐν τῷ ὄρκῳ τὴν Στύγα ἐδήλου ἅμα ὅτι κατηγορεῖτο καθ' ἑαυτοῦ τὸν θάνατον (δεινότατος). — 191 σιδήρεος α 204.

192-201 ἡγήσατο προηγήθη, προεπορεύθη, καρπάλιμος ταχύς, ἴχχιον, ἴχνος, ἴξον μεικτ. ἀορ. τοῦ ἴκω, σπειτος ἀσύνηθες ἀντί σπείος, καὶ ῥα καὶ δῆ, τίθει πάρα παρετίθει, ἐδωδῆ ἐδέσματα καὶ ποτά, πᾶσαν παντοίην, παντὸς εἶδους, ἐντεῦθεν τὸ ἀναφ. οἶα πληθ.: ἐκείνων, ὁποῖα, ἀντίον ἀντικρῦ, ἴξω καθίζω, δμωῆ α 147, 200 = α 149. — 201-5 ἰέρπομαι + γεν. χορταίνω, ἐδητὺς ἐδωδῆ, πο-

τῆς θ. ποτόν, ἤρχε μύθων ἤνοιξε τὴν ὀμιλίαν, διογενῆς ὁ ἐκ τοῦ Διὸς καταγόμενος, εὐγενής, οὖτω ὅπως κατεφάνη ἐκ τῆς προηγηθείσης ἐν τῇ ἀκτῇ συνομιλίας: ἄ! ἔτσι λοιπὸν (κάμνουν), σφιστὰ λοιπὸν, ἐν ἐρωτήσῃ περὶ πράγματος, τὸ ὅποιον συμβαίνει δυσαρέστως δι' ἡμᾶς, *ἔμπης* (ἐν-πᾶς), *καὶ ἔμπης* καὶ μ' ὅλα ταῦτα, καὶ παρ' ὄλον τοῦτο, παρὰ τὴν πικρίαν, ἣν μοι προξενεῖ ὁ ἀποχωρισμός, *χαῖρε* κατευόδιόν σου, εἰς τὸ κάλόν, εἰς τὴν εὐχὴν τοῦ θεοῦ. — 206-10 μὲν μῆν, ὅμως, *αἴσα* 40, *κῆδος* α 244, *ἀναπίμπλημι κ.* συμπληρῶ τὸ μέτρον τῶν συμφορῶν (τὸ ὀρισθὲν ὑπὸ τῆς μοίρας): πόσα ποτήρια πικριῶν σοὶ εἶνε πεπρωμένον νὰ πῆς μέχρι τελευταίας ἡανίδος (νὰ στραγγίσῃς), *ἐνθάδε αὖθι* (αὐτόθι) ἀμρότ. τοπ.: ἐγκαῦθα χωρὶς νὰ κινηθῆς (ἐν τῷ αὐτῷ τότῳ τόπῳ, πρβλ. ὁ ἀδιδὸς ὡς αὐτως), *φυλάττω δῶμα* μένω ἐν αὐτῷ διαρκῶς, ὡς διὰ νὰ φυλάξω, πρβλ. τὸ ἡμέτερον μείνε νὰ φυλάξῃς...: θὰ εἶχες μετ' ἐμοῦ τὴν φροντίδα διὰ τὴν κατοικίαν ταύτην, *ἱμεῖρομαι* α 41 (*ἱμερος* πόθος, *ἱμερόεις* θελκτικός), *ἱμειρόμενός περ* ὅσον καὶ ἂν ἦτο ζωηρὸς ὁ πόθος σου, *ἄλοχος* θ. α 36, *ἐέλδομαι* α 409. — 211-3 *θῆν* ἐγκλ. μόριον: βεβαίως, οὐ μὲν *θῆν* καὶ ὅμως δικαιοῦμαι εἰς τὰ σφιστὰ νὰ καυχῆθῃ ὅτι..., *χερσίων χερσῶν*, ὑποδεεστέρα *κελῆς γε, δέμας* οὐ. μόνον αἰτ. (σῶμα) ἀνάστημα, κορμοστασιά, *φυή* ἡ φυσικὴ διάπλασις τοῦ σώματος (ὡς πρὸς τὴν εὐρυθμίαν τῶν μελῶν, ὡς πρὸς τὰς φυσικὰς γραμμὰς), *οὐ πως οὐδὲ* ἢ ἐπανάληψις τῆς ἀρνήσεως ἐπιτείνει αὐτήν, *ἔοικεν* ἀμρόζει, *ερίξω* ἀντιπαρβᾶλλομαι, ἀντιμετροῦμαι, *εἶδος* μορφή, καλλονή.— 214-20 *πολύμητις-ιος* (μῆτις θ. σκέψις, σχέδιον, *μήδομαι* 173) πολυμήχανος, *πότινα* κλητ. τοῦ *πότινα*, θ. τοῦ *πότις*, α 14, *χῶσο* πρστκ. τοῦ *χῶσομαι* ὀργίζομαι, θυμώνω, *τόδε* σύστ. ἀντικμ. διὰ τοῦτο, *πάντα μάλ'* ὅλα ἀνεξαιρέτως, *οὖνεκα* (οὐ ἔνεκα κνρ. αἰτιολ. διότι) ὅτι, *περίφρων* ἢ πολὺ μυαλωμένη. ἢ πολὺ γνωστικὴ, *ἀκιδνός* 3, μόνον ἐν τῷ συγκρ. *ἀκιδνότερος* ἀσθενέστερος, ὑποδεεστέρος, *μέγεθος* ἀνάστημα, (μεγαλοπρεπὲς) παρουσιαστικόν, *ἀντα* (ἀντι) κατὰ πρόσωπον, *ἄ. εἰσιδέσθαι* εἰς τὴν κατὰ πρόσωπον θεωρίαν, προσβλεπομένη κατὰ πρόσωπον 77, *καὶ ὡς* καὶ παρ' ὄλην τὴν ἀσύγκριτον ὑπεροχὴν σου.— 221 4 *θαίω* συντρίβω, προκαλῶ νανάγιον, ἀντικμ. *μέ, εἰ*+ὑποτ. ἄνευ τοῦ *κέν*, *αὖ* πάλιν, ὡς καὶ ἄλλοτε, *οἶνοψ* 132, *τλήσομαι* θλ τὸ ὑποφέρω, *ἔχων* αἰτιολ., *ταλαπενθῆς* 2 καρτερικὸς πρὸς τὰς συμφορὰς, ὑπομονητικὸς, *μογέω* (μόγος μόχθος, μόγις μόλις) μοχθῶ, πάσχω, ὑποφέρω, βασανίζομαι,

κύμασι-πολέμῳ τοπ. ἐν μέσῳ τῶν..., καὶ τότε γενέσθω, μετὰ τοῖσι μέσα εἰς ὅλα ταῦτα ᾗ; προστεθῆ καὶ αὐτό.—225-7 κνέφας οὐ. ὄνρμ. αἰτ. σκότος (πρβλ. δνόφος, νέφος), ἐλθόντιες τὰ πληθ. κ. δυϊκ., φιλότης 125, μυχὸς ἄ. τὸ βάθος, τὸ ἐνδότερον, μυχῶ τοπ. εἰς τὸ τερπέσθην.

192-227. 197 οἶα ἔδουσι α 112.—199 δμῶαι α 330, —218 Πῶς ἐφρατίζοντο οἱ ἥρωες τοὺς θεοὺς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἀνθρώπους; Πῶς ἐφρατίζεται ὁ Ὅδ. πρὸ τῆς Καλυψοῦς;
228-33 ἦμος ὅτε, τὸ δεικτ. τῆμος, Ἡῶς-ός θ. Αὐγή, ἠριγένεια θ. ἐλίθ. ὡς ἐξ ἄρσ. ἠριγενής (ἀήρ θ. ἠέρος, ἠέρι καὶ ἠρι, ἡ ὀμίχλη) ἢ γινομένη μετὰ τὴν ὀμίχλην, ὀμιχλογενής; καὶ ἐπειδὴ ἡ ὀμίχλη γίνεται τὴν πρωΐαν, ἐντεῦθεν: πρωιογενής; ἔννυμαι ἀμφιέννυμαι, χλαῖνα θ. μάλλινον φόρεμα, χιτῶν ὑποκάμισον, φᾶρος οὐ. λινοῦν φόρεμα, ἀργύφεις 3 (ἐκ θέμ. ἀργυ-, πρβλ. ἄργυ-ρος, καὶ φά-ος) λευκαυγής, ἀπαστραπτούσης λευκότητος, ἀργυρόλευκος, χρύσειος χρυσοκόσμητος, ἰξὺς-ύος θ: ὄσφύς, μέση, ἰξυῖ τοπ., καλύπτρη θ. κ. κρηδεμνον α 334 τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, ἐφύπερθε (βάλετο) ἀπ' ἐπάνω, μήδομαι 173, πομπή ἀποστολή, πρβλ. 32.—262 8 ἔην ἦν, ἄρα φυσικά, ἀφ' οὗ εἶχε τελειώσει ὅλην τὴν ἐργασίαν του, πέμπε ἀφήκεν ἐλεύθερον νάναχωρήσει, εἶμα 117, θυνώδης (θύος οὐ. ἄρωμα) ἀρωματώδης, τὸν ἕτερον τὸν ἕνα, ἕτερον δ' ἕνα δὲ ἄλλον, ἦια κ. ἦα ἐφόδια, ζωοτροφία, κώρυκος ἄ. δερμάτινος σάκκος, ἐν δε (ἔθηκε), ὄψον τὸ ἐπὶ τῷ ἄρτῳ ἐσθιόμενον, προσφάγιον, μενρειαῖς 166, προῖημι ἀπολύω, οὔρος 167, ἀπήμων (ἀ πῆμα) ἀκίνδυνος, λιτ. εὐνοϊκός, λιαρὸς 3 χλιαρός, εὐκρατής, γλυκύς.—269-77 γηθόσυνος (γηθέω, gaudeo χαίρω) περιχαρής, ἐκ τούτου τὸ οὔρω, ἰθύνω (ἰθύς 3 εὐθύς) διεθύνω, ἰθύνεται διεθύνεται τὴν σχεδίαν του, οὐδὲ παράταξις ἀντι: χωρὶς νά, Πληιάδες Πλειάδες, Πούλεια, Βοώτης (βούτης, βουκόλος) καὶ Ἄρκτοῦρος ἄστερισμός παρὰ τὴν Ἄρκτον, ἐπίκλησιν καλέουσι παρονομάζουσι, ἄμαξα ἰων., στρέφεται περιστρέφεται, αὐτοῦ ἐν τῇ αὐτῇ θέσει, χωρὶς νά κατέρχεται ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα, καί τε καὶ προσέτι, δοκεύω παρατηρῶ προφυλακτικῶς, ἐναγωνίως, οἷη μόνη ἐκ τῶν τότε γνωστῶν ἰστερισμῶν, ἄμμορος (σμερ-μμορ) ἄμοιρος, ἀμέτοχος: δὲν δύει, ἄνωγα 139, α 269, ποντοπορεύω ποντοπορῶ, πλέω διὰ τοῦ ἀνοικτοῦ πελάγους, ἔχοντα τὴν (Ἄρκτον), ἐπ' ἄριστερά χ. πρὸς τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τῆς χ., πρὸς τὰ ἀριστερά.—278-81 ὀκτωκαιδεκάτη ὡς εἰ προηγεῖτο ἡμέρας, ἄγχιστον ὑποθ. τοῦ ἄγχι πλησίον

101 : ὅπου ἡ χώρα ἦτο δι' αὐτὸν πλησιέστατα, κατὰ τὸ σημεῖον τῆς χώρας τὸ πλησιέστατον πρὸς αὐτόν, κατὰ τὴν πλευρὰν αὐτῆς τὴν πρὸς αὐτὸν ἐστραμμένην, *εἶδομαι* φαίνομαι, *εἶσατο* ὑποκ. ὄρα : προσέπεσον εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του, ὡς (εἶδεται) ὅτε (εἶδεται) ὅπως ποτὲ φαίνεται, *ῥινὸν* οὐ., συνηθέστ. *ῥινὸς* θ. δέρμα, ἄσπις, *ἤεροειδῆς* 164' ὡς ἡ ἄσπις κατὰ τὴν ἔξωτερ. πλευρὰν κυρτοῦται κωνοειδῶς διὰ τὸν ὀμφαλόν, ἰδ. Πραγμ. α 256, οὕτω καὶ ἡ ὄρεινὴ χώρα τῶν Φ. μετὰ τῶν μετρίως ὑψηλῶν ὄρεων τῆς ἀνεδύετο ἐπὶ τῆς θαλάσσης ὡς ἄσπις ὀμφαλωτῆ.

228-81. 228 *ῥοδοδάκτυλος Ἥως* 121.—228 *χιτῶν* α 286.—*χλαῖνα* τὸ κυρίως ἐθνικὸν ἔνδυμα τοῦ Ἑλληνος ἦτο ἡ ἑρεᾶ χλαῖνα, ἦν ἐφόρουσαν ἔξω τῆς οἰκίας, ἐπανωφόριον, ἐπίμηκες τεμάχιον ὑφάσματος, ὅπερ δὲν ἐφορεῖτο, ἀλλ' ἐρρίπτετο περὶ τοὺς ὤμους (ὡς τὸ σάλιον) καὶ ἐπορποῦτο ἐπ' αὐτῶν, ἀναδιπλούμενον, διὰ πόρπης ἢ περόνης. Ἡ χλαῖνα τῶν ἐπιφανῶν ἦτο πολλάκις πορφυρᾶ, ἢ δὲ ἐορτάσιμος ἔφερεν ἐνυφασμένας ποικίλας παραστάσεις. Οἱ Ὀμ. ἤρωες ἐν εἰρήνῃ εἶναι ἄσκεπεῖς πλὴν ἐν θήρῃ καὶ ἐν τῇ ἔξοχῃ, ὅπου φέρουσι πῖλον πῖλινον ἢ δερμάτινον.—230 *φᾶρος* λ. αἰγυπτιακῆ P(h)aar δηλοῦσα εἰδὸς τι αἰγυπτιακοῦ λίνου καὶ ὑφασμα λινού, δι' οὗ περιετυλίσσοντο τὰ πτώματα (μόμμαι), παρ' Ὀμήρῳ καὶ ἔνδυμα λινού (ὄθεν ἀργύφρον διὰ τὸ λευκαυγὲς τοῦ χρώματος τοῦ λίνου), εὐρὺ μακρὸν, φερόμενον μόνον ὑπὸ ἐπιφανῶν εἴτε ἀνδρῶν ὡς ἱμάτιον (ἐν ᾧ ἡ χλαῖνα ἐφορεῖτο ἀδιακρίτως ὑπ' ἀνδρῶν πάσης τάξεως), καὶ πολλάκις πορφυροῦν χάριν ποικιλίας πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τοῦ λευκοῦ χιτῶνος, εἴτε ὑπὸ γυναικῶν περιβάλλετο περὶ τοὺς ὤμους, ἐπορποῦτο πρὸς τὸ στήθος πρὸ τοῦ δεξιοῦ ὤμου, καὶ ἐξώνυτο ὑπὸ τῶν γυναικῶν. Ἀλλὰ τὸ σύνθηες ἔνδυμα τῶν γυναικῶν ἦτο ὁ ἑρεοῦς *πέπλος*, ἐπίσης μακρὸν εὐρὺ τεμάχιον ὑφάσματος, φέρον ἐνυφασμένα πολλάκις ποικίλα κοσμήματα, περιβαλλόμενος περὶ τοὺς ὤμους, πορπούμενος ἐπ' αὐτῶν, ζωννύμενος κατὰ τὴν μέσην, ὡς καὶ τὸ φᾶρος, καὶ συρόμενος ὀπισθεν. Τὸ φᾶρος ἐφορεῖτο ἴσως μόνον κατὰ τὸ θέρος διὰ τὴν λεπτότητα αὐτοῦ.—232 *χρυσεῖη* ἢ ζώνη ἢ διότι ἦτο ὅλη ἐκ χρυσοῦ ὡς ζώνη θεᾶς ἢ διὰ τὰ χρυσᾶ αὐτῆς κοσμήματα.—*καλύπτρη* κ. *κρηδεμνον* α 334. Ἄλλον κόσμον αἱ γυναῖκες ἔφερον ἔριμα (ἐνώτια), ὄρμους (περιδέραια), δακτυλίους, ψέλια, ἴσως ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων ἐπερραμμένα ποικιλόμορφα κοσμήματα, πόρπας ἐπιχρυσούς καὶ χρυσοκεφάλους κτένας (ἐξ ἐλεφαντίνου ὀστοῦ) ἡμικυκλίους ἀνέχοντας ἐμπροσθεν τὴν κόμην ὡς ἀκριβῶς οἱ σημερι-

Δ. Ν. Γουδῆ.—Ὀμήρου Ὀδύσσεια Α-Ε-Ζ. Ἐκδ. Θ'.

7

νοὶ καὶ στεφομένους διὰ χρυσοῦ χεῖλους, σπείρας τῶν πλοκάμων, πολλὰ δὲ καὶ βαρῦτιμα τοιαῦτα εὐρήματα ἀπόκεινται ἐν ΑΑΜ ἐν τῇ Μυκ. Αἰθούσῃ.—264 *θνώδης* δωμάτια ἢ ἐνδύματα ἐπληροῦντο μύρων, δι' ὧν καὶ μύες ἢ σῆτες ἀπειρογόντο τῶν ἐνδυμάτων καὶ οὐδετεροῦντο αἱ κακαὶ ὀσμαι, ὡς ἡ κνῖσα καὶ οἱ σωροὶ κόπρου ἠπειλοῦν νὰ μεταδώσωσιν εἰς Ὅμ. οἰκίαν. Τὰ μύρα θὰ ἐκομίζοντο ἴσως ἔξωθεν καὶ δὴ ἐκ Φοινίκης.—266 *ὑδατος* εἰς τί θὰ ἐχρησίμευε τοῦτο ;—272 *Πηλιάδες* 7 ἀστέρες, νομισθέντες ὡς πελειάδες, ἀγριαὶ περιστεραί, θυγατέρες ποτὲ τοῦ Ἄτλαντος. Ἐκ θλίψεως ἐπὶ τῇ συμφορᾷ τοῦ πατρὸς α 52 ἠτύοκτόνησαν καὶ κατηστερίσθησαν. Εἶναι ὁ ἀστερισμὸς τῶν ναυτιλλομένων, διότι κατὰ τὴν ἐπιτολὴν αὐτῶν (περὶ τὰς ἀρχὰς Μαΐου) ἄρχεται ἡ καλὴ ἐποχὴ τῆς θαλάσσης, κατὰ δὲ τὴν δύσιν (περὶ τὰ μέσα Νοεμβρίου) ἡ κακὴ.—273 *Ἄρκτος* ἡ μεγάλη, θυγάτηρ ποτὲ τοῦ Λυκάονος, βασιλέως ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἡ *Καλλιστώ*, γεννήσασα ἐκ τοῦ Διὸς τὸν Ἀρκάδα· ἵνα διαφύγῃ τὴν καταδίωξιν τῆς ζήλοτυπούσης Ἑρας, μετεμορφώθη εἰς ἄρκτον, φονευθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος καὶ καταστερισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Διὸς· διὰ τὸ σχῆμα αὐτῆς ἐξελήφθη καὶ ὡς ἄμαξα, ἐλαυνομένη ὑπὸ τοῦ *Βοώτιου* (βουκόλου) ἢ *Ἀρκτούρου* (ἀρκτοφύλικος)· παρ' αὐτὴν ἡ μικρὰ Ἄρκτος, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ πολικὸς ἀστήρ· πάντες οὗτοι ἀστερισμοὶ τῶν ναυτιλλομένων.—*δψὲ δύοντα* διότι μένει ὁρατός, καὶ ὅτε οἱ ἄλλοι, καὶ αὐτὴ ἡ Ἄρκτος, ἔχουσι σβεσθῆ.—274 *Ὠρίων* περίφημος ἐπὶ τῷ κάλλει θηρευτῆς· φονευθεὶς ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος 121 κατηστερίσθη· ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ καταδιώκει τοὺς ἄλλους ἀστέρας, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κυνὸς αὐτοῦ Σειρίου· ἐπιτέλλει περὶ τὰς ἀρχὰς Ἰουλίου, ὁπόθεν ἄρχονται τὰ *κυνικά* καύματα.—*Ὠρίωνα δοκεῖ* διότι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐπιτολῆς τοῦ Ὠρίωνος ἀρχίζει νάνυφώνεται ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς ἐν τῷ ὀρίζοντι καὶ οὕτω φαίνεται ὅτι ὑπεκφεύγει αὐτόν.—277 *ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς* τὸν πλοῦν πρέπει νὰ φαντασθῶμεν ἀπὸ ΒΔ πρὸς ΝΑ.—279 *σκιόεντα* διότι τὰ ὄρη, ὡς τὰ νέφη, μακρόθεν φαίνονται εἰς τὸν ὀφθαλμὸν ὡς σκιεραὶ προβολαί.

282-5 *ἀνειμι* ἐπιστρέφω, *κρείων* α 45, *ἐνοσίχθων* α 74, οἱ *Σόλυμοι* ἔθνος, *εἶσατο* 281, *ἐπιπλώω* ἐπιπλέω, *χώομαι* 215, *κρηόδι* (κῆρ 36) ἐν τῇ καρδίᾳ, *μᾶλλον* ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον, διότι ἦτο ὄργισμένος κατ' αὐτοῦ ἀπὸ πολλοῦ α 62..., *κάρη* α 90, *προτὶ ποί κ.* πρὸς : εἶπεν ἐνδομύχως, μέσα του.—286-90 *ὦ πόποι* ἐπιφ. αἰσχος!, φρίκη!, *ἢ μάλα δὴ* ἀναμφιβόλως λοιπόν, *μεταβουλεύω*

μεταβάλλων γνώμην, **ἀμφ'** Ὅδ. ὅσον ἀφορᾷ τὸν Ὅδ., **ἐμεῖο** ἐμέο, ἐμεῦ (ἐμοῦ), ἐμέθεν, **καὶ δὴ** καὶ ἤδη, καὶ ἰδοῦ, **σχεδὸν** πλησίον (ἔστιν), **πειραο-ατος** οὐ. σχοινίον, βρόχος, παγίς, **οἴζυς** θ. (οἶ, διζυρός 105) ἀθλιότης, δυστυχία: τὴν μεγάλην πλεκτάνην τῆς συμφορᾶς, ἣτις ἔχει ἔλθει κατ' ἐπάνω του, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει τυλιχθῆ, **ἀλλὰ μὲν** (μὴν) **ἀλλ'** ὅμως, **ἐλάαν** ἀντι (ἐλάειν) ἐλᾶν 119, α 25, 39, μέλλ. ἀπομφ. τοῦ **ἐλαύνω** βάλλω ἐμπρός, **ἄδην** ἐπίρ. (σαθ-, satis) ἀρκετά, **κακότης** δυστυχία, ἢ γεν. ἐκ τοῦ **ἄδην**: θὰ τὸν βάλλω ἐμπρός, θὰ τὸν κυνηγήσω, ὥστε νὰ χορτάσῃ ἀπὸ φαρμάκια, νὰ βάλλῃ καὶ εἰς τὰ βρακιά του, θὰ τὸν κάμω νὰ χορεύσῃ ἀρκετὰ ἀκόμη τὸν χορὸν τῆς δυστυχίας.—**291-6 τρίαίνα** θ. καμάκιον φέρον τρεῖς αἰχμῆς, φερομένη ὑπὸ τοῦ Ποσ., **δροθύνω** ἐκτενέσθ. τοῦ **ἐρῶθω** ἐρεθίζω, ἐξεγείρω, **ἄελλα** θ. (ἄημι πνέω) θύελλα, **ἄελλαι ἀνέμων** ἀνεμοστρόβιλοι, **σὺν κάλυπεν** συγχρόνως ἐκάλυψε, κατ' ὀλοκληρίαν, **νῦξ** σκότος, **δρυνμαι** α 348, ἔξ αὐτοῦ **δρυνς**, **δρυνς**, λατ. ογιογ.: ἐνέσκηψε, **σὺν ἔπασον** συνεκρούσθησαν, **δυσσαῆς** (δυσ-ἄημι) δυσμενῆς: πνέων, ἐναντίας ἢ σφοδρός, **αἰθρηγενέτης** ὁ ἐν τῷ αἰθέρι, ἐν τῇ καθαρᾷ διαυγείᾳ τοῦ αἰθέρος γεννηθεὶς, ὅθεν ὁ ἔξαστερόνων τὸν οὐρανόν.—**297-302 λύτω** ἀόρ. **λύμην** τοῦ **λύομαι**: παρέλυσαν τὰ γόνατα, ὡς ἡ ἔδρα τῆς ζωικῆς δυνάμεως, **δχθέω** ἀγανακτῶ, βαρυθυμῶ: ἐν ἀγανακτήσει, ἐν δυσθυμίᾳ, **δειλὸς** δειλαιος, δόλιος: ἄχ κατῆμένος!, **νῦ** α 32, **μήμιστα** εἰς ἀνώτερον βαθμόν, χειρότερον, **τί νῦ μοι...** τί θὰ μοὶ συμβῆ λοιπὸν ἐπὶ τέλους χειρότερον, τί λοιπὸν θὰ ἀπογίνω; **δεῖδω**, **δεῖσομαι**, ἔδαισα, **δέδια**, **δέδοικα**, φοβοῦμαι, **μὴ δὴ** μήπως πράγματι, **νημερτής** α 86 ἀληθής, **ἀναπλήσειν** 207, τὰ δὲ ἀλλὰ ταῦτα ὅλα, **δὴ** ἰδοῦ, προδηλώς.—**303-5 οἰοισιν** μὲ πόσον πυκνὰ νέφη, πῶς μὲ νέφη, **περιστέφει** σκεπάζει ὀλόγυρα, **ἐπισπέρχω** (σπέρχω-ομαι σπεύδω) ἐπισπεύδω, ἐπιταγύνω τὸ βῆμα, ἐνσκήπτω, **σᾶος** (σῶς) σῶος, ἀσφαλής, ὀριστικός, κτηρ., **αἰπὺς** α 11.—**306-7 μάκαρ** α 82, **φέροντες χάριν** χαριζόμενοι, προσφέροντες φιλικῶς τὰς ὑληροεσίας των.—**308-12 καὶ ἐγώ**, δὴ λοιπὸν, **ᾠφελον** (ἀόρ. τοῦ **ᾠφείλειν**) **θανέειν** εἶθ' ἔθανον, **ἐφέπω** (ἐπομαι-σπ-, σπ-), ἐπέσπον, τρέχω κατόπιν, ἐπιζητῶ, εὐρίσκω, **πότμος** ἄ. (πίπτω) μοῖρα, μοιραῖος θάνατος, **δοῦρα** δόρατα, ὡς γούνα, **χαλκήρης** 2 α 262, **περὶ Π. θανόντι** γύρω περὶ τὸν νεκρὸν τοῦ Πηλεΐδου, ἐν τῷ ἀγῶνι περὶ τοῦ πτώματος τοῦ Π., **τῷ** α 239, **λαγχάνω** (διὰ λαχνοῦ) λαμβάνω, τυγχάνω, **κτέρεα** α 291, **κλέος τινὸς** ἢ περὶ τινος φήμη, **καὶ** (κε) ἤγον καὶ θὰ μετέφερον, θὰ περιέ-

φρον εὐρέως τὴν φήμην μου, *μείρομαι* (σμερ·, σμορ·, μμόρος, ἄμμορος 275, κάμμορος 160) μετέχω, *εἴμαρται* (σέ σμαρται, ἐμ-μαρται) εἶναι δεδομένον, πεπωμένον, *ἀλῶναι* νὰ ἀφαρπασθῶ, *λευγαλέος* 3 κ. *λυγρός* (lug-εο πενθῶ) οἰκτρός, ἀξιοδάκρυτος.— 313-8 *ἔλασεν*, *ελαύνω*, ἔπληξε, *κατ' ἀκρης* κυρ. ἀπὸ τῆς κορυφῆς, ἀπ' ἐπάνω πρὸς τὰ κάτω, *ἐπισεύομαι* ὅτι ἐπιφέρομαι, πρην. *ἐπέσσομαι* ἐν σημ. ἔνεσ., *δεινὸν κτηρ.*, *ἐλελίξω* περιστρέφω, στρεφογουρίζω, *προΐημι* ἀφήνω νὰ πέσῃ, *θύελλα ἀνέμων* ὡς ἄελλα ἀνέμων 292, *ἐλθοῦσα* ἐνσκήψασα, *μίσομαι* συγκρούομαι, *ἀγνῶμι*, *ἔφαξα*, *μέσον κτηρ.* εἰς τὸ μέσον, *σπείρον* (σπείρω-τυλίσσω, σπάρ-τον, σπάργανον, σπείρα, σπυρίς, πείρατα) ἱστίον, *ἐπικριον* ἢ κεραία (antenna), εἰς ἣν προσαρτᾶται τὸ ἱστίον.— 319-21 *θῆκε* τὸ ὑπὸ τῆς θυέλλης ἐγεροθὲν κύμα, *ὑποβρύχιος* 3 κ. *ὑπόβρυχος*, αἰτ. μπλ. *ὑπόβρυχα κτηρ.*, ὁ ὑπὸ τὸ ὕδωρ: βεβυθισμένον ὑπὸ τὸ ὕδωρ, *δυνάσθη* Ὅδ., *ἀνέσχεθον* ἄορ. ἔκτεν. ἀντὶ ἀνίσχον ἀνεδύθη, ἀνέκυψα, *ὑπὸ ὀρηγῆς* κύματος: ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ὀρηγῆς, ὑποκύπτων εἰς τὸ ὀρηγητικῶς φερόμενον κύμα, ἢ ἀ φυσικά, *πόρον* ἄορ. ἄχρ. ἐνεστῶτος, πρην. *πέρωται*, παρέσχον, ἔδωκα.— 322 6 *ὄψε δὴ* ἀργὰ τέλος πάντων, ἀργὰ μόλις, *ἐκπύω*, *ἄλμη* 53, *κελαρύξω* λ. π. καταρρέω (μετὰ τινος ἤχου), *πολλή* κτηρ. ἐν ἀφθονία, *οὐδ' ὧς* παρ' ὄλον τοῦτο ὅμως δέν, *ἐπιλήθομαι* ἐπιλανθάνομαι, *τείρω* α 342 καταπονῶ, ἐξαντλῶ, *πέρ* α 6: παρ' ὄλην του τὴν ἐξάντλησιν, *μεθορμάομαι* ὀρημῶ ἐν μέσῳ, *ἐλλάβετο* ἐπιάσθη ἀπ' αὐτήν, *ἀλεινω* ἀποφεύγω· τί σημ. ὁ ἔνεστ.; *τέλος θανάτοιο* τελειωτικὸς θάνατος.— 327-32 *φορέω* θαμ. τοῦ φέρω, *ἐνθα καὶ ἐνθα* τῆδε κάκεισε, πάντοτε περὶ δύο ἀντιθέτων κατευθύνσεων, ἐμπρὸς καὶ ὀπίσω, *κατὰ ῥέον* κατὰ τὸ ρεῦμα, ὡς δὲ (γίγνεται) *οἶε* 281, *δπαρινὸς* φθινοπαρινὸς (δπαρη κυρ. ὁ ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ Ἰουλίου χρόνος μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ χειμῶνος), *φορέω* φέρω ἐνθα καὶ ἐνθα, ἢ ὑποτ. ἀνευ τοῦ κέν, *ἄμ* ἀνά συγκεκομ., *ἔχονται* πρὸς ἄ. συκρατοῦνται, ἐμπλέκονται πρὸς ἀλλήλας, *φέρεισθαι* ἵνα τὴν παρασύρη μεθ' ἑαυτοῦ, *εἴλω* (ὑπέικω) ὑποχωρῶ, : παρήτει, οἱ ἄορ. θαμ. ἐν σημ. πρην., *διώκω* βάλλω ἐμπρὸς.

282-332. 282 *Αἰθίοπες* α 22.— 283 *Σόλυμοι* ἰθαγενεῖς ἐν Λυκίᾳ, οἵτινες ἀπωσθέντες ὑπὸ τῶν Λυκίων εἰς τὰ ὄρη ἔζων ὀρμώμενοι ἀπὸ τούτων ὡς λησταί, ὡς ὕστερον οἱ Πισίδαι, Αὐκιάονες, Ἰσαυροί.— 291 *ἐτάραξε πόντον* ἐν τῷ μεταξὺ ἀπὸ τῶν ὀρέων τῶν Σολύμων εἶχε κατέλθει εἰς τὴν θάλασσαν.— 295

Μόνον τῶν τεσσάρων τούτων κυρίων ἀνέμων γινώσκει τὰ ὀνόματα ὁ Ὅμ.—**300 νημιτρία** εἶπε ποῦ;—**306 Δαναοί** α 349.—**307 Ἀτρεΐδαι** ὁ Ἀγαμέμνων καὶ ὁ Μενέλαος ὡς υἱοὶ τοῦ Ἀτρώως, βασιλέως τῶν Μυκητῶν.—**Πηλεΐων** καὶ **Πηλεΐδης** ὁ Ἀχιλλεύς, ὡς υἱὸς τοῦ Πηλέως, βασιλέως τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Φθίας· ἔπασσε βληθεὶς εἰς τὸν κληθέντα Ἀχιλλεῖον τένοντα κατὰ τὴν πτέρναν ὑπὸ τοῦ Πάριδος διὰ βέλους κατευθυνθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος· τὸ πῶμα, περὶ τῆς τύχης τοῦ ὁποίου εἶχε συγκροτηθῆ πεισματωδεστάτῃ μάχῃ, ἔσφραν ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ ὁ Αἴας ὁ υἱὸς τοῦ Τελαμώνος, βασιλέως τῆς Σαλαμῖνος.—**311 κέρεα** α 291.—**Ἀχαιοί** οἱ στρατεύσαντες ἐπὶ τὴν Τροίαν.

333 40 σφυρὸν τὸ μέρος τοῦ ποδὸς τὸ περὶ τὸν ἀστράγαλον, **καλλίσφυρος**, **Δευκοθέη-α**, **αὐδήεις** 3,28 ἔχων ἀνθρωπίνην φωνήν, **πέλαγος** (πλάγ-, πλάζω, πλήσσω α 2) κυρ. τὸ πλήττον κύμα, ὁ πληθ. μόνον ἐνταῦθα, κύματα: ἐν τῇ θαλασσοταραχῇ τῶν κυμάτων, ἐν τῇ κυματῶδει θαλάσῃ, **ἔμμορε** ἄορ. ἢ ποικ. τοῦ μείρεσθαι 312, **τιμῆς** ἀντικμ.: τῆς τιμῆς τῆς θεότητος, **θεῶν** ἔξ ἐκ μέρους τῶν θεῶν, κατὰ παραχώρησιν τῶν θεῶν, **ἀλάομαι**, **ἀλήθην**, **ἀλάλημαι**, περιπλανῶμαι, **ἄλγε** ἔχοντα τροπ. εἰς τὸ ἀλώμενον: πίνοντα φαρμάκια ἐν μέσῳ τῶν βασάνων του, **κάμμορος** (κάτμορος 312) 160, **τίπτει** 87, **δύσσομαι** α 62, **ἐκπαγλος** χάριν εὐφών. ἀντὶ **ἐκπλαγλος** (ἐκπλήσσω) καταπληκτικὸς, ἐπιρ. φοβερὰ, καθ' ὑπερβολήν, εἰς τοῦτο τὸ ὄδε α 182, **οἶ** κυρ. εἶδ.: ὅπως δύναμαι νὰ εἰκάσω ἐκ τούτου, ὅτι, εἶτα: αἰτιολ. διότι ἡμεῖς: ὥστε δημιουργεῖ.—**341-5 οὐ μὲν δὴ ἀλλ'** ἀσφαλῶς δέν, **καταφθίωφθίσω**, **ἐξαφανίζω**, **ἐξολοθρεύω**, **φθίνω** ἀμτβ., **μεγαλίνω** (μέν-ος ὁρμή, ζωηρὰ ἐπιθυμία, μέν-ω ἀναμένω, ἐπιθυμῶ, ποικ. μέμονα καὶ μέμαα) ζωηρῶς ἐπιθυμῶ, **μάλ'** ὄδε ἀκριβῶς οὕτως, ὅπως σοὶ λέγω, **ἔρξαι** ἀπροφ. ἀντὶ προσκτ., **ἔρδειν**, **ῥέζειν** α 47, 293, **ἀπινύσσω** (ἐκ τοῦ ἀρχ. ἀπίνυτος, α (στ.)-πινυτός α 229, ἀσύνετος) εἶμαι ἀσύνετος, ἀνόητος, **κάλλιπε** κατ(ά)λιπε, **φέρεσθαι** 331, **νέω**, **νήχομαι** (νήσσα) κ. **νάω** (νήσος) κολυμβῶ, **ἐπιμαίομαι**, **ἐπιμάσομαι**, ἄπτομαι, ἐπιδιδῶκω, **γαίης** γεν. ἀντικμ. εἰς τὸ νόστου ἀφίξεως (διότι ἡ ἀρχ. σημ. τοῦ νέομαι ἔρχομαι) εἰς τὴν χώραν, **ἀλύσκω** ξω-ξα (τῆς αὐτῆς ῥ. ἀλεείνω 326) ἀποφεύγω, σφίζομαι.—**345-50 τῆ** ἐπίρ. δεικτ. ἰδοῦ, νὰ (λάβε), **τανύω** (τείνω) τεντώνω, δένω σφιγκτά, **ἄμβροτος** 45, οὐδὲ **δέος** (ἔστι), **παθέειν** τι, **ἐφάψαι** ἄορ. ὑποτ., **ἀπολυσάμενος** ἀπὸ σεῖο λύσας, **ἄψ** πάλιν, **βαλέειν** ἀντὶ προσκτ.,

πολλὸν ἀπὸ πολὺ μακρὰν ἀπό, νόσφι μακρὰν, τραπέσθαι ἀντὶ πρῶτικ. νὰ γυρίσης τὰ βλέμματά σου πρὸς τὰ ὀπίσω (ἀπο-).—351-3 ἔοικα (Φεικ-, Φικ-, εἰκὼν) ἔοικα, αἴθυια θ. θαλάσσιον πτηνόν, ἡ βουταναριά.

333-33. 333 καλλίφυρος ὁ πέπλος τῶν γυναικῶν ἦτο μὲν μακρὸς ὀπισθεν, ἀλλ' ἔμπροσθεν ἦτο βραχύτερος, ὥστε ἐφαίνοντο οἱ πόδες καὶ δὴ τὰ σφυρὰ αὐτῶν.—Ἰνώ θυγάτηρ τοῦ Κάδμου καὶ τῆς Ἀρμονίας ἐνύμφεύθη τὸν βασιλέα τοῦ Ὀρχομενοῦ Ἀθάμαντα, ὅστις παραφρονήσας ἐφόνευσε τὸ ἐν τῶν δύο τέκνων, θὰ ἐφόνευσε δὲ καὶ τὸ ἕτερον, ἀλλ' ἡ μήτηρ Ἰνώ παραλαβοῦσα αὐτὸ ἐροίφη ἀπὸ τῶν Σκιρωνίδων πετρῶν (Κακῆς Σκάλας) εἰς τὴν θάλασσαν, γενομένη ἔκτοτε θαλασσία θεοῖτης. ἡ Λευκοθέα, θεὰ τῆς μετὰ τὴν θύελλαν λευκῆς γαλήνης, σῴτειρα τῶν ναυαγῶν μετὰ τοῦ Ἡρακλέους εἶναι τὰ μόνα παραδείγματα ἀποθεώσεως θνητῶν παρ' Ὀμήρῳ.—334 αὐδήσσσα ὡς τοὺς θεοὺς ἐφαντάζοντο οἱ ἀρχαῖοι μείζονας τῶν ἀνθρώπων, οὕτω καὶ τὴν φωνὴν αὐτῶν διάφορον κατὰ βαθμὸν τῆς ἀνθρωπίνης.—346 τὸ κρήδεμνον θὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὸν Ὀδ. ὡς φυλακτόν, ὡς σφισίβιον.—350 ἀπὸ νόσφι τραπέσθαι ὁ ἐπικοινωνῶν πρὸς τοὺς θεοὺς καλὸν ἦτο ἐν τῇ βαθείᾳ αὐτοῦ εὐλαβείᾳ νὰ μὴ ἀτενίζῃ αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον.

354-7 πολύτιλας 171, μερμηρίζω (μερ-, μέρ-ινα, μέρ-μερος ἄξιος μερίμνη;) διαλογίζομαι, 355=298, ὦμοι ἐγὼ ἄχ καυμένος, (δέδια) μή, ὑφαίνω πλέκω, βυσοδομῶ, μαγειρεύω, αὐτε πάλιν, ὡς καὶ ἄλλοτε πρότερον, δτε ἀναφ. αἰτιολ.—358-64 πῶ πῶς, ὡς οὕτω· οὕτως, μάλ' οὐ πῶ 103, ἐκάς μακρὰν, φύξιμον ἔμμεν φευκτόν εἶναι ἀπροσ., μάλ' ᾧδ' 342, ὄφρ' ἂν κεν (δὲς τὸ ἀοριστολ.) ἕως ἂν, ἀραρίσκω 95, α 230, ποικ. ἀμτβ. ἄρηρα εἶμαι συνδεδεμένος, ἀρμονίη (ἀρμός, ἀρμόζω, ἀραρίσκω) σύνδεσμος, κλειδώης: εἶναι συνδεδεμένα μέσα εἰς τὰς κλειδώσεις τῶν, τόφρα ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ, τλήσομαι θὰ ἐγκαρτερήσω, πάσχω ἐνδ., διὰ τινάσσω διασκορπίζω, διαλύω, νήχομαι 344, πάρα 141 πάρεστι, ὑπάρχει πρόχειρον, οὐ μὲν τι ἄμεινον οὐδὲν βεβαίως καλύτερον.—365-70 ἦος ἕως, ὄρμαίνω, ἔκτεν. τύπ. τοῦ ὄρμᾶν, στρεφογυρίζω εἰς τὸν νοῦν μου, ἀνακυκλῶ κατὰ νοῦν: ἐν ᾧ ἡ κεινημένη ψυχὴ του καὶ καρδία διελογίζετο ταῦτα, ὥρσεν ἐπὶ ὑψώσε κατ' ἐπάνω του, δὲ ἐν τῇ κυρ. προτ. λείψανον τῆς ἀρχαίας κατὰ παρατάξιν συνδέσεως, ἀργαλέως 175, κατηρεφής 2 (κατερέφω) ὁ σκεπάζων ἀπ' ἐπάνω, καμαρωτός, ὑψηλοκρεμαστός, ἤλασε ὑποκ. κῦμα 313, ζαῆς 2 (ζα

(ἐπιτ.)-ἄημι) ὀρηκτικός, σφοδρός, πρβλ. *δυσαῖς* 295, *τινάσσω* διασκορπίζω, *θημῶν-ῶνος* ἄ. θημωνιά, σωρός, ἦια οὐ. ἀχυράκια, καλαμάκια (σιτηρῶν), *καρφάλεος* β (*κάρφω* ξηραίνω, *κάρφος* ξηρὰ καλάμη σιτηρῶν) ξηρός, *τὰ μὲν* δεικτ., *διεσκέδασε* γνομ. ἄορ., *ἀλλυδιδις ἄλλη* ἄλλα ἔδω ἄλλα ἐκεῖ 71, ἢ πρότασις δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ *ὡς*, ἀλλὰ πλατύνει τὴν παραβολὴν διὰ τῆς προσθήκης μεμονωμένης παρατηρήσεως, *διεσκέδασε* τὸ κῶμα.—370-4 *ἄμφι δ. βαῖνε* 130, *ὡς ἵππον ἐλαύνων* ὡς εἰς τρέχων ἔφιππος (κελητίζων), *κέλης-ητος* (ταχύς, πρβλ., *cel-er*) ἄ. ἵπλος τῆς ἵππασίας, τῶν ἵπποδρομιῶν, *πόρε* 321, *κάππεσε* (*κατ(ά)ππεσε*) ἐρρίφθη κάτω, ἄλλ τοπ. τοῦ τέρατος, *μέμαα κ. μέμονα* (*μεν-, μα-, ὡς τεν-τα-, τείνω*) πρκμ. ἐν σημ. ἐνεστ. τοῦ *μένειν* ἀναμένειν, ἐπιθυμεῖν: ζωηρῶς ἐπιθυμῶ (πρβλ. *μένος* α 89, *μενοεικῆς* ε 166, *μενεαίνω* 314), ἢ *μτχ.* εἰς τὸ χ. *πετάσας, νήχω* νήχομαι.—375-81 *κρείων* α 45, 376 =285, *ἀλόω* πρστκ. τοῦ *ἀλάομαι* 336, *ἀλάου-ῶ-όω*, πρβλ. *ἀλήτης*, *εἰς ὃ κεν* ἔως ἄν, *μείγνυμαι μίσχομαι*, σμίγω, συναντῶ, πλησιάζω, *διοτρεφῆς* 2 ὁ ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀνατραφεῖς, συγγενεῖς τῶν θεῶν, περὶ τῶν ἀγχιθέων Φαιάκων 35, *ἀλλ' οὐδ' ὡς* ἀλλ' ἄν καὶ ἀπέχω πλεόν πάσης περατέρω καταδιώξεως, *ἐλπομαι* (*ἐλπίζω*), *ἔολπα* ἐν σημ. ἐνεστ. νομίζω, *ὄνομαι-σ(ο)μομαι-σάμην*, ψέγω, μεμψιμοιοῶ, *κακότης* 290: πιστεύω, ὅτι δὲν θὰ παραπονεθῆς διὰ τὴν ἀθλιότητά σου (ὅτι εἶναι ὀλίγη), *εἰρων.*: πιστεύω ὅτι θὰ βάλῃς τὴν δυστυχίαν καὶ εἰς τὰ βρακιά σου, *ιμάσσω* (ιμάς) κτυπῶ διὰ τῆς μαστίγος, *καλλίθριξ*, *ὄθι* ὄπου, *ἔασιν* εἰσίν, *κλυτὸς* α 300.

354-81. 371 κέληθ' ἵππον κατὰ τοὺς Ὀμ. χρόνους ἦτο ἐν χρήσει ἡ ἵππασία, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἐν τοῖς ἥρωικοῖς, ὅτε οἱ ἥρωες ἐπιβαίνουσιν ἀρμάτων· ὁ ποιητὴς ἐθεώρησεν ἀπρεπὲς νὰ θέσῃ τοὺς ἥρωας ἐπὶ τῶν νώτων ἵππου, ὡς καὶ οἱ Σπαρτιάται, οἱ διατηρήσαντες πλεῖστα ἔθιμα τῶν ἥρωικῶν χρόνων, περιεφερόντων τὸν ἵππον πρὸς χρῆσιν τῶν μαχητῶν, ἀναβιβάζοντες ἐπ' αὐτοὺς τοὺς χειριστοὺς τῶν ἀνδρῶν.—378 *διογενεῖς, διοτρεφεῖς κ. ὄτοι* ἐκαλοῦντο οἱ βασιλεῖς (κ. εὐγενεῖς), διότι ἐπιστεύετο ὅτι εἶλον τὴν καταγωγὴν ἀπὸ τοῦ Διός, παρ' οὗ εἶχον λάβει καὶ τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν (ὡς οἱ ἔλεφ θεοῦ βασιλεῖς).—*εἰς ὃ κεν* ὁ Ποσ. δύναται νὰ βασάνισῃ τὸν Ὀδ., ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ἀντιστῇ εἰς τὰς βουλὰς τῆς Μοίρας (Διὸς) νὰ ἐπανεέλθῃ ὁ ἥρωας οἴκαδε κατὰ τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ἀπουσίας τοῦ ἤδη παραιτούμενος ἄλλου διωγμοῦ τοῦ Ὀδ. ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν προσδοκίαν τοῦ Διὸς α 77.—380 Ὁ Ποσει-

δῶν ἐποχεῖται συνήθως ἄρματος συρομένου ὑπὸ πτερωτῶν ἵππων.
— 381 *Αἴγαι* μικρὰ πόλις ἐν Ἀχαΐᾳ διάσημος διὰ τὴν ἐν αὐτῇ
λατρείαν τοῦ Ποσειδῶνος· τὸ ὄνομα ἔφερον καὶ ἄλλαι πόλεις, ἐν αἷς ἐπί-
σης ἐλατρεύετο ὁ θεός· ἡ λέξις συγγενής πρὸς τὸ *αἴγες* (ἀίσσω) κυ-
ματα, *Αἴγατον* (κυματῶδες).

382-7 *ἄλλ' ἐνόησεν* ἄλλην σκέψιν συνέλαβεν, *κέλευθος* α
195: ἀνέστειλε τὴν κίνησιν τῶν ἄλλων ἀνέμων· ἐν ἀντιθέσει πρὸς
τίνα; *εὐνάζομαι* 119 ἡσυχάζω, κοπάζω, ὁ ς. διασαφεῖ τὸν 383,
ἐπόρνονμι ἐξαποστέλλω, *κραιπνός* 3 (πρὸ βλ. *καρπάλιμος* 193) σφο-
δρός, ὀρμητικός, *πρὸ* ἐπιρ. ἔμπροσθεν τοῦ Ὀδ., ἵνα διευκολύνη
τὸ κολύμβημα, *ἔαξεν ἄγνονμι*, *μιγείη* 378, *φιλήρητος* 2 α 181,
διογενής 203, *ἀλύσκω* 345, *κῆρ κηρός* θ. ἡ μοῖρα τοῦ θανάτου,
ὁ πληθυν. τοὺς ποικίλους κινδύνους τοῦ θανάτου.—388-93
πλάζομαι α 2, *κῦμα* περιλήπτ., *πηγὸς* εὐπαγῆς, εὐτραφής, μέγας,
φουσκωμένος, *προϊόσσομαι* (προσόσσομαι, ἔξ οὗ μελ. *ὄγομαι*,
ὄσσε 151) προσβλέπω: συχνὰ ἔβλεπε μὲ τὸν νοῦν του ἔμπρὸς του
τὸν θάνατον, *τέλεσε* ἐπῆγαγεν, ἢ δὲ ἐκεῖ δέ, ἰδοὺ δέ, *νηνεμίη*
παράθ. τοῦ *γαλήνη*, ἄκρα *γαλήνη*, *προῦδὼν* ὄψας τὸ βλέμμα
(μακρὰν) ἔμπρὸς, *μάλα* δὲν μετὰ μεγάλης ὀξύδερκειας, *σχεδὸν* 288.
τί διορίζει ἡ μετ. *ἀρθεῖς*; — 394-9 *ὡς δ' ἔτ'* 328, *βίοτος* ἄ.
(ζωὴ) ἀνάρρωσις, *φανήη* γνωμ. ἄορ., *ἀσπάσιος* 3 εὐχάριστος,
εὐπρόσδεκτος, πρὸς μεγάλην χαρὰν, *κεῖται* ὑποτ. *κείεται* *κείται*-
κείται: εἶναι κλινῆρης, *κατάκειται*, *ἐν νούσῳ* ἐν ὑλικῇ σημ.: ἐν
μέσῳ τῶν δεσμῶν νοσήματος, πιασμένος ἀπὸ νόσον (ἢ ὁποῖα δὲν
τὸν ἀφήνει), *δηρὸν* α 203, *δὲ* γάρ, *δαίμων* θεότης, κακὸς δαίμων,
πονηρὸν πνεῦμα, *χραύω*, ἄορ. ἔχραον, (ἐγγίζω) ἐπιτίθεμαι, κατα-
διώκω, *στυγερός* 3 (*στυγέω* μισῶ) ἀποτρόπαιος, φρικτός, *ἀσπασίων*
394, εἰς τοῦτο *οἷ καὶ παῖδεςσι*, *ῦλη* τὸ δάσος, *εἴσατο* 283 (vid-eri),
ἀσπασίων ἀσπασίων-ως, Ὀδυσῆ(ι).—400-7 *ἴσσαν* ἀναφ. συμπ.,
γέγωννα ἐν σημ. ἔνεστ. κ. *γεγωνέω* φωνάζω ὥστε νὰ γίνω ἀκουστός
(εἰς ἐπήκοον), : ὥστε νὰ γίνῃ τις ἀκουστός, ἐὰν φωνάξῃ, *καὶ δὴ*
καὶ ἤδη, συνεχίζον τὴν χρον. πρότ., ἣς ἡ ἀπόδ. ἐν 406, *δοῦπος*
ἄ. λ. π. (ντοῦπ) κρότος, βρόντος, ῥόχθος, ἐκ τούτου τὸ *θαλάσσης*,
σπιλάς-δος θ. βράχος ἐν θαλάσσῃ, εἰς ὃν προσκρούουσι τὰ κύματα,
σκόπελος, *ῥοχθέω* (ῥόχθος ἄ. πάταγος, βοή τῶν θραυομένων κυ-
μάτων) λ. π. βοῦζω, βροντῶ, *δὲ* γάρ, *ερεύγομαι* (ἐξεμῶ) ἐκβρά-
ζομαι, *δεινὸν* ἐπιρ. μετὰ φοβεροῦ πατάγον, *ξερὸς* 3 ξηρός, *ἐπὶ* ξ.
ἠπειροιο πρὸς τὴν ξηρὰν ἠπειρον (τὴν ξηρὰν), ὡς 277 *ἐπ' ἀρι-*

στερά χειρὸς ἐπ' ἀριστεράν χειρα, *εἴλυτο* ὑπερσ. τοῦ *εἰλύω* (*Ἐλέλισσω*, vol-vο) περικαλύπτω, *δὲ ὥστε, πάνθ' ὑποκ.*, *ἄχνη* ἀφρός, *ἔσαν* ἦσαν, *ῥχος* ἄ. (ὁ περιέχων, φυλάττων) κρατητῆς, στήριγμα, προστασία καὶ σκέπη, *ἐπιωγαί* θ. (*Ἐάγγυμι, Ἐι Ἐωγαί*) μέρη, ὅπου ἄγγυται ἡ ὄρμη τῶν ἀνέμων καὶ κυμάτων, ὄρμοι ἀσφαλεῖς, ὑπήνεμοι, *προβλής-ἦτος* 1 ὁ προβάλλον ἐμπρὸς τὴν γωνίαν του, προεξέχων ἀποτόμως, ἀποκρήμνως, *πάγος* ἄ. (παγ-, τὸ ἐμπεληγμένον καὶ ἀκίνητον) βράχος (πρβλ. Ἄρειος πάγος), οἶ ς. 402-5 διασάφησις τοῦ 401, *406-7=297-8.*— *408-14* δὴ ἰδοῦ, νά, ἦδη, *ἀεληπῆς* (α(στ.) *ἔλλομαι* 379) ἀνέλπιστος, κτηρ. ἀπροσδοκῆτως, *διατιμήγω* (τέμ-γω) διασχίζω, *λαῖτμα* 174, *οὔπη* οὐδαμοῦ, *ἐκβασίς* μέρος πρὸς ἔξοδον, ἐκ τούτου τὸ *ἀλὸς κ.* *θύραζε* ἔξω εἰς τὴν ξηράν, *πολιὸς* 3 λευκός, ψαρὸς, *πολιοῖτο* θηλ., *ἐκτισθεν* (ἀπ') ἔξω, ἐν τῇ ξηρᾷ, ἢ ἀντίθ. 413, *βέβρυχα* πρκμ. ἐν σημ. ἐνεστῶτος (κ. *βρυχάομαι*) βρυχώμαι, μουγκρίζω, *ἀμφι* γύρω, *ῥόθιος* (ῥόθος-ῥόχθος 412) λ. π. θορυβώδης, παταγώδης, βοῦζων, *ἀναθεῶ*, *ἀναδέδρομε* ἐν σημ. ἐνεστ. ἀνηψύονται, ἀναδύονται, προβάλλουσιν, *πέτρῃ* θ. βράχος, *λισσὸς* 3 λειὸς, ὀλισθηρὸς, κτηρ., *ἀγχιβαθῆς* 2 ἄγχι (τῆς ἡῆς) βαθύς : βαθεῖα παρὰ τὴν ἀκτὴν, κτηρ., *σιήμεναι* νὰ πατήσῃ στερεά.— *415-6* *μῆ πως* 356, *λίθαξ* 1 λιθώδης, τραχύς, αἰχμηρὸς, *ἐκβαίνοντα* τί σημ. ὁ ἐνεστ.; *ἔσεται* ἡ ὀριστ. μέλλ. διότι ἡ ζωνρὰ παραστάσις τοῦ κινδύνου ἐμφανίζει αὐτὸν ὡς βέβαιον, ἐὰν ἐπραγματοποιεῖτο ὁ ἄρτι ἐκφρασθεὶς φόβος, *ὄρμη* ἡ προθυμία (ἐν τῷ κολυμβήματι), ἡ ὑπεράνθρωπος τόλμη, τὸ τόλμημα, *μέλεος* 3 μάταιος.— *417-23* *παρανήξομαι* ὑποτ., ἡ *παρα-* κατὰ μῆκος, *παραλλήλως* πρὸς τὴν ἀκτὴν, *προτέρω* πλέον ἐμπρὸς, περαιτέρω, *ἦν που* πλ. ἔρ. μετὰ πρότ. ἀποπείρας, *ἠιών* 156, *παραπλήξ* 1 ὁ πληττόμενος πλαγίως ὑπὸ τῶν κυμάτων, ὁμαλός, λειὸς, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰς προβλήτας ἀκίας, 405, *δεῖδω* 300, *ἐξαυτίς* αὐτίς, *ἰχθυόεις* ὁ γεμάτος ἀπὸ ἰχθύς, ἰχθυοβοριθῆς, *καί* εἰς ὅλην τὴν πρότασιν, *ἐπισσεύω* ἐξαπολύω, *δαίμων* 396, *κῆτος* οὐ. τεράστιος ἰχθύς, τεράστιον θηρίον τῆς θαλάσσης, *ἐξ ἀλὸς* ἀπὸ τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν, *Ἀμφιγυρίη* θαλασσία θεά, *κλυτὸς* δικατ., *οἶα* ἐξ ἐκείνου τοῦ εἶδους, τὰ ὁποῖα, *ὀδῶδυσται*, πρκμ. τοῦ *ὀδύσομαι* α 62.: ἔχει ἐξαγριωθῆ.

382-423. 382 Ἀθηναίη ἐγεννήθη ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς, προσωποποιεῖα τῆς ἀστραπῆς (ἢ τῆς καταγιγδὸς) τῆς γεννωμένης ἐκ τῶν ὀμβροφόρων νεφῶν τοῦ οὐρανοῦ (Διὸς).— 385 Βο-

ρέην διὰ τί ἀφῆκε τοῦτον ;—387 *διογενῆς* 378.—388 *νύκτας ἤματα* προηγούνται ἐν τῇ ἀπαριθμῆσει αἱ νύκτες, διότι τὸ πάλα ἢ νύξ ἔθεωρεῖτο ἡ ἀρχὴ τοῦ ὅλου ἡμερονυκτίου, καθ' ὅσον ὡς χρονικὸν μέτρον ἐλαμβάνετο οὐχὶ ὁ ἥλιος, ἀλλ' ἡ σελήνη.—391 *γαλήνη* ὡς παρακολουθήσωμεν ἐὰν ἡ γαλήνη ἦτο τελεία.—400 *ὄσσον τε γέγωνε βοήσας* πρωτόγονος ὑπολογισμὸς μήκους.—422 *Ἀμφιτρίτη* θεὰ τῆς θαλάσσης ὡς ὁ Ποσειδῶν. ὕστερον ἐγένετο σύζυγος αὐτοῦ.

424-5 424=365, *τόφρα* ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ.—426-9 *ἐνθα* χρον., *ἀποδρῦπω* ἀποσπῶ τὸ δέρμα, γδέρω, *ρίνός* 281, *συναράττω* (ἀράσσω κρούω ἰσχυρῶς, συντρίβω) συντρίβω, τὸ κεν πρὸς ἀμφοτέρα τὰ ῥ., *ρίνους* κ. *ὄστέα* τὸ κατά τι, *εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε* ἐὰν δὲν ἐνέπνεεν εἰς αὐτὸν (σωτήριον) τινὰ σκέψιν, *γλαυκῶπις* α 44, ἡ σκέψις διασαφεῖται ἐν 428 9, *ἐπεσσύμενος* πεταχθεὶς, τιναχθεὶς ἐκεῖ ἐπάνω (ὑπὸ τοῦ κύματος). — 430-5 *ὑπαλύσσω* ὑπεκφεύγω, ὑποκ. Ὅδ., *παλιρρόθιος* β (π. ῥόθος 412) ὁ πρὸς τὰ ὀπίσω φερόμενος; τὸ κύμα δὲ παλινδρομοῦν, γυρίζον ὀπίσω, *ἐπεσσύμενον* ἐφορηῆσαν, χυθὲν ἐπάνω του, ὡς *ὄτε* 328, *πουλύπους* πολύπους, ὀκτακῶδι, *ἐξελκομένοιο* τίς μιχ.; *θαλάμη* θ. φωλεά, τρῦπα, *ἔχονται* ἔχουσι προσκολληθῆ, *κοτυληδῶν-όνος* θ. ὀφθαλμὸς (πλοκάμου τοῦ πολύποδος, ἀπομυζητικὴ θηλή), *πρὸς κοτυληδονόφιν* (-σιν) ἐπάνω εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του, *λαίγξ-γγος* θ. (ὁ *lāas* λίθος) μικρὸν λιθάριον, χαλίκιον, *ρίνοι* τεμάχια δέσματος· πόθεν ἐξαρτᾶται ἡ γεν. *τοῦ*; *ἀπέδρυφθεν-θησαν* 426, *θρασύς* θαρραλέος, τολμηρός, *τὸν δὲ* ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ *ρίνοί*. — 436-40 *ἐνθα* δὴ τότε πλέον, *δύστηνος* α 55, *ὑπὲρ μόρον* α 34, *ἐπιφροσύνη* παρουσία πνεύματος, ἐτοιμότης π., 438 ἀσύνδ. ἐπεξ., *τά τ' ἀναφ.* εἰς τὸ περιληπτ. κύματος: ἀνελθὼν, ἀνακύψας ἐκ τῶν κυμάτων, ὅποια (ὅπως 422) αὐτά, *ερεύγεται* 403, *παρῆξ* ἐκεῖ πλησίον (παρὰ) ἀπ' ἔξω (ἀπὸ τὰ εἰς τὴν ἀκτὴν ἐκβράζοντα κύματα), ἀπ' ἔξω δίπλα (εἰς τὰ πλάγια), οὐχὶ κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὴν ξηρὰν, ἀπ' ἔξω κατὰ μῆκος (τῆς ἀκτῆς), *παρῆξω, ἐς γαῖαν ὀρώμενος* (ὁ Ὅμ. φιλεῖ τὰ μέσα) μὲ τὰ βλέμματα διαρκῶς καθηλωμένα εἰς τὴν, 40=418. — 441-3 *στόμα* στόμιον, ἐκβολαί, *ἴξε* μεικτ. ἀόρ., *κατὰ ἀπέναντι, τῇ δὲ* ἐκεῖ πλέον, κυρ. πρότ., *εἶσατο* 398, 281, *ἄριστος* καταλληλότητος, κτηρ., *λεῖος* β, +γεν. γυμνός, καθαρός, *ἐπὶ* (ἦν) πρὸς τούτοις, *σκέπας-αος* οὐ. σκέπασμα, *σκ. ἀνέμοιο* τόπος ὑπὴνευρος.—444-50 *ἔγνω* ἀντελήφθη, *προορέω* ὄρω ἔμπρός, *προχωρῶ* ἔμπρός μὲ τὸ ῥεῦμα, *δν κατὰ θυμὸν* ἐνδομύχως, *κλύω* ἀόρ. *ἐκλυ(ο)ν*, προσκτι.

(κέ)κλυθι, (κέ)κλυτε, (ἐπ)ικούω, κλυτός α 300., *δοτις ἐσσι* δοτισ-
δήποτε είσαι (διότι δὲν γνωρίζει τὸ ὄνομά του), *ἐκάνω* ἴκω, ἴκω +
αἰτ. τοῦ τέρματος, *πολύλλιστος* (πολὴ λίσσομαι παρακαλῶ) ὁ πολ-
λάκις ἰκετευόμενος, χλιοπαρακλήτος, πολυπόθητος, κτγ., *ἐνιπή* θ.
(ἐνίπτω ἐπιπλήττω) ἐπιπλήξεις, ἀπειλή, λύσσα, ὁ πληθ. τὰς ἐκρήξεις
τῆς λύσσης, *μέν* (μῆν) *τε* ἀληθῶς, *αἰδοίτος* ἄξιος σεβασμοῦ, *καὶ*
(ἐπιδ.) ἀθανάτοισι, *ὅς τις* ἀνδρῶν, *ἴκηται* ὡς ἰκέτης, ἄνευ κέν, ἢ
ὕπὸτ. ἀόρ. ἐπανάλ., *ἀλάομαι* 336, *μογέω* 223, *ἀλλὰ* ὅθεν, δὲ αἰτ.,
εὐχομαι κ. *εὐχετάομαι* καυχῶμαι, *εὐχομαι* ἔμμεν βεβαιῶ, διακη-
ρῦττω ὄτι.—451-3 *παῦσεν* ἐσταμάτησε, *ἔσχε* ἀνέκοψε, *κῦμα*
περιληπτ. τὰ πρὸς τὸ στόμιον φερόμενα θαλάσσια κύματα, *πρόσθε*
οἱ ἔμπροσθεν τοῦ ὄδ., *σαόω* 130 (σαός σῶς), *προχοαὶ* πάντοτε
πληθ. ἐκβολαί, στόμιον (ὑπερ ἤτο ἤδη κενὸν ὕδατος).

424-33. 432 ὁ *πολύπους* ἔχει 8 πλοκάμους, χορη-
μεύοντας πρὸς κίνησιν, σύλληψιν τῆς τροφῆς κλπ., φέροντας ἕκα-
στον δύο σειρὰς μυζητικῶν κοτυληδόνων, δ' ὧν καὶ κρατεῖται
στερεῶς ἀπὸ τῶν ἀντικειμένων.—436 *ὑπὲρ μόρον* α 33.—445
ἀναξ οἱ ποταμοὶ ἔθεοποιήθησαν πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος α') διὰ
τὴν εὐεργετικὴν αὐτῶν ἐπίδρασιν ἐπὶ ζῷα καὶ φυτά, β') διὰ τὰς
μεγάλας καταστροφὰς ἐπὶ τὴν χώραν καὶ γ') διότι, ἐν ᾧ ζῷα καὶ
φυτὰ παρέρχονται, οἱ ποταμοὶ ῥέουσιν ἀκοίμητοι, ἀέναοι καὶ
ἀθάνατοι.

453-7 *ἐκαμψε* ἐλύγισε..., ἐσωριάσθη κατὰ γῆς, *χεῖρας* κατὰ
ζεύγμα πρὸς τὸ *κάμψε*: ἀφῆκε παραλύτους τὰς χεῖράς του, *κῆρ* 36,
δάμνημι α 237, *δέδμητο* εἶχεν ἐξαντληθῆ, ἐκνευρισθῆ, *οἰδέω* πρή-
σκομαι, φουσκῶνω (οἶδμα κῦμα, οἰδαλέος, Οἰδίπους), *χρῶς* ἄ.,
χρωτός κ. *χρός*, δέρμα, σῶμα (ἀττ. ἐν *χρῶ* κεκαρμένος), *θάλασσα*
τὸ θαλάσσιον ὕδωρ, *κηκίω* ἀναβλύζω, *ἀνστόμα* ἀπὸ τοῦ στομάχου
ἐπάνω διὰ τοῦ στόματος, *ῥίνες* ῥώθωνες, *ἀπνευστος* ἄνευ ἀνα-
πνοῆς, ἄπνου, *ἀναυδος* 2 ἄρωνος, *ὀλιγηπελέω* ἔχω ἐξησθενημέ-
νας τὰς δυνάμεις, εἶμαι λιπόθυμος, *αἰνός* α 208.—453-63 *δή*
ῥα τέλος πάντων, *ἄμπνυτο* μ. ἀορ. β' τοῦ *ἀναπνέω*, *θυμός* ἡ ζωή,
ἡ ζωικὴ δύναμις, ἡ ἐγκλειομένη συνήθως ἐν ταῖς φρεσὶ, *ἀγείρω*,
ἀγέρθην, *ἀγγερωμαι*, συναθροίζω, συγκεντρῶ (ἀγορά),: συνῆλθεν
εἰς ἑαυτόν, *θεοῖο* θηλ., τίνο; *ἔο* οὐ, ἀπὸ *ἔο* ἄφ' ἑαυτοῦ, *τὸ μὲν*-
ὃ δὲ 462, *μεθίημι* ἀπολύω, ῥίπτω, *ἀλιμυρῆεις* 3 (ἀλι (τοπ. τοῦ
τέρματος) *μύρομαι* ῥέω μετὰ θορύβου, πατάγου) ὁ ἐκβάλλων εἰς
τὴν θάλασσαν παταγωδῶς, *κατὰ ῥόον* 327 κατὰ τὴν διεύθυνσιν

τοῦ θαλασσίου ῥεύματος, **λιάζομαι** παραμερίζω, ἀποσύρομαι, **ὑπεκλίθη** ὑπεκλίθη, κατεκλίθη ὑπό, **σχοῖνος** ἄ. σχοῖνος, βοῦρολον, **κυνέω**, ἔκυσσα, φιλῶ (πρβλ. προσκυνῶ), **ξειδωρος** (ζειαι θ. (ζε^ε ιὰ-ἀσπροσιτι, καλαμπόκι), ζε^ε-ὀ-ἦ ζε^ε-έ-δωρος) ἢ τροφοδοῦτετρα, **ἄρουρα** α 407.—**464.9** 464-5=298-9, **φυλάττω νύκτα** ὡς καὶ παρ' ἡμῖν: διανυκτερεύω ἀγρυπνῶν, **δυσκηδῆς** (κῆδεα α 244) πικρός, φαρμακερός, **ἐν ποταμῷ** παρὰ τὸν π.. (δέδια) μὴ 356, **σίβη** θ. πάγος, παγωνιά, **έέρση** θ. δρόσος, δροσιά, **θῆλυς** (θάω θηλάζω, θηλή) ἢ θηλάζουσα, τρέφουσα, δροσίζουσα, δροσερά, ὑγρά, **δαμάση με** 465, **κεκαφηῶς** μόνον αἰτ. ἐκ ῥ. **καπ-καπνός**: ἐκπνέων, ἄχρ. ῥήματος, ὑποκ. μέ, **ὀλιγηπελή** θ. (ὀλιγηπελέω 457) ἀτονία, λιποθυμία, ὁ διορ. εἰς τὸ **δαμάση**: μήπως μὲ καταβάλωσι κατόπιν τῆς λιποθυμίας (ἐξαντλήσεως) καὶ ἐκμετρήσω τὸ ζῆν, δὲ αἰτ., **αὔρη** ῥεῦμα τοῦ ἀέρος (πολὺ διαπεραστικὸν περὶ τὴν πρωΐαν), **ψυχρῆ** κτηρ., ἠῶθι τοπ. τὴν αὐγὴν, **πρὸ** ἐπιρ. ἐνωρίς.—**470.3** **δάσκιος** (δα(ἐπιτ.)-σκιά) κατὰσκιος, σκιερὸς, **κατα-δαρ-θάνω** (dor-mio), **κατέδαρθον** ἀντι **κατέδαρθον**, κοιμῶμαι, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ **φυλάσσω** 466, **μεθίημι** ἀφήνω, **εἴ με..** ἐν ἡ περιπτώσει μέ, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι.., εἰς τὸ **καταδράθω**, **κάματος** ἢ ἐξαντλήσις, **δεῖδω** 300, **ἐλωρ-ρος** οὐ. (ἐλ-εῖν) ἄγρα, βορά, **κύρμα** οὐ. (κυρέειν εἶν: ἐπιτυγχάνειν, εὐρίσκειν) εὔρημα, ἔρομαιον, **θῆρ θηρὸς** ἄ. θηρίον, τίς ἢ δοτ.:—**474.82** **δοάσατο** ἔλλιπ. ῥ. μόνον ἄδρ. ἐφάνη, ὡς φρονέοντι, **κερδίων ἰον** ἐπικερδέστερος, ὠφελιμώτερος, ὑπρθ. **κέρδιστος** ἀνευ θιτκ., ὑποκ. τοῦ ἔμμεν τὸ ἴμεν (ἴεναι) **εἰς ὕλην**, ἀνθ' οὗ 475 ἀκολουθεῖ ἢ ἐκτέλεισις τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως, **σχεδὸν** 288, **ὔδατος** τοῦ ποταμοῦ, **ἐν περιφαινομένῳ** οὐσ. ἐν περιόπτῳ θέσει, ἐφ' ὑψηλοῦ (ὑψώματος), **ὑπήλυθε** ὑπήλθε, ἐχώθη ὑποκάτω, **ἄρα** εὐθύς, **δοῖδς** 3 διττός, **δοιοι** δύο, **πεφυῶτας** πεφυκότας, **ὁμόθεν** ἐκ τοῦ αὐτοῦ σημείου, θέσεως: συμφυσῆς, **δ μὲν** ἦν, ἐπεφύκει, **φυλήη** θ. φυλίκη (οὕτως ἐν Κερκύρα καὶ Ἀγρόφοις), ἢ γλατζινιά, **ἐλαίη** ἀγριελαία, **μένος ἀνέμων** ὄρητικοὶ ἄνεμοι, **ἤμηι**, ἀπρμφ. ἀήμεναι, μτχ. ἀεῖς κ. ἀήμενος, πνέω, πρβλ. **ἤρη**, ἄελλα, **ὕγρον** ἐπιρ. πρὸς τὸ **ἀέντων**, **διάη**, **διάημι** πνέω διὰ μέσου τινός, διαπερῶ φυσῶν, διεισδύω (πιάνω), **φαέθων** μτχ. ἄχρ. ῥ. **φαέθω** (φά-ος): φωτοβόλος, τὸ **ποτέ** νοητέον καὶ πρὸς τὸ **ἀ'.** **οὔτε, περάσασκε** συνήθως (θαμ.) διεπέρα, **διαμπερές** (διὰ ἀνά-πέρας ἢ διὰ-ἀναπέρω) πέρα καὶ πέρα, δι' ὄλου τοῦ πάχους τῶν τοιχωμάτων, **ἔφυν** ἔφυσαν, εἶχον φυτρώσει, **ἐπαμοιβαδίς** (ἐπαμείβεσθαι) ἀλλήλοισι ἐπαμειβόμενοι (συναλλάσσοντες) ἀλλήλους, διὰ

μέσου ἀλλήλων, συμπεπλεγμένοι πρὸς ἀλλ., **ὑποδύομαι**,: ὑποκλίσθη-
 σεν, ἐχώθη ὑποκάτω, ἐτρούπωσεν.—**482-91 ἄφαρ** α 410, **ἐπα-
 μάσομαι** (ἀμάω θερίζω) συλλέγων φύλλα (ὡς οἱ θερισταὶ τοὺς στά-
 χυς) ἐπισωρεύω, ἐπιστρώνω, **εὐνή** στρώσις, στρώμα, **χύσις φύλλον**
 χυμένα φύλλα, **ἥλιθα** λίαν, **ὄσσον** τόσον ὥστε, τόσα ὅσα θά ἦσαν
 ἀρκετὰ νά, **ἔρουμε**, **ἐρούμη**, ἔνεστ. ἢ προκμ., διάφ. τύπ. **ἐρούομαι** προ-
 φυλάττω, **χειμέριος** χειμερινός, **ὦρη** χ. χειμῶν, **εἰ** καὶ εἰ, **χα-
 λεπαίνο** ἀγριεύω, ὑποκ. ἢ ὦρη: ἐν καιρῷ χειμῶνος ὅσον ἀγριὸς
 καὶ ἂν εἶναι, **τὴν** εὐνήν, **γηθέω** gaudeo, γέγηθα, χαίρω, **πολύτλας**
 171, **λέκτο** ἄορ. ἐκ ὄ. λεχ- (προβλ. λέχ-ος, λεχώ, λόχος, ἄ-λο-χος)
 σημ. κατακλίνεσθαι, **ἐν μέσῃ** τῇ εὐνῇ, ἥτις ὡς ὑπόστρωμα εἶχε τὴν
 χύσιν, **ἐπεχεύατο** ἔχυσεν ἐπάνω του ὡς κάλυμμα, **ἐγκρούπω** (παρά-
 χώνω, ὁ ἄορ. γνομ., **δαλός** (δαίω 61) δαυλός ἀναμμένος, **σποδιή** θ.
 τέφρα, στάκτη, **ἔσχατιή** θ. ἔσχατον μέρος, **ἀργός** ἔξοχή: διαμένων
 εἰς τὰ ἔσχατα ὄρια τῶν (ἔξοχικῶν) κτημάτων, **πάρα** 141 (ᾧ ἂν μὴ)
 παρέωσι-παρῶσι: ὅστις δὲν ἔχει πλησίον του, **σώζων** τί σημ. ὁ
 ἔνεστ.; **σπέρμα** πυρός ἔναυσμα, προσάναμμα (ζῶπυρον), **αὖ** ἀνά-
 πτω, ζητῶ πῦρ.—**361-3 τῷ ὄμμασι** ἐπιμερ., **παύσει** ὁ ὕπνος,
δυσπονής 2 ἐκ τοῦ δύσπονος, πολύπονος, κοπιώδης.

453-93. 458 θυμός ἀγέρθη ἐν λιποθυμίᾳ ἐπιστεύετο
 ὅτι ἡ ψυχὴ προσωρινῶς κατέλειπε τὸ σῶμα.—**460 μεθῆκε** διὰ
 τί; Κατὰ τὴν σύστασιν τῆς Ἴνουῦς ὁ Ὀδ. ἔπρεπε νά ὀρίψῃ τὸ κρή-
 δεμνον εἰς τὸν οἶνοπα πόντον 349 καὶ ὁμως ὀρίπτει εἰς τὸν ποτα-
 μόν· πῶς αἰρεται ἡ ἀντίφασις;—**461 Ἴνώ** 333.—**490 σπέρμα**
πυρός **σώζων** διὰ τὴν ἔλλειψιν τότε πυρείων.

III. ΓΛΩΣΣΙΚΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ Ζ

1-6 ὡς α 6, **πολύτλας** ε 171, **δῖος** α 14, **ἐνθα** ἐκεῖ, **ἀρημένος**
 μόνον μετ. προκμ. (ἀράω βλάπτω): βεβαρημένος, βεβυθισμένος εἰς
 βαρὺν ὕπνον καὶ ἐξηντημένος ἐκ τοῦ καμάτου, **αὐτὰρ** κ. **ἀτὰρ** δέ,
 ἢ ἀντίθ. πρὸς τὸ μὲν 1, **βῆ** ἔβη, μετέβη, **ῥά** εὐθύς, ἀμέσως (μετὰ
 τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν), **δῆμος** χώρα, **πρὶν** ἐπίρ. πρότερον, **ναίω**
 κ. **ναιεῖάω** α 51, **ὑπέρεια**, **εὐρύχορος** 2 ὁ ἔχων εὐρείας πλατείας
 χοροῦ, **ἀγχι**, **ἀγχόθι**, **ἀγχαῦ** πλησίον, πρῶτ. κ. **ἄσσον**, **ἀγχιστα**, προβλ.
ἀγχιστεῖς, **ἀγχισταία**, **ὑπερηγορέων** (ὑπερήνωρ ὁ ὑπὲρ ἄνδρα

ὄν) ὑπερόπτης, ἀλαζών, ἀτάσθαλος, **σινέσκοντο** θαμ. ποικ., **σί-
νομαι** βλάπτω, **σφέας κ. σφάς** ἐγκλ., ἀττ. σφάς, **φέριμος** ε
 170, α 405, δὲ αἴτ., **βίηφι** δογ. πτ. τοῦ **βίη** (ἢ δογ. ἀποδίδεται
 διὰ γεν. ἢ δοτ.) δύναμις — **7-10 ἀνλοισιμι** ἀποικίζω, σηκώνω (ἐκ
 τῆς ἔδρας), παίρω, **ἄγε** ἦγε, **θεοειδής** 2 θεόμορφος, **εἶσα** α 130
 ἐγκατέστησα, ἐγκαθίδρυσσα, **Σχερίη** τοπ., **ἐκάς** (χωριστά,) μακράν,
 προβλ. **ἕκαστος**, **ἀλφηστής** ἄ. (**ἀλφάνω** πορίζομαι, κερδαίνω μετὰ
 πόνου) ὁ ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου ἐργαζόμενος, ἐργατικός, φιλόπο-
 νος, **ἀμφι ἐλαύνω** σύρω γύρω. ἐγείρω κύκλω, περιβάλλω, **δέμω**
 ἔδειμα, **δέδημαι**, κτίζω, προβλ. **δόμος**, **οἰκοδόμος...**, **δῶμα**, **νεό-δημη-
νος**, **νηός** ἄ. ναός (ναῖω), **δατέομαι κ. δαίομαι** α 23, 48, **δά(σ)σο-
μαι** (δάτ-σομαι), **δα(σ)σάμην**, προβλ. **πατέομαι-σάμην** α 24, **δέ-
δασμαι**, διανέμω. — **11-2 δάμνημι** ε 451 **κῆρ** ε 387, **Ἄιδης-δω-
νεύς κ. *Ἄις-δος** δι ὁ Πλούτων, ὁ θεὸς τοῦ Ἄιδου (α (στ.) **ἰδεῖν**:
 ἄφορατος), **Ἄιδός** δε δόμονδε Ἄιδος, **Ἀλκίνοος** Ἀλκίνους, **μῆδος**
 οὐ, μόνον πληθ. **μῆδεα** σκέψεις, βουλαί, σχέδια : (**μῆδομαι** ε 173,
πολύμητις 214, **μητιάω** α 234), **θεῶν ἄπο** (ἐκ θεοῦ), ἀναστρ., εἰς τὸ
μῆδεα εἰδώς : πεποικισμένοις ὑπὸ τῶν θεῶν μὲ μεγάλην σοφίαν. —
13-9 μὲν μῆν, πράγματι, **γλαυκῶπις** α 44, **μητιάω** α 234 μελετῶ,
 σχεδιάζω, **νόστος** α 5, **μεγαλήτωρ-ορος** α 81, **ἔμειν-αι** ἰέναι, **βῆ ἔμειν**
 ἔξεμίνησε νὰ ὑπάγη, **θάλαμος** κοιτῶν, **πολυδαίδαλος** 2 (δαίδαλος-
 εος πολυποικίλος, τεχνικῶς κατεσκευασμένος, **δαιδάλλω** τεχνικῶς
 ἐπεξεργάζομαι, **δαίδαλον** τεχνούργημα, **Δαίδαλος**) μετὰ πολλῆς τέχνης
 κατεσκευασμένος, πλουσίως πεποικιλμένος, **ᾧ ἔνι** ἀναστρ. ἐνὶ (ἐν) **ᾧ**,
φυή εἶδος ε 212, **πάρ** παρὰ (οἷ), ἐπίρ., **ἀμφίπολος** θ. α 136, **X.**
ἄπο ἀναστρ., εἰς τὸ **κάλλος** ἔχουσαι, προβλ. 12 **θεῶν ἄπο μῆδεα** εἰδώς,
ἐκάτερθε ἐκατέρωθεν, **σταθμός** ἄ. παραστάς, γεν. **δυῖκ.**, **θύραι**
 θυροφύλλα, **φαινός** 3 (φάος, φασ-νός) στυλινός, **ἐπέκειντο** εἶχον
 ἐπιτεθῆ, ἐφαρμοσθῆ, ἦσαν κεκλεισμένοι, παράταξις ἀντι : ἐν **ᾧ** αἴ
 θ.—**20-4 ἐπι(σ)σεύομαι**, ἄορ. **ἐπεσσύμην**, **ἐπέσσυμαι**, σπεύδω,
 τρέχω (ἐντὸς διὰ τῆς κλειστῆς θύρας), **δέμνια** οὐ. πλ. κλίνη, ἄρα
 φυσικά, ὡς ἔπρεπε νὰ ἀναμείνωμεν, **ὑπὲρ κεφαλῆς** ἀπ° ἐπάνω ἀπὸ
 τήν, **πρὸς ἔειπεν** α 122 μετὰ διπλ. αἴτ., τὸ **ῥ. πρόσφημι κ. προσ-
 αυδῶ**, **εἶδομαι** α 105, **ναυσικλειτός** 3 (**ν. -κλείω-κλέω-κλείζω** :
 δοξάζω, κλειτός περίφημος) περίφημος θαλασσινός, **ἔην** ἦν, **δημη-
λική** ἄφηρ. ἀντι συγκ. **δηῆλιξ**, **κεχάριστο** ἦτο προσφιλέως, ἀγα-
 πητή, **θυμῶ** α 4 τοπ. ἐγκαρδίως, **εἰσαμένη** ἄορ. τοῦ **εἰδομένη** 12,
 ὅπερ ἐπαναλαμβάνει.—**25—30 νῶ** α 32 : διὰ τί λοιπόν, **γεῖνατο**

ἀόρ. ἐκ ῥ. γεν-, γίγνομαι, περί-τοῦ πατρός : ἐγέννησε, περί τῆς μητρός : ἔτεκε, ὁ ἔνεστ. γείνομαι γεννώμαι, μεθήμων (μεθίμη ἀμελῶ) ὀκνηρός, ὦδε οὕτω δά, τόσον δά, εἶμα ε 167, σιγαλόεις 3 στιλπνός, πολυτελής, ἐπιθ. διορ, τοῦ εἶματα, τοί σοί tibi, ἦθ. ἀχ ἔντροπή σου! κεῖται εἶναι πεταμένα, σωρευμένα, ἀκηδῆς 2 (ἀ(στ.)-κῆδομαι φροντίζω) παρημελημένος, κτγο., δὲ παράταξ. ἀντι : εἰ καί, σχεδόν (ἔχομαι) πλησίον, ἵνα ἔνθα, ὅτε, καθ' ὄν, αὐτήν (σέ), τὰ δὲ ἄλλα δὲ τοιαῦτα, φυσικὰ ἐπίσης ὠραῖα, κέ(ν) ἂν ἀριστολ. ἦ δυνητ., ἄγομαι παίρω εἰς τὸν οἶκόν μου ὡς γυναῖκα ἢ ὡς νύμφην, ἐνταῦθα περί τοῦ μνηστῆρος καὶ τῆς ἀκολουθίας του, οἱ κέ-σ. ἄ. οἱ σε ἄζονται, ἐκ τούτων οὐ. ἐὰν φορεῖ ἢ νύμφη ὠραῖα ἐνδύματα καὶ ἐλευθερίως προσφέρει τοιαῦτα, φάτις-ιος(φημι)φήμη, ὄνομα, ἐσθλός 3 ἀγαθός, καλός, ἀνθρώπους ἀναβαίνει διαδίδεται εὐρέως μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, τοί βέβαια, χαίρουσι δὲ παράταξις ἀντι ἀκολουθίας προπαροσκευασθείσης διὰ τοῦ ἐσθλή, πότνια θ. α 15.—31-5 ἴομεν ὑποτ., ἠώς-ός θ. ἀγῆ, ἄττ. ἔως, φαινομένηφι ὄργ. 6 βίηφι, καὶ ἐγώ, τοί σοί, συνέρηθος (ἔρηθος ἄ. θ. μισθωτός ἐργάτης, ὑπηρέτης) βοηθός, συνεργάτης, ὄφρα τελ., ἐντύνομαι ἐτοιμάζομαι, ἐντύνη ὑποτ. ἀόρ. β' προσ., τοί βεβαιωτικόν : μάθε, δὴν ε 127, α 203, μνάομαι ζητῶ εἰς γάμον, προβλ. μνηστήρ, μνηστή, προμνήστρια συμπεθεριάστρα, ἀριστεύς ἄριστος, εὐγενής, ἐκ τούτου πάντων Φ. καὶ κατὰ δῆμον ὡς ἐπίτ. ὑπερθ. : οἱ εὐγενέστατοι ἐκ πάντων τῶν ἀνά τὴν χώραν Φ., ὄθι ἐν οἷς (ἀριστήσεσσι), καὶ τοί αὐτῇ μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀνήκει καὶ τὸ ἰδικόν σου γένος.—36-40 κλυτός α 300, ε 445, ἠῶθι πρό ε 469, ἐφοπλίζω παρασκευάζω, ἄμαξα (ἄμα+ἄξων axis), ἄττ. ἄμαξα, φορητὸς τετράτροχος, ἦ κεν ἄγῃσι ἢ ἄξει ἀναφ, τελ., ζῶστρον ζώνη ἢ ὁ χιτῶν τῶν ἀνδρῶν ὡς ζωννύμενος (μὴ ὁ στηθόδεσμος, ἐπενδύτης σφιγκτός;), πέπλος ἄ. τὸ ἐνδύμα τῶν γυναικῶν, σκέπασμα (θρόνου κλπ.), ῥήγεα οὐ. (ῥέζω βάπτω) τὰ βαπτία, σιγαλόεις 26, καὶ δὲ σοί αὐτῇ ἄλλα καὶ διὰ σὲ-αὐτήν, κάλλιον εὐπρεπέστερον, ὦδ' ἐφ' ἀμάξης, εἰς τὸ ἔρχεσθαι, ἠὲ ἢ, πλυνός ἄ. πλυντήρ, γοῦρα, λίθος μετὰ σκαφοειδοῦς κοιλότητος, ἐν ἣ ἔπλυνον, πολλὸν ἀπὸ πολὺ μακράν.—41-7 γλαυκῶπις α 44, ὄθι οὐ, ὄπου, ἔμμεν(αι) εἶναι, ἔδος οὐ. (σεδ-ἔζομαι, sed-es) ἔδρα, κατοικία, ἀσφαλῆς ἀδιατάρακτος, εἰς τοῦτο τὸ αἰεῖ, οὔτε ἀσύνδ. ἐπέξ., ε 479, τινάσσομαι συγκλονίζομαι, τρανάζομαι, δεύω ε 53, ἐπιπίλναμαι (πέλ-, πέλας πλησίον, προβλ. σκεδ-ἀννυμαι, σκιδ-ναμαι) προσπελάζω, ἐπισκέπτομαι, αἴθρη αἰθήρα, ἔξαστεριά,

μάλα παντελῶς, τελεία, *πειάννυμαι* (pateo), *πέπταμαι* ἀπλώνομαι, ἐπιχύνομαι, *ἀγλή* (ἀγλαός, γλαύσσω, γαλήνη) λάμψις, φεγγοβόλημα, *λευκός* (λευκ-, λυκ-, λυκόφως, λυκανγές, λύχ-ρος, λυκ, λύκ-ειον, λεύσσω βλέπω) φωτεινός, ἀκτινοβόλος, *ἐπιθέω*, *ἐπιδέδραμα* : ἔχω ἐπιχυθῆ, ἐπικάθημαι, *ἐνθα* ἐκεῖ, *δια-φράζω* (φράζω δεικνύω, φράζομαι σκέπτομαι), ἀόρ. ἀναδιπλ. *διεπέφραδον*, δίδω ἀκριβεῖς ὁδηγίας.

1-47. 3 Φαίηκες ε 34. — **4 Ὑπέρεια** μυθική χώρα πρὸς Β τῆς Σχερίας (ἢ ἄνω χώρα) ἢ πόλις, κατὰ τινας ἢ ἐν Σικελίᾳ Καμάρινα κατ' ἄλλους ἐν Ἡπειρῷ ἢ ἐπὶ νήσου παρὰ τὴν Σικελίαν. — **5 Κύκλωπες** γιγαντώδης ἄγριος ποιμενικὸς λαός, κατοικοῦντες ἐν μυθικῇ χώρᾳ, ἣν ἐτοποθέτου ὕστερον παρὰ τὴν Αἴτνην καὶ Κατάνην ἐν Σικελίᾳ. — **7 Ναυσίθοος** υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος, βασιλεὺς τῶν Φαίακων. — **8 Σχερίη** ε 34. — **10 νηοὺς** ἐπὶ τοῦ Ὀμ. ὑπῆρχον ναοὶ τῶν θεῶν, ἀλλὰ κατὰ τοὺς ἡρωικοὺς χρόνους οἱ θεοὶ ἔλατρευόντο ἐντὸς ἁλῶν, ναοὶ δὲ ἀσφαλῶς θὰ ὑπῆρχον μόνον ἐν Μ. Ἀσίᾳ. — **10 ἐδάσσατ' ἀρούρας** οἱ Ἕλληνες (οἱ Ἀχαιοὶ) κατελθόντες εἰς τὴν Ἑλλάδα ἦσαν λαὸς ποιμενικὸς καὶ νομαδικός, ἀλλὰ τὸ ὄρεινόν τῆς χώρας, προβαλλούσης διαρκῶς φυσικὰ προτεγίσματα κατὰ τοῦ πλάνητος βίου ἐπήνεγκε τὴν μόνιμον κατοικίαν αὐτῶν ἐν τοῖς πεδινοῖς τμήμασι καὶ τὴν τροπὴν εἰς τὸν γεωργικὸν βίον· ἡ περιφέρεια τῆς γῆς κατενέμετο εἰς τμήματα, *κλήρους* (κλᾶν), παραχωρηθέντας εἰς τὰ μέλη τῆς κοινότητος, ὧν ἕκαστος ἤρκει πρὸς διατροφὴν τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας καὶ πρὸς πλήρωσιν τῶν κοινοτικῶν ὑποχρεώσεων, γενόμενος κατ' ὀλίγον ἰδιοκτησία τῆς οἰκογενείας· ὅθεν *δήμος* ἢ διανεμηθεῖσα περιφέρεια. Ὅ, τι ἔπραξαν οἱ ἐγκαταστάντες ἐν Ἑλλάδι Ἀχαιοὶ ἀποδίδει κατ' ἀναλογίαν ὁ ποιητὴς εἰς τοὺς Φαίηκας. Τίς φυλὴ διετήρησε τὸν θεσμόν τῶν κλήρων ἐν Ἑλλάδι; — **12 Ἀκλίνος** υἱὸς τοῦ Ναυσίθου. — **13 γλαυκῶπις** α 156. — **15 θάλαμος** περὶ τοῦ ἀνακτόρου ἰδ. α 103· *θάλαμος* ἐνταῦθα ἰδία κατοικία, ὁ κοιτῶν τῶν ἐφήβων ἢ ἐγγάμων παιδῶν ἐν τῇ πατρικῇ οἰκίᾳ, — **18 δῦ· ἀμφίπολοι** αἰτινες ἦσαν τῆς ἰδιαίτης ὑπηρεσίας αὐτῆς καὶ συνώδευον τὴν Ν. ἐξεροχομένην τοῦ οἴκου α 331. — **Χάριτες** θυγατέρες τοῦ Διὸς καὶ τῆς Εὐρυνόμης σκορπίζουσαι εἰς πάντα τὰ ὄντα τὰς χάριτας αὐτῶν· ὁ ἀριθμὸς παρ' Ὀμ. δὲν εἶναι ὠρισμένος, ὁ Ἡσίοδος-μνημονεύει τρεῖς, τὴν Ἀγλαΐαν, Εὐφροσύνην καὶ Θάλειαν. — **19 σταθμοῖν** ἔ. πρὸς φύλαξιν τῆς εἰσόδου. — **φαιεῖναι** διὰ τὴν λειότητα καὶ στιλπνότητα τοῦ ξύλου ἐκ στιλβώσεως. — **20 Αἰμορφαί**

τῶν ὀνειρώων ὡς διερχόμενοι τὰς κλειστάς θύρας εἶναι ἀερώδεις.
 — 21 ὑπὲρ κεφαλῆς ὁ συνήθης τόπος, ὅπου ἴστανται αἱ μορφαὶ
 τῶν ὀνειρώων.— 28 ἄγωνται ὁ γαμβρὸς λαμβάνων τὴν νύμφην ἐκ
 τῆς οἰκίας τῶν γονέων τὴν ἐσπέραν ᾧδήγει αὐτὴν εἰς τὸν οἶκόν του
 διὰ μέσου τῆς πόλεως, θεράποντες καὶ θεράπαινοι ἐκράτουν δάδας
 ἀνημμένας, ἤδοντο γαμήλια ἄσματα, ὀρχησάται ἐχόρευον καθ' ὁδόν,
 ὀργανοπαῖκται ἔπαιζον αὐλοὺς καὶ φόρμιγγας, ἐν ᾧ αἱ γυναῖκες τῶν
 παροδίων οἰκιῶν ἐξερχόμεναι εἰς τὴν αὐλεῖον θύραν παρηκολού-
 θουν μετὰ θαυμασμοῦ τὴν γαμήλιον πομπήν.— 32 συνέριθος πρῶ-
 γματι ὁμως δὲν μετέβη μετ' αὐτῆς εἰς τὴν πλύσιν ἢ θυγάτηρ τοῦ Λύ-
 μαντος.— 38 πέπλος ε 230.— 47 Ὀλυμπος α 27.

48-51 Ἦώς-ός θ. ἡ Αὐγή, εὐθρονος εὐθρονος, καλλίθρο-
 νος, μιν α 71, ἄφαρ εὐθύς, ὄνειρος ἄ. κ. ὄνειρον, πλ. ὄνειροι κ.
 ὄνειρατα, διὰ δώματα παρ' Ὀμ. πολλάκις ἢ διὰ+αἰτ. τὴν διὰ τό-
 που κίνησιν, τοκεὺς (τίκτω), μόνον πλ. τοκῆες γονεῖς, φίλος ε 28,
 κιχάνομαι, ἄορ. ἐκιχον-χρησάμην, εὐρίσκω, ἐνδον ἐντὸς τῶν δωμά-
 των, τοῦ μεγάρου, ἰδ. Πραγμ. α 103.— 52 5 ἐσχάρη ἢ ἐστία,
 ἐπ. ε. παρὰ τὴν ἐστίαν, μεταξὺ ταύτης καὶ τοῦ θαλάμου τῆς οἰ-
 κοδοσποίτης, ὅστις ἔκειτο εἰς τὸ βάθος ὅμοιον τοῦ μεγάρου, ἦστο,
 αἰτ. ἐκάθητο κ. καθῆστο, ἦμαι, ἀμφίπολος θ. α 136, στρωφάω
 θαμ. τοῦ στρέφω, στρίβω, ἠλάκατα οὐ. μόνον πλ. μαλλιά ἀπὸ τὴν
 ἠλακάτην (ρόκκαν), ἀλιπόρφυρος 2 διὰ θαλασσίας πορφύρας βε-
 βαιμμένοις, πορφυροβαφής, ξύμβλητο μ. ἄορ. β' κατὰ τὰ εἰς-μι
 τοῦ ξυμβάλλομαι συναντῶ, τῷ πατρί, θύραζε εἰς τὴν θύραν,
 ἔξω: ἐξερχομένῳ, βασιλῆες οἱ γέροντες, οἱ εὐγενεῖς, οἱ ὑποβασιλεῖς,
 Πραγμ., κλειῖτός ἰδ. ναοὶ κλειῖτός 22, μετὰ+αἰτ. μετὰ ὁ κινήσεως
 δηλοῖ κίνησιν εἰς τὸ μέσον, εἰς συγκέντρωσιν, βουλή τὸ συμβού-
 λιον τῶν ἡγεμόνων, τῶν γερόντων, ἀγορῇ ἢ συνάθροισις τοῦ λαοῦ,
 τοῦ στρατοῦ, ἴνα το π. ὅπου, κάλειον εἶχον καλέσει, ὁ πρτκ. διότι
 ἢ πρόσκλησις ὑποτίθεται κατακλειομένη διὰ τῆς ἀφίξεως τοῦ κλη-
 θέντος, ἀγαυός (α(ἐπιτ.) γαίω καμαρώνω, γανριῶ, γα⁵, γαῦρος,
 γηθῶ, gaudeo) εὐγενής (παρ' Ἰωσιν οἱ εὐγενεῖς Γελέοντες).—
 56-59 ἄγχι ὃ, πάππας-αο (ὑποκορ. τοῦ πατήρ), μόνον κλ.
 πάππα τρυφερὰ προσφώνησις τέκνου πρὸς πατέρα: πατεράκι μου,
 μπαμπάκα μου, ἐντεῦθεν παππάζω φωνάζω πάππα, ἐφοπλίζω 37,
 οὐκ ἂν ἐφοπλίσειας; ἢ φράσις τρυφερὰν καὶ θερμὴν παρακλή-
 σιν, μοι χαρ. θερμῶς παρακαλῶ, ἀπήνη ἄμικτα φορτηγὸς τετρα-
 τροχος συρομένη ὑπὸ δύο ἡμιόνων, εὐκυκλος (κύκλος α οἱ τρο-

Δ. Ν. Γουδῆ.—Ὀμήρου Ὀδυσσεΐα Α-Ε-Ζ. Ἔκδ. Θ'.

8

χοί) καλλίτροχος, *ἀγομαι* φέρω μαζί μου, *εἶμα* οὐ. ε 167, *κλυτὸς* 36, *ἐς ποταμόν* εἰς τὸν ποταμόν, τὰ ἄ, *κεῖται* 26, *ῥυπόω* ῥυπαίνω, λερώνω, *μοι τίς δοτ.*;—60-7 *καὶ δὲ* ἀλλὰ καὶ 39, *ἔοικε* προσήκει, *βουλὰς βουλευεῖν* νὰ συνδιασκέπτεσαι, *πρώτοισι* τοπ., *μετὰ ἐπιρ.* μεταξύ, ἐν μέσῳ τῶν, *ἔχοντα* ἢ κυρία ἔννοια, ἀντὶ ἀπρμφ., καὶ τὸ *βουλευεῖν* ἀντὶ μιχ., *χρῶς* ἄ. ε 45ῶ, τοπ., *υἴες κ. υἷες* ὡς ἐξ ὄν. υἷς, *γέγασα κ. γέγονα* (*γεν.*, *γα.*, ὡς *μέμασ κ. μέμομα* ε 375): *ζῶσι, τοὶ σοί, μέγαρά* ὁ ὅλος οἶκος, *μέγαρον* ἢ αἰθουσα τῶν ἀνδρῶν καὶ τῆς οἰκογενείας, *οἱ δύο-τρεῖς* ἐπιμερ. τοῦ *πέντε*: οἱ μὲν δύο, *δπυῖα*, ἔνες. κ. πρτκ., *νυμφεύομαι* (περὶ τοῦ ἀνδρός), *δπυῖων* ἔγγαμος, *ἠίδεος*, ἀττ. *ἦθεος*, παλληκάριον, νεανίας ἄγαμος, θηλ. *παρθένος*, *θαλέθω* ἔκτεν. τοῦ *θάλλω*, μόνον μιχ. *θαλέθων* θαλερός, εἰς τὸ ἄνθος τῆς νεανικῆς ἡλικίας, *οἱ δὲ οἱ* τελευταῖοι τρεῖς (διότι περὶ τῶν ἄλλων τίνες μεριμνῶσι);, *μέλω* προσωπικ. εἶμαι ὑποκείμενον φροντίδος, ὁ πρκμ. ὡς ἔνες.: αὐτὰ ὅλα ἀπασχολοῦσι πολὺ τὴν σκέψιν μου, περὶ ὅλων τούτων πρέπει νὰ μεριμνήσω ἐγώ, *ὧς* ἀντικ. τοῦ ἔφατο ἔφη, *αἰδομαι κ. αἰδέομαι* (*αἰδώς*), *ἔξονομαίνω* (ἢ ἐξ- τὸ ἐξω, ἐκφράζειν) προφέρω τὸ ὄνομα τοῦ γάμου, *θαλερός* ὁ γάμος ὡς γινόμενος ἐν τῇ ἀκμῇ, ἐν τῷ ἄνθει τῆς νεανικῆς ἡλικίας, ὄριμος (πρβλ. *ὠραῖος γάμος*, *παρθένος ὠραία γάμου*).—67-70 *ἀμείβομαι* α 44, *φθονέω*+δοτ. προσ. κ. γεν. πράγμ. (ἐκ φθόνου) ἀποποιοῦμαι, *τέκος* οὐ. τέκνον' οἱ γονεῖς; *τεο* τευ-του τινός, *ἔρχεο* ἀσύνδ. τῆς ἀκολ., ἢ πρστκτ. συγκατάθεσιν: λοιπὸν εἶσαι ἐλευθέρω νὰ πηγαίνης, *δμῶς-ωδς* α (*δάμναμαι*) ὁ (δοριάλωτος) δοῦλος, θηλ. *δμωή*, *ἀπήνη* 57, *ἀραρίσκω* α 280, ε 95, *ἀραρυῖα* ἐφωδιασμένη μέ, *ὑπερτερῆ* θ. (*ὑπέριτερος*) τὸ κιβώτιον τῆς ἀμάξης, ἐφ' οὗ τὸ φορτίον [ἢ τὸ ἐπιστέγασμα τῆς ἀμάξης προφυλάσσον ἀπὸ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς βροχῆς].—71-4 *κέλομαι* ε 98, *ἐπίθοντο* μ. ἀορ β', *ἄρα* εὐθύς ἀμέσως, *ἡμιόνειος* 3 συρόμενος ὑπὸ ἡμιόνων, *δπλέω* *δπλίω* κ. *ἐφοπλίω* 57, 69, *ὑπάγω* ὁδηγῶ ὑπὸ τὸν ζυγόν (ὄν καὶ σήμερον φέρουσιν οἱ βόες ἐν τῷ ἀρότρῳ), *ὑπ' ἀπήνη* διότι ὁ ζυγός, ὑφ' ὃν ὠδηγήθησαν, ἦτο μέρος τῆς ἀμάξης, *ἔσθης* θ. ε 165, περιληττ. ἱματισμός, ῥοῦχα, ἄσχησμός, *θάλαμος* ἀποθήκη, ἱματιοθήκη, *φαεινὴν* 19 ὡς λινᾶ ὦ; ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὡς 26.—75-80 *εὔξεστος* 3 (*εὔ ξέω*) καλῶς πλανισμένος, ἐξωμαλισμένος, κατειργασμένος, *ἔδωδῆ* ε 95, *μενοεικῆς* ε 166, *κίστη* θ. κιβώτιον, καλάθιον, *ὄψον* ε 267, *ἐν ἔχευα* ἀόρ. τοῦ χέω, *ἀσκῶ* τοπ., *αἷγιος* ὁ ἐκ δέρματος αἰγός (σῆμ. ἢ τράγεια), *ἐπεβήσειο* μεικτ. ἀορ., *δῶκεν* εἰς τὰς χεῖ-

ρας τῆς κόρης, *λήκυθος* θ. ἑλιποδόχον δοχεῖον, τὸ λαδικόν, ἥως ἔως, ἵνα τελ., πρβλ. τὸ *ἄφρα* χρον. κ. τελ., *χυτλόμαι* (*χύτλον* α (*χέω*) τὸ ἕδωρ τοῦ λουτροῦ καὶ τὸ ἔλαιον, δι' οὗ ἐπεχρίοντο μετὰ τὸ λουτρὸν) λούομαι καὶ ἀλείφομαι δι' ἑλαίου.—*81-4* *σιγαλόεις* 27, τὰ ἠνία διὰ τὴν στιλπνότητά τοῦ δέρματος (λουστρινιοῦ), *ἐλαύνω* κ. *ἐλάω*, ἀπρμφ. *ἐλάειν-ἄν* κ. *ἐλάαν* α 39, τρέχω, τὸ ἀπρμφ. τοῦ σκοποῦ, *καναχῆ* θ. λ. π. κρότος (ἐκ τῶν ποδοκτυπημάτων), *ἡμιόνοιν* γεν. δυϊκ. ὑποκ. (ἦ: ἀφαιρ. γεν. ἀπὸ τῆς ἡμιονηλάτου ἀμάξης), *τανύομαι* συγγ. τῷ *τείνομαι* (παρ' ἡμῖν ἐν τῷ *τανύμαι*) ἐντείνωμαι (ἐντείνω τὰς δυνάμεις μου), τρέχω δρομαίως, παρ' ἡμῖν: βάλνομαι, *ἄμοτον* ἐπιρ. ἀκαταπονήτως, ἀκαταπίστως, *φέρων* δὲ ἀντὶ *φέρουσαι*, *αὐτὴν* διασταλ., *οἶος* 3 μόνος, *ἅμα τῇ* ἄσύνδ. ἐπεξ., *κίω κίον κίων*, ἀμτβ. τοῦ *κινέω*, πορεύομαι, *κίον* πεζῇ, ἅλλαι πλήν αὐτῆς, πρὸς τούτοις (διότι ἡ Ν. δὲν ἦτο δούλη) α 128.

48-84. 48 Ἡὼς ε 121, *εὐθρονος* α 130.—*50* διὰ δώματα διὰ μέσου τῶν διαφόρων οἰκημάτων (θαλάμων, ἀποθηκῶν κλπ.), ἅτινα ἀνήκον πάντα εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς.—*52* *εσχάρη* α 103.—*53* *στρωφῶσα* ὡς οἱ ἥρωες ἐν κινδύνῳ μὲν εἶναι ὑπερασπισταὶ τῆς πατρίδος, ἐν εἰρήνῃ δὲ ποιμαίνουσι, γεωργοῦσιν ἢ ἐποπτεύουσι τὰς ἐν τοῖς κτήμασιν αὐτῶν συντελουμένας ἐργασίας, οὕτω καὶ αἱ ἡρωίδες ἐπιμελοῦνται τῶν ἐν τῷ οἴκῳ, αὐταὶ ὑφαίνουσαι, πλύνουσαι, θηλάζουσαι τὰ ἴδια τέκνα κλπ.—*θύραζε* εἰς τὴν θύραν, δι' ἧς ἐξήρχοντο ἐκ τοῦ μεγάρου εἰς τὴν αὐλήν.—*54* *βασιλῆς* α 245 ἐν Σχερία μετὰ τοῦ Ἀλκίνοῦ, ὅστις ἦτο ὁ ἐπικυρίαρχος.—*55* *βουλῆ* α 245· συνήθως ὁ βασιλεὺς καλεῖ τοὺς γέροντας εἰς βουλὴν περὶ τὴν βασιλικὴν τράπεζαν.—*77* *ῥψα*, *οἶνος* α 124· σὺνηθες ὄψον τότε ἦτο καὶ τὸ κρόμμυον.—*79* *ἔλαιον* πρέπει νὰ φαντασθῶμεν ὡς εὐωδές τι ἔλαιον, μυρέλαιον, ε 264· τὰ μύρα ἦσαν ἀπαραίτητον τμῆμα πάσης οἰκιακῆς οἰκονομίας.—*84* α 335.

85-92 *ἐνθα* ὅπου, *πλυνός* 40, *ἐπηετανός* 3 (ἐπη· ὄργ. τῆς ἐπι-ἔτος) ὁ καθ' ὄλον τὸ ἔτος ἔχων ὕδωρ, ἀστεῖρευτος, *πολὺν* κτηρ. ἀφθονον, *ὑπεκπρόρρεε* ἐκ τοῦ βάθου· ἀναβλύζον (ὑπεκ·) ἔρρεε, *θύπῳ*, *θύπῳωντα* ἢ συναίρ. καὶ ἡ παρεμβολὴ τοῦ ο κατὰ τὰ εἰς -ῶ α 25, 32, *μάλα* περ ῥ. ὅσον πολὺ ῥυπαρὰ καὶ ἂν ἦταν, *ἐνθα* δεικτ. ἐκεῖ, ἀναφέρ. εἰς τὸ *ἐνθα* 86, ἀτόδοσις εἰς 85, *ὑπεκπρόελυσαν* ἀπέβουξαν ἀπὸ τὸν ζυγόν, ὑφ' ὃν ἦσαν, *σεύω*, ἔ(σ)σενα, ὡς *χέω* ἔχουσα, (θέτω εἰς ταχεῖαν κίνησιν) ἀπολύω, *δινῆεις* 3 (*δίνη* συ-

στροφὴ τῶν ὑδάτων) ὁ στρεφογυρίζων τὰ νερά του, πολυστρόβιλος, **ἀγρωσις-ιος** θ. ἀγριάδα, γλόη (πρβλ. *γράσις, γρασίδι*), **μελιηδής** 2 γλυκὺς ὡς τὸ μέλι, **ἐσφορέω** θαμ. τοῦ ἐσφέρω, ῥίπτω μέσα, **μέλαν** διὰ τὸ βάθος ἢ τὴν σκιερὰν περιοχὴν, **στείβω** πατῶ (πρβλ. *σίβος*) διὰ τῶν ποδῶν καὶ χειρῶν, **βόθρος** ἄ. λάκκος, γοῦρα (πλυνός), **θοῶς** ταχέως α 260, **προφέρουσαι ἔριδα** δεικνύουσαι ἄμιλλαν, συνεριζόμεναι, ἢ φρ. διασαφεῖ τὸ **θοῶς**· τὰ ἀπογύμνια, ἀφ' οὗ ἐρρίπτοντο ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ καὶ διεβρέχοντο, ἀνεσύροντο ἐκείθεν καὶ ἐσωρεῦντο εἰς τοὺς βόθρους, ὅπου ἐν πρὸς ἐν ἐτρίβοντο ὑπὸ τῶν πλυντριῶν—93-5 **ῥύπος** ἄ., πλ. μεταπλ. **ῥύπα**, **πειάννυμι** 45 ἀπλώνω, **ἐξείης** ε 70, **θις-ινός** ἄ. σωρός (ἄμμον), ἀκτὴ, **ἄλις** α 82, **ἦχι** ὅπου, **ἀποπλύνεσκε** ὁσάκις εἶχε κύματα, **ποιὶ προῖ κ. πρὸς, π. χέρσον** ἐκ τοῦ ἀποπλύνεσκε (ἐρευγομένη ἐκβράζουσα ποτὶ χ.), **λαῖγξ** ε 433.—96-8 **λοέω** α 310, **λίπα** ὄργ. πτ. τοῦ λίπος: λιπαρῶς, ἀφθόνως, **δεῖπνον** γεῦμα, **μένον** ἀνέμενον, **τέρσομαι**, ἄορ. **ἐτέρσην**, (torreo, torrens, terra (ξηρὰ)) ξηραίνομαι, στεγνώνω, ε 152, ὑποκ. **εἶματα, αὐγὴ** φῶς, θερμότης, ἐκ τούτου **ἡλλιοιο**.—98-109 **δμῶ** θ. α 147, **τάρφθεν·φθησαν κ. τάρπησαν, (τε)τάρποντο, τέρπεσθαι**, χορραίνειν, **σίτος** ἢ τροφή καὶ τὸ ποτόν, **ταὶ δὲ ὁ δὲ** ἐν τῇ ἀποδ., **ἀπό** βαλοῦσαι, **κρηθέμενον** α 334, **λευκώλενος** ἢ ἔχουσα λευκὰς ὠλένας, λευκοβραχίων, **μολπή** (μέλω-ομαι) ἄσμα μετὰ χοροῦ, ἐνταῦθα: παιδιὰ μετ' ἄσματος καὶ χοροῦ, **τῆσι** τοπ. μεταξὺ αὐτῶν, **οἴη** κτγρ. ὅπως, **λοχέαιρα** (ἢ ἰούς (βέλη) **χέουσα**) (εὔστοχος) τοξεύτρια, **οὔρος** ὄρος, **κατ' οὔρεα** ἀνὰ τὰς ῥάχεις τῶν, **Τηῦγετον** Ταῦγετον κ. Τηῦγετος, **περιμήκετος** 2 κ. **περιμήκης** ὑπερύψηλος, **τεροπομένη** διασκεδάζουσα, εὐρίσκουσα εὐχαρίστησιν, **κάπροισι** τοπ. ἐν τῷ μέσῳ τῶν κάπρων, ἐν τῇ θήρᾳ τῶν κ., **ὠκὺς** 3 ταχύς, ἐπίρ. ὠκα, **ἄμα τῆ**, **αἰγίλοχος** ε 103, **ἀγρονόμος** 2 ὁ νεμόμενος (κατοικῶν) τοὺς ἀγρούς, ἀγροδίαιτος, **παίζουσιν** διασκεδάζουσιν ἐν τῷ κυνηγίῳ, **γῆθέω** ε 486, **φρένα** ἐνδομύχως, **ὑπὲρ ἔχει κάρη** α 90, **κάρη μέτωπα** αἰτ. τοῦ κατὰ τι, **πέλομαι** ε 79, **ἀρίγνωτος** 3 (ἀρι (ἐπιτ.) -γνω) εὐδιάκριτος, **ῥῆα** εὐκόλως, ἔξ οὗ **ῥηίδιος·ῥάδιος, δὲ-τὲ** παράταξ. ἀντί: εἰ καὶ πᾶσαι, **ὦς** τὸ ἀναφ. **οἴη** 102, **ἀδμῆς-ἦτος** 1 (α(στ.) -δάμναμαι, μὴ δαμασθεῖσα ὑπὸ ἀνδρὸς) ἀνύπανδρος, **μεταπρέπω** διαπρέπω μεταξὺ τῶν.—110-4 **δῆ** ἄρ πλεόν ἀκριβῶς, **ἔμμελλε** ἐσκόπευεν, ἐπρωτίθετο, **νέομαι** α 17, **πάλιν** ὀλίσω, **πτύσσω** διπλώνω, πρβλ. **πιυχὴ, ζεύξασα πτύξασα** εἰς τὸ **νέσθαι**: ἀφ' οὗ πρῶτον ζεύξῃ, **αὐτε** πάλιν, ἀφ' ἐτέρου, **ἀλλ' ἐνόησε** ε 328, **ὡς ὥστε**, δια-

σα ρ. τὸ ἄλλ' ἐνόησε, ἐγείρομαι, ἄορ. ἐργόμην, ἀρυτνίζομαι, ἐν-
 πει-ιδος (εὔ-δπ-) εὐόφθαλμος, ἢ ἡγήταιο ἀναρ. τελ., τί σημ.
 ἡγοῦμαι+δοτ.; — 115-8 ἔπειτα συνέπεια τοῦ ἄλλ' ἐνόησε 112:
 τότε, βασιλεία θ. βασιλόπαις, μετὰ+αιτ. πρὸς, ἀμαρτάνω τίνος,
 τὸ ἀσύνδ. ἀντίθεσιν, δίνη στρόβιλος τῶν ὑδάτων, πρβλ. δινήεις 89,
 αὔω, ἀύσω, ἄυσα, φωνάζω, μακρὸν μεγαλοφώνως, ἐπὶ διὰ τοῦτο,
 δῖος, θ. δῖα α 14, ἐξόμενος ἀνακαθίσας, ὄρμαινω κ.φ.κ.κ.θ. ε
 365. — 119-26 ὦμοι ἐγὼ ἄλ καυμένος¹, τέων τῶν τίνων, πρβλ.
 ἐνκ. τοῦ τῶ, βροτὸς α 32, ε 45, ἐκάνω, ἔκω, ἤκω, αὔτε πάλιν,
 ὅπως καὶ ἄλλοτε, ἢ ἀληθῶς, ἢ ἔα ἄρα, ὑβριστής (ὑπὲρ super, su-
 per-bus) ὁ καταχρόμενος τὴν ὑπεροχὴν του, ὑπερόπτης, ἀτάσθαλος,
 νόσος ἄ. αἰσθητάματα, καρδία, θεοδδής (θεοῦς-δεδιώς, θεοδ^δής) θεο-
 φοβούμενος, ἢ (ἦε)-ἦε δύο ἐρωτήσεις αὐτοτελῶς, ἄλλως διπλῆ ἐρώ-
 τησις, ὡς μία ἐκφερομένη, διὰ τοῦ: ἦ (ἦε) -ἦ (ἦε), ἀιτ. πότερον ἦ,
 αὐτὴ θ. (αὔω 117) φωνή, θῆλυς ε 467 γυναικεία (λεπτή, λιγυρά,
 διαπεραστική), ἀμφήλυθέ με (ἦλυθε) μοῦ ἐπληξε τὰ δύο ὧτά μου,
 ὡς κουράων γεν. ἄφαιρ. ὡς ἀπὸ κορασίων, ἔχουσι κατοικοῦσι,
 κάρηνον κ. κάρη α 90 κορυφή, αἰπεινὸς ὅ κ. αἰπὺς α 11, πῖ-
 σος οὐ. (πιδύω ἀναβρύω, πῖδ-σος, πῖδ-αε) τόπος ὑγρός, λιβάδιον,
 ποιήεις ὅ (ποίη-πόα) ποώδης, γλοερὸς, ἢ νύ που ἀναμφιβόλως
 λοιπὸν ἂν δὲν ἀπατῶμαι, συνέπεια τοῦ 122, αὐδήεις ὅ ε 334, αὐ-
 τὸς προσωπικῶς, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν παθητικὴν ἐντύπωσιν τῆς
 ἀκοῆς; πειρήσομαι ὑποτ.

83-126. 89 σεῦαν ὅταν ἀποξειγθῶσι τὰ ζῶα καὶ δε-
 χθῶσιν ἐν κτύπημα ἐπὶ τῶν νώτων, τρέχουσι πρὸς τὴν βοσκήν. —
 97 δεῖπνον α 121. — 100 κρηδεμνον α 334. — 101 μολπῆς
 καὶ ἐνταῦθα τὸ ἄσμα θά ἦτο ὀυθυμικὸν ε 61. — 101 λευκώλενος τὸ
 ἐπίθ. μορτυρεῖ ὅτι ἡ χεῖρ, τοῦλάχιστον ὁ πῆχυς, ἦτο γυμνή, ὁ πέ-
 πλος ἄρα ἢ τὸ φᾶρος τῶν γυναικῶν δὲν εἶχον χειρίδας οὐδ' ἐκάλυ-
 πτον τὰς χεῖρας. — 102 Ἄρτεμις θυγάτηρ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀρ-
 τοῦς; ἀδελφὴ τοῦ Ἀπόλλωνος, προσωποποιία τῆς σελήνης ὡς θεᾶ
 τοῦ καθαροῦ φωτός, εἶναι παρθένος ἀγνή μὴ γνωρίσασα τοῦ ἔρω-
 τος τὰς κηλίδας, ὠραία καὶ ὑψηλὴ ὑπερβάλλουσα τὰς συντρόφους
 Νύμφας, ὡς ἡ σελήνη τοὺς συνοδεύοντας ἀστέρας· ἀγαπᾷ τὴν ἀγρο-
 τικὴν φύσιν· καὶ ὡς τοξότις (βέλη αἱ ἀκτῖνες τῆς σελήνης) ἀγαπᾷ
 τὴν θήραν ἀγρίων θηρίων, κάκρων καὶ ἐλάφων. — 103 Ἐρῦμαν-
 θος ὄρος τῆς ἀρχαίας Ἀρκαδίας· ἀμφότερα τὰ ὄρη ἦσαν πολυθρύ-
 λητα ὡς πλούσια θηραμάτων (πρβλ. καὶ τὸν Ἐρῦμάνθιον κάκρον).

— 105 αἱ *Νύμφαι* α 14 εἶναι θεότητες πηγῶν, δένδρων, ἁλῶν, λειμῶνων, ἄντρων, ὀρέων (προσωπ. τῶν αἰωνίως ῥεόντων ὑδάτων ἢ τοῦ ὑγροῦ χυμοῦ τοῦ ζωογονοῦντος πᾶσαν γήινην βλάστησιν· ὅθεν καὶ κοῦραι Διὸς ὡς ἔχουσαι τὴν ἀρχὴν ἐκ τῆς βροχῆς τοῦ Διός)· ἐκεῖ κατοικοῦσι, λούονται, ἄδουσι, χορεύουσι, ἐργάζονται καὶ ἐπικοινωνοῦσι φιλίως πρὸς τοὺς ἀνθρώπους· καὶ δὴ αἱ τῶν κρηνῶν καὶ τῶν γλυκέων ὑδάτων καλοῦνται *Κρημιάδες*, *Ναΐδες* κ. *Ναΐάδες*, τῶν ἁλμυρῶν ὑδάτων *Νηρηίδες*, τῶν ἁλῶν *Ἀλαηίδες*, τῶν ὀρέων *Ὀρειάδες* καὶ *Ὀρειοιάδες*, τῶν δένδρων *Δρυάδες* (γεννώμεναι ἅμα καὶ ἀποθιήσκουσαι μετ' αὐτῶν, ὅθεν καὶ *Ἀμαδρυάδες*), τῶν ποταμῶν *Ποταμίδες*, τῶν ἄντρων *Ἀντριάδες*. — *αἰγίοχος* ε 103.

127-9 *ὑπεδύσειο* μεικτ. ἄορ. ἐξεγρύπωνσεν ἀπὸ τοὺς θάμνους, τὸ ἀντίθ. ε 476, 481, *κλάω* κόπτω (*κλάσμα*, ἄριστοκλασία), *πιόρθος* ἄ. βλαστός, κλάδος, *φύλλον* γεν. περιεχομένου: κλάδον φυλλοβριθῆ, *ῥύομαι* σφάζω, φυλάττω, σκεπάζω (ἀλλὰ *ῥῦσαι* ἡμᾶς), *μήδεα* οὐ. αἰδοῖα, *φῶς* φωτός, ἄ. ἀνήρ, *χρῶς* ε 455. — 130 6 *βῆ ἔμεν* 15, *ὄρεσιτροφος* ὄρεσιβίος, *ἀλκή*, δοτ. μπλ. *ἀλκί*, (*ἀλέξω* ἀποκρούω) ἀμυντικὴ δύναμις, *εἶς* εἶσι, *ἀήμενος* ε 475 ὑπὸ τῶν ἀνέμων, *ὄσσε* ε 151, *δαίομαι* ε 61: εἶναι κατακόκκινοι, ἀστράπτουν, ἐν ἔντοσ τῆς κεφαλῆς, τῶν κόγχων, *μετέρχεται* + δοτ. εἰσορμᾶ μέσα εἰς, *οἶς* (ovis), ἄττ. *οἶς*, πρόβατον, *ἀγρότερος* ἀγροδιαίτος, ἀγριος, ἢ κατάλ. -τερος (συγκρ.) δηλοῖ ἀντίθεσιν μεταξὺ ἀγροῦ καὶ οἴκου (οἰκοτότων ζῴων), πρβλ. *δεξιτερός*, *ἀριστερός*, *κέλομαι* ε 98, *δὲ* αἰτιολ., *δόμος* ἄ. μάνδρα, στάνη, *πυκινός* 3 στερεός, ἀσφαλής, *καὶ* ἐπιδ. καὶ δὴ καί, *πειράω* κάμνω ἀπόπειραν, προσβάλλω, ἢ μτχ. τελ. εἰς τὸ ἐλθεῖν, *μῆλα* οὐ. αἰγοπρόβατα, *ἔμελλε* μοιραίως ὄφειλε (δὲν ἠδύνατο ἄλλως νὰ γίνῃ), *μίσγομαι* ε 378, *πέθρ* α 6, *χρηῶ* ε 189, *ἔκανε* μίν, αὐτόθι. — 137-41 *σμερδαλέος* 3 φρικαλέος, κτγρ., *κεκακωμένος* αἰτιολ. ἐπειδὴ εἶχε παραμορφωθῆ, ἀσημίσει, *ἄλμη* ε 53, *τρέω* φεύγω περίτρομος (ὁ *τρέσσας*), *ἄλλυδις ἄλλη* ε 71, *ἠϊών* ε 156, *προέχω* προεξέχω, *φρένες* α 42, *ἐνὶ φρεσὶ τῆ* ἐπιμ., *ἔκ εἴλετο γυῖων* α 192, *στῆ* ἔμεινεν ἀκίνητος, *σχομένη* κρατηθεῖσα εἰς τὴν θέσιν, *ἄντα* (ἀντί) με πρόσωπον ἐστραμμένον πρὸς αὐτόν, ἀντιμέτωπος, χωρὶς νὰ ἀποστρέψῃ τὸ πρόσωπον. — 141-7 *μερμηρίζω* ε 354, *λίσσομαι*, *ἐλισάμην* κ. *ἐλιτόμην*, παρακαλῶ (λιτὴ παρακλήσις, *λιταρεύω* εἰα), *εὐώπις* 113, *λαβῶν γούνων*, *αὐτως* (αὐτός, ὁ τόν. αἰολ.) μόνον οὕτω, ἀπλῶς μόνον νὰ παρακαλέσῃ, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ *γούνων λαβῶν*, ἐπεξ. ὑπὸ *ἀποσταδὰ* μειλ. ἐπ., *ἀποσταδὰ* (δόν)

ἔξ ἀποστάσεως, μακρόθεν, **μείλιχος-χιος** (μείλισσα γλυκαίνω) γλυκός, **ἔπος** α 31, **εἰ δείξειε πόλιν** κυρ. πρότασις εὐχῆς (ἄχ νὰ εἰδείκνυε!) ἀναπτύσσουσα τὸ περιεχόμενον τοῦ **λίσσοιτο**, ἐντεῦθεν πλ. ἔρ. ἔξ ἐννοίας ἀπολείρας, 145=α 474, **λίσσεσθαι** ἔπεξ. τοῦώς, (δεδιότα) **μῆ, χολδομαι** ἐξοργίζομαι, **λαβόνει** τίς μτχ., —148 52 **κερδαλέος** ὁ εὐφυής, πονηρός, μὲ σκόπιμον ὑπολογισμόν, ὑστερόβοιλος, **γουνδομαι** κ. **γουνάζομαι** κυρ. ἄπτομαι τῶν γονάτων, περιβάλλον τὰ γόνατα διὰ τῶν χειρῶν παρακαλῶ, ἐνταῦθα: ἰκετεύω θερμότητα, **ἀνασσα** κυρ. περὶ θεαινῶν: βασίλισσα, Μεγαλειότητα, **νὺ λοιπόν, τάχα, θεός** θ., **ἔσσι** εἶ, **τοί** ἔξ ἐκείνων οἱ ὅποιοι, **εἰσκω** (Φεικ-, Φέ-Φοικ α, κ. Φικ-, Φε-Φί(κ)-σκω) παρομοιάζω, **ἀγχιστα** ὁ κατὰ προσέγγισιν: σὲ εὐρίσκω ὁμοιότητην, **μέγεθος** ἀνάστημα, μεγαλεῖον παραστάσεως, **φνῆ** ε 212.—153-9 **ναιετώ** 4, α 51, **χθών** θ. γῆ (ὑποχθόνιος), **τρῖς** ἐπιτ. τὸ **μάκαρες**, πρβλ. **τρισόλβιος, τρισάθλιος...**, **κασίγνητος** ἄ. (κάσις ἀδελφός-γεγονώς) ἀδελφός, **θυμὸς** α 4, **λαίνω** θερμαίνω, εὐφραίνω (διότι ἡ χαρὰ θερμαίνει ὄντως, ἐπιταχύνουσα τὴν κυκλοφορίαν, ἐν ᾧ ἡ λύπη παγώνει), **εὐφροσύνη** εὐφροσύνη, **ναι** εὐφροσύνα συναισθήματα, **σεῖο-σέο-σεῦ** (σοῦ)- **σέθεν, λεύσσω** (λευκός) βλέπω, ἡ μτχ. χρόν. ἀντι δοτ. πρὸς ἔξαρσιν τοῦ πράγματος, **θάλος** οὐ. (θάλλω) θαλερὸς βλαστός, βλαστάρι, ἄνθος, **εἰσοιχνέω** θαμ. τοῦ **εἰσοίχομαι**: συχνὰ πυκνὰ ἐμβαίνω εἰς τὸν χορὸν, τὸ θηλ. κατὰ σύνεσιν πρὸς τὸ **θάλος, αὔ** ἀφ' ἑτέρου: ἐν ἀντιθ. πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς ἀδελφούς, **ἔξοχον** ἐπιτ. τὸ **μάκαριος** (μάλιστα), **κῆρ** ε 36, **ἄγομαι** 28, ἡ ὑποτ. + **κέν**=μέλ. ὄρ., **βρίθω-σω-σα-βέβριθα**, εἶμαι βαρὺς, ζυγίζω βαρύτερον, ὑπερισχύω, **ἔεδνα** κ. **ἔδνα** τὸ ἀλάι: τὸ ἀντίτιμον, δι' οὗ ἠγόραζέ τις τὴν νύμφην, εἶτα τὰ γαμήλια δῶρα, **χάριτες** τοῦ ἀρραβῶνος, πρὸς τε τὴν νύμφην καὶ τοὺς οἰκείους: ὑπερθεματίσας τοὺς ἀνταγωνιστάς, ὑπερισχύσας διὰ τῶν γαμηλίων δῶρων.—160-9 **τοιόνδε** οἷα εἶσαι σύ, **σέβας** οὐ. ὄνομ. κ. αἰτ. θαυμασμός, κατάπληξις, **δή ποτε** ἤδη ποτὲ (κατὰ τὸν εἰς Τροίαν πλοῦν 164), **Δήλω** τοπ., **ἔρνος** οὐ. (ἔρ-νυμι) τρυφερὸς βλαστός, φυντάνιον, **νέος** νεαρός, **ἀνερχομαι** ὑψηλώνω: ἡ σειρὰ τῶν λ.: ἐνόησα **δή ποτε** Δήλω παρὰ βωμῶ Ἄπ. τοῖον νέον ἔρνος φοίνικος ἀνερχόμενον, **ἔσπετο**, ἔπσθαι, ἦτο ὑπὸ τὰς διαταγὰς μου, **λαδς** στρατός, **τὴν ὄδδον** σύστ. ἀντικμ. κατ' ἐκείνο τὸ ταξιδίον (τὸν εἰς τὴν Τ. πλοῦν), **ἧ δῆ** κατὰ τὸ ὅποιον ὅπως γνωρίζει ὁ κόσμος ὅλος, **κῆδεα** α 244, **μέλλεν** ἐπέπρωτο, **ὡς δ' αὐτίως** ὡσαύτως δὲ (ἐκ τῶν: ὁ(ς) οὕτως κ. αὐτός), **τέθηπα**, ὑπρσ.

ετιθήπεια, άόρ. ταρών (έκ τής ό. θαφ·ταφ·, θάμβος), μένω έκθαμ-
 βος, έχω άπολιθωθή έκ καταλήξεως, **δην** α 203, **δόν** ε 162 στέ-
 λεχος, **άνήλυθεν** έφύτρωσεν, έξεπετάχθη, **ός** όπως, **άγαμαι** θαυ-
 μάζω, **τέθηπα** είμαι ένεός, μένω μέ άνοικτόν τό στόμα, ή έννοια
 επανέρχεται εις 161, **αινώς** α 208, **δέδδια**, μάλλον δέδ·ια, **ικάνει**
 με μέ έχει εύρει, πλήξει, **δέ με** παράταξις άντι ένδ. πρ.—**170 4**
οϊνω α 183, **χθιζός** 3 χθεσινός, κτηρ. χθές, **τόφρα** έν τούτω τῷ
 μεταξῦ (των 20 ήμερών), έως δέ τήν στιγμήν ταύτην. **κῦμα** περιλ.,
φόρει θαμ. έφερε τήδε κάκεισε, **θύελλα** (θύω φυσῶ μανιωδῶς, έξ
 οὔ κ. θυμός), **κραιπνός** 3 ε 385, **κάββαλε** κάτ·βαλε, έπίσης κάπ-
 πεσε, **άλλιπε** έρριπεν, επέταξεν, **δαίμων** κακός τις δαίμων, **σφρα**
 τέλ., **έτι κακόν** και άλλα κακά, **τήδε** έδῶ δά, **και** έπιδ., **ποῦ** ἴσως,
διο·μαι οἶομαι, **παύσεσθαι** υποκ. κακόν, **τελέουσι** μέλλ., **παροιθεν**
 πρότερον.—**175-9** **έλεαίρω** έλεῶ, **ές** **πρώτην** σέ, **μογέω** ε 223,
τήνδε τήν πόλιν τοῦ τόπου έδῶ (διότι δέν βλέπει τήν πόλιν), **άστν**
 τό σύνολον τῶν κατοικῶν τής πόλεως, **πόλις** τό μόνιμον κέντρον
 τής κατοικημένης περιοχής (δήμου ή γαίης), **θάκος** οὔ. (θήγγυμι)
 έσχισμένον και έφθαρμένον ένδυμα (κουρέλι), **άμφιβάλλομαι** περι-
 βάλλομαι, **εἴ που** εάν ἴσως, **έφ'** όσον τυχόν, **έχεις** είχεις (θάκος τι
 ὡς), **είλυμα** (είλυω ε 403) περιτύλιγμα, **σπεῖρον** ε 318 ένδυμα,
 ῥοῦχον.—**180 5** **μενοινάω** (μένο·σφοδρά επιθυμία, **μενεαίνω** ε
 314) ζωηρῶς επιθυμῶ, **ποθῶ** : ὅ,τι ποθεῖ ή ψυχή σου, **οἶκος** οἰκογέ-
 νεια, **δπάζω** (δπαδός, **έπομαι** sequor, παρέχω ὡς δπαδόν,) χαρίζω,
άμοφροσύνη (συζυγική) σύμπνοια, άρμονία, **έσθλός** α 95, **οὔ μέν**
γάρ (έστι) διότι αληθῶς δέν υπάρχει άλλο, **άρείων** ον συγκ., υποθ.
άριστος (άρε τή), : έξαισιώτερον, θειότερον, **δθ'** ὅτε, ὅ ή μετά τό
 προεξαγγ. **τοῦ γε**, διασαφούμενον δια τοῦ **ὅτε...**, πλεονάζει, μεῖζις
 δύο συντάξεων : **τοῦ γε, ὅτε...**, και : ή **ὅτε, άμοφρονέοντι νοήμα-**
σιν έχοντες μίαν γνώμην, **έχω** οἶκον διενθύνω, επιμελοῦμαι, **άλγεα**
 φαρμάκια, **δυσμενής** έχθρός, **χάρμα** οὔ. πηγή χαρᾶς, **εὔμενέτης** ά.
 εὔμενής, φίλος, **έκλυον** ε 445 γνωμι. άόρ.: αλλά και αυτοί οἱ ἴδιοι
 αισθάνονται αυτό, λαμβάνουσι πείραν αυτού (των αγαθῶν τής συζυ-
 γικής άρμονίας).—**186-93** **άντιόν** ηῦδα ε 28, **κακός** κοινός,
 άνθρωπος τοῦ λαοῦ, **ατιός** (οὔδεις άλλος) μόνος, **δλβος** εὔδαιμονία,
έσθλοι εὔγενεῖς, **όπως** **έθέλησιν** άνευ τοῦ **κέν**, **και** **σύ**, **ποῦ** ὡς
 νομίζω, **τάδε** τήν τωρινήν κακήν σου τύχην, **έμπης** ε 205, ***τάάω**
 ε 178, **τετάμεν** άπρηφ. άόρ. άντι **τλήναι**, προσκτι. **τλήθι** κ. **τέταθι**, :
 να υποφέρης καρτερικῶς, να έγκαρτερήσης όσονδήποτε πικρά και

ἄν εἶναι αὕτη (ἔμπης), ἐπει ἐπαναλαμβάνει τὰ ἐν 187, διακοπέντα ἐκ τῆς παρεκβάσεως τῶν περὶ Διός, *δεύομαι* δέομαι, *ὄν* φυσικά, *τεο-τεν* (τοῦ) τινός, *ἐπέοικε* εἰκός ἐστι, προσήκει, *ὦν* μὴ δεύεσθαι, μεταλαμβάνειν, τυγχάνειν, *ἰκέτην* ὑποκ., *ταλαπείριος* (ταλα-πέτρα, ὅς πολλὰς ἔτλη πείρας) ὁ ὑποστὰς πολλὰς δοκιμασίας, πολυπαθῆς, πολυβασανισμένος, *ἀντιάξω* (ἀντί) συναντῶ: ἐάν τις συναντήσῃ ἡμᾶς.— 194-7 *ἔρέω* ἐρῶ, *λαοὶ* οἱ κάτοικοι, *τήνδε* 117, *μεγαλήτωρ* ε 81, *κάρτος* κράτος, ἡ βασιλικὴ ἐξουσία, *βίη* ἡ κυριαρχικὴ ἐπιβολή, *ἔχεται* ἀσκείται, *ἐκ τοῦ* ὑπ' αὐτοῦ, *Φαιήκων* ἀντικμ. ἐκ τοῦ κράτος *βίη*.

127-97. 135 *εὐπλόκαμος* α 86.—138 *ἐπ' ἠϊόνας* *προυχούσας* πρὸς τὴν θάλασσαν, διότι ὁ Ὀδ. προήρχετο μᾶλλον ἐκ τῶν μεσογείων ε 470, τὰ δὲ κοράσια εὕρισκοντο μᾶλλον παρὰ τὴν ἄκτὴν 94.—142 *γούνων λαβῶν* σημεῖον θερμῆς ἰκεσίας, διότι τὰ γόνυα ἐθεωροῦντο ὡς ἡ ἔδρα τῶν σωματικῶν δυνάμεων, τῆς ζωῆς.—159 *ἔδνα* α 277.—162 *Δῆλος* γενέθλιος τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος, ὅπου πρὸς τιμὴν αὐτῶν ἐτελοῦντο τὰ Δῆλια· ὁ βωμὸς θὰ ἦτο ἐν ὑπαίθρῳ ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ τεμένους, πλησίον τοῦ ὁποῦ ὑπῆρχε καὶ ὁ φοινῖξ δεικνυόμενος καὶ ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις ὡς ἱερὸν λείψανον τῆς ἀρχαιότητος, διότι ἀπ' αὐτοῦ κρατηθεῖσα ἡ Λητῶ ἔτεκε τοὺς δύο θεοὺς· τὸ καινότερον τοῦ δένδρου, μετενεχθέντος εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ Φοινίκων, ὡς δηλοῖ τὸ ὄνομα, καὶ τὸ εὐθυτενὲς τοῦ στελέχους μανθάνομεν ἐκ τοῦ χωρίου τίνες ἐντυπώσεις θαυμασμοῦ προκάλυπεν ἐν Ἑλλάδι.—*βωμὸς* τόπος, ἐφ' οὗ γίνεται ἡ θυσία πρὸς τιμὴν θεοῦ τινος. Ἐκ τῆς συνηθείας νὰ προσφέρωνται αἱ θυσίαι ὑπὸ τῆς οἰκογενείας πάντοτε ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἐσχηματίσθη διὰ τοῦ χρόνου ὕψωμα τέφρας, ὁ βωμὸς, τὸ κέντρον τῆς λατρείας, οἷος ἐσφάζετο ἐν Ὀλυμπίᾳ ἔχων περιφέρειαν 132 ποδῶν καὶ ὕψος 32· ὕστερον οἱ βωμοὶ κατασκευάζοντο ἐκ χορτοπλίνθων ἢ πλίνθων ἀτέχνως σφραγισμένων· βραδύτερον ἐκίττοντο ἢ ἀπετελοῦντο ἐκ μεγάλων λελαξευμένων λίθων, ποικίλων σχημάτων καὶ μεγεθῶν, ἐνίοτε καὶ ἐκ φυσικοῦ βράχου· τὰ θύματα ἐσφάζοντο ἐπ' αὐτοῦ, τὸ αἷμα ἐχύνετο κάτω περιλοῦον αὐτόν, ἀνήπτετο ἐπ' αὐτοῦ πυρὰ καὶ ἐπὶ ταύτης ἐψήνετο τὸ θῆμα, τῶν θεῶν συνηθῶς γενομένων τῆς κνίσης.—165 *κατὰ κήδεα* μάλιστα κατὰ τὴν ἐπάνοδον.—172 *Ὠγγυίη* α 50.—181 *ἄνδρα* τὸ ὄνειρον τῆς Ἑλληνίδος ἦτο ἡ ἀποκατάστασις καὶ ἡ ἐκ τοῦ γάμου ἀπό-

κησις τέκνων.—187 κακός α 411.—188 Ζεύς...ὡς ῥυθμιστῆς τῆς Μοίρας α 33.

198 200 ἦ ε 28, κέλευσε +δοτ. ἐφώνηξε πρὸς, πόσε ποι, ἦ ἀλήθεια, μή που μήπως τάχα, αἰτ. ἄρα μή, ἡ ἀποκρίσις προσδοκᾶται ἀποφ., φάσθε φατέ, νομίζετε, ἔμμεναι τόνδε, τινά κτηρ.—201-5 διερός 3 (διάω ζάω, δίατα τρόπος τοῦ ζῆν) ζωντανός, γένηται ἡ ὑποτ. τὸ προσδοκώμενον=γενήσεται, δημοτῆς θ. (δήιος (δοίω) ὁ καίων, ὁ πολέμιος) ἔχθρα, ἐχθρικά διαθέσεις· ἡ σύνταξις: οὗτος ἀνὴρ, ὅς κεν ἴκηται..., οὐκ ἔστι διερός βροτὸς (ζῶν=οὐ ζῆ) οὐδὲ γένηται: ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος, ὅστις θά τολμήσῃ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν χώραν τῶν Φ. μὲ ἐχθρικάς διαθέσεις, δὲν ζῆ (δὲν ἐγεννήθη ἀκόμη) οὔτε θά γεννηθῆ, φίλοι (εἰμὲν ἐσμέν), ἀπάνευθε α 190, πολύκλυτος 2 (κλύζω) πολυκύμαντος, πολυτάραχος, ἔσχατοι εἰς τὴν ἄκρην τοῦ κόσμου, ἐπιμύσγεται ἔχει ἐπιμειξίαν, ἐπικοινωνίαν, ἄμμι αἰολ. ἡμῖν, ὄνομ. ἄμμες, αἰτ. ἄμμε, δωρ. ἀμές.—206-10 (οὐχί!) ἀλλ' ὅδε δύστηνός (α 55) τις, παράθ. εἰς τὸ ὅδε: κάποιος δυστυχῆς, ἀλώμενος ε 336, εἰς τὸ ἰκάνει, ἀντίθ. εἰς τὸ δημοτῆτα φέρων 203, πρβλ. καὶ δύστηνος, κομέω (κ. κομίζω) περιποιοῦμαι, πρβλ. ἵπποκόμος, γηροκομῶ..., πρὸς Διός (προέρχονται) ἐκ μέρους τοῦ Διός, ὅστις τρώποντινὰ στέλλει αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον, δόσις δῶρον, φίλος παθ. ἀγαπητός, ἡ φράσις παροιμ.: καὶ ὀλίγη καὶ εὐπρόδοκτος, ὅσον μικρὰ καὶ ἂν εἶναι, εἶναι ὅμως τόσον εὐάρεστος, ὅθι ὄπον, ἐπὶ ἔστι ἡ ὅλη φράσις ε 443.—211-6 ἔσταν ἔστησαν, κέλευσαν ἐφώνησαν, ἐνεθάρρουναν, καδ εἶσαν καθεῖσαν (ἔβαλον νὰ καθίσῃ), ἐτοποθέτησαν, ὠδήγησαν, ἐπὶ σκέπας εἰς τόπον προφυλαγμένον (ἀπὸ τοῦ ἀνέμου), ὑλήνεμον, παρ' ἔθηκαν ἐτοποθέτησαν πλησίον, ἄρα πρὸς τούτους, φᾶρος ε 230, εἴματα παράθ. ἵνα περιβληθῆ, 215=79, ἀνώγω κ. ἀνωγα α 269, ε 139. ἄρα ἀκολούθως ῥοαὶ ῥεῖθρα, ῥεύματα, τοπ.—217-23 μεταυδάω λέγω ἐνώπιον, ἐν μέσῳ ἄλλων, ἀπόπροθεν μακρὰν, στήτε ἀ. παραμερίσατε, οὕτω δεικνύων διὰ τῆς χειρὸς τὴν θέσιν, ὄφρα ἕως ὄτου, ἀποκλίνον καὶ εἰς τελ. σημ., πρβλ. ἦος 80, αὐτὸς μόνος, ἄνευ τῆς βοηθείας σας, ἀπολούσομαι ὑπτκτ., ἀλοιφή τὸ μύρον, ἀπὸ χροδὸς μακρὰν τοῦ σώματος, δηρὸν ε 396: διότι πολὺν καιρὸν τὸ σῶμά μου ἔχει νὰ ἴδῃ μύρον, ἀντην ἄντα 141, ἐνώπιόν σας, πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σας, λοέσομαι μέλ.+ἄν, ὡς πολλάκις παρ' Ὅμ., μετελθὼν ἀφ' οὗ ἄπαξ εὐρέθην μεταξὺ, ἴσαν ἦσαν, ἀπάνευθε 204, ἄρα φυσικά.—224-6 νίζομαι α 112 μετὰ διπλ. αἰτ. ὡς στερητικόν, ἐκδύσεως.

ἐκ ποταμοῦ λαμβάνων ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ, ἀμπέχω (ἀμφι-έχω) περικαλύπτω, ἀμπέχονον, σμήχω διὰ τριβῆς καθαρίζω (σμήγμα πηλός, εἶδος σάπωνος), χνόος ἄ. ἄχνη, ἀφρός, ἀτρεύετος α 72.— 227-35 πάντα τὰ μέλη τοῦ σώματος, ὄλον τὸ σῶμα, λιπα 96, ἔσασατο ἐννυσθαι, πόρε ε 321, ἀδυῆς 109, ἐκγέγραα ἐκγίγνομαι, : γεννώμαι ἐκ, εἰσιδέειν κατά τι : εἰς τὴν θεωρίαν, μείζων ὑψηλότερος, πάσσων παχύτερος, πλέον γεμῆτος, κὰδ ἦκε ἀφῆκε νὰ χυθῶσι κάτω, οὔλος (Φελ-, Φέρ-ιον, vellus) μαλλιαρός, πυκνός (ἦ Φελ-, ἐλίσσω, : σγουρός), θακίνθινος ὁ τοῦ θακίνθου, ἄνθους, ἴδρις-ιος (Φιδ-, εἰδένας) ἔμπειρος, εἰδήμων, δέδαεν ἄορ. β' ἀναδιπλασιασθεὶς ἐκ ὁ. δα- : ἐδίδαξε, οἱ ἐξῆς τύποι ἀμτβτ. : δαήσομαι, ἐδάην, δεδάηκα-μαι, προβλ. δαίφρων α 48, ἀδαῆς, δαήμων, ἀδαημοσύνη, τελείω τελέω, παράταξις ἀντὶ ἀκολουθίας, περιχεύεται ἄορ. ὑποτ. περιβάλλει, ἐμβάλλει, ἐγκατασπεύρει ἐδῶ καὶ ἐκεῖ (περι-) (διὰ τῆς ἐμπαιστικῆς) ἢ ἐπιχουσῶνει, ὡς ἄρα οὕτως ἀκριβῶς, τῷ κεφαλῇ ἐπιμ.— 236-43 ἐξόμην πάντοτε ὡς ἄορ., κίω 84, ἀπάνευθε κ. ἀπομακρυνθεὶς, θῆς 14, θηέομαι θεάομαι, κλύτε κ. κέκλυτε ε 445, ἀέκητι α 79, οὐ ἀέκητι λιτ. βεβαίως κατὰ θέλησιν, ἐπιμίλογεται 205, ἀντίθεος ἰσόθεος, δέατο ἄορ. ὁ. μόνον ὁ τύπος οὔτος : ἐδόκει, ἐφαίνετο (δε-, δεέ-λος δηλός, συγγενὲς τῷ δοάσατο 145), δῆ ναί, ἀλήθεια, ἀεικέλιος 3 (ἀεικής, (ἀ-εῖοικα), ἀττ. αἰκής-κία κίω-ομαι) δυσειδής.— 244-6 αἰ αἰολ. εἰ, ἐν εὐχῇ αἰ γὰρ εἴθε, τοιόσδε τοιοῦτος δά, τόσον ὥραϊος, ὅσον οὔτος κεκλημένος εἶη νὰ ἐκαλεῖτο, νὰ ἔφερε τὸ ὄνομα, διαφέρει δὲ τοῦ ἀπλοῦ συνδ. εἶναι, διότι τὸ καλεῖσθαι δηλοῖ οὐ μόνον τὴν ὑπαρξιν τῆς ἰδιότητος, ἀλλὰ καὶ τὴν γενικὴν αὐτῆς ἀναγνώρισιν, πόσις α 15, χιγρ., ἀνδάνω (ἠδύς), ἄδον κ. εὐάδον, ἔαδα, ἀρέσκω, καὶ οἱ ἄδοι συνδέεται πρὸς τὸ γαιετάων : ὅστις νὰ κατόφκει ἐνταῦθα καὶ εἰς ὃν νὰ ἦρεσκε (καὶ ᾧ ἄδοι), 246=209.— 247-50 ἄρα φυσικά, εὐθύς, κλύον ἄορ., μάλα προθύμως, ἄρα ἀκολούθως, εὐθύς, ἦτοι μὲν, ἢ ἀντίθ. αὐτὰρ 251, ἔσθω, ἐσθίω κ. ἔδω, ἀρπαλέως ἀρπακτά, λαιμάργος, ἄπαστος (ἀ(στ.)-πατέομαι α 124) νηστικός, ἐδηνύς θ. κ. ἐδωδῆ τροφή.

198-250. 200 δυσμενέων πειρατῶν α 171.— 203 φίλοι ἀθανάτοισι ε 35.— 204 ἀπάνευθε κατὰ τὰς τότε ἀντιλήψεις ἢ Σχερία ἦτο ἔξω τοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου.— πολυκλύσιω ἐνὶ πόντῳ μόνον ἐνταῦθα παρίσταται ὡς νῆσος, πάνταχοῦ ἀλλαγῶ ὡς χώρα.— 207 πρὸς Διὸς ὅστις διὰ τοῦτο καλεῖται ξείνιος κ. ἰκετήσιος.— 209 φᾶρος ε 230, χιτῶν α 286* λουτρον καὶ καθαρά

ἐνδύματα ἦσαν τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῆς φιλοξενίας.—222 *γυμνοῦσθαι* μόνον κάλυμμα εἶχε τὸν κλάδον.—226 *ἔσμηγε* ἐν τοῖς ὑστερον χρόνοις ὁ λουόμενος ἐσμήχετο διὰ ρυμμάτων (σμηγμάτων), ἐπεχόντων θέσιν σάπωνος, οἷα ἦσαν ἡ κονία (ἀλκαλική τις κόνις), νίτρον, ἀφρόνιτρον, κιμωλία καὶ ἄλλα εἶδη λεπτῆς ἀργίλλου, ἐξυμωμένα μετ' εὐωδῶν ὑλῶν (κατὰ τοὺς ῥωμ. αὐτοκρατορικοὺς χρόνους εἰσήχθη καὶ ὁ σάπων, *sapo* λ. κελτική· οἱ ἡμέτεροι χωρικοὶ σμήχονται καὶ διὰ κεραμιδιῶν)· μετὰ τὸ λουτρὸν οἱ Ὀμ. ἤρωες ἐπὶ λείφοντο δι' ἐλαίου, εὐώδους μύρου, προσδίδοντος στιλπνὴν λειότητά εἰς τὸ δέσμα, ἐλαστικότητα καὶ εὐωδίαν εἰς τὸ σῶμα.—231 *ὕακινθος* οἱ ἀρχαῖοι διὰ τῆς λ. ἐνόουν ποικίλα ἄνθη ἢ φυτὰ, τὴν *Irin*, τὸν *gladiolum*, τὸ αἰάντιον (δελφίνιον τοῦ Αἴαντος) καὶ τὸν κυρίως ὑάκινθον (διατσέντο)· ὁ Ὀμ. ἐνόει πιθανῶς ἐν τῶν δύο τελευταίων, τῶν μόνων ἐχόντων πυκνὴν τὴν ταξιανθίαν. Ἐπιστεύθη ὅτι ἄλλοτε ἦτο ὠραιότατος βασιλόπαις τῆς Λακωνικῆς, φίλος τοῦ Ἀπόλλωνος, ὑπὸ τοῦ ὁποίου καὶ ἐφονεύθη ἐν διασκοβολίᾳ· ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ Ὑακίνθου ἀνεβλάστησε τὸ ὁμώνυμον ἄνθος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου οἱ ἀρχαῖοι ἐνόμιζον ὅτι ἀνεγίνωσκον τὸ ἀρχικὸν γράμμα Υ ἢ τὸ θρηνώδες ἐπιφώνημα ΑΙΑΙ ἢ ΑΙ, τὰ ἀρχικά γράμματα τοῦ Τελαμωνίου Αἴαντος, ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ ὁποίου κατ' ἄλλους μύθους προῆλθε τὸ ἄνθος· ἐνταῦθα ἔχει χροῶμα σκοτεινόν.—233 *Ἥφαιστος* υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας, χυλὸς ἐκ γενετῆς, θεὸς τοῦ πυρός καὶ τῶν μετάλλων (ἐπειδὴ τὸ πῦρ μαλάσσει αὐτὰ καθιστᾷ ἐπιδεικτικὰ κατεργασίας), θαυμασίος καλλιτέχνης.—*Παλλὰς Ἀθήνη* ὡς ἐφευροῦσα καὶ προστατεύουσα πᾶσαν εἰρηνικὴν ἐργασίαν ἐτιμᾶτο ὑστερον ὡς *Ἐργάνη*.—241 *ἀντιθέοισιν* οὕς ἄλλως οὐδεὶς θνητὸς πλησιάζει 205.—243 *θεοῖσιν ἔοικεν* ἐντεῦθεν τὰ ἐπιθ. *ἀντιθεος*, *ἰσόθεος*, *θεοῖς*, *ἐπιείκελος* διὰ τὸ μέγεθος τοῦ σώματος, τὴν ῥώμην, τὸ κάλλος, τὰς πνευματικὰς ἀρετάς.

251-4 *ἄρα* δηλαδὴ, *κρατερῶν* 1 ὁ ἔχων ἰσχυρὰς ὀπλάς, νύχια, *ἀν* (ἀνά) *ἔβη*, *ἔπος ἔφατ'* ἐκ τ' *δνόμαζεν* ε 187.—255-7 *ἔρσο* κ. *ἔρσο* ἄρο. προσκτ. τοῦ *ἔρυσσθαι* α 348: ἐγένεθη, *δὴ νῦν* τώρα πλέον, *πέμπω* συνοδεύω, *δαΐφρων* α 48, *εἰδησέμεν* μέλ. τοῦ *εἶδεναι*: ὅτι θὰ γνωρίζης, *ὄσσοι* Φαιήκων.—258-61 *ἔρδειν* α 293, ἀντι προσκ., ὑποκ. *σύ, μάλ' ὦδ'* ἀκριβῶς οὕτως, ὅπως θὰ σοὶ εἴπω, *ἀπινύσσω* ε 342, *ἔφρ'* ἀν ἔως ἀν, ἐν ᾧ ἀν', *ἀγροὺς* διὰ τῶν ἀγρῶν, τῆς ἐξοχῆς, *ἔργα* καλλιεργημένοι ἀγροί, ἐξοχικὰ κτήματα, *τόφρα* ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ, *ἔρχεσθαι* προσκ., *καρπαλίμως* ε 193, *ἡγεμονεύ-*

σω προηγουμένη θὰ δεῖξω τὴν ὁδόν.—262-90 ἐπὶ ἐπιβήομεν
 μόλις πατήσωμεν τὸν πόδα ἐπὶ τῆς πόλεως, *πύργος* (ἐστὶ) πυργωτὰ
 τείχη, *καλὸς δὲ* αὐτοτελῆς πρότασις, ἀπαλλαγείσα τῆς πρὸς τὴν
 ἀναφορικὴν συνδέσεως, ὡς δεικνύει τὸ *ἐκάτερθε πόλιος*, ἀντί: *καὶ*
ἧς ἐκάτερθε, εἰσιθμη (εἰσιέναι) ἢ εἴσοδος εἰς τὴν πόλιν ὑπὲρ τὸν
 ἰσθμὸν τὸν μεταξὺ τῶν δύο κόλπων· ἡ πόλις κατὰ ταῦτα ἦτο ἐκτι-
 σμένη ἐπὶ χερσονήσου, πρὸ τῆς πόλεως δύο λιμένες βαθέως εἰσχω-
 ροῦσιν ἐκατέρωθεν εἰς τὴν χερσόνησον, ἀφήνοντες μεταξὺ αὐτῶν
 στενὸν ἰσθμὸν, δι' οὗ δύναται τις ἐρχόμενος ἔξωθεν νὰ διέλθῃ μετα-
 βαίνων εἰς τὴν πόλιν, *λεπίδος 3* στενός, *ἀμφιέλισσαι* ἀμφίκυρτοι
 (κατὰ τὴν προῦραν καὶ πρῦμναν), *ἐρύομαι*, πρkm. *εἶρωμαι*, ἀνέλκο-
 μαι, : ἔχουσιν ἀνελευσθῆ εἰς τὴν ὁδόν (ἐκατέρωθεν αὐτῆς), *ἐπίσιον*
 οὐ. (*ἐπί-σι-ιον, σιῆραι*) ὁ τόπος, ὅπου ἕκαστος τοποθετεῖ τὸ πλοῖόν
 του, *ἐνθα* ἐκεῖ (παρὰ τὰς ναῦς), *δέ τε* ἀλλὰ καί, *ἀγορά* ὁ τόπος,
 ὅπου ἐκαλεῖτο ἡ ἀγορὰ τοῦ λαοῦ, *Ποσιδήιον* ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶ-
 νος, ἀντί Ποσιδεῖον, Ποσειδώνιον, *ἀμφίς Π.* ὀλόγυρα, *ἀραρυῖα*
 70, *λάας* ἄ, *λάος*, *λαῖ*, *λααν*, λίθος, πρβλ. *λα τόμος*, *λεύω* λιθο-
 βολῶ, *κατωρυχῆς 2* (κατορύσσω) κεχωσμένος εἰς τὴν γῆν, *θύϊδος 3*
 (*θύω*, *θύω*, σύρω) ἐλευστός, μέγας λίθος, ὃν διὰ τοῦτο μεταφέρουσι
 σύροντες, *ἐνθα* ἐκεῖ, ἐν τῇ ἀγορᾷ, ὅπου καὶ τὰ πλοῖα, ἐπαναλαμ-
 βάνον τὸ *ἐνθα* 266, *ἀλέγω* φροντίζω, λαμβάνω πρόνοιαν περὶ τῆς
 κατασκευῆς, *κατεργάζομαι*, συνήθως μετὰ γεν., ἐνταῦθα πρὸς αἰτ.,
ἄπλα τὰ ἄρμενα τῶν πλοίων, τὰ ἐξαρτήματα (ἰστοί, ἰστία, καλῶδια,
 κῶπαι καὶ εὐναί: λίθοι κρεμάμενοι ὡς ἄγκυραι), *πεῖσμα* οὐ. καλῶ-
 διον, *σπεῖρον* ἰστίον ε 318, *ἀπ-οξύνω* καθιστῶ αἰχμηρὰν τὴν κῶ-
 πην εἰς τὸ ἄκρον τῆς πλάτης, δι' ἧς πλήττεται ἡ θάλασσα, *ἐρετμόν* ἄ
 (*ἐρέσσω*, *ἐρέτης, τρι-ήρ-ης, τριακόντ-ορ-ος*) κῶπη, *μέλει* 65, *βίος* ἄ.
 τόξον, *φαρέτηρ* (*φέρειν*) φαρέτρα, βελοθήκη, *εἶσαι* ε 175, *ἦσιν*
 αἶς, *ἀγαλλόμενοι* μεθ' ὑπερηφάνου χαρᾶς, *πολῖος 3* ε 410, τῶν
 τούτων τῶν ἐκεῖ ἐργαζομένων Φαιάκων, *ἀλειίνω*, *ἀλέομαι*, *ἀλύ-*
σχω-άζω ἀποφεύγω, *φήμις-ιος* θ. φήμη, λόγια, σχόλια, *ἀδευκῆς*
 2 (ὁ μὴ ἐνδιαφερόμενος περὶ τίνος) σκληρός, *κακόβουλος*, *φ. ἀδευ-*
κέα τὴν κακογλωσσίαν, *μῆ τις* διότι τὸ *ἀλειίνω φῆμιν* ἐνέχει ἐν-
 νοίαν φόβου, *μωμεύω* (*μῶμος* ἄ. ψόγος) ψέγω, *κακολογῶ*, *ὀπίσσω*
 ἀπ' ὀπίσω, κατόπιν, ὕστερον, *ὑπερφίαλος 2* α 134, *κατὰ δῆμον* ἐν
 τῇ χώρᾳ, μεταξὺ τοῦ λαοῦ, *νῦ* ἴσως, *εἶπησι* ἢ ὑπκ. προσδοκίαν:
 ἔρει, εἶποι ἄν, *κακώτερος* τῆς κατωτέρας κοινωνικῆς τάξεως, *ἀντι-*
βολέω συναντῶ, πρβλ. *ἀντιάζω* 193, *τίς δὲ* *ὄδε* διακόπτει πᾶσαν

ἄλλην συζήτησιν τῶν ἀνθρώπων καὶ προκαλεῖ τὴν προσοχὴν τῶν ἐπὶ
 τι νέον περιεργον, δηλοῖ κατάπληξιν καὶ καθιστᾷ ζῶηράν τὴν ἐρώ-
 τησιν : ἀλλὰ (ἄς ἀφήσωμεν τὴν συζήτησιν) ποῖος... ; τὸ *τίς* κτηρ.,
 τοῦ *ὄδε* : τίς ἐστὶν ὄδε, καλὸς.., ὃς ἔπεται ; *νῦ* ἴσως, *οἱ αὐτῆ* ἀντι-
 διαστ. διὰ τὴν ἰδίαν, ἡ ὁποία ἐτρελλάθη δι' ὑπανδρείαν, *ἧ που* βέ-
 βαια ἂν δὲν ἀπατώμεθα, *τηλεδαπὸς* β ὁ ἐκ μεμακρυσμένης χώρας,
 ἔνομερίτης, ἡ γεν. ἐκ τοῦ *τινά*, *πλάζομαι* α 2, *κομίζομαι* παρα-
 λαμβάνω, περιμαζεύω, συμμαζεύω, *ἧς* ἔης, ἀναφέρ. εἰς τὸ ἀντικ.
τινά, οὐχὶ εἰς τὸ ὑποκ. τοῦ *κομίσσατο*, *ἐπεὶ* αἰτιολ. τὸ *τηλεδαπῶν* : ὡ-
 γὰ ἐχάθησαν οἱ ἐντόπιοι, ὡς γὰ μὴ ὑπῆρχεν ἐντόπιος !, *πολυάρη-*
τος 2 (*π. ἀράομαι* εὐχομαι ἐν πιθ. σημ.) κ. *πολύλλιστος* ε 445 :
 πρὸς τὸν ὁποῖον ἔκαμνε χιλίας εὐχὰς τὴν ἡμέραν, *ἦλθέν οἱ* τῆς
 ἔκαμε τὴν χάριν καὶ ἦλθε, *εὐξαμένη* ἐπὶ τῇ θεομῆ παρακλήσει τῆς,
 ἔξει ἡ Ν. ὡς σύζυγον, *ἧματα πάντα* πάντοτε, διὰ πάντα, πρβλ.
 τὸ γαλλ. *tou-jours* (*tous-jours*), *βέλτερον* (ἐστὶν) συγκ., ὑποθ.
 βέλτιστον : πάντως, ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι καλύτερον (ἦλθε κα-
 λύτερα τὸ πρᾶγμα), *εἰ* ποῦ εὖ·ε (καὶ τοιοῦτοτρόπως ἡσυχάζομεν,
 διότι ἄλλως δὲν θὰ ἐλάβανε κανένα καὶ δὲν θὰ ἡσυχάζομεν ἀπὸ
 τὴν λύσαν τῆς), *καυτῆ* ἡ κόρη, καὶ μάλιστα ἡ ἰδία αὐτοπροσώπως,
ἐπιχομένη ἀφ' οὗ ἐπῆρε τοὺς δρόμους, *ἄλλοθεν* ξένον, ἐκ τῆς ἄλ-
 λοδοαπῆς, *ἧ γὰρ* διότι βέβαια ἡ κυρία, τὸ πρόσωπόν τῆς, *αἰμάζω*
 περιφρονῶ, *τούσδε* τοὺς ἐδῶ, *κατὰ δῆμον* τοὺς ἐντολίους, *μνάομαι*
 β4, *πολίεις* πολλοί, *ἐσθλοὶ* εὐγενεῖς, *ερέουσι* ἀναλαμβάνει τὸ *εἴπησι*
 275, *ὄνειδος* στίγμα, μεγάλη προσβολή, κτηρ., *νεμεσῶ* α 119,
 263, κακίζω, κατακρίνω, *καὶ δ' ἄλλη* ἀλλὰ καὶ ἄλλην, *ἧτις* ὑποθ.
 ὁποιαδήποτε, *ῥέξω* α 47, *ἧ τ'*... διασαφεῖ τὸ *τοιαῦτα*, ἔξ ὧν λαμ-
 βάνει μίαν μόνην περιπτῶσιν : ἧτις ἄς ὑποθέσωμεν, φέρ' εἰπεῖν,
ἀέκητι α 79, *φίλων* τῶν προσφιλῶν τῆς, τὴν φράσιν διασαφεῖ καὶ
 ἐπιτείνει ἡ μετ. *δόντων* : ἐν ᾧ ἔχει ἀκόμη τὸν πατέρα τῆς.., *μίσογο-*
μαι ἔχω συνεντεύξεις, ἀναπτύσσω σχέσεις, *ἀμφάδιος* (*ἀμφαδόν-δᾶ*)
 φανερός, δημόσιος, νόμιμος, *ῶκα* ἐπίρ. τοῦ *ὠκὺς* ὡς *ταχὺς τάχα*,
ξυνίημι (συμμαζεύω ὅσα ἀκούω εἰς τὸν νοῦν μου) ἀκούω, κατα-
 λαμβάνω, *ἐμέθεν* ἐμοῦ, παρ' ἐμοῦ, ὁ ς. ἀναλαμβάνει τὸν 258,
πομπῆ ἀποστολή.—291-4 *δήω* μόνον ἐν σημ. μέλλ. θὰ εὐρω, *ἄλ-*
σος ἱερὸς χῶρος δενδροφύτος, *αἷγειρος* θ. μαυρολεῦκη πόθεν ἐξαγ-
 τᾶται καὶ τίς ἡ γεν. ; *κέλευθος* α 195, *νάω* ῥέω, τρέχω (κολυμβῶ,
κῆσος), *λειμῶν* (ἐστί), *ἀμφὶ* ὀλόγυρα, *τέμενος* οὐ. (*τέμ-νω*) τόπος
 ἀποχωρισμένος τῶν πέριξ καὶ ἀφιερωμένος εἰς θεὸν ἢ ἥρωα, ἐν-

ταῦθα: βασιλικὸν κτήμα, κτήμα τοῦ στέμματος, ἀλώη α 193 κή-
 πος, ἐλίπεδον ἄγροσ. κτήμα καρποφόρον, *τεθαλυῖα*, ἄ. *τεθελώς*,
θάλλω, κατάφυτος, κατάφορτος ἀπὸ τροφανά προϊόντα, ἀπὸ π.
 μακρὰν τῆς π., *ὄσσον-βοήσας* ε 400.—295-6 *ἐνθα* ἐν τῷ ἄλσει,
μεῖναι ἀντιπροσκ., (τόσον χρόνον,) *εἰς ὃ κεν* ἕως ἄν.—297-9
ἐλπομαι ε 379 φαντάζομαι, ὑπολογίζω, *ἡμεας* ἐγκλ. τύπ. τοῦ ἡμᾶς,
ἔμεν ἀντιπροσκ., *ἐρέομαι* ἔρομαι, εἶρομαι, *εἰρωτῶ*,: ἐρωτῶ.—
 300-3 *ῥῆα ἀρίγνωτα* 103, *καὶ πάις καὶ παῖς* ἀκόμη, παρατακτ.
 ἀκολουθία, *νήπιος* 3 μωρός, *παῖς νήπιος* νήπιον, μωρόν, μὲν ἀληθῶς,
οὐ τι δώματα οὐδεμία ἄλλη οἰκία τῶν Φ., *τεύχω*, -ξω-ξα, *τέτευχα*,
ἐτύχθην, *τέτυγμαι*, κατασκευάζω (*τεῦχος* σκευὸς, *τεύχεα* σύνεργα),
τοῖσι τοῖς τοῦ Ἄλκ., *οἶος* (ἔστί), κυρ. ἐπιφών. θαυμασμοῦ: πόσον
 ὠραῖος εἶναι..., αἰτιολογοῦσα τὸ *οὐ μὲν τι δοικότα*: διότι τόσον ὠραῖος
 εἶναι... ἢ ἀπόδοσις τῆς προτ. *ἐπὴν πόλιος ἐπιβήομεν* 262 ἔδει νὰ εἶναι:
 τότε σταμάτα, ἢ: τότε δὲν ἐπιθυμῶ νὰ παρακολουθῆς ἡμᾶς ὄπισθεν·
 ἀλλ' ἢ παρεμβληθεῖσα τοπογραφία τῆς πόλεως 262 9, ἢ βιογραφία
 τῶν Φ. 270 2 καὶ ὁ εἰς ταῦτα προστεθεὶς φόβος δυσμενῶν σχολίων
 τῶν Φ. 273 88 ἀπεμάκρυναν τὴν ἀναμενομένην ἀπόδοσιν, ἀνθ' ἧς
 ἐπαναλαμβάνει 289 τὴν ἐν 253 γενομένην σύστασιν, ἢ δὲ ἀπόδοσις
 ἀκολουθεῖ ἐν διαφόρῳ τύπῳ ἐν 295 —303-9 *δόμοι* ὁ πληθ.
 περὶ τοῦ οἴκου οἴκου διὰ τὰ πολλὰ διαμερίσματά του, *κενθῶ-σω*,
ἐκνθον κ. κένυθον, *κένυθα*, κρύπτω: κρύψωσι, δεχθῶσιν ἐντός,
 εἰσέλθης ἐντός, *αὐλή* ὁ μεταξὺ τῆς ἐξωθύρας καὶ τοῦ μεγάρου ὑπαι-
 θρος χώρος, *διελθόμεν* ἀντιπροσκ., *μέγαρον* ἢ μεγάλη τοῦ οἴκου
 αἴθουσα, τὸ ἐνδιαίτημα τῶν ἀνδρῶν καὶ τῆς ὄλης οἰκογενείας, *ὄφρ'*
ἂν ἕως ἄν, *ἧσται* κἀθηται α 108, 114, *ἐπ' ἐσχάρῃ* 52, *αὐγῇ* λάμ-
 ψις, *ἐν πυρὸς αὐγῇ* εἰς τὴν λάμπιν τοῦ π., ἐν τῷ τόπῳ ὅν φωτί-
 ζει τὸ πῦρ τῆς ἐστίας, 306=53, *θαῦμα* παράθ. εἰς *ἡλάκατα* ἀλι-
 πόρφυρα, *ιδέσθαι* τὸ κατὰ τι: θαυμάσαι τὴν θέαν, προκαλοῦντα
 τὸν θαυμασμόν τοῦ θεατοῦ, *κεκλιμένη* στυλωμένη (διὰ τοῦ ἐρεισι-
 νότου τοῦ καθίσματος), *κίων* ἄ. θ., *δμῶ* ἢ α 147, *ἦα* '(αι) ἦνται,
 κἀθηνται, *ποτικέκλιται* ἔχει στηρικθῆ (ἀκκουμβᾶ) πρὸς, *αὐτῇ* (κί-
 ονι) πρὸς τὸν αὐτὸν στυλόν (ὥστε οἱ δύο σύζυγοι ἐκἀθηντο παρ'
 ἀλλήλους), *τῷ* (θρόνῳ) *ἐφῆμενος* ἐπάνω εἰς τὸν ὁποῖον καθήμενος,
οἰνοποτάζω (οἰνοπότης) θαμ. πίνω συχνά οἶνον, *ἀθάνατος* ὡς ἀνα-
 στροφῆ.—310-2 *παραμείβομαι* παρέρομαι, προσπερνῶ, τὸν
 Ἄλ., *βαλλέμεν* ἀντιπροσκ. βάλλε τὰς χεῖράς σου περὶ τὰ γό-
 νατα, περιπτύσσου..., *ἡμετέρης* ἐκ τῆς οἰκογενειακῆς γλώσσης, διότι

καὶ τίνας συνυπονοεῖ; *νόστιμος* ὁ τῆς ἐπανόδου, *νόστιμον ἦμαρ* α 9, *χαίρων* πρὸς μεγάλην σου χαράν, *καρπαλίμως* ε 193, *εἰ καὶ* καὶ εἰ.

251-312. 262 *πύργοι* προεξοχαὶ τοῦ τείχους τρίγωνοι, τετράγωνοι, πολύγωνοι, ἡμικυκλικαί, ἐπαυξάνουσαι τὴν ἀμυντικὴν περιφέρειαν τῶν τειχῶν καὶ παρέχουσαι τὸ πλεονέκτημα νὰ βάλλωνται οἱ πολέμοι ἐκ διαφόρων ἅμα πλευρῶν ἀπαραίτητοι εἶναι οἱ πύργοι περὶ τὰς πύλας, ὅπου ὁ κίνδυνος μεΐζων.—**264** *ἀμφιέλισσαι* διότι καὶ ἡ πρῶρα καὶ ἡ πρῦμα τῆς νεῶς ἔφερον δοκὸν κατὰ μικρὸν πρὸς τὰ ἔξω ἀνυψουμένην καὶ καμπυλουμένην καὶ τελευτῶσαν εἰς προεξοχὴν παρεμφερῆ πρὸς κεφαλὴν ζῶον· ἡ πρῦμα ἦτο ὑψηλοτέρα τῆς πρῶρας Πίν. Η'. 3.—**266** *Ποσιδήιον* 10.—**267** *λάες* οἱ λίθοι χωσθέντες εἶχον λειανθῆ ἄνω (ἔξιστοὶ λίθοι), ἵνα χρησιμεύσιν ὡς ἔδραι ἐν τῇ ἀγορᾷ διὰ τοὺς ἐπιφανεῖς.—**268** *δπλα* ταῦτα ἀφηροῦντο ἀπὸ τοῦ πλοίου, ὁσάκις τοῦτο δὲν ἐχρησιμοποιοεῖτο (μάλιστα ἐν χειμῶνι).—*νῆες μέλαιναί* αἱ νῆες, ἵνα μὴ σήκωνται ἐν τῇ θαλάσῃ, ἐπεχρίοντο ἔξωθεν διὰ φυσικῆς πίσης, αἱ δὲ κατὰ τὴν πρῶραν περειαὶ ἐβάλλοντο ἐρυθραὶ ἢ κυαναὶ, ἵνα κατὰ τὰς συναντήσεις ἐκκλίνωσι τὰς συγκρούσεις.—**270** *βιδός* τὸ τόξον συνίστατο ἐκ ὀρθοῦ καμπύλης; ἑλαστικῆς ἐχούσης δεξιτέρα τὰ δύο ἄκρα, εἰς τὸ ἐν τῶν ὁποίων ἦτο διαρκῶς προσδεδεμένη ἡ *νευρά*, χορδὴ τοῦ τόξου, ἐκ βοείου δέρματος λεπτοῦ, ἧς τὸ ἄλλο ἄκρον προσεδένετο εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον τοῦ τόξου κατὰ τὴν χορῆσιν, Πίν. ΣΤ'. 3. Τὰ *βέλη* ἦσαν χαλκᾶ ἢ λίθινα, προσηρημοσμένα ἐπὶ ἐλαφροῦ στελέχους, ὅπερ δι' ἐντομῆς προσηρομόζετο εἰς τὴν νευράν, Πίν. ΣΤ'. 5, ἐφέροντο δὲ ἐν τῇ *φαρέτρᾳ*, ἧτις ἦτο θήκη ἐπιμήκης κυλινδρική, ἐκ δέρματος ἢ ξύλου κοιλαινομένου, καλυπτομένη διὰ πώματος, ἵνα προφυλάσσωνται τὰ βέλη ἀπὸ ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν καὶ μὴ ἐκχύνωνται ἐν βιαίᾳ κινήσει, φερομένη δι' ἱμάντος ἀπὸ τῶν ὤμων.—**287** *ἀέκηχι* τὸν γαμβρὸν κατὰ κανόνα ἐξέλεγον οἱ γονεῖς καὶ οὐχὶ ἡ καρδιά τῆς κόρης.—**294** *τέμενος* α 393.—**294** *ὄσσον γέγωνε βοήσας* ε 400.—**304** *μέγαρον* εἰς τὸ μέγαρον α 103 ὠδηγοῦντο καὶ οἱ ξένοι.—**308** *θρόνος* α 130.

316-20 *ἱμάσσω* (ἱμάς), ἵμασα, κυπῶ διὰ τῆς μάλιστα (ἱμάσθη θ. 320), *φαινεῖν* διὰ τὴν στιλπνότητα τοῦ δερματίνου λωρίου (λουστρινιοῦ), *τροχάω*, θαμ. τοῦ *τρέχω*, *τροχάζω*, *πλίσσομαι* προχωρῶ βάρην, *μάλα* δεξιῶς, *ἐπιβάλλω* καταφέρω ἐπὶ τῶν νώτων, *νόω* μὲ νοημοσύνην, δεξιότητα.—**321-7** *δύσσετο* μεικτ. ἄορ., *κλυ-*

τὸς α 300, ἱρὸς 3 ἱερὸς, ἵνα ὄπου, ἄρα φυσικὰ (συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας 295), ἔπειτα ἀφ' οὗ ἔμεινε μόνος, τότε, κλυθι ε 445, αἰγίλοχος ε 103, ἀτρυτώνη (ἀτρυτος (α(στ.)-τρώω φθείρω, καταπονῶ) ἀκαταπόνητος, ἀκαταγώνιστος), γυν δὴ περ τώρα πλέον τοῦλάχιστον, πάρος πρότερον, ῥαίω ε 221, ὅτε... ἔπεξε. τῆς μτχ., ἐννοσίγαιος κ. ἐννοσίχθων α 74, φίλος παθ. ἀγαπητός, ἐλευϊνὸς ἄξιος συμπαθείας: κινῶν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν συμπάθειαν.

IV. Ὁ Ὅμηρος ἐν τῇ Μυκηναίᾳ αἰθούσῃ.

(Οἱ δι' ἀδρῶν στοιχείων ἀριθμοὶ δηλοῦσι τὰς Προθήκας)

ἀσπίς ἔξ ἐλέφαντος 42 1027-8, ἔνδεκα διαφόρων μεγεθῶν 47 2331, πέντε μικραὶ 65 2416, δύο ἄνευ ἀριθμοῦ 79, γραφαὶ ἐν ἐπιτυμβίῳ στήλῃ 3526 μεταξύ 88-9 ἐν τῇ δεξιᾷ μακρᾷ πλευρᾷ τῆς Αἰθούσης ἐπὶ ἐρυθροῦ λίθου ἐγγλύπτου, 13 116, 20 241 ἐπὶ σφενδόνης χρυσοῦ δακτυλίου καὶ ἐν τῷ ἐγχειριδίῳ τῶν Μυκηνῶν τῷ φέροντι ἐμπαιστὴν ἐκ χρυσοῦ θήραν λεόντων. — δόρυ λόγχοι δοράτων 29 449, 39 740, τέσσαρες λόγχοι 50, 72 3543, 69 5691, λόγχοι μετὰ κρίκου ἐξαρθήσεως 18 215, λόγχοι ἀκοντίων 29 448, 54 2480 2, 2535, 56 2937, 3133 κλ., θηραταὶ φέροντες ἀνὰ δύο ἀκόντια 91 5883-4 ἐκ τοιχογραφίας τῶν ἀνακτόρων τῆς Τίρυνθος: λόγχοι δοράτων, ἀκοντίων, ξιφῶν, μαχαίρων ἐν τῷ 6φ τάφῳ Μυκηνῶν ὑαλοφράκτῳ ἐν τῷ μέσῳ τῆς Αἰθούσης: *σαυρωτήρ* ἐν τῇ *Χαλκοθήκῃ* AAM 200 6259-64, 190 6850, 6874, 6004, 6849, 6848 κλπ. — βέλη λίθινα ἄνευ ἰδίας βάσεως 74 5687, 75 3681, 76 5644, 32 536 40· χαλκᾶ μετὰ βάσεως ἢ ἄνευ τοιαύτης 56 3007, 52 2335, 63 2930, 54 2455, 86 1828-9, 64 4909, 66 3213, 82 2099· ἐν τῇ *Χαλκοθήκῃ* 218 8638 πολλὰ τῶν βελῶν φέρουσι ἀντὶ τῆς ἐνσφηνουμένης εἰς τὸ στέλεχος βάσεως αὐλόν· ἐν Β'. Αἰθούσῃ τῶν Ἐπιτυμβίων AAM 823, 825 δύο τοξόται ὀκλάζοντες ἐν τῇ στάσει τῆς τοξεύσεως· ὁ 823 φέρει τὴν φαρέτραν. — θώραξ γυάλινος θώρακος χαλκοῦ ἐν τῇ *Χαλκοθήκῃ* AAM 199 6444. — κόρυς 47 2468-70 τρεῖς κεφαλαὶ ἔξ ἐλέφαντος ἀνδρῶν φορούντων κόρυς ἐπενδεδυμένην ἔξωθεν δι' ὀριζοντίων σειρῶν χαυλιοδότων κάπτου ἐπαλλήλων, ἐναλλασσοῦσης τῆς κυρτῆς καὶ κοίλης ἐπιφανείας αὐτῶν παρ' ἑκάστην σειρᾶν, ὡς φαίνεται μάλιστα ἐν τῇ 2470 κεφαλῇ καὶ 79 2055.

Δ. Ν. Γουδῆ. Ὁμήρου Ὀδύσσεια Α-Ε-Ζ. Ἔκδοσις Θ'.

9

κύπελλα ἀργυρᾶ καὶ χρυσαῖ, πολλὰ καὶ εἰδιόκριτα ἐν ταῖς Προθήκαις· προβλ. ἰδίᾳ τὰ κύπελλα τοῦ Βαφειοῦ ἐν τῷς ὑαλίνων κωδῶνων ἐν τῷ βάθει τῆς αἰθούσης ἐπὶ στηλῶν ἀρ. 1758-9 καὶ Πίγ. Ε'. 1-2, ὅπου ἀπεικονίζονται ἐν τῷ μὲν εἰρηνικῇ βροσῇ ταύρων, ἐν τῷ δὲ θῆρα αὐτῶν διὰ δικτύων.

σπείραι βοστρούχων χρυσαῖ 43 3183, 44 3009, 45 2448-9, 2576-7, 92 6221.

ἐπιτύμβιοι στήλαι τρεῖς ἐκ Μυκηνῶν 1427 30 μεταξὺ 61-2, ἕτερα 3256 μεταξὺ 88-9, ἕτερα δύο 1427 κ. 1431 μεταξὺ 82-83.

λέβητες ἄνευ ποδῶν ὑπὸ τὰς Προθήκας τῆς Μυκ. Αἰθ. VI

πρόχους πλὴν ἄλλων ἐκτεταμένους ἐν τῇ Αἰθ. ἰδὲ καὶ τὰς ἐκ Τροίας μικρὰς 78 4339, 4402, 4431, 4441.

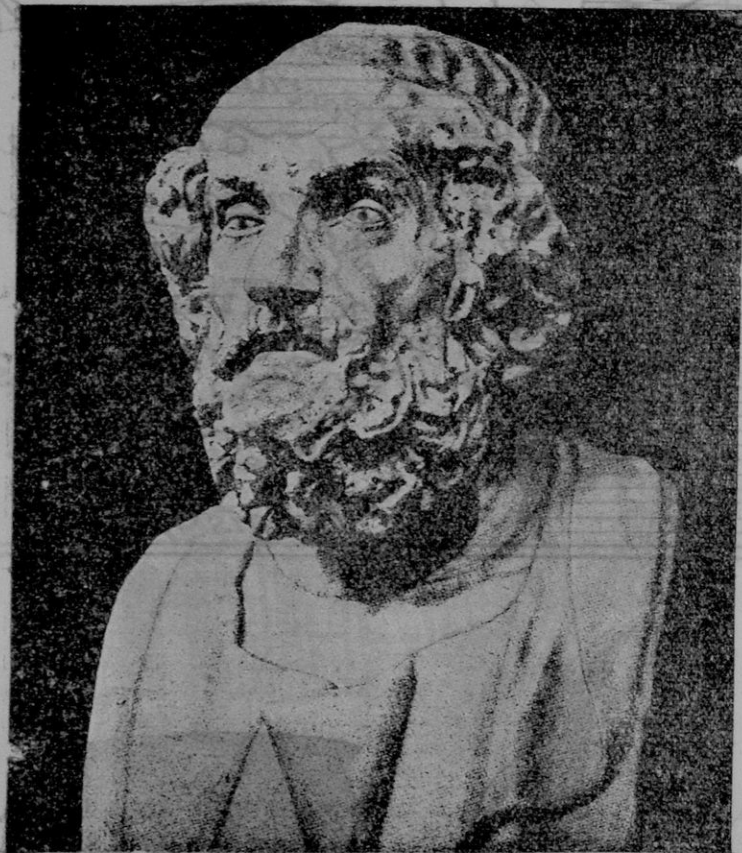
Εὐρήματα ἐκ Τροίας ἐν 77-8.

περόναι-πόρραι 14 102-3, κεφαλαὶ αὐτῶν 14 104-5, περίχρυσοι 13 93 6, χρυσαῖ 19 245-7. — **κτένες** ἡμικύκλιοι ἐλεφάντινοι περιστεφόμενοι διὰ χρυσοῦ χειλούς, 22 310, ἐπίπεδοι διαφόρων μεγεθῶν ἐλεφάντινοι 47 2430, 2474, 52 2333, 2326, 57 2632, 58 4532, 59 1024-5, 64 2700, 65 2579, 79 2044. — **δακτύλιοι** 20 240-1, πολλοὶ ἐν 42-3, 92 6208, 87 1801-4. — **περιδέραια** κ. **ὄρμοι** περὶ τοὺς βραχίονας ἢ τὸν λαιμὸν 12 56, 68, 13 80, 14 77-8, 43 3003, 3087, 2998, 3153, 92 6212, 77 4331, 37 689, μετ' ἐξαοτήματος ἐπιστηθίου 43 3194, 45 2791, 2847· ἐξαοτήματα ἐπιστήθια περιδεραίων 23 340 9, 36 672, 699, 37 668, 674, 14 110, 111, 114 5, 30 508, 513, 45 2847, 2791, 2845, 44 3186. — **πέλιον** μέγ. ἴσως ἀνδρικόν, ἀρίστης τέχνης 20 263. — **ἐνώτια** (ἔροματα) φέρει ἢ προσώπις 14 146, 13 53-5, 61, 77 4332 3.

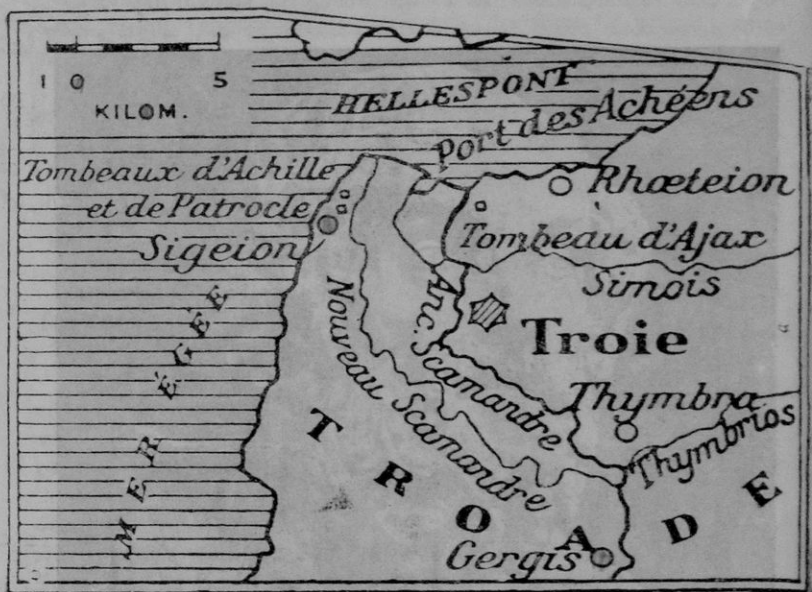
φόρμιγξ εὐρέθησαν δύο ὄσται ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Μενιδίου συντετριμμέναι, ὧν ἡ μία ἀποκατεστάθη ὑπὸ Ἑλληνοσ τεχνίτου Πρ. 83.

διάζωμα μεγάλου ἐξ ἀνακτόρου τῆς Κρήτης 62 ἐν τῇ ἀριστερᾷ τῷ εἰσιόντι μακρᾷ πλευρᾷ· δύο ἕτερα τεμάχια ἐκ τοῦ ἀνακτόρου τῶν Μυκηνῶν ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐν δεξιᾷ τῷ εἰσιόντι μακρᾷ πλευρᾷ μεταξὺ τῶν δύο ἐπιτυμβίων στηλῶν.

Πίν. Α΄

ΟΜΗΡΟΣ

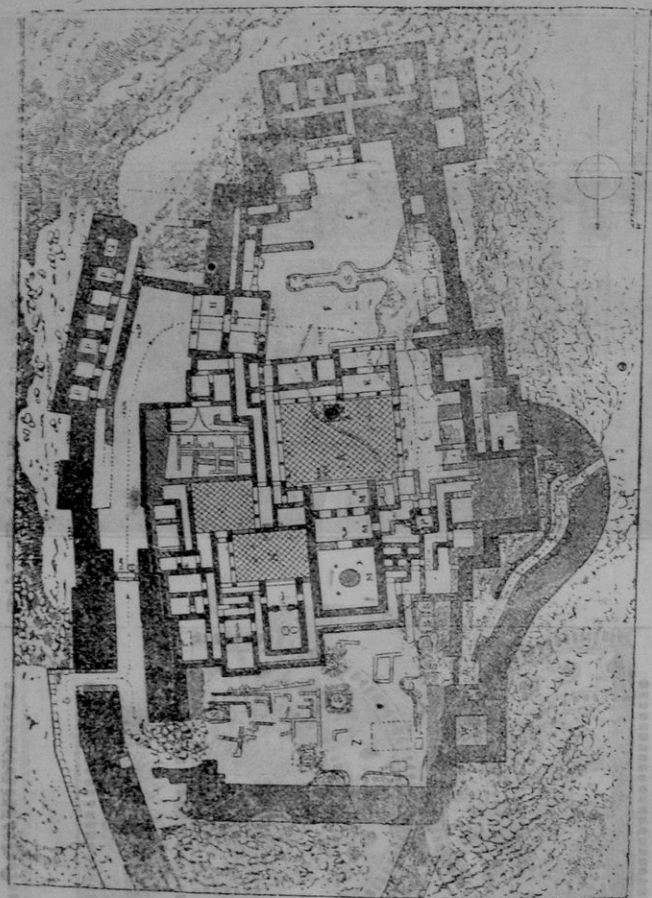
1

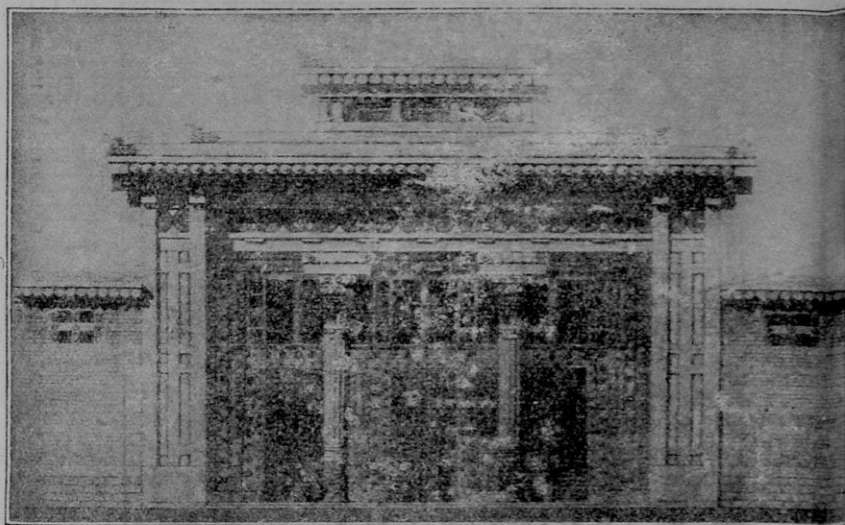
2

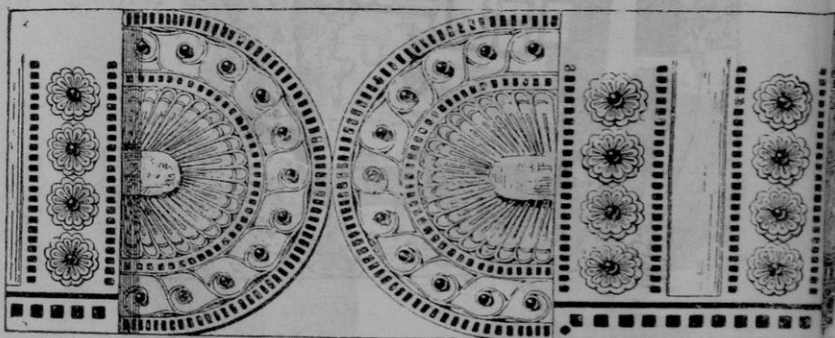
3

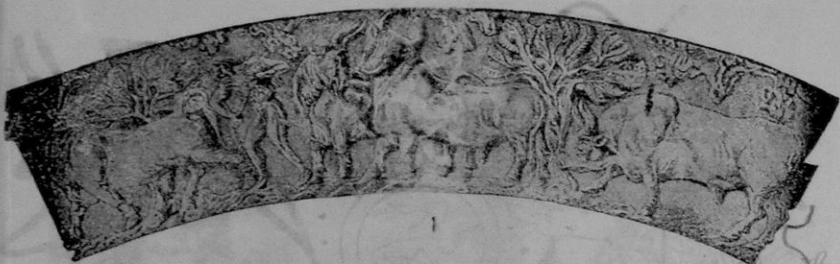

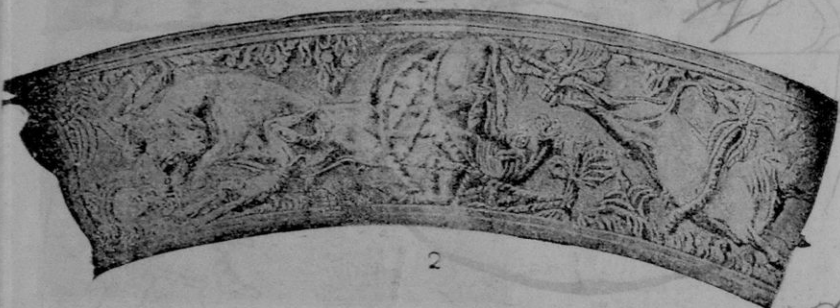
1

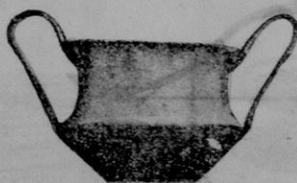
2

1

2

3

4

5

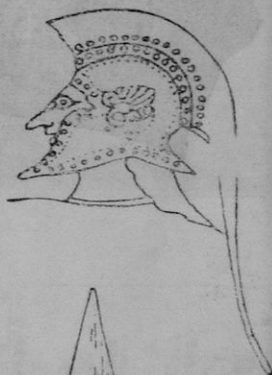
1

2

3

3

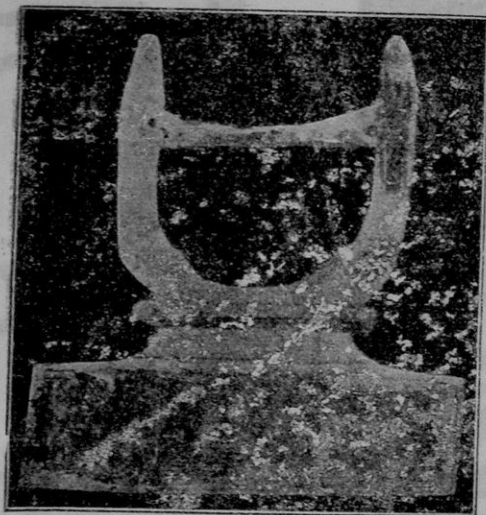
4

4

4

1

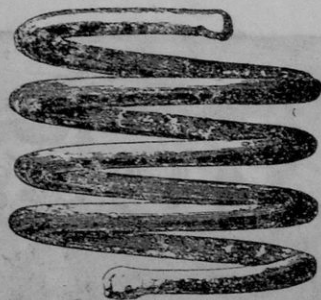
2

3

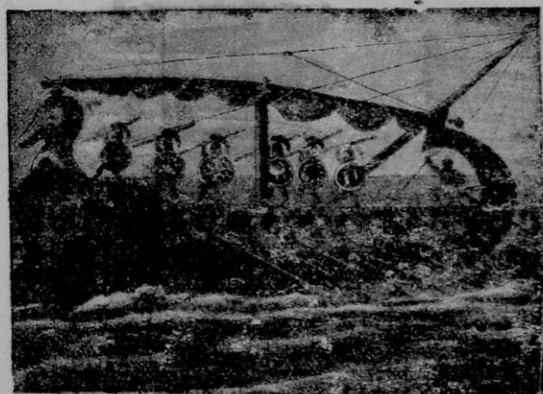
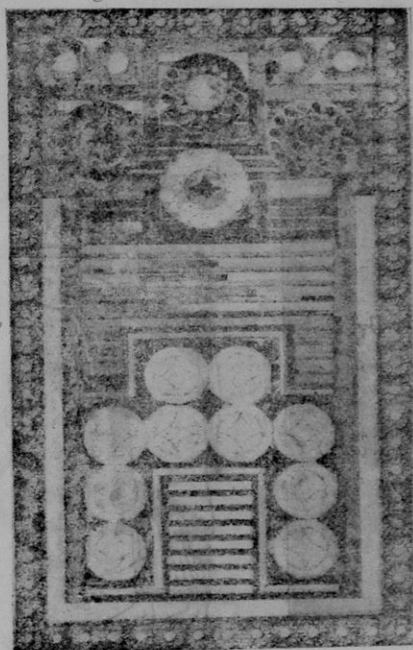

3

3

1 3

2

3

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΟΥ

«ΜΑΘΗΤΙΚΟΙ ΠΑΛΜΟΙ»

Περιεχόμενα:

- Πῶς μοῦ φαίνεται ἡ Δ' (ΣΤ') τάξις;
Τί αἰσθάνομαι τοὺς μῆνας τῶν διακοπῶν;
Προσφώνησις πρὸς τοὺς μαθητὰς τοῦ Γυμνασίου Χαλκίδος.
Ἀποχωρισμὸς ἀπὸ συμμαθητῶν.
Ἀποχωρισμὸς ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ διδασκαστηρίου.
Ἐκκλησις ὑπὲρ τῶν μαθητῶν τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας.
Αὐτεξομολόγησις διὰ τὸ α' τρίμηνον.
Ἐπιμνημόσυνος εἰς τὸν Βασιλέα Γεώργιον Α'.
Ἐπιμνημόσυνος εἰς τοὺς πεσόντας κατὰ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους.
Ἐπιμνημόσυνος εἰς τοὺς δύο Εὐζῶνους τοὺς πεσόντας ἐν Σμύρῃ.
Ἡ ἀποτυχία μου εἰς τὰς ἐξετάσεις.
Ἡ καταστροφὴ τῆς πατρίδος μου κλπ.

ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΤΕΥΧ. ΙΓ'. ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Περιεχόμενα :

Ειρηνικά Χριστούγεννα.

Τὰ περασμένα και τὰ μέλλοντα.

Ὁ πόλεμος και ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ.

Χριστούγεννα - Δυστυχία.

Τὸ δένδρον τῶν Χριστουγέννων.

Χριστιανισμός και πολιτισμός.

Ἀρχαῖος κόσμος.

Χριστουγεννιάτικη ἀναπόλησις.

Παλαιὰ εἰκόν.

Χριστουγεννιάτικαι ἀναμνήσεις.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.

Παλαιαὶ ἀναμνήσεις

Ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ.

Τὰ Χριστούγεννα εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Βυζαντινῆς

Χριστούγεννα εἰς τὸ μέτωπον. [αὐτοκρατορίας.

* Ὑμνος πρὸς τὴν συνοικίαν μου.

Τὰ κάλανδα.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Ἐκεῖ, ὅπου ἡ θύελλα μαίνεται.

Μία ἔνδοξος ἐπάνοδος κλπ. κλπ.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΕΥΧ. ΙΑ' ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Περιεχόμενα :

Τὸ νέον ἔτος — Ἡ παραμονὴ τῆς πρωτοχρο-
 νιάς — Πρώτη τοῦ ἔτους — Σκέψεις — Ὑποδοχὴ
 Πρωτοχρονιάς — Ἡ ὑποδοχὴ τοῦ νέου ἔτους — Με-
 ταξὺ παλαιοῦ καὶ νέου ἔτους — Ἡ σκιὰ τοῦ 1921—
 Τὰ δράμα τοῦ ὥρολογίου — Τὸ τελευταῖον μεσο-
 νύκτιον — Χιονισμένη πρωτοχρονιά — Ἀναμονὴ τῆς
 πρωτοχρονιάς — Ὁ Ἅγιος Βασίλειος — Κάλανδα
 — Ἐν ᾧ αὐριον ἔχομεν πρωτοχρονιάν — Σκέψεις
 ἐπὶ τῆς εισόδου τοῦ νέου ἔτους — Ὡ ἀπατηλὴ χρόνε
 — Νέον ἔτος καὶ χρηματισμὸς — Ἀναμνήσεις ἀπὸ
 τὸ νέον ἔτος—1927-1928—31η Δεκεμβρίου—Μέσα
 εἰς τὰ χιόνια τοῦ πολέμου — Πάλι με χρόνους —
 Ἡ βασιλόπηττα — Τὸ δῶρον τῆς πρωτοχρονιάς —
 Κυλίου, Χρόνε — Ἄνευ θέματος — Ἐν ᾧ καίει ἡ
 ἐστία — Πρωτοχρονιά εἰς τὸ χωρίον — Ὁ νέος χρό-
 νος — Τὸ μαρτύριον τοῦ Ἁγίου Βασιλείου — Πρω-
 τοχρονιάτικον διήγημα—1927-8—Δῶρον τοῦ ἁγίου
 Βασιλείου — Ἡ ἐνασάρκωσις τοῦ ἁγίου Βασιλείου —
 Πρωτοχρονιάτικος περίπατος — Ἡ χιών τῆς πρωτο-
 χρονιάς κλπ.

ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΤΕΥΧ. ΙΘ' - Κ'. ΠΑΣΧΑ

Περιεχόμενα :

Ὁ ὀβελίας — Τὸ πάσχα τοῦ 1915 — Χριστὸς ἀνέστη — Τὸ πάσχα — Ἀνάστασις ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἄρεως — Μεγάλη Παρασκευὴ — Εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν — Τὸ θεῖον δράμα — Τὰ κόκκινα αὐγά — Ἡ Μεγ. Ἑβδομάς ἐν Κεφαλληνίᾳ — Τὸ Πάσχα εἰς τὴν Νεοελληνικὴν ποίησιν — Περί ἐκλογῆν Πασχαλινῶν θέματος — Μεγάλαι ἀναμνήσεις — Ἀνάστασις — Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνα τί με ἐγκατέλιπες; — Ὑπερτάτη θυσία — Ἡ νίκη τοῦ Θεανθρώπου — Τραγωδία μητρὸς — Ἄλλαι μὲν βουλαὶ Ἀθηναγόρου... — Τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ — Ὁ Γολγοθᾶς — Κριτίας — Φιλοῦνται οἱ ῥαγιαῖδες — Ἡ ἔρημος μαρτυρικῆ ὁδὸς — Καὶ ἔτρεχε... ἔτρεχε διαρκῶς — Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς... — Πίστις ἀμειβομένη — Ἀνάστασις εἰς τὸν Λυκαβηττόν — Ἀγάπη — Ἐξομολόγησις — Ἡ θεία τραγωδία — Ἀπὸ τὸ δράμα τῆς Ἰουδαίας — Ὁ θάνατος τῆς Ἀθανασίας — Μεγάλη Πέμπτη — Προσκύνημα τοῦ Ἐσταυρωμένου — Ἀτενίζων πρὸς τὸν Ἐσταυρωμένον — Διψῶ! Τετέλεσται — Εἰς τὸν τόπον κῆς ἀγωνίας — Ὁ ὑπόδικος — Ὁ Μυστικὸς δεῖπνος — Ἡ θεία ἀγωνία — Ἐνα βλέμμα πρὸς τὸν Γολγοθᾶν — Οὐκ ἔστιν ὧδε — Τὸ Πάσχα εἰς τὸ Μέτωπον — Ἡ πανήγυρις τῆς Κλεισοῦρας — Πασχαλινὸν διήγημα — Σήμερον κρεμᾶται... — Αἱ τελευταῖαι στιγμαὶ — κλπ.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΟΥ

Ἄγαπητοὶ μαθηταί.

Ἀποφεύγετε τὰ φαῦλα καὶ ἄσεμνα βιβλία, τὰ ὅποια μαρμαίνουσι τὴν ἐξάνθησιν τοῦ σώματός σας καὶ τοῦ πνεύματός σας. Μελετᾶτε τὰ ὠραία βιβλία τῶν Ἐκθέσεων, τὰ ὅποια καὶ πλοῦτον μέγαν γνώσεων σας παρέχουσι καὶ ἀρίστους μαθητάς θὰ σας ἀναδείξουσιν καὶ ἰσχυρότατα ὄπλα σας διαθέτουσι, διὰ νὰ ἐπιπλεύσετε εἰς τὴν σκληρὰν βιοπάλην. Ζητεῖτε παρὰ τῶν φιλοστόργων γονέων σας, καὶ μάλιστα μετὰ τῆς χειμερινῆς ἢ θερινῆς ἐξετάσεώς σας, ὡς ἔπαθλον τῆς χρηστότητός σας καὶ τῆς ἐπιμελείας σας μίαν πλήρη σειράν Ἐκθέσεων. Εἶναι τὸ εὐθηνότερον, ἀλλὰ καὶ πολυτιμότερον δῶρον, τὸ ὅποιον ἔχουσιν νὰ σας δώσουν.

Δ. Ν. ΓΟΥΔΗΣ

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
Τὸ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΟΝ, ἀλλὰ καὶ ΠΟΛΥΤΙΜΟΤΕΡΟΝ

δῶρον τῶν γονέων πρὸς τὰ τέκνα

Εἶναι
μία πλήρης σειρά Ἐκθέσεων

Οἱ μαθηταὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ποικτήσωσι τὸ πολυτίμον καὶ ζηλευτόν δῶρον
νὰ γράψωσι ὄφρατις ἐκθέσεις ἃς προμηθεύονται πάντα τὰ τεύχη τοῦ μοναχικοῦ
τούτου ἐν τῷ κόσμῳ βιβλίου.

Α' Τεύχος	Εὐθυμογραφήματα ("Ἐκδ. Β' ἐπισημημένη)	Δραχ. 10
Β'	Περὶ τὴν πατρίδα	10
Γ'	Λευκῶνα Σχολικῶν ἐορτῶν ("Ἐκδ. Β')	10
Δ-Ε'	Διατριβαὶ ("Ἐκδ. Β' μετερρῶθμισμένη)	20
ΣΤ'	Διηγήματα ("Ἐκδ. Β')	10
Ζ'	Εὐθυμογραφήματα	10
Η'	Ἀποφθέγματα ("Ἐκδ. Β')	10
Θ'	Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι	10
Ι'	Τὸ Βιβλίον	10
ΙΑ'	Περίγραφαί	10
ΙΒ'	Πόνοι, ὄνειρα, στοχασμοὶ	10
ΙΓ'	Χριστοῦγεννα ("Ἐκδοσις Β')	10
ΙΔ'	Ἅγιος Βασίλειος	10
ΙΕ'-ΙΗ'	Πανηγυρικοὶ (82 ἐν ὄλφ, σελ. 320)	40
ΙΘ'-Κ'	Πάσχα	20
ΚΑ'-ΚΒ'	Ἐπιστολαί	20
ΚΓ'-ΚΔ'	Υπόκει εὐτυχία :	20
ΚΕ'-ΚΖ'	Ἐκδρομαί	25
	(Μυκήναι, Ἄργος, Ναύπλιον, Τί- ρονε, Ἐπίδαυρος, Δελφοί, Μ. Σπῆ- λαιον, Καλάβρυτα, Ἄγ. Λαύρα)	
ΚΗ'-ΚΘ'	Χριστὰ λόγια	20
	(Ἡ Πειθαρχία—Τὸ χρῆμα—Σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνεσι—Ἐπι- στήμη καὶ ἠθικὴ κ. λ. π.)	
Λ'-ΑΒ'	Χαρακτηρισμοὶ (σελ. 240, Ἐκθέσεις 120).	30
ΛΓ'-ΛΔ'	Εἰρήνη - Πόλεμος.	20
ΛΕ'-ΑΣΤ'	Ἐθνικοὶ Ἐθρογέται (καὶ ἐπιμνημόσυνοι λόγοι)	20
ΛΖ'-ΛΘ'	Μαθητικοὶ Παλμοὶ (Ἐκθέσεις 140)	20
Μ'-ΜΑ'	Μεγαλεῖο τῆς φύσεως	25
ΜΒ'-ΜΓ'	Πραγματεῖαι	20

Ὀλόκληρος ἡ σειρά δραχ. 400.

Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἕκαστον Τεύχ. δραχ. 15

(ἀπληλαγμένα ταχυδρομικῶν τελῶν ἀποστολῆς)

Ἄκυροῦται πᾶν προηγούμενον Τιμολόγιον.

Τὰ ὑπάρχοντα τεύχη ἀποστέλλονται παρ' ἡμῶν εἰς πάντα αἰτούντα
μαθητὴν ἐπὶ προαποστολῇ τοῦ ἀντιτίμον διὰ ταχυδρ. ἐπιταγῆς, διςπθεν
τῆς ὁποίας ἀναγράφονται τὰ παραγγελόμενα βιβλία. Ἡ παραγγελία
ἀνάγκη νὰ περιλαμβάνῃ τρία τοῦλάχιστον βιβλία καὶ ἡ Διεύθυνσις τοῦ
μαθητοῦ νὰ εἶναι πλήρης καὶ εὐανάγνωστος. Διὰ δέματος ἐπὶ ἀντικατα-
βολῇ ἀποστέλλονται βιβλία ἀξίας τοῦλάχιστον 100 δραχ. Τὸ τέλος ἀντικα-
ταβολῆς, δραχ. 5, βαρύνει τὸν ἀγοραστήν.

Συνιδεῖτε τὰ καλὰ βιβλία εἰς πάντας τοὺς μαθητάς.

Ἡ Διεύθυνσις : Κύριον Δ. Γουδῆν

Ἀθῆνας, Ὅδὸς Σφακίων 3.

Ἴδὲ καὶ τὰς ὀπισθεν δεξιῶνας.

Μετρίως:

~~Handwritten scribbles and signatures at the top of the page.~~

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟΝ
ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΗΝ

ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟΝ.

ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΗΝ ΑΔΕΛΦΟΝ
ΑΔΕΛΦΟΝ.

~~Handwritten signature and scribbles.~~

1000/01

~~ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ~~
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 42433

Αθήναι τῆ 26 Αὐγούστου 1933

Ἐπὶ ἀποδείξει

Πρὸς
τὸν κ. Δ. Γουδῆν

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν ὅτι διὰ ταῦταρίθμου ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, ἐκδοθείσης τὴν 4-8-933 καὶ δημοσιευθείσης τὴν 12-8-933 εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 81 φύλλον τῆς Ἐφημ. Κυβερνήσεως, στηριζομένης δὲ εἰς τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ νόμου 5045 καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς οἰκείας κριτικῆς ἐπιτροπῆς, τὴν περιλαμβανομένην εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 128 πρακτικὸν ταύτης, ἐνεκρίθη ὡς διδακτικὸν βιβλίον πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Δ' τάξεως τῶν Γυμνασίων τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον Ὅμηρου Ὀδύσσεια Α-Ε Ζ β βλίον σας.

(Τ. Σ.)

Ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ

Ὁ Τμηματάρχης

Ν. ΣΜΥΡΝΗΣ

Ν. ΣΜΥΡΝΗΣ

* Ἄρθρον 6ον τοῦ ἀπὸ 21 Σεβρίου 1933 Π. Δ.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διατιμῆσεως τῶν ἐγκεκριμένων διδακτικῶν βιβλίων.

Τὰ διδακτικὰ βιβλία τὰ πωλούμενα μακρὰν τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεώς των ἐπιτρέπεται νὰ πωλῶνται ἐπὶ τιμῇ ἀνωτέρα κατὰ 15 % τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος διατάγματος κανονισθείσης ἄνευ βιβλιοσήμου τιμῆς πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς δαπάνης συσκευῆς καὶ τῶν ταχυδρ. τελῶν, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ μέρους τοῦ ἐξωφύλλου ἢ τῆς τελευταίας σελίδος τούτου ἐκτυποῦται τὸ παρὸν ἄρθρον.

